

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

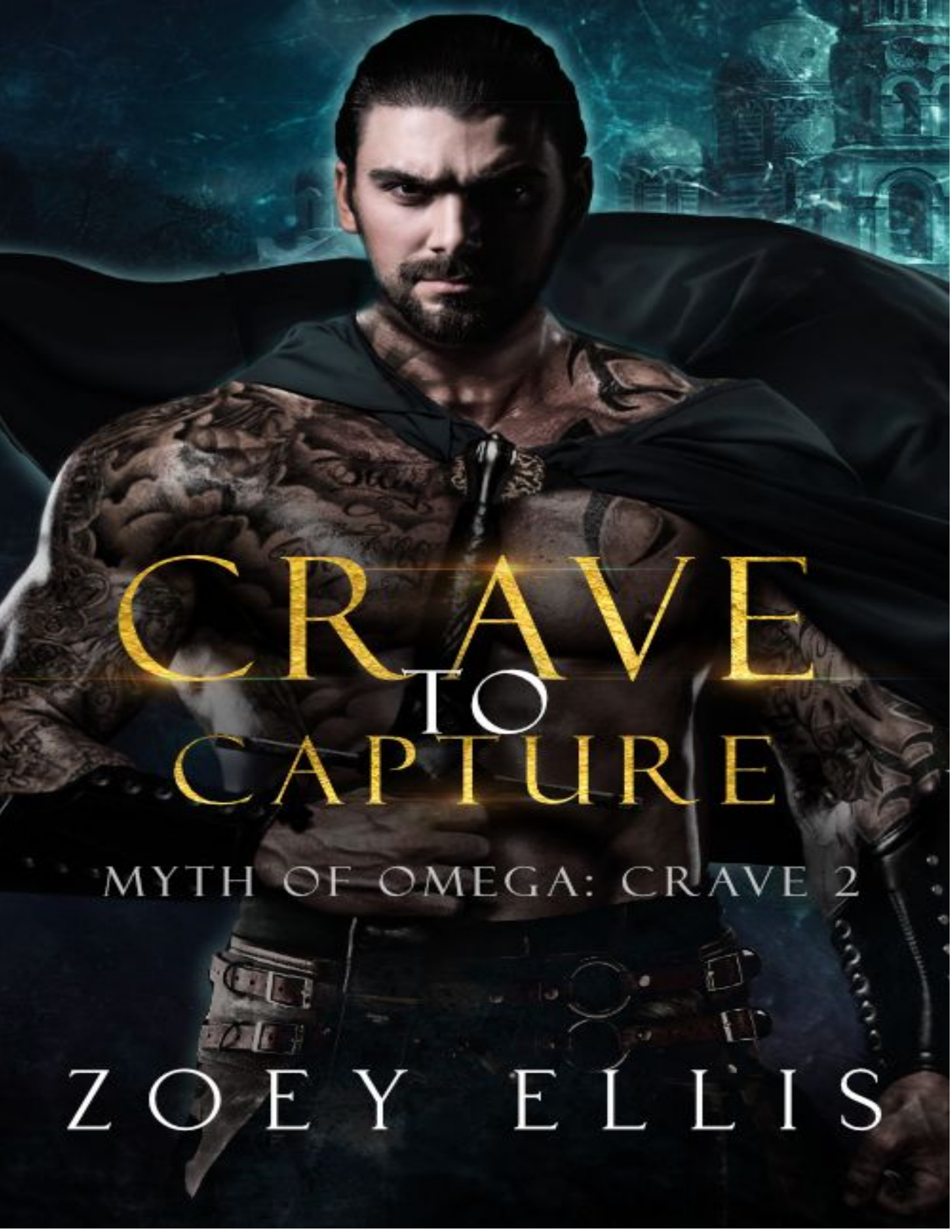
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man with dark hair, a beard, and extensive tattoos on his arms and chest. He is wearing a dark cape and a dark tunic. He is holding a sword in his right hand. The background is a dark, moody landscape with a large, ornate building in the distance under a blue, cloudy sky.

CRAVE TO CAPTURE

MYTH OF OMEGA: CRAVE 2

ZOEY ELLIS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

Telif Hakkı	
Doğu Topraklarını	
Harita Ele Geçirme	
Arzusu BİRİNCİ	
BÖLÜM İKİNCİ	
BÖLÜM	
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
DÖRDÜNCÜ	
BÖLÜM BEŞİNCİ	
BÖLÜM	
ALTINCI BÖLÜM	
BÖLÜM YEDİ	
BÖLÜM BÖLÜM	
DOKUZ SEKİZ ON	
ON BÖLÜM BİRİNCİ	
ON İKİNCİ BÖLÜM	
BÖLÜM ON ÜÇ ON	
BÖLÜMDÖRT BÖLÜM ON	
BEŞ	
Crave To Claim Yazar	
Notu	
Teşekkür Yazar	
Hakkında	

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2018 Zoey Ellis tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın herhangi bir baskısının satışı tamamen izinsizdir. İnceleme amaçlı kullanım dışında, yazarın/yayıncının yazılı izni olmaksızın bu eserin herhangi bir yolla kısmen veya tamamen çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İlk Baskı Mart 2018

OceanofPDF.com

Yakalamak için Can Atın

Onu geri alacak - ve onu kendi Drocco'su yapacak

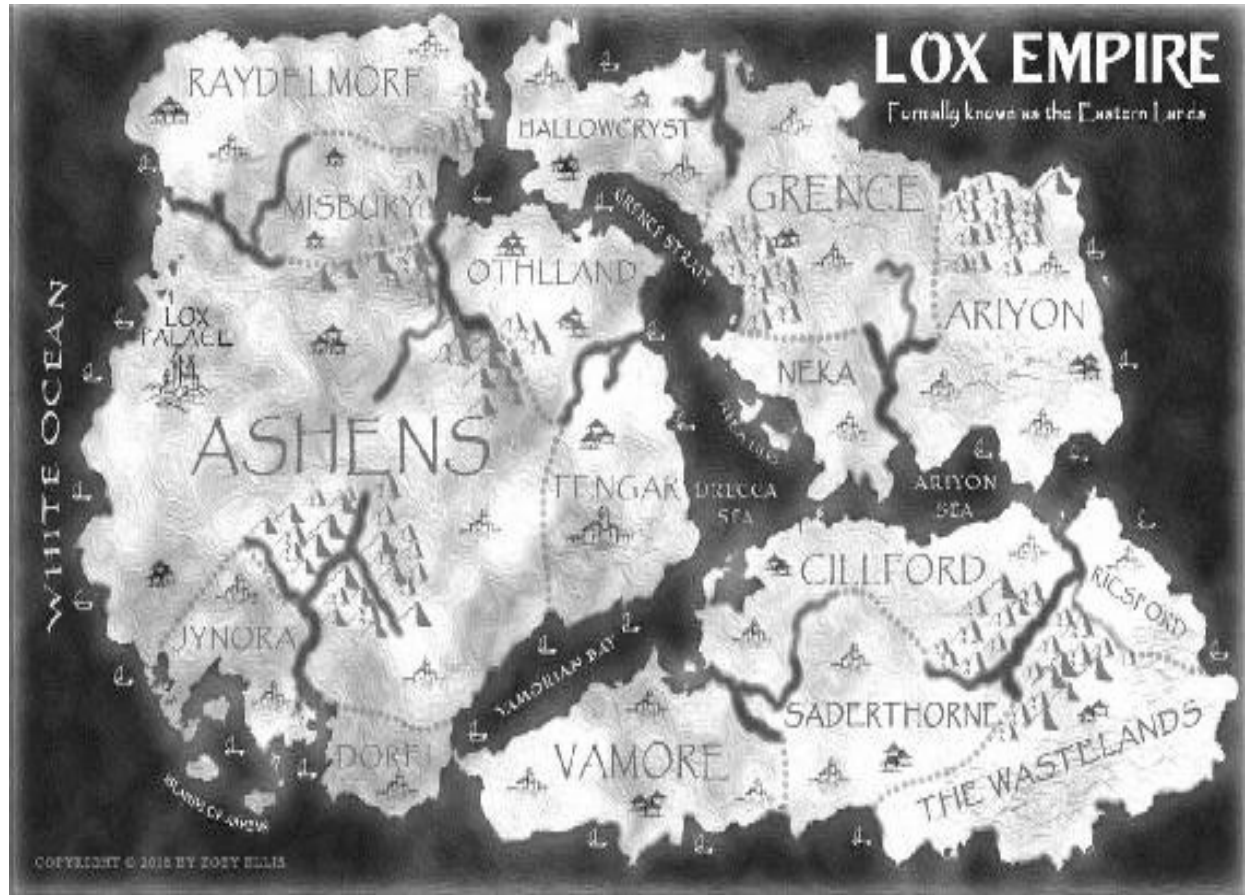
Bir zamanlar Cailyn için aptalca davranmasına izin vermişti ama şimdi o çok ileri gitti. Onun saldırısı ve kaçışının hakareti öfkesini körüklüyor ve bir kez ve dek ona boyun eğmesini sağlama ihtiyacını güçlendiriyor. Cailyn, yaptığı pek çok hata arasında ondan kaçmanın en kötüsü olduğunu yakında öğrenecektir.

Cailyn

Evi, ailesi ya da geçimini sağlayacak bir yolu olmayan Cailyn, yeni bir ev ve yabancı bir bölgede yeni bir hayat olasılığını kabullenmeye başlar, ancak Drocco onu kontrolü altına almak için ne kadar ileri gidebileceğini kanıtladığında, kendini bir kez daha kapana kısılmış bulur - ancak bu sefer evcilleştirilemeyen bir canavarla mücadele etmek zorunda kalır.

Crave to Capture, karanlık, erotik bir Omegaverse romantizmi olan Myth of Omega serisinin ikinci bölümüdür. Cliff-hanger dahil. Baskın Alfa anti-kahramanlar, arsız Omega kahramanlar, epik fantastik dünyalar ve tutsak aşklar size göreyse, Crave To Conquer (Kitap 1) ile başlayın

Crave to Capture, cinsel sahnelerden şiddet ve dile kadar açık bir okuma deneyimidir. Rahatsız edici durumlar ve karanlık bir romantizm içerir. 18 yaş ve üzeri okuyucular içindir.

[Renkli versiyona bakın](#)

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

DROCCO

"Onu şimdi nasıl bulmayı düşünüyorsun?" Torin, Lox Talent'ın parçalanmış cesetlerinin bulunduğu zindandan sordu zanaatkârlar kan gölüne dönmüş zemine saçılmıştı. "Şu anda Yetenek'le ilgili hiçbir şey yapmak biliyorum Drocco, ama onun nasıl saklandığını ya da seyahat ettiğini anlamak için en iyi şansımız onlardı."

Drocco damlayan baltasının sapını daha sıkı kavradı, koridor boyunca gözünü kırpmadan baktı ve omzunda hâlâ sızlayan acıyı görmezden geldi. Daha önce Yetenek-zanaatkârlarını bizzat infaz etmesini engelleyen tek şey bu olmuştu. Omzunun tedavi edilmesi, yamalanması ve iyileşmesi için zaman tanınması gerekiyordu. O günlerde, Yetenek-zanaatkârları Malloron'un büyüünün Saray'daki tüm Yetenek-engelleyici tılsımları yok ettiği sonucuna varmışlardı. Ancak bu bilgi onları kurtarmadı. "Hiçbir şey için en iyi şansımız onlar değildi," dedi Drocco, sesi sertti. "Malloron kadar yetenekli değillerdi ve düşmanlarımdan daha az yetenekli olan Yetenek ustalarına ihtiyacım yok."

"O büyüü incelemeleri için onlara üç saat verdin, Drocco," dedi Torin, eşit bir şekilde. "En az bir hafta istediler."

"Bunun bir önemi yok!" Drocco öfkesi kabarak bağırđı. "Sadece yeterince yetenekli değillerdi. Bizi ondan koruyabilecek zanaatkârlara ihtiyacımız var."

"Katılıyorum," dedi Torin, sesi alçaktı. "Ama artık hiçbir korumamız yok."

Drocco aniden durdu ve ona döndü. "O büyü Omega'mı öldürebilirdi, Torin. Beni öldürebilirdi. Beni öldürebilirdi. Tüm Lox ordusunu etkisiz hale getirebilir ve İmparatorluğu savunmasız bırakabilirdi."

"O zaman onların değerlendirmesini beklemeliydin," diye cevap verdi Torin, gri gözleri Drocco'nunkileri delip geçerek. "Bunu duymak istemediğini biliyorum, Drocco,

Ama buna sebep olan şey cevaplara olan hevesiniz."

Drocco ona yaklaştı, gözlerinde tehlikeli bir parıltı vardı. "Yetenek ustaları, büyü önce etkilerini anlayamayacaklarını itiraf ettiler. Omzumu tedavi etmek için geçen beş gün içinde bile yeniden yaratamadılar. Büyüyü ne zaman yaparsam yapayım sonuç aynı olacaktı Omega'm hamile kalmış ya da bana bağlanmış olabilirdi ki bu daha kötü olurdu!" Bu düşünce öfkelerini doruğa çıkardı. "Lox İmparatorluğu'na karşı görevlerinde başarısız oldular ve sonuçlarına katlandılar. Katılmıyor musunuz?"

Torin sessizdi. "Hayır."

Drocco döndü ve Cailyn'i bulmak için ne gerekiyorsa yapmaya kararlı bir şekilde koridorda ilerlemeye devam etti.

Öfkesinin tüm İmparatorlukta hissedilebileceğini biliyordu. Evler arandı, arabalar durduruldu, binalar ve fabrikalar tahrip edildi, vatandaşlar şiddetle sorgulandı ve bazıları hapsedildi. Lox, herkesi ve her şeyi izlemek amacıyla Doğu Toprakları'ndaki her bölgeye indi ve vatandaşlar, özellikle de Ashens'in merhum Kralına hala sadık olanlar buna iyi tepki vermedi. Protestolar başladı ve neredeyse anında bastırılmalarına rağmen ölümler meydana geldi.

Drocco'nun umurunda değildi. Cailyn'i geri istiyordu. Bunun gerçekleşmesi için Doğu Toprakları'ndaki herkesin ölmesi gerekiyorsa, öyle olsun.

Birileri Cailyn'i kaçıdığı gün Ashens'ta görmüş olmalıydı ve o bulunana kadar İmparatorluğun baskıyı hissetmesini istiyordu. Elbette Torin ve generalleri dışında hiç kimse onların aslında Omega'yı bilmiyordu. Onlar sadece Lox'un koyu kahverengi gözleri ve bakır rengi saçları olan bir kadını bulmakla ilgilendiğini biliyorlardı.

İmparatorluk için önemliydi. Onun tanımına uyan her genç kadın getirilmeliydi ve Drocco hiçbirinin ailelerine dönmesine izin vermeden önce her birini kendisi inceledi. Onları eledikçe Drocco'nun tedirginliği daha da artıyordu. Onu bulmaları ne kadar uzun sürerse, o kadar uzaklaşabilirdi, özellikle de artık Yeteneği tekrar kullanabildiğine göre.

İki hafta geçti ve Drocco neredeyse hiç uyumadı. Uyanık olduğu her anı Omega'sının ona saldırmaya cüret etmesine öfkelenerek geçiriyor, bir yandan da onu bulmak için kontrol edemediği bir çaresizlikle savaşıyordu.

Şimdiye kadar onun çocuğunu ve varisini taşıyor olması gerekiyordu, kendi İmparatorluğunda ondan kaçması değil. Kız kaçtıktan sonra, kaybolduğu ormanı kuşatmaları için birlikler gönderdi ama kız bir daha ortaya çıkmadı. Ormanda yapılan aramalarda cesedine rastlanmaması onu biraz olsun rahatlatmıştı ama Doğu Toprakları'nda dolaştığı düşüncesine katlanamıyordu.

Düşündüğü gibi ona karşı yumuşamadığını bilmek yaktı. Saldırmak ve kaçmak için ilk fırsatı değerlendirdi. Yatak odasında geçirdikleri zamanın onun için gerçek olduğuna inanmasına izin vermişti ama bunun yerine kendini onun içinde kaybetmişti. Onun için aptal olmayacağını söylemişti. Omega pussy, ama olan tam olarak buydu. Kadının ona hissettirdikleriyle kandırılmıştı ve onun tarafından bir kez daha kandırılmasına izin vermesi onu öfkelenmişti. Eğer onu asla kabul etmeyecekse, onu hain gibi kırmalı ve bir daha gün ışığını göremeyeceği bir yere hapsedmeliydi. Yine de bu düşünce rahatsız edici bir

midesinde bir sancı hissetti.

Onunla ilgili anılar ona işkence ediyor, zihninde sürekli dönüp duruyordu; kaşlarını çatığında dolgun dudakları, orgazm olduğunda yüz ifadesi, kararsız kaldığında dudağını ısırması ve bacakları ona sarıldığında daha da içine çekmesi. Onun solan kokusunu almadan ya da onun için mırıldandığı ve önemseydiği tek şeymiş gibi ona sarıldığı yuvasını görmeden yatak odasına geri dönemezdi. Onunla birlikte o duruma geri dönme ihtimaline nasıl sırtını dönebilirdi? Ve bu onun geleceği için ne anlama geliyordu? Kendini, ailesini yetiştirmek için daha aşağı bir kadınla anlaşırken göremiyordu. Bunu yapamazdı.

O ve Torin, Malloron'un büyüünü neden Drocco'nun Yeteneğe karşı sahip olduğu savunmayı ortadan kaldıracak şekilde tasarladığına dair farklı teoriler üzerinde konuştular. Drocco elbette bunun kasıtlı olduğunu düşünüyordu ama Torin Malloron'un Cailyn'in bir Yetenek zanaatkârı olduğunu bilmesine imkân olmadığını belirtti. Lox zanaatkârlarının bile Pus sırasında onu Malloron'dan uzak tutan bariyeri onun yarattığından haberleri yoktu. Malloron onun Yeteneği kullanacağını bilemezdi; bu nedenle, onun bunu amaçlamamış olması veya farkında olmadıkları başka bir şey yapmış olması ihtimali vardı.

Ancak Drocco acı çekmeye devam etti. Malloron nasıl bu kadar yanlıştır giden bir büyü yapabildi? Nasıl olur da büyü onları kazara Savunmasız mı? İkna olmamıştı ve Torin bunun şüpheli olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Her iki durumda da, Yetenekli zanaatkârları öldüğüne göre Malloron'la iletişim kurmalarının hiçbir yolu yoktu. İmparatorlukta bulunan tüm Batı Toprakları tüccarlarını tutuklayıp hapsettiler. Çoğu liman sınırlarında çalışıyordu ve bu yüzden gemileri de tutuldu. Belki Malloron'un değerli ticareti kârlı olmaktan çıktığında onlarla temasa geçebilirdi.

Torin Saray'ın etrafındaki güvenliği güçlendirdi ve Drocco'nun korumalarını artırdı ama Drocco bunların hiçbirini umursamadı. İçinde bulunduğu ruh haliyle, kendisine çok yakından bakmaya cüret eden herkesi memnuniyetle kesip biçebilirdi.

Üç haftanın sonuna yaklaşırken, Drocco Kayıtlar En üst kattaki Omega araştırmasını incelemeye devam etti. Bekçinin onun için bir araya getirdiği ayrıntılar, Omega'nın Topraklar'daki başarılarından tipik Omega araştırmalarına kadar kapsamlı ve genişti. hamilelik davranışları. Büyüleyiciydi ve kendini daha derinlemesine okurken buldu.

Beşinci haftanın başında Torin habersizce kaleye geldi. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim, Drocco," dedi, birçok dosyaya göz gezdirerek ve

parşömen kağıtları masanın, sandalyelerin ve zeminin etrafına serilmişti. "Ama sizin için bekleyemeyecek bazı şahitlerim var."

Drocco sandalyesinden kalktı. "Onları içeri getirin."

Torin kapıya başıyla işaret etti ve farklı yaşlarda üç adam, ayak bilekleri prangalarla kısıtlanmış ve bilekleri birbirine bağlanmış halde odaya girdiler. Üzerlerinde basit, soluk giysiler vardı ve derileri yıpranmış görünüyordu. Üzerlerinden tuhaf bir koku yayılıyordu ve Drocco'yu gördüklerinde titrediler.

"Siz deniz tüccarları mısınız?" Drocco tahmin etti. Başlarını salladılar, gözleri kocaman açılmıştı.

Torin, "Bana anlattıklarını ona da anlat," diye emretti.

Üçünün en genci yutkundu ve bir nefes aldı. "Biz deniz sınırında çalışıyoruz Majesteleri ve Batı Toprakları'na giden büyük gemilerde her zaman... insan ticareti yapılıyor."

Drocco'nun gözleri kısıldı. "Evet, ve?"

"Gördüğüme eminim..." Diğer adamlara baktı, onlar da başlarıyla onayladılar. "Aradığınız eşkâle uygun bir kadının gemilerden birine bindirildiğini gördük."

Drocco'yu bir şiddet kapladı. "Ne kadar zaman önce?"

"Beş hafta oluyor," dedi tıknaz, kare sakallı, yaşlıca bir adam. "Sizin Lox savaşçılarının giydiği elbisenin aynısını giyiyordu."

siyah, kırmızı yakalı ve kollarında kırmızı vardı. Saçları da dağınık ve kıvrıktı."

"Onu fark etmemizin tek nedeni," diye ekledi üçüncü ve kırışmış adam, "baygın görünmesiydi. Siz iktidara geldiğinizden beri, Majesteleri, insanları uyuşturmayı bıraktılar. Kölelerin çoğu zincirlenip gemilere götürülüyor ama o taşınıyordu. Bunu fark ettik ve belki de her şey eskisi gibi olmaya başlamıştır diye yorumladık ve sonra da işimize devam ettik."

Drocco bir nefes verdi, çığ bir öfke zihnini ve tüm kaslarını pençeliyordu. Eğer uyuşturulup gemiye taşınması gerekiyorsa, bunu isteyerek yapmamıştı. "Hangi gemiydi o?"

"Eiros'tan gelen büyük köle gemilerinden biri olduğunu düşünüyoruz," diye tıknaz sakal. "Maviydi-" Onaylamak için başını diğer adamlara döndü. "-ve büyük mavi gemiler genellikle oradan gelir."

Torin konuşmaya başladı ve prangalar şangırdadı ama Drocco olan bitene dikkatini veremiyordu, aklına tek bir düşünce hâkimdi; Malloron Cailyn'i almıştı. Drocco'nun Omega'sını çalmak için Yeteneği kullanmaya cüret etmişti. Belki de onun Yeteneği kullandığını biliyordu, belki de bilmiyordu. Her iki durumda da, kaçışından sonra yakalanmasını bu kadar çabuk organize edebildiyse, bunu planlamıştı. Bu her şeyi açıklıyordu; neden bu kadar yumuşak davrandığını, anlamayı neden kabul ettiğini, tüccarlarının hapsedilmesi konusunda neden onlarla henüz iletişime geçmediğini. Bir Omega'sı vardı... Drocco'nun Omega'sı. Bu piç Drocco'ya bu şekilde meydan okuyabileceğini ve bundan bir şey çıkmayacağını mı sanıyordu? Drocco adamın bu kadar aptal olabileceğini hiç düşünmemişti.

"Elimizdeki tüm adamlarını öldürmek mi istiyorsun?" Torin sessizce sordu.

Drocco karanlık düşüncelerinden sıyrılarak gözlerini kırptırdı. "Hayır," dedi. Topuklarının üzerinde dönerek Kayıt Kalesini terk etti ve Saraya geri döndü.

"Lox!" Drocco'nun hitabı Büyük Salon'da gümbür gümbür yankılandı. Alfa ordusu sessizleşti ve beklentiyle ona baktı. Bu dişiye aramak için o kadar uzun zaman harcadıktan sonra, neler olup bittiğini öğrenmek için sabırsızlandıkları belliydi. "Beyaz Okyanus'un ötesindeki düşmanımız Kral Malloron

Akla hayale gelmeyecek bir şey yaptı," diye Drocco, öfkesi içinde köpürüyordu. "Omega'mı, yani gelecekteki İmparatoriçenizi çalmak için Yeteneği kullanmaya cüret etti."

Salonda şiddetli bir haykırış patlaması yaşandı.

Drocco gürültüyü bastırmak için, "Kendini bana Haze'yle, Lox savaşçılarının ve İmparatorluk'taki bölgelerin yöneticilerinin önünde sundu; belli ki o benim," diye bağırdı. "Omega'ların geri kalanını bulmak için en iyi yöntemimiz o, ama aynı zamanda güvence altına aldığınız İmparatorluğun gelecekteki varislerinin de annesi. Ve Malloron onu uyuşturup Eiros'a giden bir gemiye zorla bindirdi."

Önündeki savaşçılar hırladılar, böğürdüler ve inançsızlık içinde dişlerini gıcırdattılar, öfkeleri sesleri daha da yükseldi ve ayaklarının üzerinde kaydılar. Uyumsuzluk tüm salonun Drocco'nun ruh haline uyan bir sertlikle uğuldamasına neden oldu.

"Kral Malloron'un onunla ne yapmak istediğini bilmiyorum," diye bağırdı, sesinde karanlık bir ton vardı, "ama Eiros'a savaş ilan ediyorum."

Salon patladı. Kükremeler ve bağırışlar her açıdan Drocco'ya doğru geliyordu. Gürültü biraz kesilene kadar avucunu yukarı kaldırdı.

"Açıkçası İmparatorluk hala yeniden yapılanma aşamasında ve Başiboş bırakılması akıllıca olmaz, bu yüzden bazılarınız geride bıraktıklarımı korumak burada kalacak." Sesini alçalttı. "Ve umuyorum ki İmparatorluk ben döndüğümde hala ayakta olacak."

Gürültü yeniden yükseldi, çağrılar arasında kıkırdamalar Onu.

"Zafere giden yolda birçok kralı ezdik ve şimdi de Drocco bir yumruğunu sıkıp havaya kaldırarak, "Bir diğerini ezin," diye bağırdı. "Biz Lox'uz! Ve sonsuza dek baskın ve adil kalacağız."

Savaşçılarının kükremeleri, içinde yanan ham öfkeyle aynı vahşilikte ona doğru patladı. Drocco onlara hırlayarak karşılık verdi, içine karanlık bir beklenti . O piç Malloron'u yok etmekten ve Omega'sına ondan kaçmanın sonuçlarını öğretmekten zevk alacaktı, ait olduğu yere, yatağına geri döner dönmez.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

CAILYN

Beyaz Okyanus'taki dalgaların üzerinde dönen kendine özgü köpüklü köpükler sadece bir süre için ilgi çekiciydi.

Küçük yuvarlak bir pencereden pırıl pırıl denize bakan oval biçimli bir kamarada uyandıktan sonra, Cailyn nereye gittiğini anlamıştı. Ve huzursuzlanmaya başladı. Odada bir yatak ve küçük bir masa ile bir lamba ve sandalye vardı; bir köşeye de küçük bir tuvalet sıkıştırılmıştı. Oldukça iyi döşenmiş olmasına rağmen, küçük, yüksek pencerenin etrafındaki altın çerçeveden başka hiçbir dekorasyonu yoktu. Kamarasının kapısı sıkıca kilitliydi ve içeri girip çıkmanın tek yoluydu. Denizi seyretmekten başka yapacak bir şey yoktu. Gemi sallanıp midesi bulanıyordu ve ayrıldıkları limanı göremese de şimdiye kadar epey uzaklaşmış olduğunu hissediyordu.

Garip bir şekilde, etrafında hissedebilmesine rağmen herhangi bir büyüye erişemiyordu. Bu his tuhaftı ve onu giderek daha fazla hayal kırıklığına uğratiyordu. Kaçış yöntemi gözünün önünde duruyordu ama yine de onu kullanamıyordu. Tek iyi şey, bloklarının hala güvenli bir şekilde yerinde olduğundan şüphelenmesiydi, umarım bu kaçırانların onun bir Omega olduğunu bilmedikleri anlamına gelirdi.

Saatler gibi gelen bir süre boyunca küçük kamarada volta attı ve sonunda dışarı çıktığında ne yapacağını merak etti. Bu tür gemiler Batı Toprakları'na her türden köle taşırdı. Ama şaşırtıcı olan, uyuşturulup gün ışığında bir gemiye sürüklenmiş olmasıydı.

köle gemisi. Rastgele bir Doğulu Lander'ın bu şekilde kaçırılması son derece sıra dışıydı. Eğer onu gerçekten köle olarak çalmış olsalardı, Drocco'yla olduğundan daha kötü bir duruma düşebilirdi. Yavaşlayarak durdu.

Drocco.

Uzaklara dalıp giderken ona acımasızca baktığını paniğe kapıldı. Gözlerini sımsıkı yumarak bu hissi yatıştırdı ve aynı zamanda o sırada hissettiği rahatsızlığı, yani korkunç derecede yanlış bir şey yapmış olduğu hissini tanımladı. Bu duygu körelmişti Ama bunun engelleri yüzünden olduğunu biliyordu. İçini çekti ve pencerenin yanında durup kararın gökyüzüne ve dalgalanan dalgalara baktı. Tüm Alfalar arasında onun gerçek eşi olması hâlâ inanılmaz görünüyordu ama bu, ona karşı verdiği mantıksız tepkileri anlamasına yardımcı oluyordu. O Anneler ona geri döndüğünü düşünecekti ve Drocco onu aramaya devam etse de, ona söylediği son şey doğru olabilirdi - onu bir daha asla göremeyebilirdi. Hissedeceğini düşündüğü rahatlama yerine, garip bir his kapladı . Ne zaman o anı düşünse Onun tutsağı olarak geçirdiği zaman, öpücüğü zihnine hükmetti, kollarının sıcaklığı, kavrayan sert elleri, sert mırıltıları - onunla hissetmeye başladığı güvenlik kubbesi zihninin girintisinde onu rahatsız etti ve bu onu çelişkiye düşürdü.

Kulübesinin kapısı çatırdayarak açıldığında derin düşüncelere dalmıştı. Döndü ve duvara yaslandı, dizleri büküldü, öne doğru eğildi, bundan sonra gelebileceklerle hazırlanmaya çalıştı.

Sivri mavi sakallı bir adam kafasını kapıdan içeri uzattı. "Uyandın mı?" Kapıdaki çatlağı genişletti ve içeri süzüldü. kapıyı arkasından kapatıp tekrar kilitledi. Ona doğru döndü, bir elinde matara, yüzünde dostça bir gülümsemeyle onu içeri aldı. Yetişkin bir Beta erkeği olduğu belli olmasına rağmen çocuksu bir görünümü vardı. Uzun, renkli bir tunik ve Batı Kara giysisi tarzında kesilmiş siyah yarım bir pantolon giymişti. Kalın mavi saçları başının arkasında toplanmıştı, kahverengi yüzü açık ve anlamlıydı.

Cailyn onun sırtışı ve genel neşeli tavrı karşısında şaşkına döndü. Hareketsiz ve sessiz kaldı, ne yapacağını görmek için izledi.

"Benim adım Emric," dedi adam kapının yanında durarak. Odanın etrafına göz gezdirdi. "Burada her şey yolunda mı?"

Cailyn kaşlarını çatı. Mahkum tutan insanlar neden mahkumlarının kilit altında olmaktan mutlu olacağını düşünüyorlardı? "Bu bir numara mı soru?"

Emric'in gülümsemesi durakladı. Başını eğerek küçük bir selam verdi. "Sadece kendinizi iyi hissedip hissetmediğinizi anlamaya çalışıyorum," dedi başını tekrar kaldırarak. "Bu yolculuklar bazen hastalık ve mide bulantısına neden olabilir."

"Bu yolculuklar mı? Beyaz Okyanus'u geçmeyi mi kastediyorsunuz?"
Emric başını sallayarak onun şüphelendiği şeyi doğruladı. "Bir süre sonra alışıyorsunuz ama başlangıçta mide için korkunç olabiliyor."

"Neden buradayım?"

Emric şişeyi kaldırdı. "Biraz su ister misiniz?"

Cailyn onu bir an dikkatle inceledikten sonra Annelerle temasa geçtiğinden beri hiç su içmediğini fark etti. Bunu kabul etme riskini almak zorundaydı. "Evet, su harika olur."

Emric şişeyi ona uzattı ama Cailyn . Masayı göstererek, "Şuraya koy," diye talimat verdi.

Emric yanındaki kısa masaya baktı. "Evet, elbette," diye mırıldandı. Şişeyi yere bıraktı ve sonra kaşlarını çatarak doğruldu. "Umarım burada misafir olarak bulunduğunuzun farkındasınızdır."

"Misafir mi?" Gülme dürtüsü ve öfke dürtüsü aynı anda ona çarptı. "Uyuşturuldum ve bu gemiye sürüklendim. Aslında, sesini hatırlıyorum. Bunu sen yaptın! Ve burada bir misafir olduğumu varsaymamı mı bekliyorsun?"

Başını iki yana salladı, bir inançsızlık vardı. Esirlerin misafir olduğu yanılgısı ne zamandan beri bu toprakları kasıp kavuruyordu? "Köle olarak mı satılacağım?"

Emric'in kaşları daha da çatıldı. "Çok özür dilerim. Bir yanlış anlaşılma oldu. Bunun size açıklandığını sanıyordum."

Endişeli ifadesi Cailyn'in kafasını biraz karıştırdı.

"Sizin İmparator Drocco tarafından tutulan Omega olduğunuzu biliyoruz."

soğuk bir şok geçti, ağzı aniden kurudu. Zaten biliyorlardı.

"Size ilaç vermiş ve sizi gemiye sürüklemiş olabiliriz," diye devam etti Emric, "ama bu sizi güvenli ve hızlı bir şekilde emniyete almamız için gerekliydi. Size bir mahkûm gibi davranmak niyetinde değiliz. Kral Malloron sizi Batı Toprakları'nda misafir olarak ağırlamak istiyor."

Cailyn ona baktı. "Neden?"

Emeric gülümsedi, yüzü yeniden rahatlamış ve açık hale gelmişti. "Eminim tahmin edebiliyordursundur? Sen bu toprakların son yüz yılda tanıdığı ilk Omega'sın."

"Bu bana hiçbir şey anlatmıyor," dedi Cailyn. "İmparator Drocco beni kilit altında tuttu. Kral Malloron'un yapmayı planladığı şey bu mu?"

Emric başını sertçe salladı. "O barbarın bunu yaptığından şüphem yok. korkunç şeyler olacak ama Batı Toprakları'nda zarar görmeyeceksiniz. Kral

Malloron çok cömert ve düşünceli bir adamdır."

"O bir Alfa," dedi Cailyn sert bir sesle. "Düşünceli olmanın onu tanımlamak için en iyi yol olduğundan çok şüpheliyim."

Emric tekrar gülümsedi. "İşte burada yanılıyorsun. O gerçekten de çok düşünceli biri. Göreceksin." Emric tekrar odanın etrafına bakındı. "yerleşiyorsunuz, yüzden sizi yalnız bırakayım. Akşam yemeği birazdan gelecek, beğenmediğiniz bir şey olursa lütfen bize bildirin. Yemeklerinizin keyifli geçmesini sağlamaya çalışacağız."

"Bekle," diye araya girdi Cailyn. "Bana hiçbir şey söylemedin. Neden bu şekilde kaçırıldım? Kral beni neden görmek istiyor ve sen beni nasıl buldun?"

Emric sustu. "Bana adını söylersen ben de sana söylerim."

Cailyn onu düşünceli bir şekilde süzdü. "Cailyn," dedi sonunda. "Benim adım Cailyn."

"Güzel isim," diye yorumladı Emric. İçini çekti ve kapıya "Götürülme şekliniz ideal değildi," diye başladı. "Başlangıçta seni Saray'a götürmemiz gerekiyordu ama İmparator'un tüm tılsımlar devre dışı bırakılmıştı, gezinmek zordu. Görünüşe göre İmparator saldırıya uğramıştı ve beklemediğimiz bir panik vardı. Planladığımız pek çok şey gerçekleşemedi."

Cailyn tanıdık suçluluk dalgasını elinin tersiyle itti. Silahlı olmayan birine saldırmak onun doğasına aykırıydı. Elbette Drocco'nun ona hatırı sayılır bir zarar vermek için silahlı olmasına gerek yoktu ama yine de yanlış hissettiriyordu.

"Artık Saray'da olmadığınız, bir şekilde kaçtığınız bilgisi ağımıza ulaştı," diye devam etti Emric. "Biz de seni insanların en sık saklandıkları yerlerde aradık; kalabalık, işlek ve insanların genellikle birinin kıyafetine ya da tavrına dikkatle bakamayacak kadar dalgın olduğu yerlerde. Çeşitli yerleri araştırdık, sonra seni limanda bulduk. Çok yakın olduğunuz için sizi tutup gemiye sürüklemek, size bir şey açıklamaya çalışmaktan daha kolaydı. Ayrıca, hayır demene de izin veremezdim zaten," diye sırtıttı Emric. "Kral Malloron gerçekten de lütufkâr bir adam ama başarısızlığı o kadar da affetmez."

Cailyn kaşlarını çattı, bir şey geldi. "Ama ben olduğumu nereden bildin? İmparator beni kilitledi. Kimse beni görmedi."

"Daha fazlasını açıklayamam," dedi Emric dudaklarını büzerek. "Kral Malloron'a sormanız gerekecek."

Cailyn sertçe nefes verdi. "Nasıl yapamazsın-"

"Lütfen," dedi Emric aniden, avuçlarını havaya kaldırarak. "Bu benim cevaplayabileceğim bir soru değil. Kral Malloron'a sormalısınız." Parmak uçlarını başparmaklarının üzerinde küçük daireler çizerek ovuşturdu ve kulübenin etrafına bakındı.

Cailyn onu dikkatle izledi. Ya ona bilgi vermekten korkuyordu ya da ona söylememesi söylenmişti. Ama yerini nasıl tespit ettiklerini gerekiyordu. Blokları yerindeydi ve doğal olarak

Onu konum büyülerinden ya da Batı Topraklarından bir Yetenek ustasının bulabileceği herhangi bir şeyden korudu. Kabul, Batı Toprakları Yetenekli zanaatkârlar diğer Diyarlardaki zanaatkârlardan daha yetenekli olma eğilimindeydi ama ne kendisi ne de Bileşik'teki Omegalar kendilerini koruma konusunda herhangi bir sorun yaşamamıştı. Malloron'un bunu kendisine açıklamasını sağlamanın bir yolunu bulmaya karar verdi, eğer Drocco'nun aksine ona gerçekten hakları olan bir insan gibi davranmaya istekliyse.

"Yakalanmanız sırasında yaralandıysanız özür dilerim." Emric'in sesi onun bulanık düşüncelerini dağıttı. Gözleri kısılmıştı. "Niyetimiz hiç de bu değildi. Bir misafir olduğunuzu hissetmenizi isteriz, buradaki varlığınıza değer veriyoruz."

"Yaralanmadım," diye onayladı Cailyn. "Ancak buraya kilitlenmişken misafir olduğuma inanmakta güçlük çekiyorum."

Emric başını salladı. "Bunu anlıyorum Cailyn ama buraya şeyden çok kendi güvenliğinin için kapatıldın," diye açıkladı. "Eminim bunun bir köle gemisi olduğunun farkındasınızdır. Diğer kamaralar o kadar rahat değil. ve köleleri var. Bu uzun bir yolculuk ve zaman zaman kamaralarından egzersize, bazen de disipline ihtiyaçları oluyor... gemide dolaşman uygun olur."

Cailyn'in gözleri onunkilere kilitlendi ve tüm bu durum çılgınca olsa da samimi görünüyordu. "Bu gemiye gelmeyi hiç talep etmedim, Emric," dedi sakın bir sesle. "Buraya kendi özgür irademle gelmedim. Eğer burada kilitli kalmam gerektiğini söylüyorsanız, o zaman ben bir tutsağım, siz öyle görseniz de görmeseniz de değil."

Emric düşünürken dudakları endişelendi, kaşları derin bir şekilde çatıldı. "Böyle hissettiğin için üzgünüm," dedi. "Elbette ne demek istediğinizi anlıyorum ama bana kesin emirler verildi."

Cailyn başını salladı. Efendisinin emirlerini yerine getiren bir başka köle daha. Doğu Toprakları'ndaki görevleri sırasında bunlardan çok görmüştü. Yatağa doğru yürüdü ve ağır bir şekilde üzerine çöktü.

"Eminim o barbar İmparator'un yanına dönmeyi tercih etmezsiniz," diye yorum yaptı Emric.

Cailyn yuvasını, Drocco'nun kollarında olduğunu, çiftleştikten hemen sonra onun güzel, tatmin edici mırıltısını hatırladıkça hafif bir özlem duydu... "Hayır," dedi kekelememeye çalışarak. "Ama bu bunu daha az kaçırmak."

Emric içini çekti ve onu içeri aldı. "Biraz uyu, Cailyn. Helyna'dan akşam yemeğini getirmesini isteyeceğim. Senin için çok yorucu ve üzücü olmuş olmalı.

ve eminim ki burada endişeleniyordunuz. Lütfen dinlenin. Uyumaya karar verirseniz size hiçbir şey olmayacak, sizi temin ederim."

Cailyn ona ihtiyatla baktı ama uyumak için bu fırsatı değerlendirmeye karar verdi. Adam kapıdan uzaklaşmamış ya da onu incitmekle ilgilendiğini hiçbir şekilde göstermemişti. Aslında samimi ve içten görünüyordu. Belki o da Drocco gibi kandırılmıştı ama en azından ona yaklaşmamıştı. Büyüye olmamasını sormak için ağzını açtı ama sonra vazgeçti. Ana koruma yöntemlerinden biri

Öğrendiği tek şey, biri konuyu açmadıkça asla Yetenek'ten ya da büyüden bahsetmemektir. Yetenek'in kurulduğu topraklara gidiyordu, er ya da geç bundan bahsedileceğine şüphe yoktu ve blokları yerinde kaldığı sürece bir sorunu yoktu. Yatağa uzanmadan önce Emrice başıyla onay verdi.

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DROCCO

"İmparator Drocco, sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim."

Drocco okuduğu kitaptan başını kaldırdı. Son birkaç gündür, Lox Beyaz Okyanus'u geçmeye hazırlanırken, tüm zamanını Eiros ve Kral Malloron hakkında okuyabildiği kadar çok şey okuyarak geçirmişti. Eğer Ashens Kralı bilgiyi bir silah olarak kullanmayı öğrendiyse, o da öğrenebilirdi ve Malloron ve onun sinsi hileleriyle başa çıkmak için elindeki her şeye ihtiyacı vardı. Ek olarak, Cailyn'in ona saldırmak için Yeteneği kullanması, Yeteneğin farkında olmadığı bir gücünü vurgulamıştı - savaşta bir silah olarak kullanılabilirdi. Kabul etmek gerekir ki, Cailyn'in Yeteneği kullanması Yetenek ustaları tarafından olağandışı bulunmuştu ama Malloron son derece yetenekli olduğu için Drocco onu hafife alamazdı, her ne kadar o pislği düşünmek bile Drocco'yu öfkeli ve karanlık bir ruh haline soksa da.

Baş bekçi, mavi cübbesi etrafında salınarak odaya doğru çekingen adımlarla ilerledi.

"Ne oldu?" Drocco sordu.

"Bu önemli olmayabilir, ancak Omega'nız hakkında daha fazla veri istiyorsanız, bulmaya çalışabilirim."

Drocco doğruldu. "Ne demek istiyorsun?"

Bekçi kapıyı kapattı. "Doğu Toprakları'nda doğan her çocuğun doğumu burada kaydedilir," diye söze başladı. "Eğer kaybolurlarsa, biz onları potansiyel Omega olarak ayrı ayrı dosyalayın. Eğer Omega'nız Doğu Toprakları'nda doğmuşsa, muhtemelen bu doğuma dair bir kaydımız vardır ve bu kayıt Omega'nız ya da ailesi hakkında bilgi verebilir."

Drocco sandalyesinden yavaşça kalktı, göğsüne bir gerginlik çökerken gözleri daha da karardı. Cailyn'le ilgili bilgi başından beri buradaysa Malloron'un lanet büyüsünü hiç kullanmaması gerekiyordu. "Neden bunların hiçbirini bana daha önce söylemedin?"

Baş bekçinin kaşları hafifçe kalktı ve küçük bir adım geri çekildi. "Bunun önemli olmadığını düşünmüştüm, İmparator. Son zamanların en acil endişesi. Konuştuğumuz zaman Omega'nın sana iyi yanıt verdiğinden emin oluyordum. Onunla bağlantınız sağlandıktan sonra size geçmişini anlatacağını düşünmüştüm."

Drocco'nun çenesi sıkıştı. "Onun tüm bilgilerini istiyorum. Hemen. Elinizde ne varsa."

Bekçi başını eğdi. "Sadece tam adına ihtiyacım var, böylece dosyasını bulabilirim."

"Tam bir ismim yok. İlk adı var, tek bildiği buydu." "Kaç yaşında olduğunu biliyor musun?"

Drocco kaşlarını çatı, gözleri baş bekçiyi yakıyordu.

"Ya da kaç olabileceğini tahmin edebilir misiniz?" diye bekçi kararsızca. "Çok fazla dosya var, İmparator Drocco. Nereden başlayacağıma dair bir fikre ihtiyacım var."

Drocco, "Doğal olarak çoğundan daha küçük yapılı," dedi. "Yaşı hakkında akılcıca bir tahminde bulunmam mümkün değil. Yirmi yaşında da olabilir, otuz yaşında da."

Bekçi başını salladı ve kapıya doğru döndü. ". Şimdi aramaya başlayacağım."

"Bunu seninle kim yapacak?"

Adam durakladı. "Hiç kimse. Sanırım bu konudaki tüm bilgileri gizli tutmak istersiniz?"

"Tabii ki."

Bekçi başıyla onayladı. "Biraz zaman alabilir ama bir şeyler bulabilirim."

Drocco elindeki dosyayı yere attı. "Size katılacağım."

Doğum kayıtları, Records Keep'in alt zemin katındaki birkaç odayı kaplıyordu. Duvarları tarih sırasına göre dizilmiş dosyalarla dolu sıra sıra raflar süslüyordu. Ne yazık ki Drocco'nun Cailyn'in adını nasıl heceleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Sıkıntıyla K'leri karıştırırken Omega'sı hakkında yeterince bilgi sahibi olmadığını fark etti. Bu düzeltmesi gereken bir şeydi - düzeltmesi gereken pek çok şey vardı.

Günler geçtikçe yolculuk hazırlıkları tahmin edilenden daha uzun sürmeye başladı. Drocco, Lox'u kendi bölgesi olan Hallowcryst'te başlatmış ve daha sonra Ashens ile biten diğer tüm bölgelere hükmetmeye devam etmişti. Doğru Toprakları üç ana karadan oluşmasına rağmen

Lox kitlelerinin okyanusu geçmek için hiçbir sebebi yoktu. Uzun mesafeli yolculuklar için uygun gemileri yoktu, özellikle de Lox'ların yarısını bile Beyaz Okyanus'u tek geçmeye yetecek büyüklükte gemileri yoktu. Kara yolculuğu, deniz yolculuğu ve liman savunması konusunda becerikliydiler ama okyanusta savunmasız kalacaklardı. Kendilerini Malloron'a maruz bırakmadan güvenli ve hızlı bir şekilde karşıya geçmenin bir yolunu bulmak zorundaydılar.

düşman gemilerle başa çıkma bilgisi. Elbette, Drocco ve Torin farklı stratejiler hakkında sürekli tartışıyorlardı ve Torin, Drocco'nun Kayıt Kalesinde bu kadar çok zaman geçirmesine sinirlenmeye devam ediyordu.

Yaklaşık iki hafta süren araştırmanın ardından Drocco sonunda Cailyn'in doğum kaydını bulmaya yaklaştı. Her ne kadar çok büyük bir Yıllar boyunca kaydedilen isimlerin hacmi, sadece beş yüz Yirmi ila otuz yıl önce kaydedilmiş çeşitli yazım şekillerine sahip Cailyn'lerin doğumları. Drocco, Cillford'da doğmamış olanları ve çiftçilerden doğmamış olanları çıkardıktan sonra geriye sadece sekiz kişi kalmıştı.

Ertesi gün Cillford'a doğru yola çıktı ve Torin'i orduyu yolculuk için hazırlamaya devam etmesi için bıraktı. Torin, Ashens'ı Fenish Denizi'ni geçip en az bir hafta uzaklıktaki bir yere gitmek için savaş hazırlıklarının ortasındaydı ama bu Drocco için fark etmiyordu. Cailyn'in ailesini bulması gerekiyordu. İçindeki dürtüyü açıklayamıyordu ama soyadını bilmediğini söylediği andan beri içinde bir merak oluşmuştu. Ayrıca, Eiros için zaten bir planları vardı. Kalan hazırlıkların çoğu doğrudan ona değil, Lox'a uygulanıyordu.

Drocco bir buçuk hafta sonra Cillford'a vardı. Bulduğu ilk çiftlik terk edilmiş ve harap bir haldeydi, etrafı sarı, kuru topraklarla çevriliydi ve onlarca yıldır kimsenin sorumluluk almadığı anlaşıyordu. Ancak ikincisi, yoldan otuz adım geriye yerleştirilmiş heybetli bir geleneksel çiftlik eviyle birlikte görebildiğinden daha uzağa uzanan, gelişen bir tarım arazisiydi.

İmparatorluk arabaları büyük çiftlik evinin önünde durduğunda, iri yarı, tıknaz bir adam çiftlik evinden çıktı ve avluda durdu.

Drocco arabasından çıktı ve doğrudan ona doğru yöneldi. Yanında, onu kapıya kadar takip eden iki muhafızı dışında herhangi bir personel getirmemişti.

Drocco yaklaşırken adam, "Selamlar, Majesteleri," dedi. "Korkarım sizi beklemiyordum. Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?"

Drocco adamı dikkatle inceledi ve onun bir Alfa olduğunu anladı. Cailyn gibi bronz bir teni vardı, ancak saçları grinin çeşitli tonlarında kat kattı.

"Evet," diye cevap verdi Drocco. "Buraya yirmi yıl önce kaybolan kızınız Cailyn için geldim."

Adam gerildi ve ela gözleri canlandı. "Ne olmuş ona?" "Onun hakkında bilgiye ihtiyacım var."

"Neden?" diye sordu adam, sesi derinleşerek.

Drocco sessiz kaldı. Evet, bu adam kesinlikle eski nesilden bir Alfa'ydı. Drocco'nun İmparator olması umurunda bile değildi. Ona göre Drocco sadece hesap vermek zorunda olmadığı genç bir Alfa'ydı; ancak Drocco İmparatorluğa giden yolu bu tür beklentilere boyun eğerek kat etmemiştir.

Sessizlik uzadığında ve Drocco'nun daralan bakışları adamın üzerinde sabit kaldığında, yumuşar gibi oldu. "Davranışlarım için özür dilerim," diye mırıldandı yaşlı Alfa huysuzca. "Lütfen içeri buyurun, Majesteleri." Adam başını eğdi ve Drocco'yu kendi mülküne götürdü.

Drocco muhafızlarına kalmalarını işaret etti ve adamın peşinden giriş holünden geçerek geleneksel toprak sobalı büyük, rustik bir mutfığa girdi. Duvarlar ahşap raflarla kaplıydı ve kalın kirişler tuğla tavan boyunca uzanıyordu. Çift maun dolaplar birkaç köşeye sıkıştırılmıştı ve benekli kahverengi tezgahlar büyük pencerelerden içeri giren güneş ışığında parlıyordu.

Ev sahibi duvarın yanındaki masaya otururken Drocco ortada durup etrafına bakındı. Büyükbabamın evinde de böyle bir mutfak vardı. Mutfak Büyükbabam alamet-i farikası olan bıçaklarını, hançerlerini ve diğer bıçak takımlarını yaparken burada çalışmayı tercih ederdi. Her zaman mutfakta ışığın daha iyi olduğunu iddia ederdi, her ne kadar daha geniş bir çalışma odası olsa da onun ihtiyaçları için uygun.

Hışırtilı bir hareket Drocco'yu düşüncelerinden uyandırdı. "Burada başka kim yaşıyor?" diye sordu.

Yaşlı adam gözlerini Drocco'dan ayırmadı. "Oğullarım ve karım."

"Onları içeri çağır."

"İda!" diye seslendi adam.

Ayakların ahşap zemine çarpma sesi yaklaştı ve Drocco döndüğünde mutfığa ince yapılı bir Beta kadının girdiğini gördü. Mousy kahverengi saçları Zayıftı ama onu gördüğünde genişleyen ve endişeyle dolan çarpıcı yeşil gözleri vardı.

"Oğullarım çiftlikte," dedi yaşlı Alfa. "Güneş batana kadar dönmeyecekler."

Drocco başıyla onayladı. "Bize katılın," diye karısına talimat verdi ve eliyle Masa.

Kocasının yanındaki sandalyeye otururken ona baktı.

"Bir sorun mu var, Majesteleri?"

"İsimleriniz," dedi Drocco, bunu bir soru olarak değil, bir emir olarak ifade etti. "Gifford ve Ida Betheron," dedi adam.

Drocco başını salladı. "Kızınız hakkında bilgi edinmem gerekiyor. Onun hakkında hatırladığınız her şeyi bana anlatın."

"Bu uzun zaman önceydi," dedi Gifford sert bir sesle. "Bu bilgiye neden ihtiyaç duyduğunuzu henüz söylemediniz. Onun aradığınız Omega olduğuna mı inanıyorsunuz? Kaçırılan Omega mı?"

Drocco'nun bakışları sertleşti. "Bu seni ilgilendirmez."

"Eğer kızımı arıyorsanız, bu beni ilgilendirir," dedi adam, sesi derindi ve mutfakta titreyordu. "Siz onu birkaç haftadır arıyor olabilirsiniz ama biz onu yıllardır arıyoruz."

Drocco bir kez daha sessiz kaldı. O ve Alfa birbirlerine dik dik baktılar ama yaşlı adamı ne kadar uzun süre izlediyse, gözlerindeki kararlılığı o kadar çok etti. Bu sefer tekrar konuşmayacaktı. Drocco bu bakışı daha önce Omega'sında da görmüştü.

Drocco sert bir sesle, "Bunu seninle tartışamam," dedi. "Bu İmparatorluk meselesi."

Adamın sesine çaresizlik karıştı. "Kızımın hayatta ve iyi olup olmadığını söyleme nezaketini gösterin."

"Henüz senin kızın olup olmadığını bilmiyorum," dedi Drocco. "Bana bildiğin her şeyi anlatmanı istiyorum. Kaçırıldığında beş yaşındaydı. Sarayda sahip olduğum Omega'nın aynısı olup olmadığını bana söyleyebilmen için yeterince özellik ve karakter geliştirmiş olmalı."

Adam gözlerini kapatıp yutkunurken, karısı da gözlerini indirdi.

"Karımın gitmesine izin verirseniz konuşacağım."

Ida kocasına bir bakış fırlattı. "Hayır, Gifford. Bu bizim tarihimiz."

Gifford gözlerini açarak onu uyaran bir bakış attı. "O benim." "Onun da benim çocuğum olduğunu unutuyor musun?" Ida sert bir sesle şöyle dedi. "Onu özledim."

her gün."

"Konuş!" Drocco böğürerek ikisinin de gerilmesine neden oldu. "Bu kız için savaşa girmek . Evlilik kavgalarınız için zamanım yok!"

Çift birbirlerinden uzaklaştı, ikisi de rahatsız görünüyordu. "Cailyn'in annesiyle tanıştığım da karım en büyük oğlum uza hamileydi. Anne," dedi Gifford, sesi kısık bir şekilde.

Drocco şaşırarak gözlerini kırıştırdı.

"Ona çok derinden aşık oldum," diye devam etti. "Aslında ona hala aşığım."

Ida bakışlarını ileriye dikti ama elleri kucağında sıkıca yumruk olmuştu.

"Onunla markette tanıştım ve ilk başta sadece çok güzel gülen bir kız olduğunu düşündüm."

Drocco irkilmemek için direndi. Cailyn'in güldüğünü bile duymamıştı. Henüz.

"Sonra kokusunun farklı olduğunu fark etmeye başladım. Öyle kokuyordu ki iyi, ondan tahrik olmamak benim için çok zordu." Yaşlı Alfa bir an durakladı ve devam etmeden önce karısına baktı. "Onun için daha fazlasını yapmaya ve onu tanımaya başladım. Yolumdan hiç çıkmadım ama pazarı çok ziyaret ederdi. Birçok kez aldıklarını eve götürürdüm ama bir keresinde onu sayıklar halde buldum. Zar zor giyinmişti, gözleri altın rengindeydi ve oldukça tahrik olmuştu. Kokusu sadece... bir rutine girmeme neden oldu. I..." Sesi titredi ve sessizlik vardı.

"O bir Omega'ydı," diye onayladı Drocco, sesi sertti. "Bir Omega buldunuz ve bunu rapor etmediniz mi?"

"Nasıl ?" Gifford aynı sertlikle karşılık verdi. "Onunla Haze dönemi boyunca çiftleştim ve sonra hamile kaldı. Omegaların Alfa'larından uzun süre ayrı kalamayacaklarını biliyorsunuz. Hamilelik mi? Bunun olmasına nasıl izin verebilirim?"

Drocco kaşlarını çatı. Haklıydı. Hem Omega'nın hem de çocuğun sağlığını güvence altına alabilmesinin tek yolu onlarla birlikte kalmaktı. Eğer onlar

Ashens Kralı'na bildirilseydi, bu garanti altına alınamazdı. "Bebeğini doğurana kadar onun evine taşındım."

Gifford perişan bir şekilde, dedi.

Karısının çenesi sıkıştı ama mutfağa bakmaya devam etti ve sessiz kaldı. Drocco onu izledi. Oğullarına hamile kaldıysa, bu kendi hamileliğinin geri kalanını onsuz geçirdiği anlamına geliyor olmalıydı.

"Bebek doğduktan ve kız olduğu doğrulandıktan sonra Nearra birkaç gün onu emzirmek için kaldı ve sonra bana çocuğu karıma geri götürmemi söyledi. Karımın beni geri kabul edeceğini ve bebeğin iyi bir yuvası olacağını bildiğini söyledi."

"Onu tanıyor muydun?" Drocco karısına sordu.

"Hayır," diye tükürdü Ida, elinden geldiğince güçlü bir şekilde. "Onu tanı mıyordum. Kocam geri dönene kadar ondan bir kez bile bahsetmedi bana, kocamı tutması için ona yalvarıp yakardıktan sonra."

"Sana kendini sıkıntıdan kurtarman için bir seçenek sundum zaten," dedi Gifford, kendi sesi sertti. "İsterseniz yine de gidebilirsiniz."

Ida ona döndü. "O benim kızım. Sen ve fahişenin günahları benim Cailyn'im değil. Ona ben isim verdim, onu ben büyüttüm ve onu seviyorum. Onun hakkında senin bilebileceğinden daha çok şey biliyorum. Eğer o İmparator'un Omega'sı ise Gidin!"

Ida İmparator'a dönmeden önce havada uzun bir sessizlik oldu. "Neye benziyordu?" Drocco ona sordu.

"Kıvırcık saçları vardı, çekildiği zaman açık kahverengiydi ve güzel kahverengi gözleri vardı," dedi Ida, yüzü yumuşayarak. "Şarkı söylemeyi, dans etmeyi ve bahçede çılgınca koşmayı çok severdi. Çok iradeli biriydi... bir şey istediğinde asla vazgeçmezdi." Kadının dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Bir keresinde öfke nöbeti içinde saatlerce bahçede kalmıştı.

Çünkü kardeşi, orada bıraktığı bir oyuncağı almak için onu domuzların ağılına götürmeyi reddetti. Onu içeri aldığımda çamura bulanmış ve histerik bir haldeydi. Sadece sıcak meyve ve bal içeceği onu sakinleştirdi." Ida'nın gülümsemesi derinleşti. "Ve tabii ki sarılmalar, öpücükler ve bir hikaye." Ida ona baktı

Ellerini kucağında yüzü asıldı. "Onun bir Beta olduğundan emindim," diye fısıldadı.

"Sol kürek kemiğinde küçük bir doğum çukuru var mı?" Drocco sordu.

"Evet!" Ida'nın nefesi kesildi. Ayağa kalktı, gözleri korkutucu boyutlara . "Senin Omega'nda da var mı?"

Drocco cevap vermekte tereddüt etti. Onları Cailyn'e ebeveyn olabilecekleri konusunda cesaretlendirmek iyi bir fikir olmazdı.

"Anlat bana!" diye ısrar etti kadın, neredeyse nefesi kesilmişti.

Drocco cevap vermeden önce Gifford, "Otur Ida," diye tersledi. "Bize hiçbir şey anlatmak zorunda değil." Karısına sert bir bakış fırlattı.

"Duygularını derinden hissettiğini biliyorum, ama sana şunu hatırlatmak isterim ki

İmparatorumuzla konuşuyorsunuz. Patlamalarınız uygun değil ve İmparator sizi bizzat cezalandırmayı seçmezse daha sonra ele "

Ida'nın yüzü düştü. Gözleri yere yapışmış bir şekilde geri döndü.

"Saygısızlık ettiğim için özür dilerim, Majesteleri. Yapabilirim

Sizi temin ederim, genelde bu kadar cesur değilimdir. Kızım hakkında... güçlü hislerim var."

Drocco ikisini de izlerken bir sessizlik daha oluştu. "Başka kızınız yok mu?" diye sordu.

"Hayır, Majesteleri," diye yanıtladı Ida.

"Karınıza döndüğünüzde Omega'ya ne oldu?" Drocco Gifford'a sordu.

"Onu bir daha hiç görmedim. Onu hiç sormadım ya da sormadım."

"Ben aradım," diye fısıldadı Ida.

Gifford başladı, dönüp ona baktı. "Ne?"

"Onu sormak markete gittim," dedi Ida, gözleri hâlâ

Zemin.

"Neden?" Gifford havladı. "Her şeyden sonra-"

"Onu gördüğümü sandım," dedi Ida, gözlerini Drocco'nunkilere kaldırarak. "Onu gördüğümü sandım.

Onu bir kez Ricsford'da

görmüştüm." "Anlat bana,"

diye emretti Drocco.

Ida derin bir nefes aldı. "Eskiden Ricsford'da bir arazimiz vardı.

Küçüktü ve çoğunlukla meyve yetiştirmek için kullanırdık - oradaki arazi buradakinden , orada satmak için daha fazla çeşit meyve yetiştirebilirdik. Her neyse, ekinleri kontrol etmek için düzenli olarak ziyaret ederdim ve Jayen ile Cailyn'i de yanımda götürürdüm. Daha çok küçüklerdi ve zamanlarının çoğunu

Oynuyor ya da uyuyordu. Bir keresinde arabayı yüklerken komşu arazide daha önce görmediğim bir kadın gördüğümü sandım. Çocukları almaya gittiğimde Cailyn'in orada olmadığını görünceye kadar pek dikkat etmedim." Dudaklarını birbirine bastırarak durakladı. "Onu komşu araziye ayıran kapıda dururken buldum.

kadınla konuştuğunu gördüm. Yaklaştığımda kadın ben oraya varmadan hızla uzaklaştı."

"Bunu bana neden söylemedin?" Gifford hırladı.

"Çocukları eve götürdüm ve komşu topraklara geri döndüm, ama oradaki aile kadını tanımıyordu ya da tarifini hatırlamıyordu," dedi Ida, sesi titreyerek. "Düşünmeye devam ettikçe, kadının Cailyn'in saçlarına sahip olduğunu fark ettim; kıvrıkcık, gür, bakırımsı."

Gifford inledi ve gözlerini kapattı.

"Ben de markete onu aramaya gittim," diye devam etti Ida, sanki Gifford diye biri yokmuş gibi.

"Ve?" Drocco sordu.

"Kimse onu tanımıyor ya da herhangi bir eşkalini hatırlamıyordu," dedi Ida. "Yaşlı Betalardan biri kimden bahsettiğimi bildiğini söyledi. ama uzun görülmemişti. Bunu çözdüğümde, Cailyn doğduktan sonra ortadan kaybolmuştu."

"Neden onu bulmaya çalıştın, Ida?" Gifford onun kolunu tuttu ve biraz sarstı. "Neden onu arayıp bulmaya çalıştın ki?"

"Ona ailemin yanına yaklaşmamasını söylemek istedim," dedi Ida, yeşil gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Yapabilirdim-"

"Hayır," dedi Ida acı acı. "Sana hiçbir şey yapman için güvenemem, Gifford. Tek yapması gereken bacaklarını açmak olurdu ve sen de çaresiz bir aptal gibi bacaklarının arasına düşerdin."

Gifford gerildi ve kadın sessiz hıçkırıklara kolunu bıraktı.

"Cailyn'i geri istemesinden korkuyordum," dedi Ida hıçkırıkları arasında. "Sadece bizden uzakta olduğunu söylemesini istedim. Ve birkaç hafta içinde Cailyn gitmişti."

"Sence onu o mu aldı?" Drocco sordu.

Ida omuzlarını kaldırdı. "Bilmiyorum. Annesi bir Omega'ydı - öyle olmamasını ummama rağmen onun da bir Omega olması her zaman muhtemeldi. Kesin olarak bilmek için aile geçmişini bilmiyorduk, ama Gifford'un ailesi Alfa ve Omega'larla güçlüydü. Ortadan kayboluşunun Omega'nın bir başka kayboluşu muydu yoksa onun... annesi miydi?"

"Ida," diye homurdandı Gifford. Onu kollarının arasına aldı ve kendisine doğru bastırdı, onu teselli ederken yüzü acı içindeydi. "Bana söylemeliydin."

Drocco onun karısıyla ilgilenmesini izledi. Belli ki Alfa, Beta karısını önemsiyor ve Omega ile olan bağı büyük olasılıkla karısıyla olan bağından çok daha üstün olmasına rağmen yaptıklarından pişmanlık duyuyordu. Bu garip bir komplikasyondur - tam olarak düşünmediği bir komplikasyon.

Masadan bir sandalye karşılıklarına oturdu ve karısı sakinleşene kadar bekledi.

"Onun hakkında hatırladığın her şeyi anlat bana," dedi eğilerek. Dizlerinin üzerinde öne doğru. "Her şeyi. Doğumdan itibaren."

Drocco Saray'a döndüğünde Torin onun gelişini bekledi.

"Hazır mısın?" Drocco, Saray girişinde onun yanından geçerken sordu.

"Evet. Çok sayıda Batı Toprakları tüccar gemisi satın aldık, ayrıca hapsettiğimiz diğer tüccarların gemileri de var. Müthiş bir filo olacak."

Drocco'nun yanına gitti. "Onların gemilerini kullanmaya karar verdim. gemileri kendimiz yönetmeye çalışmaktansa kaptanları ve mürettebatı yönetmeyi tercih ediyoruz."

Drocco Torin'e kasvetli bir bakış attı ama başını salladı. Mantıklı gelmişti. "Sürekli izlenmeleri gerekecek."

Torin başını salladı. "Elbette."

"Sarayı ve İmparatorluğu korumak için kaç kişi kalacak?" Drocco İmparatorluğu güvence altına aldıktan hemen sonra savaşa girmenin yönetimini tehdit ettiğini biliyordu ama başka seçeneği yoktu. Yapabileceği en iyi şey Cailyn'i mümkün olduğunca çabuk almak ve İmparatorluğunun hâlâ ayakta olduğundan emin olmak için geri dönmekti.

"Üç bin."

Drocco ona tekrar baktı. "Bu düşük görünüyor, Torin."

"Tüm İmparatorluk senin arkanda, Drocco. Omega İmparatoriçeleri çalıştığı için çok öfkeli. Her bölge seyahatimizi desteklemek için mal gönderdi ve Lox'a katılmaları için genç erkekler teklif etti, tabii ki ben reddettim. Ama Lox ilkelerini korumak için kendi insanlarını kullanacaklar."

Drocco yavaşladı, kaşları çatılmıştı. "Sence biz gidene kadar bizi sakinleştirmeye mi çalışıyorlar?"

"Hayır," diye yanıtladı Torin. "Drocco, bir Omega'ya sahip olduğumuza dair duyurunun vatandaşlar üzerindeki etkisini anladığını sanmıyorum. Senin İnsanlar onu hiç görmemiş olsalar bile onun fikrini sevdiler. Onlara göre siz imkansız başardınız."

"Ama arama sırasındaki kayıplar... bu konuda mutlu değillerdi. Bu."

Torin başını öne eğdi. "Hala bir miktar hoşnutsuzluk var Bunu," diye itiraf etti. "Ama artık çoğu vatandaş bunun Omega'nızı aramak için olduğunu görüyor. Tamamen affetmeseler de anlıyorlar. Ölenlerin ailelerine, benim karışmama gerek kalmadan, kendi bölgelerinin yöneticileri tarafından tazminat ödendi."

Drocco derin düşünceler içinde yatak odasının önünde durdu. Cailyn'in sadece varlığı bile İmparatorluğu onun yıllarını, belki de on yıllarını alacak bir şekilde birleştirmeye başlamıştı.

"Sen dinlenir dinlenmez yola çıkmaya hazır olacağız, Drocco," dedi Torin, düşüncelerini bölerek.

"Dinlenmeye ihtiyacım yok," dedi Drocco, elini kapı tokmağına dayayarak. "Bana birkaç dakika verin ve Eiros'a yelken açalım."

Torin başını eğerek keskin bir selam verdi ve koridora geri döndü.

Drocco kendini yatak odasına bıraktı ve durup etrafı inceledi. Başka kimsenin girmesine izin vermemişti ve bayat yiyeceklerin kaldırılması dışında, Cailyn'in kaçtığı günden beri hiç temizlenmemiş ya da toplanmamıştı. Hâlâ dağınıktı ama belli belirsiz onun kokusunu alıyordu.

Drocco odanın ortasına doğru ilerledi ve tutturulduğu duvara baktı. Kan lekesi zengin desenlerin arasında zorlukla görülebiliyordu ama Drocco için bu bir utanç işaretiydi. Bir yanı Cailyn'in onu bu kadar korkusuzca yaralayıp kaçabildiği için gurur duyuyordu ama bunu beklemiyordu. Dönüp pencereye baktı, yumrukları sıkılmıştı. Yeteneği tekrar kullanabilir hale gelir gelmez onun ulaşamayacağı bir yerde kalmayı başarmıştı ama bilinen tüm Topraklar'da onu bulamayacağı hiçbir yer yoktu. Ne Batı Toprakları, ne Güney Toprakları, ne de Çöller. Onu her zaman bulacaktı. Bulacaktı onu her zaman ona geri getirir.

Derin bir nefes aldı ve onun soluk kokusundan geriye kalanları yakalamaya çalıştı. Zihnini sağlamlaştırarak kapıdan dışarı çıktı.

Omega'sını toplama vakti gelmişti.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CAILYN

"Hazır mısın?"

Cailyn neredeyse fazla hevesle başını salladı. Beklenti tüm vücudunu sarmıştı. "Sanki yıllardır burada sıkışıp kalmışım gibi hissediyorum. Buna bir an bile daha fazla dayanamayacağım."

Emric kıkırdadı. "Sadece iki buçuk ay oldu Cailyn," dedi gülümseyerek. "Ve iyi zaman geçirdik. Gemide dolaşmamıza izin verilmesi zamanın daha çabuk geçmesine yardımcı olmuştur herhalde?"

Cailyn küçük bir gülümsemeyle rahatladı. "Evet, bunun için teşekkür ederim ama de sanki yıllardır buradaymışım gibi hissettim."

Emric dramatik olmakla ilgili bir şeyler mırıldandı ve ona kamarasından dışarı kadar eşlik etti.

Zor bir yolculuk olmuştu. Cailyn gerçekten de İlk yarısında deniz tutmuştu ve penceresinin dışındaki uçsuz bucaksız köpüklü manzara da ona yardımcı olmamıştı. Sessiz ve dikkatli bir kadın olduğu anlaşılan Helyna, midesini sakinleştirmesi için ona nane çayı ve zaman geçirmesi için de okuması için birkaç kitap getirdi. Ancak, kabin o kadar dayanılmaz hale geldi ki, kendini yemek yiyemeyecek kadar sıkıntılı buldu.

İlk başta onu sakinleştiren tek şey yuvasını düşünmek oldu. Yatağa kıvrıldı ve güvenli, sıcak yuvasında kozalandığını düşündü. battaniyeler ve çarşaflar. Sonra Drocco'nun mırıltısını hissediyormuş gibi yaptı; kolları onu sarmış, yanağı göğsüne yaslanmıştı. Ve sonra... Drocco'nun içinde kaydığı, onu tuttuğu, ağzını sahiplendiği anıları zihninde ürperdi - o zamanlar hakkında çok fazla düşündüğünde kayganlık üretiyordu, ki bu daha önce hiç olmamıştı. Engellendiğinde hiç kayganlık üretmemişti. Gerçek kokusunun odayı doldurup doldurmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama her gün ziyaret eden Helyna ve ara sıra ziyaret eden Emric bundan hiç bahsetmemişlerdi. O yaptı iyice yıkandığından ve Drocco'yu hiç düşünmemeye çalıştığından emindi, ama

Bu anıların rahatlığı olmadan, tutsaklığına dair keskin bir endişe devam etti.

Emric, Helyna'nın ısrarı üzerine olduğundan şüphelendiği şekilde, onun için belirli aralıklarla geminin etrafında küçük yürüyüşler ayarlamıştı. En üst güverteye çıkmasına izin verilmemişti ama geminin alt güvertelerinden gelen keskin okyanus havası sakinleşmesine ve ruh halinin düzelmesine yardımcı oluyordu. Emric tüm yürüyüşlerinde ona eşlik etmiş, kölelerin hepsi bu süre zarfında odalarına kapatılmış olsa da ikisinin de tetikte olması gerektiği konusunda ısrar etmişti. Cailyn için gemide geçirdiği en ilginç zamandı, her ne kadar hiç köle görmemiş olsa da. Geminin kendisi bir canavar gibiydi, okyanusta gıcırıyor ve inliyor, ağır ayak sesleri, anlaşılmaz sesler ve garip cınlamalar yankılanıyordu.

Birlikte yürümeye başladıktan sonra Emric onunla sohbet etmek için daha sık gelmeye başladı. İlk başta onun arkadaşlığına temkinli yaklaşmıştı ama Emric çoğunlukla kendisi ve Batı Toprakları hakkında konuşmakla ilgileniyor gibiydi. Onun Yetenek'le ilgili tasvirleri ve Batı Toprakları'ndaki birçok kültür arasındaki büyük farklılıklar ilgisini çekmişti. Doğu Toprakları'ndan tamamen farklı bir dünya gibi görünüyordu.

Drocco hakkında bilgi alma isteği giderek arttı. Biliyordu ki saldırısından kurtulmuştu ama bundan sonra ne gibi adımlar atacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Anneler, onu bulana kadar peşini bırakmayacağına inanıyordu ama onun Batı Toprakları'na götürüldüğünü bilemezdi. Onu bulmasının hiçbir yolu yoktu. Malloron'la bir bağlantısı olup olmadığını sorduğunu hatırlıyordu ama aralarındaki ilişkinin ne olduğunu tam olarak anlayamamıştı. İki Alfanın dost olması pek olası değildi - Drocco Yetenek'ten nefret ediyordu ve Malloron'un ailesi de Talent-lore. Ne olursa olsun, Malloron şu ana kadar ona kötü davranmak istemiyor gibi görünüyordu, sadece bekleyip niyetinin ne olduğunu görmesi gerekecekti. Onu sadece Drocco'ya geri vermek için Beyaz Okyanus boyunca seyahat ettirmiş olması pek olası değildi.

Emric'i gemide takip ederken, güvertelerde yürüdüğü önceki zamanlardan çok daha sessiz olduğunu fark etti.

"Köleler hâlâ kamaralarında mı?" diye sordu belli belirsiz.

"Hayır," dedi Emric omzunun üzerinden ona. "Onlar çıkarıldı."

Cailyn başını salladı. Batı Toprakları'nın köleliğe çok olduğunu biliyordu. Bu, pek çok kişinin yapmayı seçtiği gerçek bir işti ve pek çok farklı rol çeşidi vardı. Ama en çok hissettiği kölelik türü

Zorla alıştırılan kölelerden rahatsızlık duyuluyordu -genellikle suçlular bu tür oluyordu, ancak Batı Toprakları'ndaki birçok bölgenin bulabildikleri kişileri zorla çalıştırdığı söyleniyordu.

Kendisini karaya geri götüren köprü boyunca dikkatlice adım attı ve ayakları sert taşa değer değmez derin bir i çekti.  n nde, bir Geniş liman, kıyı şeridi boyunca her iki yönde de görebildiği kadar uzanıyordu. Birçok gemi yanaşmıştı ve muazzam miktarda İnsanlar etrafta dolaşıyor, hepsi de özenli desenlere ve renklere sahip cübbeler giyyordu. Limanın önünde yükselen şehir, havaya doğru kıvrılan ve bükülen binalarıyla eşsiz bir siluete . Cesur renkleri göz kamaştırıyordu Liman çevresindeki insanların çoğunun giysilerine benzer şekilde canlı, sert ve koordineli. Tuzlu hava Doğu Toprakları'ndan daha güzel kokuyor gibiydi ama Cailyn tekrar sınırsız temiz havaya erişebildiği için memnun bir şekilde birkaç derin nefes aldı.

"Beni takip et," diye seslendi Emric şarkı söyler gibi bir sesle. Onu kalabalık limanın içinden geçirip taş d şeli bir yola soktu.

Cailyn etrafını saran sıkı bir adam grubunun farkına vardı. Batı Toprakları vatandaşlarının tarzında giyinmişlerdi ve muhafızlara benzemiyorlardı, ancak kendilerini taşıma biçimleri onların vardı. Emric onu dolambaçlı sokaklardan geçirdikten sonra daha sakin bir meydana götürdü. Meydanın ortasında üniformalı muhafızlar büyük bir binanın etrafında duruyordu.

Alfa. Gösterişli cübbesi ve kıyafetlerine bakılırsa, Kral Malloron olduğu açıktı. Ayaklarını uzatmış, meydanın ortasında durmuş, ona doğru bakıyor ve elinde büyük, kalın, altın bir asa tutuyordu. Emric onu doğrudan ona doğru götürürken, Cailyn gerildi. Kendisine biraz güvenlik sağlamak için tekrar büyü yapmaya çalıştı ama bir kez daha işe yaramadı. Gözlerini aşağıda tuttu ve mantıklı düşünmeye çalıştı. Adam henüz ona zarar vermemişti ve kaana kadar onu yatıştırmak için elinden geleni yapmalıydı. Ancak şimdi, engellerinin gerçekten yerinde kalıp kalmadığını öğreneceği andı.

Emric meydanın kenarında durdu ve Cailyn'e şöyle yapmasını işaret etti Malloron'a doğru ilerlemeye devam etti. Birkaç adım ilerleyerek Alfa'ya yaklaştı ve yaklaşırken onu da içine aldı.

Kral Malloron gerçekten de iriydi, muhtemelen Drocco kadar iriydi. Altın dikişli, özenle hazırlanmış çivit rengi bir cübbe omuzlarını süslüyordu ve altındaki canlı giysisi ipekten yapılmış gibi görünüyordu. Onun Bronz saçları Drocco'nunkilerden daha düzgündü ve kahverengi gözleri o kadar koyu değildi. Biraz daha koyu olan ten rengi onu Cailyn gibi daha bronz yapıyordu. Heykelsi duruşu

Yüz hatları daha az engebeliydi ve asil görünüşü kesinlikle Drocco'nun engebeli görünüşüyle bir tezat oluştuyordu. Genel etki onu daha zarif gösteriyordu.

Korumaları onun geçmesine izin vermek için ayrıldı ve kadın yavaşlayarak önünde durduğunda gülümsedi, sağ yanağının derinliklerinde bir gamze belirdi. "Selamlar, Bayan...?"

Cailyn kızardı. Gerçekten de yakışıklıydı. "Cailyn. Selamlar, Majesteleri."

Kral Malloron yavaşça kolunu hareket ettirdi ve onun elini tuttu. Göz temasını kesmeden dudaklarını Cailyn'in parmaklarının arkasına bastırdı. "Sizinle tanışmak bir zevk, Bayan Cailyn. Varlığınızı duyduğumdan beri sizinle tanışmak için sabırsızlanıyordum."

Cailyn biraz kuru bir sesle, "Bunu tahmin etmişim," diye cevap verdi. "Beni kabul ediş şeklinden hevesli olduğun anlaşılıyordu."

Kral Malloron'un gülümsemesi hüzne dönüştü. "Evet, dramatize ettiğim için özür dilerim. Ancak o zalimin sizi tekrar ele geçirmesi riskini göze alamazdım. Ama sormak zorundayım, senin için bir çıkış yolu bulmaya çalışarak bu kadar uzun zaman geçirdikten sonra, kendini onun hapisanesinden çıkarmayı nasıl başardın?"

Cailyn onun gözlerini tuttu. "Pencereden kaçtım," dedi. "Sanırım onun dikkatini dağıtabildiğin için şanslıydım."

Kral Malloron kıkırdadı. "Bir pencere mi? Şu Drocco ne kadar da amatör öyle."

"Benim için tam olarak nasıl bir çıkış yolu buldun?"

"Senin anlayacağın bir şey değil Cailyn," dedi Malloron, alçalarak elini tutmaya devam etti. "Saygısızlık etmek istemem elbette, ancak bunun Yetenek'le bir ilgisi var ve eminim bunu tartışmak sizi sıkacaktır."

Cailyn'in kalp atışları hızlandı. "Neden böyle düşündün ki?"

"Yeteneği anlamayanların genellikle buna yoktur. Bunu çoğu zaman kendi avantajıma kullanma eğilimindeyim ama sizi sıkamak istemem." Ona tekrar gülümsedi. "Ya da seni utandırmak."

Cailyn şaşkınlığını geniş bir gülümsemeyle gizlemeyi umarak, "Şimdi gerçekten meraklandım," diye takıldı. Onun Yetenek'i kullanabildiğini bilmiyordu!

Malloron'un ağzının köşesi kıvrıldı. "Pekâlâ," dedi. "İmparator benimle bir portal aracılığıyla bir görüşme gerçekleştirdi ve sırada sizin... mahrem kokunuza doymuştu. Geçidi ele geçirdim ve sizi bulmak için bir örnek almayı başardım."

Cailyn'in utanmış numarası yapmasına gerek yoktu. Yüzü düştü ve dondu kaldı, boynu yanmaya başladı.

Kral onun elini sıkarak, "Hadi ama, utanmana gerek yok," dedi. "Biz arkadaşız ve sen de benim misafirimsin, değil mi? Hadi kaleme gidelim."

Cailyn rahatsızlığını atlatmaya çalışırken adamın onu elinden tutarak meydandan çıkarmasına izin verdi. Bunu hiç beklemiyordu. Malloron Drocco'dan kokusunun bir örneğini alabilmiş miydi? Bu önemli bir beceri gerektirirdi. Eğer bu doğruysa, onun bir Yetenek-zanaatkârı olduğunu nasıl bilmiyordu?

Lox Sarayı'nın içinde ve çevresinde casusları olsaydı, onun Pus'a girdiğinde Yeteneği kullandığını bilirdi. Ama o hareket ederken meydandan geçerken, bunu kimin bilebileceğini düşündü. Drocco, Yeteneği ona karşı kullandığını kimin bilmesine izin verecekti? Onu o yatak odasında kilitli tutmuştu; Yeteneği kullanabildiğini kimsenin bilmesine gerek yoktu.

Belli ki, Kral Malloron büyüünün tutulduğu odada kullanılabilir hale gelmişti ama bunu kaçmak için kullanmasını beklemiyordu. Eğer kalsaydı, kendini Drocco'nun kendi yatak odasından çıkarılırken bulacaktı. Bu fikir nedenini anlayamadığı bir şekilde ürpertti ama arabasına tırmanırken yüz ifadesini ve beden dilini nötr tutmaya çalıştı.

Yastıklı bankta onun karşısına oturdu, Eiros'un Batı Toprakları'nda kendi ordusu ve üstün ticaretiyle nasıl baskın bölge olduğunu anlatırken ilgileniyormuş gibi yaptı ama başını sallamasının ve sahte ilgi çılgınlıkları atarken, zihni hızlandı. Eğer onun Yetenek'i kullanabildiğini bilmiyorsa, o zaman kaçma şansı vardı. Tüm işlerini yapmak için Doğu Toprakları'na yerleştirilmişti, Batı Toprakları'nda hiç eğitim almamıştı ve bu nedenle oralarda nasıl gezineceği hakkında pek bir şey bilmiyordu ama bir yolunu bulacaktı. Çözmesi gereken tek şey, büyüünün erişilebilir olmasını nasıl engellediğiydi. Bir Yetenek-zanaatkâr olduğu konusunda onu uyarmadan bunu sormanın bir yolu yoktu ama ondan gelen tanımlayıcı bir koku alamadığı için bloklarının hâlâ var olduğunu düşünerek rahatladı. Koltuğunda rahatlarırken küçük bir gülümsemeyi bastırdı; hâlâ bir çıkış yolu umudu vardı.

"Batı Toprakları'nda konuşulan pek çok dil var," dedi Kral Malloron. "Birçoğu temel dillerden çok daha belagatlidir.

Doğu Toprakları'nın her yerinde kullanılan dil. Bununla birlikte, dillerin karışıklığı ticareti daha zor hale getirir ve karışıklık olasılığını artırır

bölgeler arasında. Elbette, baskın bölge olarak, birçok Batı Toprakları'ndaki bölgeler bana boyun eğ, bu yüzden herhangi ziyaret etmek isterseniz buyurun edin."

"Burada ne kadar süre misafir olacağım?" Cailyn çekingen bir tavırla sordu.

Kral Malloron cevap vermeden önce tereddüt etti. Ona doğru öne doğru eğildi. "Burada tutsak değilsin Cailyn, ama en azından bir süre daha kalmanı istiyorum."

"Neden?"

Malloron gözlerini ondan ayırmadı ve dudaklarını büzdü. "Sen bir Omega'sın. Drocco'nun bir Omega'sı olduğunu ve onu hapsettiğini duyduğumda, en azından seni serbest bırakmam gerektiğini biliyordum. Elbette seninle tanışmak da istedim."

"İmparator Drocco beni gerçekten de esir tuttu," dedi Cailyn sakın bir sesle. "Ama beni buraya getirmek için, beni uyuşturmak ve buraya yolculuk etmeye zorlamak da dahil olmak üzere, hatırı sayılır zorluklara katlandınız. Bunun ne kadar farklı olduğundan emin değilim."

Kral Malloron kaşlarını çatı. "Bu çok farklı," dedi derin sesi sertleşerek. "Eğer hızlı olmasaydım, yakalanırdın Cailyn, hiç kuşkun olmasın. Lox'lar Doğu Toprakları'nın her bölgesine nüfuz eder, kolay kolay ortadan kaybolamazdınız. Çok sert yöntemler kullanmak zorunda kaldım. Elbette sizi buraya getirecek önlemleri aldım ama istediğiniz zaman gitmekte özgürsünüz. Ben Drocco değilim. Ve umarım tüm Alfaların onun gibi anlamışsınızdır."

Cailyn onu dikkatle izleyerek başını salladı. Onun ince suçlamasından rahatsız olmuş gibiydi.

Kral Malloron rahatladı. "Şimdi, misafirim olmanıza rağmen Bir süre kalmanı ve Batı Toprakları'nı tanımanı istiyorum." Durakladı, ağzının kenarı kıvrıldı. "Ve beni tanımanı."

Cailyn'in gözleri biraz irileşti ama şaşkınlığını üzerinden atarak başını eğdi ve ona gülümsedi. Elbette bunu isteyecekti - fiziksel bir çekim olmasa bile her Alfa isterdi. Düşüncesinin doğruluğunu fark ederek sustu; Malloron'un görünüşünü takdir etmekten başka onu daha derinden çeken hiçbir şey yoktu... Drocco'ya verdiği ilk tepkiden tamamen farklıydı.

Kral Malloron kıkırdadı ve koltuğunda geriye yaslandı.

Kral Malloron'un evi olan Eiros Kalesi, yükseltilmiş araziden oluşan devasa bir alana yayılmıştı - Drocco'nun Sarayı kadar bile büyük olabilirdi. Her boyutta ve yükseklikte, sivri kuleli çok sayıda bina ve kuleden oluşuyordu.

ve gökyüzüne doğru yükselen kuleler. Kremsi kahverengi duvarları, altındaki çukur araziye sıkışmış daha küçük, daha az sofistike, daha karanlık binaları tamamlıyordu - bir tür köy ya da şehir, faaliyetle dolup taşıyordu. Araba kraliyet bölgesine girdiğinde Cailyn her şeyi göremiyordu bile ama kalenin alışılmadık tarzı onu büyülemişti. Kalenin keşfetme heyecanı uyandıran bir cazibesi vardı.

Arabadan indiklerinde Kral Malloron ona kamarasına kadar eşlik etti. Şatoda serbestçe dolaşabileceğini ama duvarların içinde kalmasının onun yararına olacağını açıkladı. Geniş kamarasında bir

Bir tarafında muhteşem kavisli beyaz taş duvar, geniş bir yatak ve güzel sade mobilyalar vardı. Penceresi pırıl pırıl bir turkuaza bakıyordu.

Göl, kalenin o tarafına cömertçe yayılan geniş bir bahçeyle çevriliydi.

"Lütfen için acele etmeyin," dedi Kral Malloron kapı aralığından.

"Dolabınızı, dünyanın dört bir yanından gelen

Batı Toprakları'ndaki kadınsı tarz; yine de hoşunuza gitmeyen bir şey olursa bana bildirin. Biraz dinlenmek için zaman ayırın, yolculuk sizin için pek de keyifli geçmemiş olmalı."

Cailyn onun odaya girmemiş olmasını rahatlatıcı buldu. Başını öne eğdi. "Emric beni yatıştırmak için çaba sarf etti."

Kral sırtıttı. "Mükemmel. Herhangi bir endişeniz varsa, lütfen benimle konuşmaktan çekinmeyin."

Cailyn tereddüt etti. "İmparator Drocco için endişelenmiyor musun? Sanırım beni bulmaya çalışacaktır."

Kral Malloron'un ifadesi değişti ama Cailyn onun gözlerinde beliren bakışı tam olarak tanımlayamadı. "O vahşi için özellikle endişelenmiyorum," dedi biraz fazla rahat bir şekilde. "Elbette ki çok zorlu bir Çok şey başarmış bir alfa, ama onun gibi adamların kısa oluyor. Ondan hoşlanmadığınızı varsayıyorum?"

Cailyn soru karşısında şaşırarak sustu. "Hayır," diye yanıtladı.

Kral Malloron'un bakışları daha da yoğunlaştı. "Cevap vermeden önceki tereddütün bana emin olmadığını söylüyor," dedi. "Seninle defalarca çiftleştğini düşünürsek bu beklenen bir şey."

Cailyn'in yüzü ısınırken karıncalandı ama bakışlarını ondan ayırmadı. "Endişelendiğin buysa, ona karşı hiçbir sadakatim yok."

"Bu konuda hiç endişem yok," dedi Malloron, kahverengi gözleri parlıyordu ve sesi yumuşaktı. "Ve eğer sizi utandırdıysam özür dilerim."

Tekrar. Sadece burada güvende olduğunu bilmeni istiyorum. Drocco'nun ya da başka birinin buraya gelip sana zarar vermesinden endişe etmiyorum. Burada istediğin kadar kalabilirsin."

Cailyn başını salladı.

"Şimdi bana ne yemekten hoşlandığını söyle Cailyn," dedi gamzesi belirterek. "Buradaki ilk yemeğinin olağanüstü olmasını istiyorum."

İlk iki hafta boyunca Malloron ona her gün şatosunu gezdirdi. İlk düşündüğünden çok daha büyüktü ve tüm alanları gezmeleri biraz zaman aldı. Titreyen mum lambaları ve ara sıra görülen portreler taştan yapılmış iç koridorları süslüyor, tüm şatoya Drocco'nun Sarayı'nın karmaşık renkleri ve detaylarından çok farklı olan eski moda, rustik bir hava veriyordu. Çeşitli odaları ve alanları gezerlerken Malloron bunların kullanım alanlarını açıkladı ve bu da Batı Toprakları'nın kültürünün büyük bir kısmını açıklamakla sonuçlandı. Burası büyüleyici bir yerdi.

Birçok farklı insan hem gelişti hem de çatıştı. Cailyn için en ilginç oda silah odasıydı - daha önce hiç görmediği ilginç ve benzersiz silahlar sergileniyordu ve ona şu gerçeği hatırlatıyordu

Kendisine ait bir silahı ya da koruması yoktu. Malloron ona en sevdiği odanın hangisi olduğunu sorduğunda, silah odasının yakınında elverişli bir konumda bulunan kütüphaneyi sevdiğini söyledi. Memnun olan Malloron, ne zaman canı isterse kütüphaneyi kullanması için onu teşvik etti.

Takip eden hafta boyunca Cailyn her gün kütüphaneyi ziyaret etti. Malloron sık sık öğle yemeğinde onunla birlikte yemek yemeye gelir ve öğleden sonrayı okuduğu bazı metinler hakkında tartışarak geçirirlerdi. Sonra da akşam yemeğinden önce gölün etrafında yürüyüşe çıkarlardı. Cailyn yalnız olduğu sabahları silah odasını keşfetmeye çalışıyordu. İki muhafız girişte nöbet tutuyordu, ancak ne zaman vardiya değiştirdiklerini veya onları nasıl geçeceklerini belirleyemezler.

İlk aydan sonra Malloron onu arabasıyla Eiros'un çeşitli yerlerini ziyarete başladı. Bir bölge sekiz şehirden oluşuyordu, üç köy, beş büyük tarım arazisi ve kralın kalesi ile bağlı binaların bulunduğu kraliyet bölgesi. Her bölgenin diğerlerinden ayrı bir kişiliği veya kültürü vardı ve Cailyn bu bölgeleri ziyaret etmekten ve onlar hakkında bilgi edinmekten keyif alıyordu. Anneler onu hiçbir zaman Batı Topraklarını ziyaret etmesini ya da yeni bir şeyler öğrenmesini gerektirecek bir göreve göndermemişti.

diller. Hareketli bir şehir pazarında farklı dillerin takas edildiğini duymak onu Batı Toprakları'nın tuhaf ve eşsiz dünyasına çekti.

Her akşam kamarasında kitap okuyor ya da zihinsel kontrol egzersizleri yapıyordu. Hâlâ Yeteneğe erişemese de zihinsel gücünün zayıflamasına izin veremezdi. Drocco'yla birlikteyken hiç yapmamıştı - Drocco net düşünme yeteneğini bile engelliyor gibiydi. Batı Toprakları'nda geçirdiği haftalardan sonra bile, bir yanı onu özliyordu, bir yanı onunla birlikteyken filizlenen yoğun aidiyet duygularını özliyordu. Gemideki yolculuğunun sıkıntısından sonra kaybolacağını düşünerek bunu görmezden gelmeye çalıştı ama asla geçmedi. Sanki içinde bir şey uyanmıştı ve sönmesine izin vermiyordu. Yuvasını arzuluyordu. Onu çok iyi yatıştıran o mırıltıyı arzuluyordu. Drocco'yu arzuluyordu.

Bazı akşamlar sadece pencereye oturup gölü izliyor ve durumunu düşünüyordu. Anneler onu geri ve Drocco'ya gerçekten dönüp dönemeyeceği konusunda kararsızdı. Zaman geçtikçe, Annelerin Drocco'yla aralarındaki bağ konusunda haklı olup olmadıklarını daha çok sorguluyordu. Onunla ilgili bir istediği bir şey olmasına rağmen, Drocco onu kendisinin bir gölgesi haline getirdi. İrade gücünü silmiş ve onu olduğu şeyin en temel özüne indirgemişti; bir

Hayatta kalmak için ona bağımlı bir ihtiyaçlar ve dürtüler demetiydi ve bunu ona sahip olduğuna inandırmak için kullanmıştı. Açıkçası, bu onun kendisini Alfa'sı olarak kabul etmesini sağlamaya yönelik bir girişimdi. Gerçek eşi olsa bile, onun için kendi dürtülerinin kölesi olmak istemediğini kesinlikle biliyordu. Onun kişiliğinde hoşuna giden hiçbir şey yoktu ama yine de sırf genetik olarak uyumlu oldukları için mutlu olması ve hayatının geri kalanını onunla geçirmeye istekli olması gerekiyordu. Bu acımasız bir şaka gibi görünüyordu.

Bir ay daha geçtikçe, Batı Toprakları'nda kalmasının kendisi için daha faydalı olup olmayacağını düşünmeye başladı. Atmosfer gerçekten de farklıydı; insanlara ve yemeklere alışmak biraz zaman alıyordu ama bu kendine bir hayat kuramayacağı anlamına gelmiyordu. Onu bu fikre karşı yumuşatan en önemli şey Kral Malloron'un ona karşı davranışydı. Çok sakın ve makul bir Alfa gibi görünüyordu ve bu, Alfalar hakkında bildiği her şeye ters düşüyordu. Onun kadar yumuşak huylu biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştı. Gerçek kişiliğini belirlemeye çalışarak, gizli bir doğaya dair işaretler veya anlatımlar arayarak onu yakından izledi ama asla

kişiliğinin sahte olduğuna dair herhangi bir belirti varmış gibi görünüyordu. Ona karşı her zaman saygılı davranıyor, sürekli iltifat ediyor ve övüyordu. Ona asla çok yaklaşmadı ya da uygunsuz bir şekilde dokunmadı. Ondan hiçbir şey talep etmedi, ona bir şey yapmasını emretmedi ya da onunla aynı fikirde olmadığına hoşnutsuzluğunu iletmedi. İlk başlarda, onun Hoşluk bir Alfa için fazla yumuşak, fazla ılımlı görünüyordu. Elbette Alfalar iki Diyar arasında bu kadar farklı olamazdı? Ama sonra Batı Toprakları'ndaki Alfaların nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını fark etti. Belki de onun yumuşak başlılığı kral olmasının nedeniydi. Onun arkadaşlığından keyif almaya başladı.

Erişim sağlayamayacağına karar verdikten sonra Silah odasına girdikten sonra, sabahları doğrudan kütüphaneye gitmek yerine gölün etrafında yürüyüşler yapmaya başladı. Bahçenin hafif, temiz havasını solumaktan ve etrafındaki eşsiz çiçek ve bitkilerde açan çeşitli renkleri görmekten keyif alıyordu. İçinde bulunduğu durumdan memnun hissediyordu. Drocco'nun kollarında yaşadığı yoğun, ruhunu rahatlatan bütünlük mutluluğu gibi değildi ama korku, endişe ya da Kral Malloron ile sıkıntı. Bu kesinlikle bir şey ifade ediyordu.

Bir sabah göz ucuyla bahçenin köşesindeki bir ağaç kümesine dikkatini çekti. Daha yakından bakınca fark etti ki Birisi kalın ağaç gövdelerinden birinin arkasında durmuş, başının sadece üst kısmı görünecek şekilde ona bakıyordu. Cailyn yavaşlayarak durdu ve bahçenin geri kalanına göz gezdirdi. Bahçede başka kimseyi fark etmemişti. daha önce orada gezinirken. Hatta Kral Malloron, ne zaman bahçeyi kullanması gerekse, güvenliğini sağlamak için bahçede başka kimsenin bulunmadığından emin olacağını söylemişti. Kendisine bakan kişiye tekrar baktı. Bir kıza benziyordu. Ne yapıyordu acaba?

Cailyn onu izlemeye devam ederken, kız el salladı, sonra parmaklarını oynattı ve sonra da işaret etti. Cailyn olduğu yerde kaldı ve kızın neden kendini göstermediğini merak etti. Sonra kız elini kaldırdı ve küçük parmağından başlayarak elini yumruk yaptı ve tekrar indirmeden önce avuç içini gösterdi. Cailyn'in kalbi ağzına fırladı. Bu bir Omega sinyaliydi.

Bahçeye tekrar göz gezdirdikten sonra ağaçlara doğru ilerledi. Cailyn yaklaştıkça kız için bir ağaç gövdesinin arkasında durmaya başladı. Cailyn tehlikeli ihtimaline karşı kıza yaklaşırken geniş bir mesafe aldı ama ağaçların etrafından dolanıp kız görüş alanına girer girmez ağzı bir karış açık kaldı.

"Amara?"

Amara ağacın gövdesine yaslanmış, gür siyah saçlarını sıkı bir topuzla geriye atmış bir halde duruyordu. Üç çeyrek boyunda çiçekli bir tunik düzgün vücudunu süslüyordu ve yıpranmış sandaletler ayaklarını kavıyordu.

"Cailyn!" diye nefes aldı, masmavi gözleri irileşmişti.

Uzun bir süre şaşkınlıkla birbirlerine baktıktan sonra Amara geniş bir sırıtışa büründü. "Burada ne yapıyorsun Cailyn?" dedi kısık bir sesle ve ona çabucak sarıldı. "Onun misafiri olduğunu bilmiyordum. Seni Anneler mi gönderdi?"

Cailyn dudaklarını birbirine bastırdı ve sonra çekti. "Hayır. Uzun hikâye ama seni görmek çok güzel Amara. Sonunda gönderildiğini bilmiyordum. burada." Amara yıllardır Batı Toprakları'nın dillerini öğreniyordu ama Cailyn onun görev için ne zaman yola çıkacağını hiç bilmiyordu.

Amara başını salladı. "Sen Saray'daki görevin için ayrıldıktan kısa bir süre sonra Anneler beni buraya gönderdi."

"Neden?"

Amara etraflarına bir göz attı. "Bunu söyleyemem." Ses tonu ciddileşti. "Cailyn, buradan mümkün olduğunca çabuk çıkmalısın. Kral Malloron görüldüğü gibi biri değil."

Cailyn yavaşça başını salladı. "Yüzden buradasın, değil mi?"

"Seni birkaç gün içinde çıkarabilirim," dedi Amara, Cailyn'in sorusunu duymazdan gelerek. "Seni bir ticaret gemisiyle Doğu Toprakları'na geri götürebilirim."

Cailyn başını salladı. "Oraya geri dönmek istediğimden emin değilim." Amara kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"İşler değişti, Amara. Artık bir evim yok."

Amara onun kolunu tuttu, panik gözlerinden süzülüyordu. "Omega Yerleşkesi bizim evimiz. Her zaman bizim evimizdi ve her zaman da öyle kalacak."

Cailyn elini Amara'nın elinin üzerine koydu. "Burası senin evin," dedi yumuşak bir sesle. "Artık benim değil. Burada kalmanın bir yolunu bulmalıyım."

"Yapamazsın," diye uyardı Amara. "Burası senin için güvenli değil. Kral seni burada tutma konusunda çok endişeli. Tüm gücünü kullanıyor kalman için seni manipüle etmeye çalışıyor. Senin için neden bu kadar endişelendiğini kimseye söylemedi ama seni zorlamak için bu kadar çok çaba sarf etmesi korkutucu."

"Ne demek istiyorsun?"

"Burada rahatlamana yardımcı olmak için yemeğine iksirler koyuyor ve Onun yanında rahat ediyorsun," diye açıkladı Amara. "Seni kalmaya ikna etmesinin neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ediyordum ve şimdi anlıyorum ki

Çünkü o *sensin*. Zihinsel berraklığının gücü nedeniyle halüsinasyonlarının üzerinizde işe yaraması daha uzun sürecektir, ancak sonunda işe yarayacaklardır. Sana bir çıkış yolu bulmalıyız."

Cailyn gerildi, üzerine bir korku çöktü. Malloron ona uyuşturucu veriyordu. Derin bir öfke midesini bulandırdı ve sert bir nefes verdi. "Benim bir Omega olduğumu biliyor, Amara."

Amara'nın ağzı açık kaldı ve nefesi kesildi. "Ne... Nasıl olur da o..." Gözlerini kırıştırdı ve elini Cailyn'in kolundan çekti, yüzü şok içinde gevşemişti.

"Bu uzun bir hikâye," dedi Cailyn. "Diğer Omega'lar hakkında başka bir şey bilmiyor, yani güvendesin."

"Nasıl güvende olabiliriz?" Amara sert bir sesle söyledi. "Birimiz hakkında bir şey öğrendi mi, geri kalanımız hakkında da öğrenecektir." Başını iki yana salladı. "Hayır.

Sana bu kadar odaklanmış olmasına şaşmamalı." Cailyn'e sert bir bakış fırlattı. "Bu düşündüğümünden de kötü. Gitmene izin vermeyecek."

"Bir yolunu bulacağım. İmparator Drocco'dan daha kötü olamaz," diye mırıldandı Cailyn. "En azından Kral Malloron kalede serbestçe dolaşmama izin veriyor."

Amara başını yavaşça salladı. "Neye hakkında hiçbir fikrin yok," dedi yavaşça ve ciddiyetle. "O tanıdığım en kötü Alfa. Sahip olmana izin verdiği her türlü özgürlük

sizi düşünmenizi ya da görmenizi istemediği şeylerden uzaklaştırmak için manipüle eder ve yanlış yönlendirir. Yeterince yakından bakmadın." Başını yana çevirdi ve bir parmağını kaldırdı.

Cailyn sessiz kaldı ve duyduklarını dinledi.

Birkaç dakika sonra Amara rahatladı. "Buradan gitmen gerekiyor," dedi Cailyn'e kararlı bir şekilde. "Yeteneklerine ve yeteneklerine saygı duyduğumu biliyorsun ve bir casus olarak ne kadar yetenekli olduğunun ne kadar farkında olduğumu biliyorsun ve sana söylüyorum, gitmen gerekiyor."

Cailyn ona baktı, sonunda içine panik dalgaları doldu. Birden son zamanlarda silah odasına girmeye bile çalışmadığını fark etti, o kadar memnundu ki kaçmayı düşünmeyi bırakmıştı. "Neden burada Yetenek'i kullanamıyoruz? Hâlâ engellendiğimi biliyorum ama Yeteneği kullanamıyorum."

Amara aceleyle, "Bilinen Topraklar'da başka hiç kimse Yeteneği biz Omegalar gibi kullanmıyor," diye açıkladı. "Kimse onların yeteneklerini nasıl engelleyeceğini bilmiyor.

ve böylece bizim bunu yaptığımızı tespit edemezler. Malloron büyüü erişilemez hale getirebiliyor ama Omegaların dinamiklerini bloke ettiğinin ya da bizim bunu nasıl yaptığımızın hiçbir zaman farkında olmadı. Böylece bloklarımızı bizden alamaz." O

Cailyn'e uyarın bir bakış attı. "Eğer bunu nasıl yapacağını öğrenirse, o zaman on yıllardır dinamiğimizi korumak için çalıştığımız her şeyin hiçbir anlamı kalmaz."

Cailyn başını salladı. Drocco büyüü tamamen ortadan kaldırmanın bir yolunu bulmuştu ve bu yüzden blokları yok oldu. Malloron basitçe Büyüye erişmek imkânsızdı ama büyü hâlâ ve dolayısıyla engelleri de hâlâ mevcuttu. "Öğrenmeyecek," dedi Cailyn kendinden emin bir şekilde. "Ama buradan çıkmak için büyüye erişebilmem gerekiyor."

Amara başını salladı. "Hayır, anlamıyorsunuz. Tüm topraklarında kimsenin büyüye erişmesini engelledi. O izin vermediği sürece Eiros'ta hiç kimse Yeteneği kullanamaz."

Cailyn'in ağzı açık kaldı. "Peki Annelerle nasıl iletişim kuruyorsun?"

"Nadiren," diye itiraf etti Amara. "Ve bunu her yaptığımızda da tehlikeli oluyor.

beni." bir şey gelince Amara kaşlarını çatı. "Anneler burada olduğunu biliyor mu?"

"Hayır. Ve bunun onlar için önemli olacağını sanmıyorum."

Amara başını öne eğdi. "Tabii ki onlar için önemli, sen onların favorisisin. Bunu onlara bir yolunu bulmaya çalışacağım. Bu arada, size sunulan yemeklerin sadece yüzde otuzunu yiyin ve yediklerinizi çeşitlendirin. Aynı şeyi asla iki kez üst üste yemeyin. Eiros'ta dışarıdayken size taze meyve, ekmek ve peynir almasını sağlayın ve bunları hemen yiyin, ancak asla aynı satıcıdan iki kez almayın. Aynı prensibi içeceklerinize de uygulayın. Ben konuşacağım

Anneler sana bir çıkış yolu bulsunlar."

"Hayır, size söylüyorum Anneler-"

Cailyn daha cümlesini tamamlayamadan Amara sıvışıp gitti. Bahçe boyunca alçaktan çömelerek koştu, yüksek bitkilerin arasından geçerek çoğunun görünmesini engelleyen açıkça alıştırılmış bir rotaya girdi ve kısa süre sonra Cailyn boş bahçeye bakıyordu.

O akşam yemek sırasında Cailyn Malloron'u dikkatle izledi.

Rahat ve memnun görünüyordu, yemek yerken ona gülümsüyordu. Ancak, kızın yemeğin yarısında bıraktığını fark ettiğinde, tavrı değişti.

"Yemeğini bitirmemişsin," dedi ve konuşmanın aniden değiştirdi.

Cailyn gülümseyerek, "Aslında bugün pek aç değilim," dedi ve tabağını itti. "Çok lezzetliydi, teşekkür ederim."

Malloron sessizdi. Cailyn geldiğinden beri onu ilk kez tamamen sessiz ve gülümsemeden görüyordu. Dikkatini yemeğine verdi ve birkaç ısırık aldıktan sonra tekrar ona baktı. "değil misin?" diye sordu. Ses tonunda Cailyn'in dikkatini çekmese fark edemeyeceği hafif bir gerginlik vardı.

Cailyn gülümsedi ve omuz silkti. "Çok aç olmadığım ya da düzenli bir program dahilinde yemek yemediğim dönemlerden geçiyorum. Her zaman bu şekilde oldu."

Malloron başını salladı ve gergin görünmesine rağmen ona gülümsedi. Üzerine tatmin edici bir rahatlama çöktü. Malloron'un ne istediğini bilmemek daha rahatsız ediciydi ama artık onun hilesinin farkındaydı ve aklını başına toplamak için bir casus olarak aşına olduğu becerilerine .

"Peki misafirperverliğiniz ne kadar sürüyor?" Cailyn biraz şakacı bir tavırla sordu. "Ne kadar zamandır buradayım, iki buçuk ay mı? Benden bıkmadığına emin misin?" Kıkırdadı ve henüz denemediği ekşi karanfil çayından bir fincan doldurdu.

Malloron onun doldurmasını izledi. Tabağını bir kenara bıraktıktan sonra masaya doğru eğildi ve koyu kahverengi gözlerini dikti. "Sana yalan söylemeyeceğim Cailyn, kalıcı olarak kalmanı istiyorum. Yanımda olmanı istiyorum."

Cailyn kaşlarını çattı. "Bir kraliçe olarak mı?" "Evet."

Cailyn çayını yudumlarken zihni hızla çalışıyordu. Sonra bir şey hatırladı. "Bir kraliçeniz olduğunu sanıyordum?"

Kral Malloron'un yüzü düştü. ". Ne yazık ki birkaç yıl önce öldü." "Ah, çok üzüldüm," diye mırıldandı Cailyn.

"Özür dilemene gerek yok," dedi Kral Malloron. "Bu haberi gizli tuttum. Aslında, Eiros hala resmi olarak yas tutuyor. Ben de öyle." Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Başka bir eşe sahip olmanın bana iyi gelmeyeceğini söyleyemem. Bu kadar erken bir zamanda tekrar bir eş arayacağımı düşünmemiştim ama..." Gözleri kızın yüzünde gezindi. "Gerçekten de çok güzelsiniz."

Cailyn gözlerini indirdi ve nazlıymış gibi yaptı. "Bunu söyleyeceğinize eminim, Majesteleri," dedi, sesi sakinleşmişti. "Ama anladığınızdan eminim

Bir Omega olarak Alfaların ne kadar dürüst olduğunu bilmek zor." "Neden yalan söyleyeyim ki?" Sesi gergindi, sanki bir Omega için kaldırmamasını söyledi. "Sana karşı uygunsuz mu davrandım? Seni tutsak gibi mi tuttum? Kendimi sana zorladım mı ya da sana dokundum mu? uygunsuz bir şekilde?" Başını eğdi, dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirdi. "Eminim pek çok Alfanın bu tür bir ilişkiye sahip olamayacağının farkındasınızdır. kısıtlama."

Cailyn gözlerini onunkilere dikip düşünüyormuş gibi yaptı, sonra ona gülümseyerek başını salladı. "Bu doğru." Çayından bir yudum aldı ve düşüncelere dalmış gibi yaptı.

"Peki, benim kraliçem olmayı düşünür müsün?" Malloron uzun bir süre sonra sordu.

Cailyn çayını bıraktı. "Bunu biraz düşünmeme izin verecek misin?"

Malloron'un sağ göz kapağı titredi. Çok hafif bir tepkiydi ama oradaydı. Cailyn ona yakından bakmıyor olsaydı bunu fark etmeyeceğinden bile emin .

"Elbette," dedi hafifçe, sandalyesinde arkasına yaslanarak. Rahat ve umursamaz bir tavır takındı ama sert gözleri uzun süre onu süzdü.

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

DROCCO

Lox'lar Eiros'un üzerine indi.

Drocco, dokuz bin kişilik ordusu Eiros limanından bir köye ve kalabalık bir şehre doğru ilerlerken savaşçıları tarafından kuşatılmış bir şekilde ortada yürüyordu. Önlerine çıkan herkesi yakalayıp Kral Malloron'un yerini öğrenmek istediler. Birkaç gün boyunca bilinçli bir şekilde yürüdüler, Eiros'un etrafında döndüler ve varlıklarını belli ettiler. Kimse onları durdurmaya çalışmadı. Aslında, onların geldiğini gören herkes hemen kaçtı ve kısa süre içinde yolları çoğunlukla terk edildi. Bu tepki, Eiros'a bir parça mizah getirdi.

Drocco'nun kara havası.

Beyaz Okyanus boyunca gemi filosuyla yapılan yolculuk kesinlikle korkunçtu. Suyun, rüzgârın ve gemi kaptanının becerisinin insafına kalmış, dengesiz bir kafesin içinde sıkışıp kalmak doğal değildi ve tedirgin ediciydi. Küçük ve rahatsız kamaralar durumu daha da kötüleştiriyordu. Ne tür bir insan böyle bir düzenekte yaşayabilirdi? Uyumak istemeyen küçük adamlar, şüphesiz. Dahası, yolculuk uzun ve dengesizdi. Hatta tekne de düzgün bir şekilde antrenman yapmak mümkündü. Sonra, Eiros limanına görüş mesafesine ulaştıklarında, okyanus aniden hantallaştı ve Gemiler sanki eski bir parşömeden yapılmış gibiydi. Bir gemiyi ve içindeki bin savaşçının çoğunu kaybettiler, diğerlerinin çoğu da hasar gördü. Gemilerin çoğunun bunu atlatması bir mucizeydi. Savaşçıların mide bulantısı çekmiş, bu da onları geldikten sonraki ilk birkaç gün savaşa uygunsuz hale getirmişti.

Torin, Drocco'nun yanında sessizce her şeyi düşünerek yürüyordu. içinde bulundukları topraklar. Drocco tuhaf manzaraya göz gezdirdi ama hiçbir şeyin onu düşüncelerinden uzaklaştırmasına izin vermemeyi tercih etti. Bu tuhaf topraklar ilgisini çekmiyordu ve anlamak da umurunda değildi. Omega'sı için gelmişti ve onu elde edene kadar tüm diyarı yerle bir edecekti. O zaman tek önceliği kendi İmparatorluğuna dönmek olacaktı. Gerçek şu ki

Kral Malloron'la aynı topraklarda olmak bile içinde her an derisinden dışarı fırlayacakmış gibi bir öfke uyandırıyor. Drocco buradan ayrılana kadar adam çirkin bir ölümle karşılaşacaktı, bundan emin olabiliirdi.

Yürüdükçe zihinlerinin kandırıldığı açıkça ortaya çıktı. Yürüdükleri yol hiç bitmeyecek gibiydi, çeşitli

Her elli adımda bir tekrar eden özellikleri vardı. Başka bir yola saptıklarında, birdenbire az önce çıktıkları yolla aynı görünmeye .

Ancak Drocco buna hazırlıklıydı. Hem kendisi hem Torin hem de Lox generallerinin hepsi Eiros'un farklı bölgelerini ezberlemişti ve bölgede tam olarak amaçladıkları gibi gezinmeyi başardılar. Yanlış yönlendirme girişimi, Malloron'u nereye gittikleri konusunda hiçbir fikirleri olmadığına inandırırken, onlara yolculuktan sonra toparlanmaları için gereken zamanı da sağlamıştı.

Gökyüzü alacakaranlığa dönerken, Torin elini kaldırarak bir dönüş sinyali verdi. Drocco'yla birlikte etrafını saran savaşçı grubu sağa dönüp Eiros'un farklı bir bölümüne yöneldi. Lox savaşçıları tarafından çevrelenmiş büyük bir tüccar salonuna ulaşana kadar Malloron'un ürettiği çevreyi görebildikleri tüccar sektöründen geçtiler.

Torin'in Malloron'a göz kulak olması için Eiros'a gönderdiği birlik, Drocco'nun Cailyn'le birlikte yuvalandığı süre boyunca, Lox'un gelişinden önce özel talimatlar almıştı. Drocco içeri girmeden önce generali Izaak'la ilerleme durumlarını konuşmak için bir dakikasını ayırdı, Torin de hemen arkasındaydı.

Tüccar salonunun içindeki bunaltıcı hava bayat ter, ekşi bira ve hastalıklı bir bakır kokusuyla doluydu. Sandalyeler ve masalar etrafa dağılmıştı ama ortada, kahverengi pelerinli iki kadını çevreleyen yarım daire şeklinde beş Lox savaşçısı duruyordu. Yakınlarda, başı gövdesinden ayrılmış bir ceset yatıyordu.

Drocco yaklaşırken yavaşladı. Kadınlarla ilgili tuhaf bir şey vardı. Boyları, altın sarısı saçları ya da yüz hatları aynı değildi - onlar da uzun boylu ve çoğu Beta'dan biraz daha geniştiler. Sert ve ciddi bir tavırla dimdik duruyorlardı, zümrüt gözlerinde kararlı bir bakış vardı. Drocco önlerinde durdu, garip ve itici misk kokusu burnuna ulaştı. Sonra ne olduklarını anladı. Dişi Alfalar.

"Bunlar mı?" diye sordu Izaak. "Evet," diye cevap verdi savaşçı.

Drocco birbirinin aynısı olan kadınlara bir adım daha yaklaşarak onları inceledi. "Yetenek-zanaatkârlarını hiç sevmem," dedi sonunda onlara.

"Aslında, ben

Yetenek'in hiç var olmamasını tercih ederdim. Rastladığım kadarınızı öldürmekten çekinmem. Adamlarım özel, nadir bir eşyayı ele geçirmek için talimat almışlardı. Bana onu istediğim özelliklerde yaratabilecek tek kişinin siz olduğunuzu söylediler. Yine de, benimle bir tür pazarlık yapmaya çalışmakta ısrar edecek kadar aptal olduğunuzu iddia ." Tekrar öne çıktı, yüzünde sert bir çatıklık vardı. "Hiçbir şey yapmıyorum müzakereler."

"Pazarlık yapmak istemiyoruz Majesteleri," dedi soldaki kadın. "Lox'a katılmak istiyoruz."

Drocco'nun kaşları . "Ne istediğin umurumda değil. İstedğin eşyayı yaratmazsan, şimdi öleceksin."

"Düşmanlarınız Yetenek'i kullanıyor, Majesteleri," dedi sağdaki kadın. "Yönetiminizi korumanıza yardım etmekten onur duyarız."

"Bunu yapabileceğini söyleyen son Sarayımda parça parça yatıyor." kadın, sesi güçlü ve kararlı bir şekilde, "Hayatlarımız konusunda değerli değiliz," dedi.

"Eğer seni hayal kırıklığına uğrattıysak, kendi hayatımıza kendimiz son veririz," diye ekledi diğeri. Drocco kılıcını çekerek, "Umurumda değil," diye bağırdı. "Ben kendi öge."

Sağdaki kadın gözlerini hızla kırıştıtırırken diğerrinin yüzü düştü.

Drocco kılıcını kaldıramadan Torin, "Bir soru," dedi. "Neden Lox'a katılmak istiyorsun?"

Drocco sıkıntıyla Torin'e baktı.

"Büyü yeteneğimizin Batı Toprakları'nda kimse tarafından kullanılmasını istemiyoruz Komutan," dedi soldaki kadın, sesinde hafif bir titreme vardı. "Malloron varlığımızı keşfetti ve bizi bulursa onun emirlerini yerine getirmek zorunda kalmaktansa ölmeyi tercih ederiz."

"Seni neden istesin ki?" Drocco sordu. "Biz onun yeğenleriyiz."

Drocco kılıcını tuttu. Eğer Malloron'un ailesiyseler, Yetenek'te en az onun kadar güçlü olabilirlerdi. "Ne olmuş yani?"

"Aile soyunda dişi ikizlerin ortaya çıkmasını bekliyordu," diye yanıtladı diğerr kadın. "Birinin ikiz doğurması umuduyla neredeyse tüm kadın aile üyelerini cinsel köleliğe gönderdi. Bizim

Annem bizi saklamayı başardı çünkü çoğu insan dinamiklerimizden öğreniyordu ve kimse ona yardım etmek istemiyordu. Onu esir alan kişiden kaçmayı ve bizi büyütmeyi başardı."

"Neden ikizlerin emrinde olmasını istiyor?" Torin sordu. "Bireysel olarak kendi güçlü zanaatkarlarız. Birlikte, bizim Paylaşılan genler bize daha güçlü büyüler dokuma ve büyüyü başka hiçbir zanaatkârın, özellikle de onun soyundan gelenlerin yapamayacağı şekilde manipüle etme gücü veriyor."

Drocco, "Kanıtla," diye talep etti.

Kadınların elleri sıkıca kenetlendi ve başları hep keskin bir şekilde yukarı doğru eğildi. Başlarının üzerinde dönen, çok renkli bir büyü topu oluştu ve ortasında rengarenk bir bahçe görüntüsü oluştu.

"Burası Malloron'un kalesinin içindeki bahçeleri," dedi kadınlardan biri.

Drocco'nun kalp atışları hızlandı. Kalede Malloron'un Eiros'ta Yetenek kullanımını kısıtladığını okumuştı ama şimdi adamın kalesinin görebiliyordu. "Bana Omega'mı göster."

"Şu anda sadece bahçeleri görebiliyoruz, henüz kalenin başka bir yerinde değiliz. Omega'nız her gün bahçeleri gezmek ve bazen kitap okumak için ziyaret ediyor ama şu anda burada değil."

Drocco top küçülüp onları izledi. "Omega'mı gördünüz mü?"

"Evet," dedi sağdaki kadın. "İyi görünüyor ama daha fazla bilgi edinmek için kale topraklarında uzun süre görüş açısını koruyamayız. Başka hiçbir zanaatkâr, bırakın kraliyet bölgesine ve Malloron'un bölgesine bakmayı, Eiros'ta büyü bile yapamaz. bahçeler."

Drocco ikisini de düşündü. Gerçekten de güçlüydüler ama tekrar kandırılmak istemiyordu, özellikle de Cailyn'e ulaşmak için acelesi varken çok büyüktü. Gördüğü şeyin gerçekten de gerçek bahçeler olup olmadığını bilmesine imkân yoktu. "Başiboş Alfaları kabul etmiyorum," dedi Drocco. "Lox için seçilen her Alfa büyük bir beceri ve amaç gösterdi. Eşyayı üret İstedim."

Kadınlardan biri yerdeki cesedi göstererek, "Biz zaten söz verdik," dedi.

Drocco önce cesede, sonra da Izaak'a baktı.

Omuz silkti. "Biz şahitken kendileri yaptılar." Drocco tekrar kadınlara döndü. "Kimdi o?"

"Annemiz," dediler hep bir ağızdan.

"Seni kabul edip etmeyeceğimi bile bilmeden mi söz verdin?"

"Evet."

Tek bir kişi gibi rahatça konuşuyor gibiydiler ama Drocco bunu rahatsız edici buldu. Onları daha yakından inceledi ama hiçbir ayırt edici özellik bulamadı.

"İsimleriniz?"

"Kuan," dedi soldaki. "Rada," dedi sağdaki.

En azından isimleri belirgin bir şekilde farklıydı.

Drocco arkasını dönerek, "Ben senden söz istemedim," dedi. "İstediğim şeyi yarat. Senden tek istediğim bu."

Salondan çıkıp dışarıda bekleyen savaşçıların ortasına döndüğünde Torin ona yakın durdu. "Drocco-"

"Biliyorum Torin," dedi Drocco sinirli bir şekilde. Torin, Lox Yetenek Zanaatkârları'nın değiştirilmesinin gerekliliğinden söz . İmparatorluğu bu şekilde korumak istemekte haksız sayılmazdı ama en azından Lox Talent-crafters Doğulu Lander'lardı. Bu ikiz Alfa kadınları tam bir sahtekâr olabilirdi. "Söylediklerinin doğru olup olmadığını eşyayı topladığında öğreneceksin. Onu senin almanı istiyorum. Başka kimsenin değil."

Torin başını eğerek keskin bir selam verdi ve ardından birliğe harekete geçmeleri için işaret etti.

Üçüncü gün, kraliyet bölgesi olarak bilinen yere vardılar ve nihayet gerçek bir direnişle karşılaştılar. Lox'lar göz alabildiğine uzanan kırmızı çiçeklerden oluşan devasa bir tarlanın önünde yavaşlayarak durdular. Drocco baltasını kaldırdı ve arkasındaki bir birlik Lox okçularını omuzlarına aldı. Alanın üzerine korkutucu hızlarda oklar salmaya başladılar.

Alan titredi ve görüntü başladı. Birkaç dakika içinde tamamen eriyerek, her iki yönde de uzaklara uzanan yüksek bir duvara bağlı devasa, geniş bronz bir kapıyı ortaya çıkardı.

Kapının ötesinde, Eiros Kalesi'nin üzerine oturduğu yükseltilmiş arazinin tabanını ıssız bir şehir çevreliyordu, ancak daha geride, yaklaşma rampasının önünde, kukuletalı adamlardan oluşan büyük bir kitle duruyordu. Güzel üniformalı görünüyorlardı.

Gerçi kendileri de bir ordu olabilirdi ama hafif zırhları Drocco'ya hiç ağır bir saldırı yaşamadıklarını söylüyordu.

Drocco baltasını ileri savurdu ve Lox tereddüt etmeden saldırdı. Öndeki birlik kapının menteşelerine saldırırken, okçular saldırılarına devam etti, görüntü değiştiğinde bir kez bile duraklamadılar, sadece kapının ötesinde duran adamları hedef almak için yeniden odaklandılar. Malloron'un ordusunun hazırlanmak için zamanı yoktu; belli ki Lox'un göremedikleri bir şeye saldırmayacağını varsaymışlardı. Adamları düşmeye başladığında, Malloron'un ordusu nihayet kıpırdandı. Geri çekilerek avuçlarını öne doğru bastırdılar ve yukarı doğru kıvırdılar. Başlarının üzerinde parıldayan bir büyü yayı oluştu. Lox

Oklar kalkanlarından sekerek onları etkisiz hale getirdi.

Drocco baltasını sıkıca kavradı ve onlara bakarken dişlerini gıcırdattı. Elbette onları korumak için lanet olası Yeteneklerini kullanacaklardı. Başından beri sahte çevreyi yansıtanlar muhtemelen onlardı. Bunu bekliyordu ama yine de can sıkıcıydı.

"Büyülü bir ordu," diye mırıldandı Torin. "Bu ilginç olacak. Bekçinin bu konuda söyleyecek bir şeyi yok mu?"

"Hayır." Drocco daha fazla bilgi vermedi. Baş bekçinin kraliyet bölgesinde ve kalede katipleri olmasına rağmen, Kayıtlar Muhafazası'nda Yetenek-zanaatkârlarının savaşçı olarak eğitildiklerine, hatta savunma veya savaş kaynağı olarak kullanıldıklarına dair hiçbir bilgi yoktu. Ancak haberlerin yayılması zaman alıyordu. Malloron onları eğitmeye daha yeni başlamış olabilirdi. Ne de olsa Malloron kendi ordusunu kurmaya büyük ilgi gösteriyordu ve Yetenek'i kullanmak onun en büyük avantajıydı.

Ne olursa olsun, geçitten geçmek uzun sürmedi. Eiros'a aylar önce gelen birlik kraliyet bölgesini çoktan keşfetmiş ve kapının iki yanındaki toprağı kazarak gevşetilebileceğini ve duvarı çatlatarak sökülebileceğini belirlemişti. Bunun için hazırlık çalışmalarının bir kısmını çoktan yapmışlardı.

Lox Beyaz Okyanus'u aştı. Bir saat içinde kapı gıcırdadı ve yere çakıldı.

Loxlar sektöre hücum etti ve çatışma başladı. Torin tüm sektörün emniyete alınması için emir verdi ve Lox savaşçıları şehir boyunca akın ederek önlerine çıkacak kadar aptal olan herkesi kestiler.

İki ordu çarpışırken Drocco kılıç ve darbe değişimini yönetti. Metalin metale çarparken çıkardığı çınlama sesi etrafında yankılanıyordu; kuru

Boğazında toprak; burnunda taze kan kokusu... Hepsi bir araya gelerek onu odaklanmış bir canlılık haline getirdi.

Malloron'un savaşçılarından birkaçını öldürmüştü. Havada garip bir basınç olduğunu fark etti. Bu basınç ona ağırlık yapıyor, bedenini ve zihnini zorluyordu. Bunu fark etmesi biraz zaman aldı ama fark eder bunun Yetenek'in bir başka kullanımı olduğunu tahmin etti. Malloron onu ve savaşçıları zayıflatmak istiyor olmalıydı ama Drocco'nun Lox'un buna dayanabileceğine inancı vardı.

Savaş devam etti ve Kral Malloron'un ordusunun kesinlikle daha küçük olduğu anlaşıldı, ancak Yetenek'i başarılı bir şekilde kullanmaları Lox savaşçıları yanlış yönlendirdi ve kafalarını karıştırdı. Bu savaşmak için aldatıcı bir yoldu ama Loxlar onları sadece güçleriyle yenebilirdi. Lox'lar her taraftan saldırırken, savunma ordusu geri çekildi ve kaleye doğru yaklaştıkça zemin kaybetti. Yetenek'in baskısı arttı ama Lox ileri atıldı.

Sadece üç gün süren aralıksız savaşın ardından Malloron'un ordusu kale duvarına kadar geri püskürtülmüştü. Lox savaşları tarihinde, bir gece ara vermeden savaştıkları en uzun süre üç haftaydı, bu yüzden Drocco savaşçılarının dayanıklılığı konusunda endişelenmiyordu, ancak üzerlerindeki baskı arttıkça, normalde oldukları kadar etkili olabileceklerini garanti edemiyordu. Daha yavaş hareket ettiklerine ve darbelerini daha dikkatsizce uyguladıklarına tanık olmuştu. Yetenek'in etkisini göstermeye başladığını kabul etmek zorundaydı.

Dördüncü gün öğle vakti, başlarının üstünden bir boru sesi duyuldu. müzakere için savaşı durdurmak üzere bilinen düzende kaleyi ele geçirdi. Drocco baltasını kaldırdı ve Lox savaşçıları geri çekildi. Drocco savaşçıları asla

Teslim olma ya da savaş sinyallerini takip etmek, sadece onun talimatlarına uymak; bu kararı verecek kişi o olmalıydı.

Savaşçıları ağır nefesler alarak, ter ve kanla parlayarak rakiplerinden geri çekilirken Malloron'un ordusu dağıldı. Kral Malloron Drocco'nun karşısında, savaşçıların önüne doğru yürüdü. Konuşmak istediğini ve özel olarak konuşabilmeleri için her iki savaşçının da uzaklaşması gerektiğini belirtti. Drocco ona ters ters baktı.

"Eğer pazarlık etmeyeceksen," diye mırıldandı Torin, birkaç dakika orada durduktan sonra, "onu şimdi öldür ve bu işi bitir. Ama Omega'nızla ilgili bir tür yansıması olabileceğini unutmayın."

Bunun üzerine Drocco ileri doğru bir adım attı ve Malloron da ona eşlik etti. Birbirlerine doğru yürürlerken, orduları daha da geriye çekildi.

Malloron, "Müzakereye açık olduğunuzu gördüğüme sevindim," dedi.

Drocco'nun kolundaki bir nabız onu o pisliği öldürmeye ama o bunun yerine elini baltasının sapına sardı. "Omega'mı bana ver."

"Onu sana vereceğim," dedi Malloron. "Ama diğer Omegaların nerede olduğunu bulma konusunda ilerleme kaydediyorum. Onu en kısa zamanda geri alacaksın.

_"

"Bana Omega'mı ver," dedi Drocco, adamın onu yanlış duyma ihtimaline karşı her kelimeyi açıkça telaffuz ederek.

Malloron'un ifadesi sertleşti ve gözlerini kıstı. "Bu savaşta beni yeneceğini düşündüğünü biliyorum ama bu sadece başlangıç. Ordun yorulacak, özellikle de benim Yetenek'le yapabileceklerim karşısında. Mantıksız davranma. Onunla daha fazla zaman geçirmeme izin ver ki hepimiz faydalanabilelim.

dan-"

"Bunu bir kez daha söyleyeceğim," dedi Drocco, hırlarken çığ bir sertlik onu pençeliyordu. "Omega'mı bana ver."

Malloron cevap vermeden önce uzun bir süre dudaklarını birbirine bastırdı. "Onu şu anda sana veremem," diye cevap verdi. "Eğer bana zaman vermeye istekli olursan-"

Drocco savaşçılarına doğru geri adım atmaya başladı, gözleri Bunu yaparken Malloron'un yüzüne baktı. Müzakere adabına göre müzakereler sürerken onu öldüremezdi ama savaşçılarıyla aynı hizaya gelmez baltasını adamın kafasına indirecekti.

Malloron'un yüzü öfkeyle buruştu. Drocco'nun hareketiyle kendi ordusuna doğru geri adım atmak zorunda kalan Malloron, gözlerini Drocco'dan ayırmadı ve savaşçılarına doğru geri adım atarken onun her hareketini izledi. Birbirlerini izliyorlardı; Drocco'nun eli baltasına sıkıca sarılmışken Malloron'un parmakları beklenti içinde seğiriyordu.

Drocco savaşçılarının ön saflarına ulaşır ulaşmaz baltasını koluna aldı ve Malloron'un yüzüne doğru olabildiğince sert bir şekilde savurdu. Malloron geriye doğru fırladı, ellerini kaldırdı ve yanındaki savaşçıların ona doğru savrulan baltadan korunmak için önüne geçmesine neden olan bir tür düzende salladı. Balta Malloron'un savaşçılarından birinin kafasına saplandı ve adam yere düştüğünde Malloron hiçbir yerde görünmüyor.

"Seni korkak!" Drocco kükredi. "Seni öldüreceğim Malloron! Bundan sağ çıkamayacaksın."

Lox onunla birlikte kükreyerek ileri atıldı ve Malloron'un ordusuyla bir başka sert karşılaşma için tekrar çarpıştı.

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

CAILYN

Amara haklıydı. Malloron'un sofrasından aldığı yiyecekleri sınırlandırdığı birkaç gün içinde Cailyn daha önce fark etmediği şeyleri fark etmeye başladı.

Eiros Kalesi'nde çalışan hizmetkârların çoğu mutsuzdu. Hatta bazıları işlerini gözyaşları içinde yürütüyordu. Cailyn Malloron'la birlikteyken onlara bakmamaya çalışıyordu ama onlara tek başına yaklaşmaya çalıştığında onunla konuşmuyorlardı. Sadece gözlerini kaçırarak aceleyle uzaklaşıyorlardı. Her yerdeydiler; çeşitli odaları temizliyor, mobilyaları onarıyor ve dolgunlaştırıyorlardı. Onları nasıl fark etmemiş olabilirdi ki? Şato daha önce sessiz, büyüleyici ve huzurlu görünüyordu, ama şimdi atmosfer meşgul, korkutucu ve kasvetli, karanlık bir ton taşıyordu.

Ayrıca, Malloron'un kendisinin de daha zalim ve kibirli bir havası olduğunu fark etti. Asistanlarıyla konuşma şekli ve Danışmanlar ve ona hizmet eden insanlar onun kibirli ve zorba bir adam olduğunu gösteriyordu. Bakışlarını ona çevirdiğinde, Drocco'nun ona hiç bakmadığı bir şekilde bakıyordu. Merak, heyecan ve biraz da Gözlerinde kendini beğenmişlik vardı; tutku, arzu ya da şefkat yoktu.

Fırsat buldukça onunla yemek yemeye devam ediyordu ama son bir haftadır bu sıklığı azalmıştı. Ayrıca Eiros şehirlerinden herhangi birine seyahat edemeyecek kadar meşguldü ve Emric'le bile tek başına ya da yardım alarak gitmesine izin vermiyordu. Kız ona bunu sorduğunda, yakında Eiros'u tekrar ziyaret edeceklerini ama kızın bir süre kalede kalması gerektiğini söylemişti.

Şimdi. Ona bir neden söylemedi ve o da konuyu zorlamadı.

Göl ve bahçe hâlâ çok güzeldi ama orada gezinirken Amara'yı bir daha göremedi ve onunla nasıl iletişime geçeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Kaleyi daha fazla keşfetmeye başladı, daha önce ziyaret etmediği kulelere ve sadece

ilk geldiğinde. Her şeyin ne kadar farklı görüldüğü dikkat çekiciydi ve o

Kral Malloron'un gemiye geldiğinden beri yemeğini zehirleyip zehirlemediğini düşündü.

Bir akşam bahçeye giderken, etrafındaki koridorda belli belirsiz çığlıklar yankılandı. Durdu, geldiklerini dinledi ve bahçe çıkışını geçip kalenin doğu tarafına doğru onları takip etti.

Ana koridordan çıkan geniş, taş merdivenlerden inerken kendini yarı karanlık bir alt zemin katta buldu. Ağlamalar biraz azalmıştı ama hıçkırıklar ve sessiz mırıldanmalar birbirine karışmıştı. Geçici olarak takip etti

Sesler, yumuşak mırıltılar onu çevreleyen duvarlar boyunca sürünürken içinde bir gerginlik fokurduyordu. Yeraltında olduğundan emin olana kadar gittikçe alçalan dolambaçlı bir koridoru takip etti. Seyrek mum lambaları koridorları aydınlatıyor ve parıltı dalgalanıp sıçradıkça çirkin gölgeler etrafına sıçırıyordu.

Sonunda Cailyn seslerin çoğunun anlaşılan bir kapıya rastladı. Durakladı ve kişinin gerçekten acı çekip çekmediğini ya da duyduğu sıkıntıyı sadece hayal edip anlayabilmek için dinledi. Elini kapı koluna doğru kaldırdığında, biri kolunu kavradı ve onu geri çekti.

"Burada ne halt ediyorsun?" Amara tıslayarak onu kapıdan uzaklaştırdı. "Yukarı çık!"

"O kapının ardında neler oluyor?" Cailyn sordu. "Birisi acı çekiyor. konuda bir şey mi yapıyorsun? Bu yüzden mi buradasınız?"

"Cailyn," dedi Amara, ses tonunda açık bir uyarı vardı. "Bu seni ilgilendirmez. Burada olmaman gerekiyordu bile. Anneler çok öfkeli. Neden Alfa'na geri dönmedin? Nasıl bir belaya sebep olduğunu biliyor musun?"

"Kral Malloron'un adamları beni uyuşturdu ve bir gemiye bindirdi," dedi Cailyn. "Başka seçeneğim yoktu."

Amara gözlerini kapadı, ağzı sıkıştı ve başını salladı. "O piç kurusu," diye mırıldandı.

Cailyn kapıyı işaret ederek, "Arkada neler oluyor?" diye sordu. "Onlar köle mi? Neden buraya kilitlenmişler?"

Amara içini çekti. "Batı Toprakları'ndaki kölelerin Doğu Toprakları'ndaki kölelerle aynı olmadığını biliyorsun, Cailyn. Burada köleler yanlış zamanda yanlış yerde bulunmuş insanlardır. Kullanılıyor, istismar ediliyor ve acı çektiriliyorlar. Bilinen Topraklar'daki insanların çoğu çok eşsiz ve özel zevkleri vardır. Kral Malloron onlara hizmet ediyor. Çoğu

ahlaksızlar burada Batı Toprakları'ndadır çünkü onları Ancak bazıları Doğu Topraklarında ve hatta Güney Toprakları'ndadır. Dürtüleri sınır tanımıyor ve Kral Malloron'un ahlaksızlıklarını beslemek söz konusu olduğunda geçmeyeceği bir çizgi. Onu iktidarda tutan şey bu. Belli ki onları tutacak bir yere ihtiyacı var."

Cailyn ona baktı, sözlerinin dehşeti içine sızıyordu. "Peki o kapının ardında ne var Amara?"

"Bilmene gerek yok," diye ısrar etti Amara. "Sadece kötü olduğunu söylediğimde bana inan."

Cailyn sert bir sesle, "Bana sadece Annelerin hallettiğini söyle," dedi. "Hak etmeyen insanlara bu şekilde acı çektirmesine izin veremezler. Gerçekten bir tür suç işlemiş olan suçlular yeterince kötü. korkunç bir eylem, ama masum insanlar? Bu barbarlıktır."

"Bilinen Toprakları denetlemek Annelerin işi değil," diye cevap verdi Amara aynı sertlikte. "Onların derdi her zaman olduğu gibi Omegalar."

Cailyn'in içini yeni bir korku kapladı. "Peki neden buradasın?" dedi yavaşça. "Kapının arkasında Omegalar mı var?"

Amara onun bakışlarını tuttu. "Henüz bilmiyorum."

"Henüz bilmiyorsun..." Cailyn yavaşça tekrarladi. Ve sonra kafasına dank etti. "Çocuklar mı?" diye neredeyse çılgılık atacaktı. "Arkada çocukları mı hapsetmiş?"

"Sessiz ol!" Amara tersledi.

"Bana orada çocuk olmadığını söyle Amara," diye sordu Cailyn. "Sana hiçbir şey söylemeyeceğim, Cailyn." Amara'nın mavi gözleri parladı. "Bu senin görevin değil. Kendini bu işe bulaştırma. Anneler senin zarar görmeni istemiyorlar ama seni dışarı da çıkarmayacaklar. Artık bir Omega olarak biliniyorsun ve başkalarını riske atamazlar. Sana yardım etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum ama kalede dolaşıp araştırmaman gereken şeyleri araştırırsan bunu yapamam."

Cailyn Amara'nın sözleriyle sarsılarak küçük bir adım geri attı. Ona bir vatandaş gibi davranıyordu - narin, eğitimsiz ve korunmaya ihtiyacı olan biri. Yaşadığı şok yüzünden okunuyor olmalıydı çünkü Amara'nın ifadesi birden yumuşadı.

"Özür dilerim," dedi Amara nazikçe. "Özür dilerim Cailyn. Benim için bir kardeş olduğunu. Sen ve Victoya sahip olduğum tek ailesiniz. Ama artık bir casus değilsin. Yaptığımız şeye dahil olmaman gerekiyor. Sen tehlikedesin." Cailyn'in ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve sıktı.

Onlar. "Bunu duymanın zor olduğunu biliyorum ama olan oldu. Alfan sana her şeyi söyletebilir, Malloron da öyle. Sırrımızı saklayabilmemiz, kim olduğumuzu koruyabilmemiz için bize bağlı olan çok şey var. Eminim bunu görebiliyorsunuzdur?"

"Biliyorum," dedi Cailyn hararetle. "Tamamen benim kontrolüm dışında gelişen bir olay yüzünden bir kenara atılmaktan mutlu olmam gerektiğini biliyorum. Ama ben hâlâ eskiden olduğum kişiyim Amara. Bazı şeyleri görmezden gelemem. Onların çılgınlıklarını duyabiliyorum ve eğer çocuklar..." Cailyn başını salladı. "Hiçbir şey yapmadan oturamam."

Amara uzun bir süre onun bakışlarını tuttu ve sonra iç çekti. "Biliyorum. Senin o kişi olmadığını biliyorum."

Cailyn Amara'nın ellerini sıkarak, "Bana olduğunu anlat," dedi. "Lütfen."

Amara'nın gözleri mum ışığında parlıyordu. "Beni boktan bir casusa dönüştürme, Cailyn. Lütfen yapma."

Cailyn'in omuzları düştü. Bu doğrudu. Ondan bunu istemek haksızlıktı. -Kendinden bu şekilde ödün vermesini istemek. Kapıya baktı ve sonra başını salladı. "Malloron kraliçesi olmamı istiyor. Ona henüz bir cevap vermedim ama yakında bir cevap isteyecektir."

"Bu mantıklı," dedi Amara omuzlarını kaldırarak. "Seni ona bağlanabilmen için aldı. Evlendiğinizde, geri kalanımızın nerede olduğu hakkında daha fazla bilgi edinmeniz için sizi daha da fazla manipüle edecek."

"Yemek yemeyi bıraktım ama bir süredir Eiros'a gitmiyoruz. Taze meyve elde edemedim."

"Kimsenin kilisenin batı kanadının tamamına girmesini yasakladı. Amara düşünceli bir şekilde," dedi. "Nedenini bilmiyoruz. Birden fazla illüzyon çalışıyor - dışarıda henüz bilmediğimiz bir şeyler oluyor olabilir."

"Burada yerleşkeden başka Omegalar da var mı?"

Amara bir parmağını dudaklarına götürdü ve başını bir yana çevirdi. Cailyn de başını çevirerek ne duyduğunu dinledi. Koridorun aşağısından çok hafif bir kıpırtı geliyordu.

"Odana geri dön," diye fısıldadı Amara, Cailyn'i geldiği yöne doğru geri götürerek, ayak sürüme sesinden uzaklaştırdı. "Ve dikkatli olun. Kral Malloron'un gözetimsiz dolaşmana izin vermesinin bir diğer nedeni de çünkü nereye gittiğinizi söyleyebilir. Kalenin etrafında büyülü iz sürücüler var. Böylece buraya indiğinizi anlayacak." Cailyn'e yol gösterdi

taş merdivenlerden geri çıktı. "Eğer odaya girmiş olsaydın, bundan haberi olurdu ve seninle uğraşmak hiç de hoşuna gitmezdi." Cailyn'in ilk koridora geri döndüler. "Yakında bir çıkış yolu bulmak için sizinle temasa ," dedi.

"Teklifi konusunda ne yapmalıyım?" Cailyn sordu. "Onu sonsuza dek erteleyemem."

"Dene," dedi Amara, yavaşça merdivenlerden geri çekilirken. "Ne söylediğin önemli değil, gitmene asla izin vermeyecektir. Ama gecikirsen, en azından şimdilik bunu Eiros'un geri kalanına duyurmaz." Durakladı. "Anneler benden hafızanı silmeye başlamamı istedi."

Cailyn durdu, soğuk bir şok onu yakaladı. Bir an için konuşamadı bile.

"Onlara bunu sizin ihtiyaç duyduğunuz ölçüde yapabilecek kadar yetenekli olmadığımı söyledim."

Amara, "Malloron'un sana verdiği iksirlerle aklını karıştırmanın çok tehlikeli olduğunu" söyledi.

Cailyn uyuşmuş bir halde başını salladı. Amara ona zaman kazandırmıştı.

"Olacak, Cailyn," dedi Amara yumuşak bir sesle, geri çekilirken. karanlık. "Malloron'la da kalsan, Drocco'ya da dönsen, bu olacak. Kendini hazırla."

Cailyn tekrar başını salladı. Bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Eğer biri ona ele geçirilmiş bir Omega'nın Topraklar'da dolaştığını söyleseydi, suçlunun peşine kendisi düşerdi. "Dikkatli ol Amara."

"Sen de kardeşim" diye fısıltıyla cevap verdi.

O akşam Malloron'la yemek yerken Cailyn bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. Bitkin görünüyordu ve akşam yemeğini getiren hizmetkârlara karşı daha az sabırlıydı.

"Bir sorun mu var?" Cailyn hafifçe sordu.

"Hayır," dedi Malloron sert bir sesle. Bir süre sessiz kaldıktan sonra göz ucuyla Cailyn'e baktı. "Bugün kalenin etrafında yaptığın yürüyüş hoşuna gitti mi?"

Cailyn yavaşça çiğnedi ve sonra başını salladı. Bunu ona daha önce hiç sormamıştı. Amara haklıydı. Onun kale etrafındaki hareketlerini izliyordu. "Evet," dedi. "Sanki her zaman keşfedilecek çok şey varmış gibi geliyor." Ona gülümsedi. "Kale çok büyük."

"Kaybolmadığınız sürece sorun yok," dedi. "Kalede yolunuzu bulmanıza yardımcı olacak bir refakatçiye ihtiyacınız olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Hayır," dedi Cailyn. "Hiç sanmıyorum. Hizmetçilerinizin hepsi gerçekten çok yardımsever. Aslında bugün ve dost canlısı bir kız bahçelere dönüş yolunu bulmama yardım etti."

Malloran gülümsedi. "görüldüğünü hatırlıyor musun?" Ses tonu rahattı ama bunu sorması bile bir şeylerin ters gittiğini gösteriyordu. Aşağıda onunla birlikte başka kimlerin olduğunu bilmek istiyordu.

Dudaklarını büzdü. "Gerçekten hatırlayamıyorum," dedi yavaşça, kaşlarını çatarak. "Gerçekten çok güzel bir tunik giyyordu... pazarlarda görebileceğimiz bir şey gibi."

Mallron başını salladı ve yemeğine devam etti.

Kısa bir süre sessizlik içinde yemek yediler ve sonra adam sinirlenerek tabağını kenara itti.

Cailyn, duvarın yanında duran hizmetkâra biraz daha şarap doldurmasını işaret ederken onu dikkatle izledi.

"İyi misin?" diye sordu. "Geldiğimden beri tabağında yemek bıraktığını görmedim."

Malloron kaşlarını çatmaya başladı ama ifadesi hızla gülümsemeye dönüştü. "Bazı endişelerim var, evet."

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Malloron bir an durdu ve sonra kadehini yere bıraktı. "Aslında Cailyn, bana yardımcı olabileceğin bir şey olduğunu hissediyorum Gerçekten de." Masanın üzerinde öne doğru eğildi, zengin kahverengi gözleri onu içine çekti. "Sana kraliçem olmanı istediğimi söyledim ve hâlâ bir cevap bekliyorum. Bir cevabın var mı?"

Cailyn'in gözleri büyüdü. Adamın bu kadar doğrudan ve yoğun bir şekilde sormasını beklemiyordu. Şarabından bir yudum aldı ve adamın gözlerinin kendisini delip geçtiğini hissetti. "Şu anda bir cevaba ihtiyacın var mı?" Sesindeki gerginliği belli etmesine gerek yoktu.

Malloron içini çekti. "Sana baskı yapmak istemiyorum Cailyn. Sadece... bunu ciddi olarak düşünüp düşünmediğini bilmem gerekiyor."

Cailyn'in kaşları birbirine çatıldı. "Elbette öyleyim. Neden olmadığımı düşündün ki?"

"Sadece seninle ne yaptığın hakkında hiç konuşmadın.

İmparator Drocco seni bulmadan önceki hayatın," dedi Malloron onu dikkatle izleyerek. "Kendin hakkında hiç bu kadar çok konuşmadın."

Cailyn onun gözlerini kaçırarak şarabından bir yudum daha aldı. "Bu senin için önemli mi?"

Malloron, " söylemek istediğin her şeyi rahatlıkla söyleyebileceğini umuyorum," dedi. "Eğer benim karım , bana güvenebilmeni ve yanımda kendini rahat hissetmeni isterim. Eğer sadece zamanını bekliyorsan, o zaman bana şimdi söylemeni tercih ederim."

"Bunu neden yaptığımı sanıyorsun?"

"Drocco tarafından yakalandığında hayatının nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Malloron. "Seni gerçekten tanımıyorum, Cailyn. Umuyorum ki

Çünkü sen bir Omega'sın ve ben de bir Alfa'yım, tatmin edici ve mutlu bir hayat sürmenin bir yolunu bulabiliriz. Ama birbirimizi gerçekten tanımıyoruz. Benimle evlenmenin sana nasıl bir fayda sağlayacağını henüz bilmiyorum ve sen de bu konuda açık sözlü olmadın. Umarım bu teklifin benim için de bir risk olduğunun farkındasındır."

"O zaman neden yapıyorsun?" diye sordu Cailyn. Malloron'un gözleri kısıldı ama fark etmemiş gibi yaptı ve devam etti. "Bana gerçekten de İmparator Drocco'dan çok daha iyi ve kaçmama yardım ettiğiniz için minnettarım. Ama neden kendini bana bağlamak istiyorsun ki? riskli ise evlilik? Elbette riski en aza indirmek için birbirimizi tanımaya daha fazla zaman ayırmalıyız."

Malloron'un ifadesi bozuldu ve bir öfke patlaması yaşandı ama hemen kendini topladı. "Drocco'nun burada olduğunu bilmelisin."

bir şok sarsıntısı geçti. "Ne?"

"Drocco Eiros'a savaş ilan etti," dedi Malloron acımasızca. "Seni geri istiyor."

Cailyn masanın kenarını kavradı. "Savaş mı ilan etti?" Yüzündeki tüm hisler uçup gitmişti.

Malloron güven verici olmaya çalışarak, "Endişelenmene gerek yok, Cailyn," dedi.

"Şaka mı yapıyorsun?" Cailyn tersledi. "Bu adam Doğu Toprakları'ndaki her bölgeyi yendi. Müthiş bir ordusu var ve yirmi yıldır tek bir savaş bile kaybetmedi. Neden endişelenmiyorsun?"

Malloron'un gözleri kızın üzerinde gezindi ve dudaklarını birbirine bastırarak bir gülümsemeyi bastırdı. "Endişelenmiyorum çünkü seni ele geçiremeyecek. Sen istemezsen seni zorlayamaz."

"Geçen sefer istekli değildim," dedi Cailyn karanlık bir sesle. "O hayır kelimesine alışık bir adam değil."

"İşte benimle evlenmek sana sağlayabilir," dedi Malloron. "Ona hayır demenin bir yolu. Evleneceğimiz açıklandıktan sonra, senin üzerinde herhangi bir mülkiyet hakkı ilan edemez."

Cailyn düşünceli düşünceli gözlerini indirdi. Anneler Drocco'nun onu elde edene kadar asla durmayacağını söylemişti ama ya Cailyn başka biriyle birlikte olmayı seçseydi? Yalnız olduklarında tehditler savurmuş olabilirdi ama Kral Malloron'la alenen nişanlanmış olsaydı, bu tamamen farklı bir mesele olurdu. Bir devlet meselesi, siyasi bir deklarasyon. İçinden bir ses Drocco'yu gerçekten bu şekilde reddedip reddedemeyeceğini merak ediyordu, onunla yaşadığı bazı deneyimleri hâlâ özlüyordu... ve aynı zamanda Drocco'nun kendisini öldürmeye çalıştığını bildiği biriyle evliliğini gerçekten ilan edip edemeyeceğini de düşünmek zorundaydı. onu kandırdı. Malloron onu en başından beri manipüle etmişti, en azından Drocco en başından beri dürüst davranmıştı. Gözlerini onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. Drocco onu dikkatle izledi, o tanıdık kendini beğenmişlik . Onu kendisiyle evlenmek zorunda kalacağı bir duruma soktuğunu düşünüyordu ama hâlâ Amara vardı.

"Bunu düşünmem gerek," dedi sessizce. "Buna izin verecek misin? Bana biraz daha zaman tanıyacak mısın?"

Malloron'un ağzı gerildi. "Ne kadar uzun sürerse, bu kaleye ve Eiros halkına o kadar uzun süre saldırarak. Siz düşünürken insanların ölmekte olduğunu unutmayın."

Cailyn başını öne eğip başını salladı ama içi içini . Bu ölümleri onun üzerine yıkmaya nasıl cüret ederdi?

Yemeği bitirdiklerinde, Drocco'nun Eiros'ta olduğu fikri düşüncelerine hâkim oldu. Çok yakındaydı ve çok uzaklara gitmişti. Onu görmek için içinde mantıksız bir arzu uyandı ama bu yanı ona daha önce de ihanet etmişti. Bu düşünceleri bir kenara itti ve Amara'nın ona yakında bir çıkış yolu bulacağını umarak şarabını yudumladı.

YEDİNCİ BÖLÜM

DROCCO

Lox'lar Malloron'un ordusuyla iki hafta daha savaşmaya devam etti. Ancak, garip bir şeyler oluyordu.

Malloron'un ordusu ve olması gerektiği gibi geri püskürtülmüyordu. Daha küçük olan ordusu daha hızlı ve çevik savaşıyor ve Lox'a karşı güçlü kalıyordu. Bunun nedeni büyüünün baskısının artık çok güçlü bir şekilde üzerlerine gelmesi olabilirdi. Drocco bunu kemiklerinde hissedebiliyor, sanki on kat daha fazla zırh giymiş gibi tüm vücudunu ağırlaştırıyordu. Ama bunun onu ya da savaşçıları durdurmayacağına dair güveni tamdı. İçindeki öfke hâlâ güçlü bir şekilde yanıyordu; Malloron'un bundan daha iyisini yapması gerekiyordu.

İkinci hafta sona ererken müzakere borusu tekrar çaldı. Bu sefer Drocco savaşmaya devam etti. Şu an için duracağı tek boru teslim borusuydu. Malloron ile pazarlık yapmayacaktı. Lox savaşmaya devam ederken boru iki kez daha çaldı, Malloron'un ordusu geri çekilmeye çalıştıktan sonra şok oldu ve sonunda kesildi.

Drocco ilerlemeye devam ederken, Malloron'un sesinin havada yapay olarak büyütüldüğünü duydu. "İmparatorunuzu ikna etmeye çalıştım," diye gürledi. "Şimdi doğrudan sizinle konuşacağım, Lox savaşçıları."

Drocco geri çekildi ve Malloron'un yakınlarda olup olmadığını görmek için etrafına bakındı, ancak havada sadece onun sesi yükseliyor gibiydi.

"Var olan diğer Omegalar hakkında daha fazla bilgi edinebilmek için İmparatorunuzdan saldırısını durdurmasını istedim. Bu doğru Alfalar, daha fazla Omega var. Özellikle bizim için dışarıda daha fazla kadın var. Onları bulmaya çok yaklaştım ama İmparatorunuz bana yardım etmeyi reddetti."

Drocco hırladı ve kılıcını daha sıkı kavradı. Cailyn ne söylüyordu? Malloron'a Drocco'ya söylemeyeceği ne söylemişti ki? Böylesine aşağılık bir adama güveniyor olabileceği fikri

Adam öfkesini yeni boyutlara taşıdı. Malloron'un sesi kulaklarında yankılanırken bile yeni bir şevkle dövüşmeye başladı.

"İmparatorunuz sadece Omega'sı için endişeleniyor," diye devam etti Malloron. "Geri için endişelenmiyor. Hatta durup da Böylece hepimize uyacak bir çözüm bulabiliriz. Tek derdi tekrar kendi Omega'sının içine girmek. Söyleyin bana, Lox savaşçıları, onun kendisine sunabileceği zevklerin tadını çıkarmaktan kendini alıkoydu mu? Onun deneyimine kilitlenerek saatler geçirdi mi? Neden hepimiz buna sahip olamıyoruz? Neden bunu bizden esirgiliyor?"

Torin, Drocco'nun yanında belirdi. "Çenesini sağlamalıyız," diye homurdandı Torin. "Savaşçılarımızın kafasına fikirler sokuyor."

Drocco dişlerini sıkarak, "o kadar kolay kandırılmaz," dedi, iki Eiros savaşçısını daha keserken. "Onlar böyle şeylere boyun eğmezler. taktikler."

"Belki normalde öyle değildir," dedi Torin, kendisinin iki katı büyüklüğündeki bir Alfa'yı savuşturmak için duraklayarak. "Ama sinirlerine dokunuyor. Onunla konuşmalısın."

Drocco başka bir savaşçıyı göğsünden defalarca bıçakladı ve sonra onu tekmeleyerek uzaklaştırdı. Torine baktı, içinden inançsızlık süzülüyordu. "Şaka mı yapıyorsun? Savaşçılara karşı konuşacağına gerçekten inanmıyorsun değil mi? Ben mi?"

"Yorulmaya başladılar, Drocco," diye karşılık verdi Torin. "Bu normal bir dövüş değil. Hissettiğimiz Yetenek ve baskı konusunda bir usta, her şey olabilir. Gördüklerimizi kontrol edebiliyor; kendi savaşçılarımızın zihinlerini bize karşı çeviriyor olabilir. Her konuştuğunda içimde bir güç dalgası hissediyorum.

Sizin için sadece bir anlık bir sıkıntı, ama orada ve yapay. Risk alamayız. Onunla buluş. Onu öldürme şansınız varsa, öldürün. Ama Omega'nız uğruna Lox'u riske atamayız, tam olarak anlamadığımız bir düşmanla savaşırken olmaz. Dinlenmeye ihtiyaçları var ve onlar dinlenirken siz de onunla görüşebilirsiniz."

Drocco şiddetli bir dizi küfür savurdu ve geri çekilmeden önce altı savaşçıyla daha dövüştü. Kanlı kılıcını kaldırdı ve geri çekildi.

Bu kez Malloron müzakere için dışarı çıkmadı, onun yerine korkmuş genç bir çocuk elinde onu kaleye davet eden bir parşömenle Drocco'ya yaklaştı.

Drocco iki savaşçısına başıyla işaret etti ve onlar da onu ve Torin'i Malloron'un ordusunun açtığı yoldan takip ettiler. Onlar

Çocuğun peşinden kaleye girip ana girişe yakın bir toplantı odasına geldiklerinde sessiz kaldılar. Malloron içeride, odanın ortasında, neredeyse bir taht gibi görünen, mücevherlerle kaplı, özenle hazırlanmış bir sandalyede oturuyordu.

Malloron, Drocco'nun savaşçıları ve Torin'i işaret ederek, "Özel olarak konuşacağız," dedi.

Drocco'nun göğsü sıkıştı. Bu adamın ölmesi gerekiyordu. "Hayır, konuşmayacağız. Omega'mı bana geri vermeye karar vermediğin sürece konuşacak bir şeyimiz yok."

Malloron öne doğru eğildi, yüzü öfkeyle buruşmuştu. "Konuşacak çok şeyimiz var. Tartışmamızdan öğrenebileceğin bir şeyler olabileceğini düşünmeyecek misin?"

"Beni silahsızlandırmak ve silahımı çalmak için mi bana hatalı bir büyü yaptınız? Omega mı?" Drocco gürledi. "Bu bir saldırı! Bir savaş ilanı. Eğer bir şey hakkında konuşmak istiyorsanız, bunu o iğrenç eylemleri gerçekleştirmeden önce yapmalıydınız."

Malloron'un ağzı gerildi. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve Torin ile muhafızlarına baktı. "Sizinle konuşmak istediğim şeyler özel. Bu seninle Omega'nın arasında. Eğer benimle özel olarak konuşmayacaksan Benden nefret ettiğiniz için, en azından onun hakkında öğrenebilecekleriniz için nezaketen bunu yapın."

Drocco'nun içinden öfke fışkırdı. Malloron Cailyn hakkında Drocco'nun bilmediği neyi bildiğini sanıyordu? Ama o bir şey söyleyemeden Torin kolunu tuttu ve ona doğru eğildi.

"Teklifi kabul et," dedi. "Yeterince yaklaşabildiğinizde onu öldürün."

Torin, Drocco'nun cevap vermesini beklemeden muhafızlara başıyla işaret etti ve kapıya yöneldi. Malloron yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtişla onların gidişini izledi.

Bir an için sessizlik oldu. Sonra Malloron yanındaki masaya uzanarak menekşe rengi bir sıvıyı doldurdu. "İçecek bir şey ister misiniz?" diye sordu sohbet edercesine.

"geçmeyi bırak," diye tersledi Drocco, sesi alçak ve çakıllı çıkıyordu. "Ne söyleyeceksen söyle."

Malloron içkisinden bir yudum aldı, gözleri parlıyordu. Drocco'ya karşı bir üstünlüğü olduğunu düşünüyor gibiydi ama bakalım Drocco'nun baltası gözlerinin arasına sıkıca saplandığında ne kadar kendini beğenmiş olacaktı.

"Senin Omega'n

Gerçekten de büyüleyici," diye başladı Malloron. "Çok zeki ve öğrenmeye hevesli. Dil onu büyülüyor ve-"

"Buraya Omega'm hakkında rapor almaya gelmedim," dedi Drocco, içini parçalayan yoğun öfke ve kıskançlıkla savaşıyor. Tüm içgüdüleri onu karşısındaki tehdidi öldürmeye itiyordu. "Onu neden benden daha iyi düşündüğünüzden emin değilim, ama bunun bir yok. O bana ait. O benim ve sen onu alarak büyük bir suç işledin, özellikle de Yetenek'in bir oyunuyla. Ne söyleyeceksen söyle ki seni öldürebileyim!"

Malloron'un kaşları kalktı. ". Omega'nız benim kraliçem olmayı kabul ."

Drocco'nun gözleri kısıldı, içinde kabaran bir öfke kıvranıyordu. Malloron'un Cailyn'i elinde tutmak isteyeceğini tahmin etmişti ama bunu duymak yine de şok ediciydi. Cailyn ona saldırmış olsa da aralarındaki bağı inkâr edemezdi. Malloron'u Drocco'ya gerçekten tercih edemezdi.

Malloron aceleyle, "Sizi temin ederim ki doğruyu söylüyorum," dedi ve avucunu kaldırdı. "Söylediğim şeye inanmakta zorlanacağınızı biliyorum, ama gerçekten de kabul etti. Bu yüzden saldırınıza devam etmenize gerek yok. O sizinle dönmek istemiyor."

Drocco, içinde mizah olmamasına rağmen güldü. "Sana öylece inanacağımı mı sanıyorsun? İsteddiğini elde etmek için hile ve aldatmacaya başvuran adama. Kendisi için ölmelerini istediği adamların arasında savaşacak kadar bile onuru ve gururu olmayan adama mı?" Drocco salladı, gözleri parlıyordu. "Söylediğin hiçbir şeye inanmayacağım. Cailyn bana ait. Ya benimle birlikte gidecek ya da hepimiz burada öleceğiz."

Malloron'un ifadesi sertleşti. "Seni istemiyor. Ona davranış şeklin yüzünden senden korkuyor. Benim onurum ve gururum söylüyorsun ama bir Omega'ya bir tür mahkûm gibi davranacak kadar barbarsın."

"Ona tıpkı benim yaptığım gibi bir tutsak gibi davrandığından şüphem yok," diye karşılık verdi Drocco. "Aradaki tek fark, muhtemelen onu kandırıp boyun eğdirmek için hileye başvuruyor olmanız."

"Ama en önemli fark bu," dedi Malloron, yavaşça gülümseyerek. "Eğer kendisine değer verildiğini hissetmezse, burada kalmak istemeyecektir. Bu duyguyu teşvik edip etmemem önemli değil."

"Tabii ki önemli," diye Drocco. "Eğer onu manipüle ediyorsan sana nasıl gerçek fikrini ki?"

Malloron, "Onun ruh halini ya da senden korkmasını manipüle etmiyorum," dedi. İçkisinden bir yudum daha aldı ve gözlerini Drocco'nun üzerinde gezdirdi. "Ve dürüst olmak gerekirse onu neden istediğini bile bilmiyorum. Evet, güzel bir kız ama hiç de çekici kokmuyor. Bir yanım onu sadece bir Omega'ya sahip olduğunu söyleyebilmek için istediğini düşünüyor."

Drocco gözlerini kırıştırdı, ani bir şok öfkesini dindirdi.

"Onu nasıl buldun?" Malloron devam etti. "Eğer birini bulmayı başardıysan, diğerlerini de bulabilirsin. Sadece bunu Batı Topraklarında bırak, eminim eninde sonunda Doğu Toprakları'nda daha fazlasını bulacaksın."

Drocco kendini dinlemeye zorladı, zihni hızla ilerlerken bedenini aynı duruşta tuttu. "Gerçekten de bunu öneriyor olamazsınız."

"Eğer seninle gelmek istemiyorsa, onu zorlayacak değilim."

Malloron kayıtsızca şöyle dedi. "Bir keresinde bana senin hakkında böyle dememiş miydin? Savaşçılar mı?" Yüz ifadesi ciddileşmeden önce alçak sesle kıkırdadı. "Şimdi, istersen hepimiz ölene kadar savaşabiliriz ama onun seninle birlikte dönmesi mümkün değil."

"Seni şimdi öldürebilirim," dedi Drocco. "Sen öldüğünde, onu almamı engelleyecek hiçbir şey kalmayacak."

"Bu kadar kolay olmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Malloron yüzüne zalim bir sırıtiş yayarak şöyle dedi. "Eğer bu odadan canlı çıkmazsam, tanınmaz hale gelene kadar doğranacak."

Drocco nefes alış verişini düzgün tuttu. Bundan kurtulmanın bir yolu vardı, sadece düşünmesi gerekiyordu. Doğu Toprakları'nın hükümdarı olmasına izin vererek

Krallar ona şartları dikte ediyordu. Malloron az önce Cailyn'in gerçek kokusunu alamadığını açıklamıştı. Oysa kendi Alfaları Büyük Salon'da onun kokusunu alınca neredeyse çılgına dönmüşlerdi. Bu bilgiyi birleştirmeli ve kendi yararına kullanmalıydı.

Malloron ayağa kalktı ve sandalyesinin arkasına doğru yürüdü. "Onu Doğu Topraklarına geri götüremeyeceğinizi kabul etmeniz gerekecek."

Drocco hemen cevap vermedi. Gözlerini Malloron'dan ayırıp ilk kez odanın etrafına baktı. Lox Sarayı'ndan daha sade olmasına rağmen oldukça gösterişliydi. Ashens Kralı mobilyalarını çok severdi, Malloron ise çıplak taş ve değerli metalleri severdi. Drocco yeterince uzun süre düşünüyormuş gibi yaptıktan sonra Malloron'a döndü. "Onu görmek istiyorum."

"Hayır."

Drocco onun cevabını duymazdan gelerek, "Onunla bir öğleden sonra görüşeceğim," dedi. "Kalmak istediğinden eminse, başka bir şey söylemeden gideceğim."

Malloron'un gözlerinde bir parıltı belirdi. "Eğer sana kendisi söylerse Gitmek mi?"

Drocco başını salladı.

Malloron bir an düşündü. "Onun için bir öğleden sonraya ihtiyacın yok. kalmak istediğini söylemek için."

Drocco, "Aklının başında olduğundan emin olmak istiyorum," dedi. "Onunla konuşmak, burada ne yaptığını öğrenmek ve akli başında olmadığını görmek istiyorum. Bunu yapmak için zamana ihtiyacım var."

Malloron uzun bir süre sessiz kaldı. Odanın içinde bir ileri bir geri volta atıyor, arada bir Drocco'ya bakıyordu. "Yanında iki muhafızım olacak."

"Hayır," dedi Drocco zorla. "Onunla yalnız görüşeceğim."

"Sana güvenmiyorum," diye tersledi Malloron. "Senden çok korkuyor, onu daha önce de incittin."

Drocco odanın içine yayılan bir hırıltı çıkardı. "Sana hiç güvenmedim ve bunca zamandır ona sahiptin! Ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok ya da aklını o kadar çok karıştırdın ki kim olduğumu ya da nerede olduğunu bile bilmeyecek. Ya şartlarımı kabul edersin ya da toplantımız sona erer. Bunca yolu sadece senin yalancı sözlerine inanmak için gelmedim. O benim Omega'm, bunu onun ağzından duyacağım ve Doğu Toprakları'na dönmek için ayrılmadan önce onunla biraz zaman geçireceğim. Ya buna izin verirsiniz ya da tüm topraklarınız yok olana kadar savaşmaya devam ederiz."

Malloron'un çenesi taş gibiydi. Drocco'ya ters ters baktı, yüzünde hırıltılı bir ifade vardı ama sonunda başını salladı. "Seninle buluşmaya hazır olacak. yarın öğleden sonra." Sıkıntıyla içkisini yudumladı. "Ateşkes , savaşçılarınıza yiyecek ve su ikram edebilirim."

Drocco taktiğin farkına vararak çenesini sıktı. "Bunu kontrol altına aldık."

Malloron kaşlarını çatı ve sonra kıkırdadı. "kadarıyla bazı taktiklerini kendine saklamışsın."

Drocco gözlerini Malloron'dan ayırmadan odadan geri çekildi. Her zaman. "Hayır, hepsini sana verdim çünkü ben onurlu bir savaşçıyım ve bir pazarlık yaptığımda ona sadık kalırım," dedi ısırarak. "Sadece şunu fark ettim ki, taktiklere sahip olmanızın bir önemi yok, önemli olan nasıl

ve savaşçılarının kim olduğu da 6nemlidir. Savaşçılarım benim için binlerce kez 6lmeye hazırdır. Hayal edebileceğinizden bile daha korkunç işkencelere maruz kalmaya hazırlar.

hayatımı ve Lox'a ait olanı korumak için. Savaşçılarının b6yle bir sadakati olmadığından hiç şüphem yok. Dolayısıyla benim taktiklerime sahip olmanın size hiçbir faydası yok."

Drocco kapıya ulaştığında Malloron'un g6k g6r6lt6s6n6 andıran y6z6 iki ton derinleşmişti. Drocco başka bir şey s6ylemeden d6n6p gitti ve Torin ve muhafızlarıyla birlikte kaleden çıkarılırken kafasında şekillenen plan tamamlanmıştı.

Ertesi g6n 6đleden sonra Drocco bu kez tek başına kaleye geri d6nd6. Cailyn gittiğinden beri içinde biriken çaresizlik, onu g6rmek 6zere olduğunu bildiği için artık doruk noktasına ulaşmıştı ama planının gerçekten işe yaradığından emin olmak için h6l6 yapması gereken çok şey vardı.

Fazladan bir eşya talep etmek 6zere ikiz Alfa dişilerini çağırtmış ve gecenin b6y6k bir b6l6m6n6 Torin'in kaleden ayrılırken Cailyn'le birlikte ayrılmasını sağlamak için onunla yeni planlar yaparak geçirmişti. Malloron'un bu sefer gerçekten s6z6n6 tutup tutmayacağını bilmiyordu ama tutmazsa Torin ve savaşçılarının Eiros'a saldırırken 6leceklerini biliyordu. Malloron değerli topraklarının onarılamayacak şekilde yok edilmesini istemeyecek kadar kibirli ve egoistti. Daha 6nce sadece Drocco tehdit ettiğinde yumuşamıştı, bu y6zden onun bu tehdide boyun eğmeyeceğine inanmak zorundaydı.

Bu vesileyle, 6zerinde bu tehdit varken s6z verdi.

Malloron'un beklediği aynı toplantı odasına vardı. "Sizinle tanışacağı için gergin," dedi Malloron hızlıca. "O bir Aslında korkmuş." Drocco'ya sert bir bakış fırlattı. "Ona geri d6nd6đ6mde yaralıysa, sonuna kadar savaşmak zorunda , Drocco."

Drocco sadece başını salladı. "Anlaşıldı."

Malloron başını eğererek Drocco'ya kendisini takip etmesini işaret etti ve onu odanın diğer tarafındaki bir kapıdan geçirdi. "Cailyn onunla tam olarak neyi kararlaştırdığımızı size anlatmaktan ve sorularınızı yanıtlamaktan mutluluk duyacaktır. var," dedi koridorda y6r6rlerken.

Malloron konuşmaya devam ederken Drocco kalenin içinde nereye takip etmeye çalışarak tetikte bekledi. Malloron'un kalesinin içi karanlık ve kasvetliydi ve bitmemiş bir g6r6nt6s6 vardı.

Açıkta kalan tüm taşlar bu hissi veriyordu. Malloron, iki yanında iki muhafızın durduğu büyük bir kapının bulunduğu bir oyuğa döndü.

"O burada," dedi Malloron. "Bu muhafızlar kapının dışında kalacaklar. Eğer ağlama, çığlık ya da Cailyn'in acı çektiğini gösteren herhangi bir şey duyarlarsa içeri girecekler."

"Anlaşıldı."

Malloron'un çenesi gerilmişti. "İyi öğleden sonraları dilerim."

"Bir şey daha var Malloron," dedi Drocco. "Odadaki tüm büyüünün kaldırılmasını istiyorum."

Malloron'un gözleri kısıldı. "Sarayınızda sihrin var olmasını engellemeye çalıştığınız acınası yolu mu kastediyorsunuz?" Alay etti. "Büyü var olan her şeyin içinde, Drocco. Onu herhangi bir yerden tamamen çıkarmak neredeyse imkânsızdır."

"Yine de başardım," diye karşılık verdi Drocco. "Orada onu etkileyen bir büyü olmadığından emin olmak istiyorum. Eminim bunu ortadan kaldırabilecek kadar yeteneklisinizdir?"

Malloron gözlerini indirmeden önce sertçe nefes verdi. Kısa bir süre hareketsiz ve sessiz kaldıktan sonra nihayet başını kaldırdı. "Odayı süpürdüm ve tüm büyüü odayı çevreleyen bir bariyerin arkasına ittim. Bu bariyer sadece kısa bir süre için var olacak."

Drocco başını salladı. Çıkarması gereken tılsımlar zaten ondaydı. ama Malloron'u bilmeden ona yardım etmeye zorlamaktan zarar gelmezdi. Kapıya doğru döndü.

"Fırsatın onunla geçirdiğin zamanın tadını çıkar, Drocco," dedi Malloron, ses tonunda kötülükle. "Bu onu son görüşün olacak."

Drocco ona tekrar baktı. "Bundan şüpheliyim."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

CAILYN

Cailyn gergin bir şekilde Drocco'nun odaya girmesini bekledi. İki büyük penceresi, bir tarafında birkaç kanepesi ve ortasında büyük maun bir masa ve sandalyeleri olan makul büyüklükte bir odaydı. Ama yine de Cailyn kendini boğulmuş hissediyordu, sanki her şey onu boğmak için uzanıyordu.

Malloron ona yaptığı anlaşmayı anlattığında, neredeyse dehşet içinde ona bağıracaktı.

"Bunu yapamam," diye ısrar etti Cailyn, Malloron'un sorduğu şeyin kapsamını açıklamaya çalışarak. "Onun yanında olamam, neden anlamıyorsun?"

Malloron yumuşak bir sesle, "Kararlaştırılan şey bu," dedi. "Ben de hoşlanmıyorum ama ona benimle evleneceğini söylemelisin. Bunun doğru olması gerekmiyor," diye ekledi. "Ama buna inanması gerek, yoksa gitmez."

Cailyn inanamayarak başını salladı. Malloron'un bir şekilde Drocco'yu püskürtebileceğini ve onu bir daha görme konusunda endişelenmesine gerek kalmayacağını düşünmüştü. Ama tam tersi oldu. Onunla yüz yüze, tek başına konuşmak zorunda kalacaktı. Bunu nasıl yapabilirdi? Onu hâlâ özlüyordu. Hâlâ onu istiyordu. Ve onu aylardır görmemişti bile.

Malloron, "Onu buna inandırmalısın, Cailyn," diye tekrarladı. "Büyüden etkilenmediğinden emin olmak istiyor, bu yüzden bütün öğleden sonrayı seninle geçirmeyi talep etti."

Cailyn ona sertçe baktı. "Neden büyüden etkilendiğimi düşünsün ki?" Malloron ilk kez böyle bir şeyden söz ediyordu ve Cailyn bu fikri sorgulama fırsatını yakaladı.

Malloron başını salladı. "Benden çok şüpheleniyor, hepsi bu. Talent'a da hiç güveni yok. Seni burada kalmaya zorladığımı ve ondan gerçekten uzak kalmak istemediğini düşünüyor. Bu yüzden buraya geldiğinden beri neler yaptığını ona kendin anlatmalı ve onu Aklının başında olduğuna inanıyorum. Ama sana zarar veremeyecek."

"Nereden biliyorsun?" Cailyn ağladı, sesinin neredeyse histerik olduğunun farkındaydı. "Eğer tüm öğleden sonra boyunca benimle birlikte, tek başıma orada kalırsa, bana zarar verip vermediğini nasıl bileceksin?"

"Kapının dışında muhafızlar olacak," dedi Malloron sakince, "ve odada sıkıntınızı izlemek için büyülmüş sinyaller olacak. Tek yapmanız gereken yardıma ihtiyacınız olduğunu haykırmak ya da çılgılık atmak, o zaman içeri girecekler. Bundan kurtulamayacak."

Cailyn Malloron'un koluna dokunduğunu neredeyse fark etmemişti ama Malloron'u hissetmek tüylerini diken diken etti. Ağzını kapattı ve başını salladı. Malloron'un onun kurtarıcısı olmadığını hatırlamak zorundaydı. O da en az Drocco kadar kötüydü, sadece farklı bir şekilde. Gece boyunca neler olduğunu düşünerek dönüp dururken, Drocco'ya onunla evleneceğini söylemesinin aslında Malloron'un işine yaradığını fark etti.

Böylece bunu Eiros'un geri kalanına duyurabilir ve onu tuzağa düşürebilirdi.

Drocco. Tamamen sıkışmıştı. Sabah olduğunda, Drocco'yu Malloron'la evleneceğine gerçekten ikna etmeye karar vermişti. En azından Malloron ile Amara arasında bir çıkış yolu kalmıştı.

Malloron ne yaparsa yapsın, Amara ona yardım edecekti. Ve Anneler onu dışarı çıkarmaya yardım etmeyecek olsalar da, burada kalmasını da istemeyeceklerdi. Alfa'sıyla birlikte olması için gitmesine izin vermişlerdi; Batı Toprakları'ndaki görevlerine müdahale etmemesi için. Ve gerçekten de kalırsa yapacağı şey buydu. Malloron'un yaptıklarına tahammül edemezdi, özellikle de işin içinde çocuklar varsa.

Sonunda kapı kolu döndü ve masanın tarafında durup kapının açılmasını izledi.

Ve işte oradaydı.

Odaya yavaşça girdi, kapıyı arkasından kapatırken iri cüssesi sallanıyordu. Kapıyı ayarlamak için zaman harcadı ve sonra ona döndü.

İnanılmaz görünüyordu.

Kalın, pırıl pırıl savaşçı zırhını giymiş, hatırladığından daha da vahşi görünüyordu. Siyah saçları biraz uzamıştı ve kaba bir Yanaklarını ve çenesini kaplayan sakalları onu daha da sert gösteriyordu. Fırtınalı, siyah gözleri ona sabitlendi ve kız ona bakarken tüm oda küçüldü, o tanıdık titreme hissi yükselmeye başladı.

Onu özleyen yanı sevinmiş, yanında olmasını istemiş ama bu dürtüye karşı kendini tutmuş. Onu izledi, kendisini sorgulamaya başlamasını bekledi ama adam hiçbir şey söylemedi.

Öylece durdular ve sessizce birbirlerine baktılar.

"İmparator Drocco," diye başladı Cailyn, aralarındaki söylenmemiş şeylerin kalınlığına karşı sesi inceydi. "Size saldırdığım için özür dilerim. İyileştiginizi gördüğüme sevindim."

Hiçbir şey söylemedi. Gözleri, onu sorgularken her zaman onda gördüğü kararlılıkla dolu bir şekilde kızın içine bakıyordu.

"Kral Malloron bana bir teklifte bulundu," dedi endişeyle. "Kabul etmeye karar verdim. Seninle birlikte Doğu Toprakları'na geri dönemem. Size ihanet ettiğimi düşündüğünüzü biliyorum ama beni esir tuttuğunuzu unutmamalısınız. Senden asla ilgi istemedim."

Sessiz kalmaya devam etti.

Cailyn hayal kırıklığı içinde masayı kavradı. Ondan beklediği bu değildi. Drocco yanlış olduğunu düşündüğü bir tartışmadan asla geri adım atmazdı. Neden sessiz kalıyordu? Sonra onun da kapıdan uzaklaşmadığını fark etti. Ne haltlar dönüyordu? Doğru olmayan bir şeyler vardı.

Ona baktı, tepkilerini inceledi. "Seninle Doğu Toprakları'na geri dönmeyeceğim, Drocco." Yumrukları sıkılaştı ama diğer her şey aynı kaldı. Şaşkınlıkla onu taradı, ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışıyordu.

Ve sonra, kokusu ona ulaştı. Ona yaklaştı ve derin bir nefes alarak tanıdık, baş döndürücü kokunun tadını çıkardı. Gözlerini kapatmaktan ve başını biraz geriye atmaktan kendini alamadı. Onun kokusunu düşündüğünden daha fazla özlemişti, ihtiyacı olduğunda rahatlatmıştı, farkında olmadan bile. Adamın kokusu biraz farklıydı, eski ter ve kanla karışmıştı ama nedense bu kokunun tadını daha da çok çıkarmasına neden oluyordu.

Tanıdık, güçlü, ezici bir ihtiyaç hissi içinde kıpırdandı, çekirdeğinden çözüldü ve uçlarına doğru koştu. "Hayır," diye fısıldadı, nefesi bir hışımla onu terk etti. Pus'u yaklaşıyordu!

"Hayır!" Bu nasıl ? Blokları hâlâ yerinde duruyordu. Amara büyüünün hâlâ var olduğunu söylememiş miydi? Nasıl birdenbire yok olabilirler? Şimdi Pus'a giremezdi.

Gözlerini Drocco'nun gözlerine kaldırdığında, Drocco'nun kararlı bakışları değişmemişti, her ne kadar Drocco değişimin geldiğini hissetmiş olsa da buna şaşırmamıştı.

Cailyn dudaklarını birbirine bastırđı, bir öfke birikiyordu. Elbette öyle değildi. Bloklarının ortadan kaybolduğu tek zaman Drocco'nun Sarayı'ydı. Kapıya baktı ve gerçekten de kolunda bir tılsım asılıydı.

"Ne yaptın?" diye sordu, kokusuna karşılık kayganlığı toplanıyordu. "Bana ne yaptığını söyle!"

Drocco nihayet konuşarak, "Çıgılık atmaya başlamadan önce çok dikkatli düşünmeni öneririm," dedi. Alçak ve çakıllı sesi kadının içinde bir başka güçlü ihtiyaç hissi uyandırdı. "Burası Doğu Toprakları değil. Pus'a girdiğin anlaşılırsa, seni koruyamayacağım bir dehşete maruz kalabilirsin."

"Sen neden ?" Cailyn titremesi arttıkça masanın kenarına tutunarak sordu.

"Bunca zaman kendini Malloron'dan uzak tuttun," diye alay etti Drocco. "Bu senin için birden fazla açıdan akıllıca bir hareketti, ama Pus'una girersen ne yapacağını sanıyorsun? Senin kokunu aldığında kendini kontrol edebileceğini düşünüyor musun? Sence onun muhafızlar kendilerini kontrol edebilir mi? Senden kadar hoşlanmıyor. Eminim paylaşmaktan çekinmez."

Cailyn ona baktı, göğsünde yeni bir korku belirdi. "Bunun olmasına izin mi vereceksin?"

"Başka seçeneğim yok!" Drocco gürledi, yüzü öfkeyle çarpılmıştı. "Benim sarayımda değiliz, sizi burada doğru düzgün koruyamam!"

Cailyn nefesini tuttu, dönüp odaya baktı ama hiçbir şey göremedi. Drocco'nun önünde Haze'ine girmek üzereydi Malloron'un kalesindeyken. Kötü bir durumda olduğunu düşünüyordu ama daha da kötüleşmişti. Gözlerine yaşlar hücum etti ama onları kırıpştırarak uzaklaştırdı. Ne işe yarayabilirlerdi ki? En iyisi onun ne istediğini anlamasıydı, böylece kendini buna karşı korumaya çalışabilirdi. "Yani benden Pus'uma girmemi istiyorsun ve sonra ne olacak? Ne yapmayı planlıyorsun?"

Drocco'nun yüzü gülümserken gevşedi.

Cailyn ona hırladı. "Beni burada becermek mi istiyorsun? Asıl derdin bu mu? Sikin mi? Benimkini çıkarmanın sebebi bu mu?"

Bloklar mı? Beni bırakmak zorunda kalmadan önce iyi bir sikiş yapabilesin diye mi?" Drocco sert bir sesle, "Elbette seni becermek niyetindeyim," dedi. "Sen engelledin

En son Haze'indeyken sana sahip olmamı engellemiştin, bu fırsatı bir daha kaçırmayacağım." Yavaşça zırhını çıkarmaya başladı. "Ve neden gitmene izin vereceğimi düşündüğünü hiç anlamıyorum."

Cailyn şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. Şu anda bile onu hâlâ elinde tutabileceğini düşünüyor gibiydi. Ama cevap veremeden, başka bir ihtiyaç patlaması geçti ve bacaklarından aşağı kaygan bir sıvı damlamaya başladı. Tunik elbisesini topladı ve yumruğunu bacaklarının arasına bastırdı. Ama bunun ona yardımcı olmayacağını biliyordu. Başına gelecekleri durdurabilecek tek şey muhafızları çağırması olacaktı. Ama bu her şeyi daha da kötüleştirebilirdi. Kalede başka kaç Alfanın dolaştığına dikkat bile etmemişti. Malloron'un yemeğine kattığı iksirler onu etrafında kimlerin ve nelerin olduğundan tamamen habersiz bırakmıştı. Muhafızların Alfa olup olmadığını bile bilmiyordu; herhangi birinin Pus halindeyken ona karşı koyacak özdenetime sahip olması pek olası değildi.

Dişlerini gıcırdatarak Drocco'nun izledi ve kaslı formuna ve onu son gördüğünden beri ortaya çıkan, bazıları taze ve çiğ olan yeni yara izlerine hayran kalmaktan kendini alamadı. O gerçekten muhteşemdi. Bu düşünceyi kafasından silkeledi ve bir çıkış yolu düşünmeye çalıştı, ama düşünmek zorlaşıyordu ve kısa süre sonra neden direnmeye çalıştığını merak etti. Bir yanı olanları durdurmak bile istemiyordu, onu istiyordu. Onu terk ettiğinden beri istiyordu ve şimdi o buradaydı. Neden buna direniyordu?

İhtiyaç dalgaları vücuduna çarptıkça, tüm mantık ve düşünce duygusunu kaybetmeye başladı. Kısa süre sonra tek endişesi Alfa karşısında duruyor, kokusu onu çağırıyor, gözleri kendi ihtiyacında yankılanan umutsuz bir açlıkla onun üzerinde şiddetle geziniyordu. Pus'unun içine girip ona doğru belli belirsiz adımlar atarken, aklından geçen son mantıklı düşünce onun planladığı intikamdan kaçabileceğine dair bir umuttu.

Siyah gözlerini kızın yüzüne dikmiş, onu izliyordu ama Alfa ona geldi ya da onu çağırdı. Adamın davranışları kafasını karıştırmıştı. Onu istiyor muydu, muydu? Parıltısı güçlü, ve büyüleyiciydi ve onu hareket etmeye teşvik ediyordu ama adamın onu gerçekten isteyip istemediğinden emin değildi. Neden onu sahiplenmek için harekete geçmemişti?

Masanın etrafında yarı yolda durakladı, emin değildi.

Hava sıcaktı. Elbisesini başının üzerinden kaldırdı ve masanın üzerine bıraktı. Alfa gerildi, burun delikleri açıldı. Ellerini sıırılsıklam külotunun içine soktu, aşağı çekti ve onları da attı.

Alfa sonunda hareket etti. Yavaşça ona doğru geldi ve yaklaşırken ona . Parıltısı çok güzeldi.

Ona yaklaşırken, yüzündeki hırıltı duraksamasına neden oldu. Neden kızgındı ki? Başını eğdi ve sonra tamamen teslim olarak dizlerinin üzerine çöktü. Adam boğazının arkasından bir ses çıkardı -memnuniyet hırıltısı- ve bu onun endişesini yatıştırdı. Doğru şeyi yapmıştı.

Çizmelerini görebileceği kadar ona yaklaştı ve kokusu on kat arttı. Başını yukarı kaldırdı, gözleri adamın kaslı bacaklarından sikine doğru ilerledi. Onun için kalın ve sert duruyordu. Çok güzeldi. Öne doğru eğildi, burnu adamın şaftına değene kadar dizlerinin üzerinde biraz kıpırdandı. Nefes aldı ve inledi, adamın kokusu vücudunda başka bir ihtiyaç dalgası yarattı. Şaftını yaladı ama adam geri çekildi ve Dizlerinin üzerine çöktü, böylece onunla birlikte yerdeydi.

Gözlerinin içine, kendi bedenini heyecanlandıran aynı şiddetli arzuyla bakarak konuştu. Parıltısı bu kadar yakından inanılmazdı. Varlığının her zerresinden akıyor, siyah saçlarından, teninden, her santiminden yayılıyordu. Ona doğru eridi, ona yakın olmak istiyordu.

"Beni dinle!" dedi Alfa sertçe, başının saçlarını tutarak.

Gözlerini kırıştırarak kendine geldi.

"Cailyn," dedi dikkatle. "Benim adım ne?"

"Alfa," diye nefes aldı hemen.

"Hayır," diye kaşlarını çattı. "Benim adım Cailyn. Dikkatli düşün. Dikkatli ol yoksa istediğini elde edemezsin."

Tekrar gözlerini kırıştırarak düşünmeye çalıştı. Ağır zihni yeterince hızlı hareket edemiyordu ve konsantre olmak zorundaydı. "Drocco."

Başını salladı. "Güzel. Ben konuştuğumda, Cailyn, dinleyeceksin. Anladın mı?"

Başını salladı. Belki de bu yüzden kızgındı. "Aferin kızıma," diye mırıldandı ona doğru eğilerek. Kız bu övgü karşısında gülümsedi ve adam yavaşladı.

Geri çekilerek ona odaklandı, gözlerinde şaşkınlık ve memnuniyet karışımı bir ifade vardı. Kadın aralarındaki mesafeyi kapatmak için öne doğru eğildi ama adam başını geri çekti, gözleri onun üzerindeydi.

"Tekrar yap," diye talep etti.

Kadın şaşkınlıkla kaşlarını çattı.

"Tekrar yap, Cailyn. Benim için gülümse."

Gülümsedi, bu sefer biraz utangaçtı.

Boğazından gelen gümbürtü tüm vücudunu ürpertti ve onu sert bir öpücüğün içine çekti, elleri her yerinde, sert ve talepkârdı. Kız, adamın kokusu ve tadıyla sarhoş olmuş bir halde onun ağzına doğru iç çekti. Onunla ilgili her şey onu öyle bir zirveye ki, kayganlığı içinden aktı ve onu onun için hazırladı.

Onu kollarının arasına aldı ve ayağa kalkarak kaldırıp masanın üzerine yerleştirdi. Adam onu masanın kenarına çekerken kadın bacaklarını iki yana açmış, onu arzuluyordu.

"Gülümse," dedi kabaca.

Uyarılmışlık bulutu içinde talimatını algılaması biraz zaman aldı, ama gülümser gülümsemez adam ona çarptı.

Adamın sikinin ve o nefis gerginliğin verdiği heyecan verici zevk içinde sekerken nefesi kesildi. Elleri onun her yerinde, göğüslerini sıkıyor, meme uçlarını çimdikliyor, kıcını avuçluyor, içeri ve dışarı pompalıyordu. Kadının her santimi ona ayarlanmıştı; onu hissediyor, onun sesini duyuyordu. Onun ışıltısına bu kadar yakın olmak her hissi artırıyor ve o da bunun tadını çıkarıyor, Haze'sinde bir Alfa'yla birlikte olmanın coşkusuyla kendinden geçiyordu.

Orgazmı, o daha farkına bile , vücudunun her santimetresinde patlayarak ve onu en inanılmaz

Vücudunu ele geçiren yoğun tamamen bunalmış bir şekilde yükselene kadar çıkıntıya tırmandı. Serbest düşüşün güzel ve acı verici bir anından sonra, en saf mutluluğun dalgaları içine çarptı. Aşağı inerken,

Alfa'nın kalın elinin ağzını kapattığını fark etti, bir sebepten dolayı onu susturuyordu ama bu umurunda bile değildi. İçine dalarken çıkardığı gırtlaktan inlemeler ve homurtular o güne kadar duyduğu en güzel seslerdi. Kadının bol kayganlığı adamın her darbesini ıslak, sulu ve lezzetli kılıyordu. Onların çiğ kokusu burnunu doldurdu; cinsel, topraksı, ağır ve çok... doğru. Bu ait olduğu yerdı. Birkaç saniye içinde başka bir doruk noktası daha harekete geçti. Alfa'ya uzandı, kasları kasılırken ve kasılırken izlerini ve yaralarını takip etti. Alçak bir inilti duyuldu, koyu renk gözleri o kadar yoğun bir bakışa dönüştü ki, kadın onlara bakmaktan başka bir şey yapamadı. Başka bir doruk noktası onu ele geçirdi ve adam onu doruk noktasına doğru sürerken ona sıkıca tutundu. Adam onu ters çevirdi, ritminde zar zor durakladı ve omuzlarını aşağı doğru itti.

onu arkadan becerdi. Masayı pençeledi, bacaklarını daha geniş açtı ve onu daha derine sokmak için kalçalarını eğdi. Adam ona daha sert çarptı ve

Daha da sertleşti, parmaklarını kızın ağzına soktu, kontrolünü kaybetmeye başladışında ağır bir şekilde nefes aldı.

"Seni özledim Cailyn," dedi nefeslerinin arasında, diğer elini Cailyn'in omurgasında gezdirirken. "Seni özledim, Omega'm."

Vücutunu titreten ve çılgınca sarsılmasına neden olan bir orgazm daha geldi. Drocco ona tutunarak, sevdiği şekilde onu döverken onu kendisine açık tuttu.

Boşalmadan hemen önce onu sırt üstü çevirdi, düğümü büyüyüp onları birbirine kenetlerken hırıltılı bir nefes vererek onun derinliklerine gömüldü. Kadın ona yapıştı, ikisi de çiftleşmenin gücüyle nefes nefese kalmıştı. Onu kollarına aldı ve göğsüne doğru bastırdı, düğümünün üzerinde çok fazla sarsmamaya dikkat etti.

Dönüp masaya oturdu, ama göğsüne yakın tutmak yerine bir elini sırtına koydu ve saçlarını kavrayarak ona bakabilmek için kendisinden uzaklaştırdı. Adam hiçbir şey söylemeden onu izliyordu ama kızın umurunda değildi. Çiftleşmelerinin sonrası onu tatmin edici bir sükûnete sürüklemişti ve umursadığı tek şey adamın düğümünün İcini dolduruyor ve çok sevdiği bu duyguyu uzatıyordu. Gözlerini kapadı ve iç çekti.

"Cailyn." Başının arkasındaki el onu biraz sarstı.

Gözlerini zorla açtı ve Alfa'ya baktı. Hâlâ onu izliyordu, yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Neden kaçtın?"

Tembelce gözlerini kırpıştırarak onu seyretti. Çiftleşmelerinden sonraki parıltısı biraz değişmiş, güçlü, neredeyse altın rengi bir ışıltıya dönüşmüştü - teninde hissetmesi gereken bir ışıltı. Ona yaklaşmaya çalıştı ama adam onu yerinde tuttu.

"Neden kaçtın?" dedi tekrar, talepkar bir şekilde.

ses tonuyla inledi ve parıltısının rahatlığına doğru hareket etmeye çalıştı, ama adam onu hâlâ sıkıca tutuyordu. Elini tutana kadar kıpırdandı ve mücadele etti.

Sırtındaki el onu ovmaya başladı ve kadın onun dokunuşuna alışarak rahatladı. Bir süre sonra, başının arkasındaki el yüzünün yan tarafına doğru hareket etti.

"Sen benimsin Cailyn," dedi başparmağını yavaşça yanağında gezdirerek. "Bunun doğru olmasını istemesem bile, yine de inkâr edemeyeceğim bir gerçek olurdu. Ne yazık ki, itaatsizliğin-"

Adam konuşmaya devam ederken gözlerini kapattı, sözcükleri bulanıklaşırken sesinin gürültüsünün tadını çıkardı. Sonunda adamın nefesini dudaklarında hissetti, ardından ağzı yumuşak bir şekilde dudaklarına yapıştı. Adam dudaklarını dudaklarına götürürken inledi.

Onu derin ve şefkatli bir şekilde öpme zamanı gelmişti; bu , tanımlayamadığı bir şeyin farkına varmasına neden oldu - şu anki durumunda tanımlayamadığı bir kıpırtı.

Boynundan ve omuzlarından aşağıya doğru öptü, yalayabildiği her şeyi yalayıp emdi ve onu bir kez daha tahrik etti. Göğüslerine ulaştığında, onları hassas zevk tepeleri haline gelene ve düğümünü sıkana kadar emdi.

Düğümü küçüldükten birkaç dakika sonra onu tekrar beceriyordu.

Sonraki birkaç saat boyunca onu sürekli sikti ve her ihtiyacını karşıladı. Onu hevesle cesaretlendirdi, güzel tenini okşadı, meme uçlarını yaladı ve ulaşabildiği her yerini öptü. Adam onu her onu odanın uzak tarafındaki kanepelere taşıdı. Her seferinde onu düğümledi ve düğümü küçülene kadar güvenli bir şekilde kilitli kalmalarını sağladı. Kadın orgasmik bir mutluluk içinde kaldı, tamamen tatmin oldu. deneyim.

Gökyüzü akşam karanlığına gömülürken, içgüdüsel olarak beklediği değişimi hissetti. Bacakları Drocco'ya sarılmış, onun düğümü sıkıca içindeyken iç çekti ve elini karnına bastırdı.

"Evet," diye mırıldandı Drocco, başını sallayarak. "Artık hamilesin. Omega." Adam öyle ağır bir nefes verdi ki, kadın geri çekilip ona baktı ve Alfa'nın dair içinde ani bir endişe yükseldi. Hamilelik onsuz gelişemezdi.

"Alfa mı?"

Onu okşadı ve sıklı, endişelerini uzaklaştırdı. "Seni ilk kokladığımdan beri bunu bekliyordum Cailyn," diye mırıldandı. "Bu gelişmeden çok memnunum."

Kadın gülümsedi ve adam onu içine çekti, her santimini inceledi. yüz.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı.

Parmaklarını onun dudaklarında gezdirdi. Güzel olan oydu.

Kız ona dokunduğunda bakışları yoğunlaştı ve içinde gürleyen bir mırıltı başladı Göğsü memnuniyetini gösteriyordu. Ona sokuldu ve derin bir iç çekti, kolları onu Pus'a girdiğinden beri ilk kez kendisine yaklaştırdı. Vücudu çok daha fazla olan bir titreşime yerleşti Ona yaklaştıkça zevk alıyordu ve mırıltısı kadının her parçasını

rahatladı ve gelişti. Her şey mükemmeldi ve Pus'unun içinde tamamen memnundu.

OceanofPDF.com

DOKUZUNCU BÖLÜM

DROCCO

Drocco Cailyn ile çiftleşmeye devam etti. Cailyn, tıpkı Drocco'nun bildiği gibi, Pus'un içinde kesinlikle inanılmazdı. Yaptığı her şeye öylesine zevk ve keyifle karşılık veriyordu ki neredeyse nerede olduğunu unutuyordu. Cailyn gittiğinden beri içinde biriken çaresizlik ve yakıcı sızı kaybolmuş, yerini o kadar güçlü bir memnuniyet ve tatmin duygusu almıştı ki doğru düzgün düşünmekte bile zorlanıyordu. Tabii ki kızgınlık içindeydi ama bundan daha fazlası vardı. Belki de gebe kalır kalmaz kokusunun değişmesiydi. Bu hissin ne olduğunu çıkaramıyordu ama dikkatli olmazsa kararlılığını kırabilecek şey olduğunu biliyordu. Kendine şunu hatırlatmak zorundaydı

Kısa bir süre önce ona saldırıp kaçan kadınla aynı kadındı. Aralarındaki bağı reddeden aynı kadın. Onu Alfa'sı olarak reddeden ve ona küçümseyerek davranan aynı kadın. Şu anda o zihniyette olmasa bile hâlâ o kadındı. Tüm bu davranışların hâlâ ele alınması gerekiyordu. Yine de kadının bu kadar çabuk gebe kalması onu rahatlatmıştı; eğer bu olmasaydı her şey çok zor olacaktı.

Odanın içindeki ve etrafındaki büyüü ortadan kaldıran tılsımı kapıdan çıkardığından emin olmuştu. Yetenek ustası ikizler gerçekten de iyi bir eşya teslim etmişlerdi; Malloron'un dikkatini çekmeden kaledeki büyüü etkileyebilmişlerdi ve eşyanın kendisi de onu kaldırır kaldırmaz toza dönüşmüştü.

Kapı açıldığında, öğleden sonra sona ererken, Drocco kanepeye uzanmış, Cailyn onu bir kez daha orgazma ulaştırmıştı. Malloron'u görmek için döndü, adamın yüzü kanepede onları izlerken şok içinde donuklaşmıştı.

Drocco Cailyn'in kıcını kavradı ve içine boşalırken üzerine bastırdı. Gözlerini Malloron'dan ayırmıyor, adamı dikkatle izliyordu.

Artık hamile olan Omega'sının içine fişkırdı. Cailyn nefes nefese onun göğsüne düştü. Drocco onu kollarının arasına aldı, içinden gelen dürtüye karşı savaştı.

onu Malloron'un görüş alanından çıkardı. Malloron'un onu kendi gözleriyle görmesi gerekiyordu.

Gözleri; Cailyn Drocco'ya aitti ve yapabileceği hiçbir şey bunu değiştiremezdi. Kesinlikle şimdi değil.

Malloron ve Drocco birbirlerine bakmaya devam etti, Malloron'un gözleri ilk şoku geçtikçe sertleşti.

"Ne yaptın lan sen?" Malloron tısladı, yüzündeki öfke onu neredeyse tanınmaz hale getirmişti.

Drocco, "Omega'mla yeniden bir araya geldim," dedi.

"Nasıl?" Malloron hırladı. "Seni istemediği konusunda kararlıydı. Onunla konuşmak istiyorum. Cailyn-"

"Cailyn Haze'inin içinde," dedi Drocco sert bir sesle. "Şu anda kendi adını bile zar zor biliyor. Önemsediği tek şey Alfa'sı."

Malloron'un yumruğu sıkıldı. "Bu yüzden mi kokuyor..." Durakladı. "Nasıl oldu da birdenbire Pus'a girdi?" diye sordu.

Drocco cevap vermedi.

"Beni kandırdın," diye bağırdı Malloron.

Cailyn'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve patlamadan korkarak geri çekildi. Malloron'un sesi. Drocco kollarını ona sımsıkı sararak her şeyin yoluna gireceğine dair sessizce güvence verdi. Başını Malloron'dan çevirdi ve tekrar Drocco'nun göğsüne yerleşti.

"Hayır," dedi Drocco soğuk bir sesle. "Onu benden çaldın. Ben sadece onu geri alıyorum."

Malloron çenesini sıktı. Söyleyebileceği hiçbir şey yoktu ve bunu biliyordu.

"Denedin Malloron," diye alay etti Drocco. "İyi bir çaba gösterdin ama o her zaman benimdi."

Malloron dişlerini gıcırdattı. "Kalemi henüz terk etmedin, Drocco. Hâlâ benim bölgemdesin."

"Evet," diye tersledi Drocco. "Ve ordum kalenizi kuşattı. Ne yapmaya cüret ediyorsun? Sana burada ölmekten mutlu olacağımı söyledim. Ama , savaşçılarım intikamımı almak için ölümüne savaşacak. Adamlarınız? Halkınız, komşu bölgeleriniz ve değerli ticaretiniz altyapı Batı Topraklarında bu tür bir kesintiyi destekliyor mu?"

Malloron sessizdi. Bir adım attı ve Drocco kanepede oturur pozisyona geçti, Cailyn'i düğümünün üzerinde çok fazla hareket ettirmemek için ona yakın tutuyordu.

"Bir adım bile yaklaşmayın," diye bağırdı Drocco. "Omega'm hamile. Eminim Alfaların çocukları üzerinde ne kadar korumacı olduklarının farkındasınızdır."

hamile eşler. Bir Omega'da bu durum on kat daha şiddetlenir, özellikle de Haz sırasında. Daha fazla yaklaşmayın."

"Onu hamile mi bıraktın?" Malloron inanamayarak söyledi. "Bu öğleden sonra mı? Benim kalemde mi?!"

"Birçok kez seviştik," dedi Drocco kayıtsızca. "Korumalarınız sandığınız kadar etkili değil."

Malloron öfkeyle kükredi. " ne cüret!"

Cailyn inledi ve Malloron'un kükremesi karşısında Drocco'ya daha sıkı sarıldı. "Misafirperverliğiniz için teşekkür ederim," dedi Drocco alaycı bir tavırla. "Bu çok

tekrar Omega'mın içinde olmak inanılmaz. Ve onu becermediğini öğrendiğimde ne kadar şaşırdığımı hayal edebiliyor musun?" Yüz ifadesi ölümcül bir ciddiyete büründü. "Kısıtlaman sana hayatını koruma ayrıcalığını kazandırdı. Şimdilik."

Malloron'un ağzı buruştu ve odanın öbür ucuna doğru dönerek tedirginlikle yumruklarını sıktı. Drocco onu izledi, varlığının her parçası gergindi. Aslında Malloron'un Cailyn'e bu kadar yakın olmasından dolayı oldukça gergindi -hiçbir Alfa Cailyn soyunuk haldeyken onun yakınında olmamalıydı- ama bu tartışmanın gerçekleşmesi gerekiyordu. Malloron'un Drocco'nun Cailyn'i mümkün olan her şekilde sahiplendiğini bilmesi gerekiyordu. Malloron'un şu anda onunla evlenmeyi düşünmesinin hiçbir yolu yoktu.

Malloron yavaşlayarak durdu ve Drocco'ya döndü. "Hiç fark etmez," dedi kararlılıkla. "Onu hamile bıraktığını kimsenin bilmesine gerek yok."

"Aslında Lox zaten biliyor," dedi Drocco. "Yani çocuğumu kendi çocuğunuzmuş gibi gösterebileceğinizi düşünüyorsanız, yapamazsınız. Henüz dönmemiş olmam, komutanıma Pus'unda onunla birlikte olduğumu söyledi. O da bu bilgiyi Lox'lara aktarmış olacak ve şu anda İmparatorluğumun bir varisi olduğu için kutlama yapıyor olacaklar."

Malloron'un gözleri kısıldı. "Yani itiraf ediyorsun. Pus'un gerçekleşeceğini biliyor muydun? Seni reddedemeyeceği bir duruma gireceğini bile bile buraya girmene izin vermem için beni kandırdın."

"O benim Omega'm," diye cevap verdi Drocco. "Onun hakkında her zaman senden daha çok şey bileceğim. Bilmen gereken tek şey bu."

Malloron derin bir nefes aldı, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Peki. Bilmen gereken tek şey benim bölgemde olduğun ve o çocukla birlikte gitmene izin vermeyeceğim. Aslında, çocuğunun son yüz yılda bir Omega'nın doğurduğu ilk seks kölesi olması uygun olur." Alay etti.

"Böyle bir çocuğa göstereceğim ilgiyi hayal edin. Ülke çapında onu becermek için talepler olacaktır."

Drocco hırladı. "Çocuğumun sadece senin ellerinde acı çekmesi için doğmasına izin vereceğimi sanıyorsan yanılıyorsun. Beni daha önce hafife aldınız, bir daha yapmamanız için sizi uyarıyorum."

"Kraliçe adayımı öylece sikip hamile bırakmana ve buradan çıkıp gitmene izin vermeyeceğim!" Malloron havladı. "Bunun olmasına izin vereceğimi düşünüyorsan *beni* hafife almışsın demektir."

Sonra odayı gözden geçirdi, yüz ifadesi tiksintiye dönüştü. "Şimdi onunla geçirdiğin zamanın tadını çıkar. Uzun sürmeyecek." Bununla birlikte arkasını döndü ve kapıya doğru yöneldi.

Drocco Cailyn'in sırtını okşayarak onun gidişini izledi. Malloron'un öfkelenmesini bekliyordu ama çocuğunun tehdit edilmesini beklemiyordu. Her iki durumda da fark etmezdi. Torin şimdiye kadar Lox'a anlatmış olacaktı ve Drocco, Omega'sı ve varisi kaleden ayrılana kadar rahat etmeyecekti. Malloron'un neyle karşı karşıya olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Sonraki iki gün boyunca Drocco, Cailyn'in ilgisinden keyif aldı. Onun için gülümsedi, ona dokundu ve düzenli olarak sikine uzandı. Ancak, her ne kadar onun gülümsemesini ve kendisine karşı istekli olmasını umutsuzca istemiş olsa da, Haze'deyken durum farklıydı. O aynı dikenli değildi alışkın olduğu bir kadındı. Çok daha itaatkârdı ve her zaman onu memnun etmeye hevesliydi. Bunu tercih edeceğini ya da en azından bundan daha fazla zevk alacağını düşünmüştü ama öyle olmadı. Keskin karşılıkları, nahoş tavırları ve zaman zaman utangaçlığıyla kendi Cailyn'ini istiyordu. Onun kendisine sokulmasını, kim olduğunu ve geçmişlerini tam olarak bilmesine rağmen ona yakın olmaya karşı koyamamasını tercih ederdi. Ona dokunmasını tercih ederdi, bir zamanlar kendisine acı çektirmiş olan adama dokunduğunu bilerek. Gülümsemesinin tadını bile doğru düzgün çıkaramıyordu çünkü gerçek gibi gelmiyordu. Onu yakından izledi, onunla ilgili her şeyi özümsedi. Pus onu delirmiş bir halde kilitlemişti; altın rengi gözleri çoğu zaman buğulanıyordu ve artık hamile olmasına rağmen sürekli onu içinde istiyordu.

Malloron'un hizmetkârlarından biri iki kez yemek getirdi. İkisi için de yeterli değildi ama muhtemelen niyeti buydu. Onları zayıflatmak, Drocco'nun kendisi için bir sorun olmamasını sağlamaya çalışmak istiyordu. Ancak hamile bir Omega'yı düzgün beslememenin sorumsuzluk olduğunu söyledi. Ve bu rahatsız etti

Drocco'nun sonu gelmedi. Cailyn'e gelen her şeyi yedirdi ama elbette Malloron'un istediği de buydu. Hizmetçi ayrıca atıkları için de bir kap getirdi ve Drocco onlar bunu kullanırken dişlerini sıktı. Malloron onlara tutsak gibi davranıyordu ama bu uzun sürmeyecekti. Sadece sabırlı olması gerekiyordu.

Üçüncü gün öğle vakti Malloron geri döndü. Bu kez Drocco vücuduyla Cailyn'in görünmesini engelledi.

Malloron odaya girerek durumu inceledi. Özellikle de artık sessiz kalmak zorunda olmadıkları için, vahşi ve çılgın çiftleşmeleri sırasında mobilyalar yerlerinden oynatılmıştı.

"Bir şey istememiş olmana şaşırdım," dedi Malloron, önceki karşılaşmalarına göre daha sakin bir tavırla. Belki de içinde bulunduğu durumu kabullenmişti. "Kendini garantiye almamak senin için sorumsuzluk olur.

Omega'nın sağlığı yerinde."

"Omega'mın sağlığı mükemmel," dedi Drocco sıkıntıyla.

"Yani ihtiyacınız olan bir şey yok mu?"

"Seninle pazarlık yapmamı mı bekliyorsun?" Drocco sordu. "Seninle Size yardımcı olmamı istediğiniz bir sorunuz var mı?"

Malloron kaşlarını çattı. Arkasını döndü ve geri dönmeden önce bir an düşündü. "Lox'a geri çekilmesini söylemelisin."

Drocco memnuniyetini belli etmemeye çalışarak ona baktı. "Bunu neden ki?"

Malloron, "Sizin ve varisinizin bulunduğu kaleye sürekli saldırımları ikimiz için de mantıklı değil," dedi. "Kaleye girerlerse siz de risk altında olursunuz."

Drocco başını salladı. "Benim için hiçbir risk yok. Lox yanlışlıkla beni ya da hamile Omega'mı öldürmez. Sadece seni ve halkını öldürecekler. Ve eninde sonunda olacak olan da bu. Onları sonsuza dek uzak tutamazsın."

Malloron'un çenesi sıkıştı. "Yani hiçbir şey istemiyor musun? Omega'nız için düzgün bir yatak, düzgün bir yemek ya da daha rahat bir ortam mı? Bir toplantı odasında gerçekten tatmin olamazsınız."

Drocco gülümsemekte direndi. Düşünüyormuş gibi yaptı. "Evet, bunların hepsi takdir edilecek şeyler. Ama karşılığında ne istersiniz?"

"Ordunuza geri söyleyeceksiniz."

"Çocuğumu bir seks kölesine dönüştürmekle tehdit ettin," dedi Drocco, sesi alçaktı. "Ve benden orduma geri çekilmelerini söylememi mi istiyorsun?"

Malloron, "sağlıklı doğmasını bile istiyorsanız, Omega'nızın bu odadan daha iyi koşullarda olması gerekir," dedi.

Drocco derin düşüncelere dalmış gibi yaparak hiçbir şey söylemedi. Bir süre sonra Birkaç dakika sonra, "Komutanımla konuşacağım. Onu buraya getirin. Ancak karşılığında ben ve Cailyn için içinde banyo da bulunan bir yatak istiyorum. Onun için çeşitli giysiler, yuva yapması için ekstra yatak ve yastıklar ve okuması için bazı kitaplar istiyorum. İkimize de günde üç öğün yemek verecek ve Cailyn'in canının çektiği her şeye izin vereceksin."

Malloron başını salladı. "Ve ordunuza geri çekilmelerini söyleyecek misiniz?" Drocco başını salladı. "Evet."

Malloron söz verdiği her şeyi yerine getirdi. Bir kereliğine. Drocco kendini her şeyin bulunduğu geniş bir yatak odasında buldu. Cailyn'i yıkayıp yatağa yatırdıktan sonra kendini biraz daha güvende hissetti. Taşınmalarından birkaç saat sonra Torin onu görmeye getirildi.

Odanın bir köşesinde konuşurlarken Torin sessizce, "Görüyorum ki planınız güzel bir şekilde ilerliyor," dedi.

Drocco kendini kontrol altında tutmak için mücadele ederek başını salladı. Hamile, Hazed Omega'sıyla aynı odada başka bir erkeğin olması onu hâlâ rahatsız ediyor ve tehdidi ortadan kaldırmak için neredeyse kontrol edilemez bir dürtüye neden . Bu duygulara neden olan şeyin kızgınlığı olduğunu biliyordu ve Torin'le birlikte Cailyn'in kendisine ait kalmasını sağlamak için yaptıkları tüm dikkatli planları yok etmesine izin veremezdi. Cevap verirken kendini bu gerçeğe odaklanmaya zorladı ve Torin'in bir kez daha Omega'sına sırtını dönmemesine minnettar oldu.

"Evet, Malloron bu sözünü tuttu. Ona çok mu sorun çıkarıyordunuz?"

"Sivilleri öldürmeye başladık," dedi Torin. "Bundan hoşlanmadı. Sonra, birliklerden biri komşu bir bölgeye girdi. Görünüşe göre Malloron bu topraklardaki diğer bölgelerle olan ilişkileri konusunda hassas. En azından bu konuda."

Drocco başıyla onayladı. "İyi iş çıkardın. Yetenek ile saldırı durdu mu?"

"Azaldı," dedi Torin. "Tamamen geçmedi ama kesinlikle daha katlanılabilir. Şu anda pek fark etmiyorum ama kaleye girdiğimde farkı hissettim."

Drocco başını salladı. "Bu konuyu onunla konuşacağım. Tahminimce Cailyn'in Haze'de dört ya da beş günü daha var. Planımızın bir sonraki aşaması bundan sonraki iki hafta içinde gerçekleşmeli. Eğer o zamana kadar seni çağırmazsam, işe yaradığını bil."

"Anlaşıldı."

"Eşyayı Alfa dişilerinden mi aldınız?"

Torin başını eğerek selam verdi ve zırhının dirseğindeki kıvrımdan dikkatle küçük bir zincir çıkardı. Çakıl taşı büyüklüğünde, simsiyah bir mücevherle birlikte Drocco'nun eline bıraktı. Torin eşyaların tam olarak nasıl çalıştığını anlatırken Drocco zinciri inceledi ve araştırdıklarını doğruladı. Eski altından yapılmış gibi görünüyordu ama daha yakından baktı, narin halkalar boyunca safir, yakut ve menekşe parıltıları göze çarpıyordu.

"İkizlerin hikâyesi gerçek, Drocco," dedi Torin. "Son derece yetenekliler."

Drocco tekrar Torin'e baktı.

"Burada kalırlarsa tehlikede olurlar ve Yetenek-zanaatkârlarına ihtiyacımız var, özellikle de planınız işe yararsa."

"Buraya Yetenek-zanaatkârlarını işe almaya gelmedik Torin," dedi Drocco sinirlenerek.

"Belki sen istemedin ama ben ," dedi Torin. "İstediğini söylemiştin Malloron kadar yetenekli zanaatkârlar. Bu da onları sadece burada, Batı Toprakları'nda bulabileceğimiz anlamına , ama bize katılıp ona karşı savaşmaya istekli gerçek soyunu bulmak? Bu son derece nadir bir durum Drocco. Onları geri çeviremeyiz."

"Peki ya Lox'u hedef , çünkü Malloron'un adına içimize mi sızacak?" Drocco söyledi. "Onları bulduğumuz için çok şanslıyız."

"Onları iyice araştırdım, Drocco. Onların sorumluluğunu alacağım."

Drocco şaşırmış bir halde başını eğdi. Torin'in böyle riskler alması nadir görülen bir şeydi. Komutanını inceledi. Kararlı görünüyordu; ağzı sıkı sıkıya kapanmış, çelik gözleri sabitti. "Sana bir kez soracağım Torin," dedi yavaşça. "Onlar Alfa dişileri... Onlardan herhangi bir şekilde etkilendiğinizi hissettiniz mi?"

Torin'in çenesi sertleşti. "Ben bir Omega erkeği değilim."

"Biliyorum," dedi Drocco hızla. "Alınma ama bir beraberlik olduğu kesin değil mi?"

"Onları kişisel düzeyde ilgi çekici buluyorum," diye cevap verdi yavaşça. "Ama Lox için faydalı olacaklarına gerçekten inanmasaydım, statümü ve itibarımı riske atacak kadar değil."

Drocco düşünceli bir şekilde başını salladı. ". Her şey senin elinde."

Torin başını eğerek selam verdi ve Drocco Cailyn'in kıpır kıpır olduğunu fark etti. "Gitmeliyim," dedi Torin'e.

"İyi olmanı dilerim, Drocco. Ve tebrikler." Torin tuttu Drocco'nun kolunu sıkıca kavradı. "Bir Omega'ya sahip olacağınızı, bir İmparator olacağınızı ve bir aileniz olacağını söylemişsiniz. Bütün bunlar Doğru ve senin adına çok mutluyum."

Drocco onun kolunu sıkıca kavradı. "Teşekkür ederim dostum. Umarım sana da böyle bir mutluluk getirebilirim. Planımızın bir sonraki bölümünün iyi gitmesini umalıyım."

Torin'i kapıya kadar geçirirken Cailyn yatakta doğruldu ve onun çıkışını izledi. Drocco kaşlarını çattı, içinde sert bir öfke uçuşuyordu. Kapı kapanır kapanmaz yatağa doğru ilerledi ve kızın boynuna sarıldı, kızgınlığı öfkeye dönüştü. "Gözlerini ondan uzak tut!"

Kadın gevşeyip inledi ve o tanıdık uyarılma hissi adamın içine işledi. Adam onun üzerine tırmandı ve kadın otomatik olarak bacaklarını onun için ardına kadar açtı, dizlerini hem tam bir teslimiyet hem de istekli bir davetle yukarı çekti. Bir eliyle cüppesini çıkardı ve onun ıslak, sıkı sıcaklığına daldı.

"Neden onu izliyorsun?" diye tersledi, kabzaya doğru hareketsiz duruyordu. Tatlı Kadının amcığının boğucu sesi onu düşüncesizliğini unutmaya teşvik etti ama yapamadı. "Bu adamı ilk kez izlemiyorsun. Onda seni büyüleyen ne?"

"Tuhaf biri," diye fısıldadı, altın rengi gözleri üzerindeydi. "Parıltısı yok."

Drocco tutuşunu gevşeterek ellerini kızın sert meme uçlarına doğru götürdü. "O bir Beta. İlginç çekiyor mu?"

Sızlandı ve ellerini Drocco'ön kolunda gezdirdikten sonra elini tekrar boynuna götürdü. Drocco onu istediği şekilde sıkmayı reddetti. "Cevap ver bana, Cailyn. Beta ilginç çekiyor mu?"

Gözlerini kırptırdı ve bakışları ona odaklanmakta zorlandı. "Hayır. İstediğim parıltıya sahip tek kişi sensin, Alfa."

Drocco uzun bir süre onu izledi. Kadının doğruyu söylediğinden şüphesi yoktu ama tatmin olmamıştı. Onu biyolojik nedenlerle istiyordu ve onu kendisine bağlamak için tam olarak planladığı yol bu olmasına rağmen

Malloron'un kurtulduklarında, sözlerinin içi boştu. Onu bu şekilde istemiyordu. Şu anki durumunda, ihtiyaçları tarafından çok fazla yönlendiriliyordu ve onun istediği her şeyi yapardı. Kendisinin Alfa olduğunu söylemesini talep etme zahmetine bile girmemişti çünkü şu anki haliyle ona hak verecekti. Bu hiçbir şey ifade etmezdi. Kendi akıllı olan, onunla tartışan ve bakışlarında ateş olan Cailyn'i istiyordu. Ve yine de Aynı zamanda, onun bu haline asla güvenemeyeceğini de biliyordu. Beklediğinden daha sinsî olduğunu kanıtlamıştı ve ona tekrar meydan okumasına izin veremezdi.

Elini kızın boynundan çekti ve Torin'in ona verdiği zinciri uzattı. Tokası açıldı ve zinciri kızın boynuna geçirdi. Zincir takılır takılmaz, teninde tamamen pürüzsüz bir hal alıncaya kadar kendini bıraktı ve sonra kayboldu. Drocco daha yakından baktı. Görünüşe göre kadının içine işlemiş ve bal rengi tonuna uyacak şekilde solmuştu. Geriye kalan tek şey hafif bir parıltıydı. Elini üzerinde gezdirdi ve parıltı dokunuşuyla yükseldi, böylece onu hissedebildi. Kesinlikle sofistike bir büyü eşyaydı. Torin'in ona verdiği siyah mücevheri çıkardı. Bu bir konum mücevheriydi ve Cailyn'in nerede olduğunu ona her zaman söyleyecekti. zinciri takıyordu. Şu anda koyu simsiyah bir renkte parlıyor ve yakın olduğunu gösteriyordu.

Adam onu incelerken, Cailyn onun hareketsizliğinden hayal kırıklığına uğramış bir şekilde sikinin üzerinde kıvranmaya ve kıpırdanmaya başladı. Adamın içgüdülerini harekete geçiren bir inilti çıkardı. Cailyn'in ihtiyacı vardı ve adam buna karşı koyamadı. Onun içinde yavaşça hareket etti, kalçalarını eğip döndürürken gözlerinin geri dönmesini izledi. Eli tekrar boynunu kavradı, etrafındaki zinciri hissetti ve ürperdi ve iç çekti, sadece Omega'sının yapabileceği şekilde horozu boyunca sıkıştı ve tepkisinden duyduğu zevk arttıkça hızını artırdı.

Vücudunu sarsan hisler.

Her şeyi istediği gibi elde etmiş rağmen tatmin olmadığı için kendine kızıyordu. Bu yeterli değildi. Cailyn'in tamamını istiyordu; düşüncelerini, ona verdiği gerçek tepkileri, sadece bedenini ya da içgüdülerini değil, onu Alfa'sı olarak kabul etmesini de. Ama yine de Cailyn onu asla kabul etmeyecekti. O seçimini yapmıştı. Ona asla gerçekten istediği gibi sahip olamayacaktı ve bu onu hiç düşünmediği kadar derinden yakmıştı.

Orgazm kreşendosu yükseldikçe, tefekkürü zihninden sıkıştı; tüm duyuları Omega'sında boğuldu.

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

CAILYN

Cailyn kıpırdandı ve kendisini sıkıştıran ağır, sıcak yüke doğru bastırdı. Kaşındırıcı bir sıcaklık onu kavuruyor, temiz hava bulmaya çalışırken derisinin üzerinde karıncalanıyordu. Ağırılık yer değiştirdi ve üzerine daha serin bir hava süzüldü ama bu rahatsızlığını hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Arkasını dönmeye çalıştı ama beline dolanan bir engel onu durdurdu. Direnmeye çalıştığında bir titreşim belirdi. Özlediği bir titreşim. Ona doğru yaklaştı ve kısa süre sonra zihni sakinleşti ve nefes alıp vermesi rahatladı. İç çekti, yatıştırıcı his ve rahatlatıcı koku için minnettardı. Ve sonra bir farkındalık onu vurdu ve gözleri açıldı.

Drocco. Onu kendine doğru çekmiş, yan yatarken göğsüne bastırıyor ve o manipülatif mırıltısıyla onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Başını kaldırdığında adamın uyanık olduğunu ve kendisine baktığını gördü. Tekrar ondan uzaklaşmaya çalıştı ama adam buna izin vermedi.

"Bırak gideyim," dedi, sesi alçaktı.

"Hayır."

Ona karşı mücadele etti ama hiçbir şey fark etmedi. Adamın kalın kolu onu içine çekmişti ve kadın hareket ettikçe neredeyse hiç kıpırdamıyordu. Ona karşı güvendeydi, tam da onun istediği gibi.

"bırak," diye homurdandı, ona bakarak. "Haze'ini hatırlıyor musun?"

"Beni becerdiğini bilmek için hatırlamama gerek yok," dedi Cailyn sertçe, bacaklarını birbirine bastırarak ve bunun onayını hissederek. Gerilmenin verdiği o güzel, hafif acılı sızı bacaklarının arasında zonkluyordu.

"Aslında *beni* becerdin," dedi Drocco, ses tonu sertti. "Beni unutulmaya terk ettin. Hem de defalarca. Kendi arzuların ve içgüdülerin için beni suçlama, o amcığın sürekli doldurulması için yalvardın. Ben sadece minnettarım."

Cailyn sertçe nefesini verdi, yüzünü sıcaklık kaplamıştı. Elbette söylediği her şey doğru olabilirdi ve bu çok utanç vericiydi. "Önemli değil," dedi omuz silkmeye çalışarak. "Gerçekten ben değildim, sadece hormonlar yüzündendi."

Drocco sessizliğe gömüldü.

Cailyn ona baktı, yorum yapmamasına şaşırmıştı. Sırtışı bile ortaya çıkmamıştı.

"Ne olursa olsun," dedi sonunda. "Hormonların olgunlaşmıştı."

Cailyn kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

Drocco ona baktı. "Vücudun görevini yaptı." Cailyn'in kaşları çatıldı. Bu ne anlama geliyordu?

"Keep'teki kayıtlar bazı Omegaların değişimi hissedebildiğini söylüyor," dedi Drocco, onu dikkatle izleyerek. "Ama bunu farklı şekillerde hissediyorlar."

Cailyn el ve ayak parmaklarını oynatarak vücudunu kontrol etti. "Neyi hissetmek? Sen neden bahsediyorsun?"

Drocco onu tutmayı bıraktı ve vücudu Drocco'dan uzaklaşırken midesinde garip bir hissin çırpındığını fark etti.

Kendine bakarken, zihni bir mantıktan diğerine sıçradı ve Drocco'nun tuhaf sözlerini hisle ilişkilendirecek bir sonuca ulaştı. Sonunda bir elini karnının üzerine koydu, farkındalığına kayan düşünceye inanmak istemiyordu.

"Neden ?" dedi sertçe, korkusu ve öfkesi kabarırken başını ona baktı.

Drocco şey söylemedi ama kara gözleri karnının üzerindeki elini süzdü.

Buz gibi bir farkındalık onu içine çekti. "Hayır!" Ayağa kalkmaya çalıştı ama Drocco onu sıkıca tuttu. "Bu doğru değil!" diye tısladı Drocco onu kendine doğru çekerken.

Olanların tüm ağırlığı zihninde patlarken gözleri yaşlarla doldu. Drocco'nun geniş göğsünü daha sert itti. "Hayır! Bu mümkün değil!" Ama konuşurken bile, Haz sırasında çiftleşmelerinin tek mantıklı sonucunun bu olduğunu biliyordu.

Drocco onu tekrar kendine doğru çekti ve vücuduna kilitledi.

"Hayır, Drocco!" diye bağırdı, onunla her şeyiyle savaşıırken sesi kırılıyordu.

Drocco cevap vermedi.

Öfkesi arttıkça gözyaşlarına boğuldu.

Drocco onu hareketsiz tutarak hareketini en aza indirdi. "Cailyn," diye emretti. "Kendine ve çocuğumuza zarar vereceksin."

Onların çocuğu mu? Bu sözler kadının içini ürpertti. Bir çocukları olacaktı. İçini kaplayan dehşet boğazını tırmaladı, neredeyse onu boğacaktı, öylesine şiddetli bir tedirginliğe yol açtı ki, onu ele geçiren şiddetli hıçkırıklara engel olamadı. "Bu olamaz!" diye bağırdı, onunla savaşmaya çalışarak. "Bunu neden yaptın? Bunu ben istemedim. Senden *nefret ediyorum!* Bırak gideyim. *Bırakın beni!*" Çok geçmeden kendi cılız, kırık seslerini zar zor anlayabildi.

çığlıklar attı ama fark etmedi. Drocco hâlâ cevap vermiyordu ama mırıltısı yeniden başlamıştı, güçlü ve istikrarlıydı. Durumunun dehşeti içine yerleştikçe feryat etti ve ona bağırdı, yumruklarını onun göğsüne vurdu.

Şimdi gerçekten kapana kısılmıştı, istese de istemese de onunla sıkışıp kalmıştı. Artık hiçbir seçeneği yoktu, hamilelik Bir tanesine izin ver. Bu süreç boyunca bir Alfa'yla birlikte kalması gerekiyordu yoksa hem kendisi hem de çocuk acı çekecekti; bu çok iyi belgelenmiş bir gerçektir. Durumu öncekinden çok daha feci bir hal almıştı; şimdi ona *ihtiyacı vardı*.

Anneler onu terk etmiş olsa da, Drocco'ya dönüp dönmeme konusunda hâlâ bir seçeneği vardı - onu Alfa olarak seçip seçmeme konusunda hâlâ bir söz hakkı vardı ve bu seçenek elinden alınmıştı. Bu, Anneler ne derse desin, Drocco'yu eşi olarak kabul edemeyeceğini kanıtlıyordu. Evet, ona karşılaştığı diğer tüm Altalardan daha fazla ilgi duyduğu açıktı ama onunla her karşılaştığında, hayatını asla birlikte geçirmek istemeyeceği türden bir canavar olduğunu gösteriyordu.

Zaten bitkin olan vücudu patlamasını uzun süre devam ettiremedi. Kızın çırpınışları sakinleşip hıçkırıkları dindiğinde, Drocco onu yüzüstü çevirdi ve ağırlığını kızın üzerine vererek kıpırdıyamaması için onu sabitledi, kokusu etrafını sardı. Drocco'nun mırıltısı göğsünden tüm vücuduna yayıldı ve aniden Drocco'nun sikinin içine doğru bastırıldığını, sert elinin kıcını sıktığını ve kalçalarını döndürerek ona daha kolay erişim sağladığını fark etti. İçine doğru kayan sakin yakıcılığını kabul etmek için eğildi, ruh haline nüfuz etmek için gerginliğin sertliğini aradı. Yastığa doğru hıçkırıkları, adam itişlerini artırdıkça hızla düzensiz, mırıltılı nefeslere dönüştü.

Üzerine bastıran hislerle mırıldandı; o muhteşem gerginlik, Drocco'nun üzerindeki katı ağırlığı ve sahip olduğu o gürleyen mırıltı

uzun zamandır arzuluyordu. İki birleşince, varlığının her zerresini rahatlatan eşsiz bir rahatlık hali ortaya çıktı.

Hıçkırıldı ve yastığa doğru iç çekti, gözyaşlarının sonuncusu yastığın kumaşını ıslattı ve içine doğru sarsılırken yüzüne bulaştı. Orgazmı, ezici bir zevkin kıvrımlı, keskin bir dalgasıyla yükseldi ve onu inanılmaz bir güçle ele geçirmesine rağmen, onu yerinde tutan ağırlığın altında hareket edemedi. Orgazmın onu ele geçirmesine izin verdi, her seferinde yastığa doğru çılgılık attı.

Kasları zevkle kasılma ve sıkışma hakkını kullandı, yukarıdaki mırıldanan kütleyle karşı anlamsızca savaştı. Yine de, yüksekliğin etkisi azaldıkça, bir sükûnet duygusu onu ele geçirdi. İçinde bulunduğu durumun sefaleti uzak görünüyordu.

Kendi iradesi dışında dünyaya yeni hayat getirdiği gerçeğinden mutlu olamazdı, ama o tanıdık uykulu, doygun, unutkanlık çağırdığında bu endişe o kadar da önemli değildi.

Drocco bir dizi homurtuyla boşaldı, kalçaları düğümü içeri girene kadar düzensiz bir şekilde ona çarptı. Kadın onun altında gevşeyerek uykuya dalarken mırıltısı azaldı.

Sonraki birkaç gün boyunca Drocco onu altında tuttu. İster uyusunlar, ister sevişsinler ya da yemek yesinler, Drocco onu yere yatırıp vücuduyla sabitliyor ve hareket etmesine izin vermiyordu. Kendi mutsuzluğuna sürüklenmeye çalıştı ama Drocco'nun üzerindeki ağırlığı zihnini sakinleştirdi ve umutsuzluk düşünceleriyle çok uzun süre yuvarlanmasına izin vermedi. Zaptedilmiş halde kalmasına rağmen, o ham

Pus'tan ilk uyandığında onu ele geçiren panik, midesindeki kıpırtı, çırpınma hissi durumundaki değişikliği sürekli hatırlatsa da geri dönmedi. Ne zaman çok sinirlense ya da üzülse, Drocco onu kendine doğru bastırıyor ve kokusu burnunu doldururken ve teni onunkine değerken, midesindeki his kayboluyor gibiydi - bir süreliğine unutulabilir ve unutkanlığa dalabilirdi.

Hiç şüphesiz, hamileliğinden dolayı çektiği ıstırapı hissedebiliyordu çünkü asla vazgeçmedi. Vücuduyla onu güvende hissettirmenin yanı sıra, onun için sürekli mırıldandı. Karnını doyurduğundan emin oldu ve onu inanılmaz orgazmlara ulaştırdı ama hiç konuşmadı. Bir kez daha sessizlik içinde kaldılar.

Haze'sine dair anıları yavaş yavaş aklına geliyordu ama normalden daha parçalı bir haldeydi. Hafıza kaybına neden olan şeyin Haze'sinde nihayet bir Alfa ile birlikte olması mı yoksa hamilelik mi olduğunu bilmiyordu. Alfa'nın ısıltısına hayran kaldığını, onun tarafından tatmin edildiğini hatırlıyordu.

dokunuşu ve neden kaçtığını öğrenmek istemesi. Ama bunun ötesinde, anılar bulanıktı, anlıktı. Adamın ona karşı niyetlerinden bahsedip bahsetmediği ya da çocuğunu taşıdığı için şimdi ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Sonunda, bir kabullenme duygusu onu sardı. Durumu değiştirilemez ya da tersine çevrilemezdi. Çocuk sahibi olmayı hiç ya da istememiş değildi ama Omega davasına karşı görevleri ve güçlü bir Bir gün Omega Bileşik Annesi olma arzusuyla çocuk sahibi olmak isteyeceği bir şey değildi. Hele Drocco gibi bir barbarla hiç. Ama oluyordu.

Adamın bedenini, kokusunu ve ona zevk verme yeteneğini, daha önce yatak odasında girdiği benzer bir depresyona girmesini önlemek için kullandığının tamamen farkındaydı ve bunun sadece çocuğun güvenliğini sağlamak için olduğunu tahmin edebiliyordu. Herhangi bir uzun depresyon, taşıdığı bebeğe kesinlikle zarar verebilirdi. Drocco çocuğun iyiliğini düşünerek hareket etmişti ve şimdi ondan eskisinden daha fazla nefret etmesine rağmen, bu niyeti anlayabiliyordu.

Sonunda Drocco onun duygularının yatıştığını hissetmiş gibiydi. Uyudukları zaman onu sıkıştırmak yerine kaşıkla içine çekmeye başladı. Bu pozisyonun ilk gecesi onu biraz tedirgin etti, otomatik olarak döndü ve bastırdı, başka herhangi bir rahatlama şekli aradı, ama onu okşamadı, mırıldamadı ya da onu altına kaydırmadı.

Sersemlemiş bir halde, onu harekete geçirmek için göğsüne sokuldu. Adamın nefesi kesildi. Sonra başını geriye doğru çekip ona dik dik bakarken kafa derisine keskin bir acı saplandı. "Kes şunu."

Ona gözlerini kırptırarak baktı ve gözlerindeki sertliği ilk kez fark etti. "Neyi durdurayım?"

"Artık kararlısın Cailyn. Daha fazla teselliye hak etmiyorsun," diye gürledi Drocco, yüzü bir hırıltıya dönüşmüştü. "Bana saldırdığını unuttun mu? Sana bir ev teklif ettiğimde benden kaçtığını mı? A Yuva mı? Benimle mutlu olmak için bir şans mı? Benim çocuğumu ama hâlâ öğrenmen gereken dersler var."

Cailyn gözlerini kırptırdı. Dersler mi? Yani ona yine acı çektirmeye niyetliydi. Bir nefes aldı ve zihnini toparlamaya çalıştı. Onun tarafından teselli edilmek için içgüdülerini takip ediyordu ama teselliye ihtiyaç duymasının nedeni oydu. Her zaman olduğu gibi onun üzülmesine neden olmuştu. Yapmak zorundaydı

Hormonları onu ona doğru ittiğinde bunu hatırlıyordu. Şimdi hamile olduğu için muhtemelen daha kötü olacaktı.

Adamın yumruğu Cailyn'in saçlarından kurtuldu ve ikisi de birbirlerini seyrederken adamın yanına döndü. Cailyn onun sert bakışlarını içine çekerken, aniden fark etti ki, her kadar onunla ilgilenmiş olsa da, son birkaç gündür ona karşı davranışları yatak odasında birlikte geçirdikleri zamanın sükûnetinden farklıydı. Haz sona erdiğinden beri onu bir kez bile öpmemişti. Öpmemişti.

kucaklamak ya da okşamak. Çiftleşmeleri ateşli ve tüketici olmuştu ama daha önce deneyimlediği şefkatin hiçbirini içermiyordu. Onun Ona karşı niyetleri değişmişti ve planları hakkında hiçbir fikri yoktu. Adamın onu ne kadar tamamen kontrolü altında fark ettikçe endişesi arttı. Ama ne bekliyordu ki? Onu geri aldığına yok edeceğine söz vermişti.

Adam ona bakarken onu izledi. "Yani... beni çocuğunu doğurmak için kullanıyorsun. Sonra ne olacak?"

"Ve sonra bir tane doğuracaksın. Ve bir tane daha."

Gözleri yaşlarla dolduğunda gözlerini indirdi. Tüm Omegalar için korktuğu şeye dönüşmüştü... bir üreme makinesine. Diğer tarafına döndü, bir çıkış yolu bulmaya çalışırken zihni hızla çalışıyordu ama hiç yokmuş gibi görünüyordu. Hamileliği sırasında bir Alfadan uzaklaşırsa, çocuğu acı çekecekti. Yapmamaya çalıştığı onca çocuk arasında Yıllar boyunca görevlerine dahil olmuşken, kendisine nasıl nihai zarar verebilirdi? Yuvaya çekilip doğum yapmaya hazırlanırken Drocco'nun yerini alabilecek tanıdığı başka bir Alfa yoktu... sadece Malloron. Cailyn dudağını ısırdı. Pus'tan uyandığından beri Malloron'u düşünmemiştii bile ama belli ki hâlâ onun kalesindeydiler - neden ölmemişler ya da hapsedilmemişlerdi? Malloron onunla kendisi evlenmek isterken neden Drocco'nun onunla kalmasına izin vermişti? Kral da bir o kadar kötü olmasına rağmen -aslında Drocco'yla evlenme düşüncesine bile katlanamıyordu. Onunla samimi olmak, Drocco'dan uzaklaşmak için onu bir seçenek olarak değerlendirmek zorundaydı.

"Peki ya Malloron?" diye sordu.

Cevap gelmedi ama arkasında gerildiğini hissetti. Uzun bir sessizlikten sonra "Buna izin veriyor mu?" diye sordu.

Drocco, "Benim olanı almak için onun lanet olası iznine ihtiyacım yok," diye hırladı.

Yani Malloron bu durumdan kesinlikle mutsuzdu. Drocco evlenmeye niyetlendiği kadınla Malloron'un şatosunda daha ne kadar kalabileceğini düşünüyordu? Her gün kendilerine getirilen yiyeceklerle bu odada kalmaları, tutsak olduklarını gösteriyordu Belki yine de Malloron'a başvurmayı deneyebilirdi. Tek yapması gereken odadan çıkmak ve Drocco'dan uzaklaşmaktı. Gerisi için Amara yardım edebilirdi.

"Planladığın her şey başarısız olacak Cailyn," dedi Drocco, sesindeki sertlik bir uyarı niteliğindeydi. "Olası tüm seçenekleri düşündüm. ve işe yarayacak hiçbir şey yok. Bu yüzden aptalca girişimlerde bulunarak çocuğumu riske atmayın."

"O benim de çocuğum," diye omzunun üzerinden attı Cailyn. "Ben de ona zarar verilmesine izin vermeyeceğim."

"Bana o silahla saldırdığında bir aileye sahip olmak için tüm haklarından vazgeçtin. Yetenek," Drocco ısıarak. "Doğurduğun tüm çocuklar sadece ve sadece benimdir." Cailyn ona döndü, kızgınlığı giderek artıyordu. "Bana tekrar sor,

Drocco. Bana neden kaçtığımı bir daha sor."

Drocco'nun gözleri karardı. Kadının yüz ifadesine baktı ama hiçbir şey söylemedi. "İşkence ve sorgulamadan sonra bile Özgürlüğümü, seçimlerimi, sevdiklerimi korumak için verdiğim sözü. Ve şimdi de çocuklarınızı doğurmam için beni zorluyorsunuz, ancak onları da benden almak için. Ben bir tutsaktım ve hâlâ öyleyim. Ve tüm mahkûmlar kaçmayı arzular."

"Mutlu olacağın bir hayat için ihtiyacın olan her şeyi sana verdim. Senin isteyeceğin bir hayat."

"Bana bir kez bile ne istediğimi *sormadın*," karşılık verdi Cailyn.

Drocco ayağa kalktı, yüzünü buruşturarak kızın üzerine yürüdü. "Bana ne istediğini defalarca söyledin! Bakışlarında, kokunda ve bana dokunuşunda vardı. Kayganlığının bolluğunda ve seni alabildiğim kadar sert almam için duyduğun dürtüdeydi." Öfkesi arttıkça kokusu da derinleşti ve sert ifadesi Cailyn'in içini titretti. "Bir başkasını becereceğimi düşündüğünde öfkelenin ve

"Ben ayrıldığımda odanın halini mahvetmiştin." Sesi , kadının kayganlığı çoktan toparlanmıştı. "Aklım sıkıntılı düşüncelere daldığında ve sen beni yatıştırmaya çalıştığında uykunda bana sunduğun mırıltıdaydı. Beni öpme şeklindendi, Cailyn."

Cailyn onun gözlerindeki yoğunluğa kapıldı ve başka tarafa bakamadı.

"Bana birçok kez ne istediğini söyledin ve bunlar benim arzularımla örtüşüyordu. Görmeni sağlamak için elimden geleni yaptım ama belli ki seni esir alanların şartlandırmasıyla mücadele etmek için yeterli değildi."

"Ben şartlandırılmadım." İtirazı argümanı karşısında çok zayıf kalmıştı ama bunu yapmak zorundaydı.

dik dik baktılar, gözleri Cailyn'in üzerinde gezinirken içindeki titreme artıyordu.

Kadının boyuna baktı. "O zaman şunu yapmayı bırak." "Ben hiçbir şey yapmıyorum," dedi kadın sakın bir sesle.

"Hayır mı?" Drocco bacaklarının arasına uzandı ve parmaklarını sırlıslıkla olmuş yarığının üzerinde . Parmaklar klitorisini okşarken seğirdi ama iniltisini boğazında tutmaya zorladı.

Drocco, parmaklarından damlayan kayganlığı ona gösterirken sesi gürleyerek, "İhtiyaç duyduğun her seferinde arzuladığın şeyi verdim," dedi. "Sen beni inkâr edebilirsin ama ben seni hiçbir zaman inkâr etmedim. Vücudun beni çağırıyor. Eğer seni becermemi istemiyorsan, beni çağırmaktan vazgeç."

Cailyn uzun bir süre dudaklarını birbirine bastırdı. Vücudunun ona elinde olmayan bir şekilde tepki verdiğini inkâr edemezdi ama adam her zaman önemli bir noktayı gözden geçiriyordu. "Sırf sana çekildiğim için ve bedenim sana seslenmem, bunu istediğim anlamına gelmiyor. Kapana ya da kilitlenmek istediğim anlamına gelmez. Bana istediğin diğer her şeyi istediğim anlamına da gelmez. Arada bir fark var."

Drocco'nun gözlerinde bir şeyler değişti. "Evet, var." Kolunu kadının belinin altından geçirdi ve onu yüzüstü çevirdi. Adam içine gömülürken, kadın sırtını dikleştirdi, kolaylaştırmak için kışını kaldırdı, neredeyse sikinin derinliklerindeki ilahi sürtünmeyle inliyordu. Ama tam penetrasyona ulaştığında kulağına homurdanarak söylediği bir sonraki sözler kalbinin hızla çarpmasına neden oldu.

"Artık sana başka bir şey teklif etmiyorum. Benim ihtiyaçlarıma, benim uygun gördüğüm şekilde hizmet edeceksin Omega. Şu anda sahip olduğun tek seçenek bu."

Sonraki birkaç gün boyunca birbirlerine yabancı gibiydiler. Onu sürekli izledi ve her zaman yanında kaldı ama ona eskiden gösterdiği ilgiyi göstermedi. Her ne kadar uyuduklarında ona sarılsa da, bunun dışında ona neredeyse hiç dokunmuyordu ve mırıldandığında tanıdığı versiyonlardan biri değildi. Sert ve agresifti ve onu hala biraz rahatlatırsa da

daha önce deneyimlediği diğerleri kadar rahatlatıcı değildi. Pus'tan uyandıktan beri adamın mırıltısının bu şekilde olduğunu fark etmeye başladı. Ayrıca, onu her becerdiğinde, sanki ona bakmak istemiyormuş gibi ön tarafına çeviriyordu - tıpkı her seferinde yaptığı gibi Pus'undan beri çok zaman geçti.

Her ne kadar kabul etmek istemese de, bu muamele onu ettiğinden daha derinden yaralamıştı. Belki hamile olduğu ve hormonları aşırı yükseldiği içindi, belki de onun damızlık olarak yeni konumunu ve statüsünü onayladığı içindi. Ama şunu da kabul etmeliydi ki, bunun nedeni onun gerçek eşi olması ve bir parçasının ondan görmesi gereken ilginin bu şekilde saptırılmasından memnun olmaması da olabilirdi.

Bir sabah Cailyn tuvaletten çıktığında Kral Malloron'un yatak odasının kapısının önünde durduğunu ve kendisinden birkaç adım ötede duran Drocco'ya ters ters baktığını gördü.

Konuşmalarını bölmüş olmalıydı çünkü ikisi de durdu ve hırlayarak ona döndü. Ne olduğundan emin olamadan olduğu yerde donup kaldı ve daha önce yaşamadığı garip bir korku üzerine kilitlendi. Bir adım geri çekildi, aniden görünmemeyi diledi.

"İyi ve sağlıklı olduğunu görmek güzel," diye alay etti Malloron. "Ve cinsel açıdan tamamen tatmin olmuşsun."

"Onunla konuşamazsın!" Drocco gürledi, göğsü Malloron'un göğsüne değene kadar aralarındaki mesafeyi kapattı ve yumruklarını sıktı. "Sen ona bakma," diye hırladı. "Söylediklerini dikkate alacağım, şimdi defol!"

Malloron'un göğsünden bir hırıltı yükseldi. "Burası *benim* kalem. Bana ne yapacağımı söyleyemezsin." Drocco'yu geri iterek öne doğru bir adım attı ve aniden elleri birbirini kavradı ve sıkı bir tutuş elde etmeye çalışarak güreşmeye, boğuşmaya başladılar.

Cailyn onları izledi, o tuhaf korku onu olduğu yere mıhlamıştı. İki alfa birbirine denk görünüyordu. Boyları ve cüsseleri aynıydı ve Drocco'nun kasları daha iri, daha dolgun olmasına rağmen Malloron'unkiler daha sıkı ve zayıftı, bu da onun fiziksel olarak zinde ve büyük olasılıkla yetenekli olduğunu gösteriyordu.

Rakip. Drocco, Drocco'nun eklemlerine tekme ve dirsek atarak onu dengesiz hale getirmeye çalışan Malloron'a birkaç sağlam yumruk indirdi. Birbirlerine üstünlük sağlamak için çabalarken oda sallanıyordu.

Cailyn bir şey söylemek için ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey . Saldırganlıklarının acı kokusu ona ulaştı ve elleri ona doğru uçtu

titremeye başlayınca karnına vurdu. Arkasındaki duvara ulaşana kadar geri çekildi ve sonra aşağı kayarak dizlerine sarıldı, gözleri Drocco'yu takip ederken çenesini altına sıkıştırdı.

Drocco ona baktı, sonra Malloron'u sertçe iterek kapının yanındaki duvara çarpmasını sağladı. Ellerini havaya kaldırarak, "Pekâlâ, dur," diye homurdandı. "Şimdi git Malloron, yoksa anlaşma iptal olur."

İki savaşçısı ellerinde kılıçlarla içeri dalınca Malloron derin bir nefes aldı. Elini onlara doğru kaldırdı, bakışlarını uzun bir süre Drocco'nun üzerinde tuttuktan sonra dönüp yatak odasından çıktı, savaşçıları da arkasından.

Kapı kapanır kapanmaz Drocco Cailyn'e doğru yürüdü ve onu kollarının arasına aldı. Cailyn'i boynuna bastırarak sıkıca kendine doğru çekti.

düzensiz kalp atışları sakinleşti ve sonra yatağa yöneldi.

Yatağın ortasına tırmanıp dik oturdu, onu kucağına yerleştirdi ve mırıldanmaya başlarken ona doğru tuttu. Titreşim, onu ele geçirmiş olan yoğun korku düğümünü çözerken, kız onun içinde rahatladı ve derin bir nefes aldı. Parmakları dalgınca adamın kollarına ve göğsüne bastırdı. Ona ne oluyordu böyle? Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti. Korku onu öylesine sarmıştı ki neredeyse düşünemez hale gelmişti. Bu kadar çabuk ortaya çıkması endişe vericiydi. Avuç içleri yukarıya, adamın boynuna, sonra da Omuzları.

"Ben iyiyim Cailyn," dedi Drocco kabaca, kollarını aşağı ellerini kucağına koyarak. "Endişelenmene gerek yok."

Cailyn dondu kaldı, dehşet . Korkusu... Drocco içindi. Onun için *endişelenmişti!* İçinden uzanıp yaralarını kontrol etmek gelse de ellerini sabit tutmaya zorladı. Ne olduğunu anlayınca kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Hormonları çok güçlüydü. Onun incindiğini görmeye bile dayanamazken, ondan kaçmanın bir yolunu bulmasının imkânı yoktu. Aslında Malloron'un odada belirmesi, ona yardımını istediğini söylemek için bir fırsattı. Bunun yerine onun bakışlarından ve hatta muhtemelen varlığından anında geri çekilmişti. Hamileliği sırasında onunla ilgilenen Alfa olmak zorunda kalırsa gelişmesi pek olası değildi. Drocco'dan uzaklaşmak için mücadele ederken tepkiler çok güçlüydü.

Korkusu yatıştığında, söyleyebileceklerine hazır bir şekilde ona baktı. Ama odaklanmamış bakışları başının üzerindeydi, hiçbir şey görüyor gibi görünmüyordu. Mırıltısı düzensizdi ve saldırgan bir yanı yoktu.

Dikkati dağılmıştı. Şansını denemeye karar verdi. " oluyor?" sordu, çekingen bir tavırla.

Drocco uzun bir süre sessiz kaldı. "Malloron tahmin edebileceğiniz gibi bizi burada tutuyor," diye söze başladı. "Kendisiyle evlenmeniz için pazarlık yapmaya çalışıyor."

"Hamile olmama rağmen hâlâ benimle evlenmek mi istiyor?" Cailyn kaşlarını çatarak sordu.

Drocco ona bakarak, "Evet," diye homurdandı. "Fazla umutlanma. Böyle bir evliliğin gerçekleşmesine izin vermeyeceğim."

Cailyn çenesini sıkı. "Bunun farkındayım, Drocco. Pus'tan önce bu konuda makul olabileceğini düşünmüştüm ama-"

"beri benimdi," diye Drocco. "Benim için makul olacak hiçbir şey yok."

Cailyn sessiz kaldı. Malloron öylece oturup Drocco'nun onu kendi bölgesinde utandırmasına izin vermezdi. Alfa da en az Drocco kadar acımasızdı, muhtemelen daha da kötüydü.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, Drocco derin düşüncelere dalmışken, bakışları hâlâ onun başının üzerindeyken sordu. "Az önce ne hakkında konuşuyordunuz?"

Drocco'nun çenesi sıkıştı. "Malloron seni hamile bıraktığım için çok öfkeli. Sizi çekici bulmamasına rağmen, kraliçesi olarak size sahip olmayı amaçlıyordu. Neden onun deneyimlediğinden farklı koktuğunu merak ediyor ve neden kendi kraliçeliğine girdiğin konusunda son derece şüpheli. Haze neredeyse ben gelir gelmez. Aslında o da bu konuda çok öfkeli. Haze'inize onun huzurunda girmenizi tercih ederdi."

Cailyn bu fikir karşısında ürpermekten kendini alamadı ve Drocco'nun ağzının kenarı onun tepkisi karşısında yukarı doğru kıvrıldı. "Cevaplar istiyordu," diye ekledi.

"Ona ne söyledin?"

"Endişelenmene gerek yok." Bir nefes aldı ve ona baktı. "Bilmek istediğim , ikinizin arasında ne oldu?"

Cailyn'in gözleri hafifçe büyüdü. "Yani...?"

"Sevişmediğinizi biliyorum," dedi Drocco sinirli bir şekilde. "Ama başka bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum - bir öpücük, bir dokunuş..." Onu yakından izledi, çenesi sıkışmış, tüm vücudu gerilmişti.

Cailyn gözlerini kıstı. "Neden umursuyorsun ki?" Sesi hâlâ titriyordu. "Ben senin için sadece bir yetiştiriciyim, değil mi? Malloron'la aramda ne olduğu önemli değil."

Drocco'nun içinden sert bir hırıltı yükseldi ve nefes verirken yüzü buruştu. "Önemli." doğru uzandı. "Lanet olası önemli." Kızın klitorisini okşadı, ateşli gözleri kızın kilere kilitlenmişti. "Her zaman önemliydi, Cailyn."

Cailyn ona bakışlarını tutmaya çalıştı ama adamın bacaklarının arasına dokunuşu o kadar nazikti ki, Haz'dan beri kurdukları temasa kıyasla o kadar samimiydi ki, olmadan rahatladı. Kızın kayganlığı parmaklarını ıslattığında, parmaklarını ağzına götürdü ve emdi.

Adamın gözlerindeki arzu, kadının karnında bir kıvılcım yarattı. Ellerini kıcının altına soktu ve onu yukarı kaldırdı, aletin üzerine doğru manevra yaparak onu üzerine indirdi. İçine doğru kayan keskin hissiyle inledi. Ellerini adamın göğsüne koydu ve adam onu tamamen sarmak için aşağıya doğru batırırken ona baktı, tüm vücuduna şok zevk dalgaları gönderdi.

"Sen bana aitsin, ister eşim ol ister damızlığım."

Cailyn bakışlarını kaçırdı ve kendine kızarak derin bir nefes aldı. Adam onu kölelik hayatına mahkûm eden sahiplenici bir Alfa'ydı. Hiçbir şefkat bunu silemezdi. "Hayır," dedi ona kararlı bir şekilde bakarak. "Hiçbir şey olmadı."

Drocco onun yüzünü inceledi.

Cailyn, "Malloron bana herhangi bir şekilde cinsel olarak yaklaşmaya çalışmadı," diye ısrar etti. "Mükemmel bir beyefendiydi. "

Drocco kaşlarını çatı. "Sadece Omega sinyallerini gizlemek için Yetenek'i kullandığın için," diye tersledi. "Eğer öyle olmasaydın, seni hangi algıyla kandırmak istediğine bakmaksızın seni çiğ çiğ sikerdi."

Cailyn yavaşça başını salladı. Drocco'nun tam olarak bunu yaptığını belirtmeye zahmet etmedi.

"Her iyi bir şey," dedi Drocco karanlık bir sesle. "Öyle olsaydı çoktan ölmüş olurdu."

Cailyn'in omurgasında hoş bir karıncalanma oldu. Bunu görmezden gelmeyi seçti. Düşünceleri Amara'ya ve onun görevine kaydı. "Sonunda kalenin geri kalanına erişebilme ihtimalimiz var mı?"

Drocco'nun yüzü bakarken öfkeyle buruştu. "Burada mı kalmak istiyorsun? Kendini Malloron'a sunmayı mı umuyorsun? Çünkü bunun olmasına asla izin vermeyeceğim!"

Cailyn durakladı ve konuşmadan önce düşüncelerini sıraladı. "Malloron'un büyük ölçüde kölelikle uğraştığını biliyor musun? Bu kalede köle olarak çocukları olması mümkün."

Drocco başını salladı. "Başka bir hükümdarın kendi topraklarında ne yaptığının benimle hiçbir ilgisi yok," dedi kararlı bir şekilde. "Burada olan hiçbir şeyle ilgilenmiyorum. Tek ilgilendiğim seni buradan çıkarmak."

", " dedi Cailyn sert bir sesle. "Ama ben seninle aynı bakış açısına sahip değilim. Eğer acı çeken insanlar varsa, onlara yardım edilmesi gerektiğine inanıyorum."

"Ve sen de onlara yardım etmek niyetindesin?" Drocco neredeyse alaycı bir tavırla sordu. "Hamile bir Omega, Alfa'sıyla kilit altında mı? Bunu nasıl yapmayı düşünüyorsun?"

Bu mu? Onları dışarı çıkarmaktansa onlara katılmayı tercih edersin."

Cailyn kaşlarını çatarak ona baktı. Belli ki bunu iyice düşünmemiştii ama güçlü bir yanı, çocukların acı çekmesi konusunda bir şeyler yapmak için eğitilmiş olan yanı, bunun peşini bırakamazdı. "Henüz bilmiyorum," dedi. "Ama yardım aldıklarından emin olmak istiyorum. Eğer bir yol bulabilirsem-"

"Cailyn!" Drocco gürledi. "Artık bir casus değilsin. Bu kalede olup biten hiçbir şey seni ilgilendirmmez. Sana izin vermeyeceğim. Seninle hiçbir ilgisi olmayan bir dava için çocuğumu tehlikeye atıyorsun. Ayrıca, hapse atılma koşullarınız konusunda da söz hakkınız yok."

"Bir şeyler yapabilirsin," diye karşılık verdi Cailyn. "Bana düşünmem için bir gün verirsen, senin için bir yol bulabilirim-"

"Hayır!" Drocco'nun sesi kadının içinde titreşti. "Bunun için hiçbir sebep yok." Kadını arkasına yasladı, onu kendisine bakmaya zorlarken aleti içinde seğiriyordu. "Malloron sen doğum yapana kadar bizi burada tutmaya niyetli," dedi sesi sessizce yoğunlaşarak. "Bu çocuğu alıp kendi kölelik sistemine dahil etmek niyetinde."

O devam ederken Cailyn'in yüzü dehşetle buruştu.

"Çocuğun kaderinin bu olacağına söz verdi, çünkü o Aldatıldığı için çok öfkeli. Sadece doğum yaptıktan sonra senin de bu köleliğe dahil olacağını varsayabilirim ve onu durdurma şansım olmadan önce beni öldürmenin bir yolunu bulacağını hayal ediyorum."

Cailyn'in nutku tutulmuştu. Kral Malloron hayal ettiğinden çok daha acımasızdı. "Hiç savaşçıyla gelmedin mi?" diye sordu, eli midesine doğru kayarken içinden bir endişe geçti.

"Lox'ları getirdim, Cailyn," dedi Drocco kuşkuyla. "Biz konuşurken kaleyi kuşatıyorlar. İçeri girdiğimden beri de kuşatıyorlar. Malloron'un beni henüz öldürmemiş olmasının tek sebebi onlar.

Komutan Torin onlara liderlik ediyor ama Malloron'un Yetenek kullanımı etkileyici. Önümüzdeki dönemde Torin'i öldürmenin bir yolunu bulabilir. birkaç ay. Bu orduyu yerinden eder çünkü onlara liderlik edecek başka eğitimli kimse yok." Drocco yavaşça başını salladı. "Ona neredeyse her büyüklükteki orduyu nasıl yeneceğine dair bir el kitabı verdim. Bundan sonra potansiyel olarak ne yapabileceğini biliyorum ama Yeteneği nasıl kullanacağı konusunda hiçbir fikrim yok. Benim endişem bu. Kölelerini nasıl seçeceği ya da krallığını nasıl yöneteceği değil."

Cailyn derin bir nefes çekti. Kendisi ve çocuğu için cinsel kölelik, eğer kalırsa onun için olası kader buydu. Ve yine de bu zaten onun Drocco'nun kaderi, her ne kadar o bunu görmese . Bundan kurtulması için herhangi bir umut olup olmadığını merak etmeye başladı.

Drocco onu yatağa yatırdı ve düzensiz mırıltısı daha yeni agresif titreşimlere dönüştü. "Bu işte birlikte değiliz," dedi üzerine eğilerek, siki içinde zonkluyordu. "Çocuğumdan başka hiçbir şeyle ilgilenmene gerek yok. Bunu yapmayacağından emin olacağım. Korkmana neden olan saldırganlığı bir daha yaşamayacaksın." Adamın kolu kadının altından geçerek onu ters çevirdi ve yavaş, sert hamleler yapmaya başladı.

Cailyn o gece bir çözüm bulmak için durumunu analiz etmeye çalışarak uyanık kaldı. Eğer başka bir Alfa bulamazsa, en azından çocuğun doğumuna kadar onunla sıkışıp kalacaktı. Tabii bir şekilde Omega Yerleşkesi'ne geri başaramazsa. Eğer Drocco onu Doğu Toprakları'na geri götürürse, Yeteneği kullanabilir ve Yerleşkeye geri dönebilirdi. Ama sonra ne olacaktı? Anneler ona yardım edecek miydi?

Masanın etrafındaki yüzleri hatırladı; kederli, çaresiz, pişman ama hepsi aynı fikirdeydi. *Alfa'na geri dön, Cailyn.*

Hayır, etmezler. Amara'ya Malloron'dan kaçmasına yardım etmeyeceklerini söylemişlerdi, dolayısıyla şimdi de kesinlikle yardım etmeyeceklerdi. Onlara göre, gerçek koşullar ne olursa olsun, olması gereken yerdeydi. Ait olduğu yerin burası olduğuna ve bunu başarabileceğine ikna olmuşlardı. Azia Ana ne demişti? *Sadece onu kendin için evcilleştirmenin bir yolunu bulmalısın. Düşündüğünden daha fazla güce sahipsin.* Bunu nasıl yapabilirdi ki? Böyle bir canavarla imkansızdı. Ayrıca, onu evcilleştirmek istemiyordu. Onu hiç istemiyordu.

"Uyumaya git, Cailyn."

Keskin bir nefes aldı. Onun ne zaman uyandığını her zaman biliyor . Başını omzunun üzerinden çevirdi. "Uyuyamıyorum."

"Denemiyorsun."

"Uykumu kontrol edemezsin," diye tersledi.

"Seninle ilgili her şeyi kontrol edebilirim," diye karşılık verdi. Eli kızın boynunda belirdi ve onu sakinleştirdiğini bildiği o baskıyı uyguladı.

Gevşerken, elinin altında bir şey hissetti, boynuna dolanmış bir kordon gibi. Eli onun eline doğru uçtu ve altına girmek için pençeledi.

"Kıpırdama," diye emretti.

"Boynumda bir şey var," diye ısrar etti.

Adam tutuşunu yumuşattı ve elini hareket ettirdi; kadın boynunda kordon olup olmadığını kontrol etti ama hiçbir şey yoktu. Doğrulup elini tüm boynunda dikkatlice gezdirdi ama derisi pürüzsüzdü.

"Bir şey hissedebiliyor musun?" Drocco sordu.

"Hayır," diye mırıldandı, kafası karışmıştı.

"Hissedebildiğimden emindim..." "Tılsımlı bir zincir takıyorsun."

Ona bakmak için döndü. "Bir ne?"

"Bir zinciri," diye tekrarladı, gözleri yatakta onu izlediği yerden kapalıydı. "Özellikle senin için yapıldı."

"Ne oldu?" Sesine giren paniği durdurmaya çalıştı ama . "Yeteneği kullanmanızı engelliyor."

Ona bakakaldı. Daha önce hiç böyle bir şey duymamıştı ama elbette daha önce kullanmasını engellemenin bir yolunu bulmuştu ve ona bununla saldırdığına göre, kullanmasını engellemeyi yüksek bir öncelik haline getirmesi şaşırtıcı değildi.

Drocco, "Bunu taktığın sürece, ben izin sürece Yetenek'i kullanamazsın," diye ekledi.

Cailyn'in parmakları boynunda oyalanıyor, hâlâ onu . "Ama hiçbir şey hissedemiyorum."

"Onu sadece ben çıkarabilirim, Cailyn."

Elleri yatağa düştü, düşünceleri yuvarlanıyordu. Eğer zincire dokunamıyorsa, onu çıkarmasına imkân yoktu. Ve eğer yapamazsa Talent'ı kullanırsa, hiçbir planlama içinde bulunduğu durumdan kaçmasına yardımcı olamazdı.

"Yani Yetenek'ten nefret etsen de, uygun gördüğün zaman onu kullanacak mısın?" diye tersledi onu, öfkesi gerçek doğası ortaya çıktıkça artıyordu.

tuzağa düştüğü anlaşıldı. Yeteneği kullanmadan Annelere geri dönmeyi deneyemezdi. Bu imkansızdı.

"Size mümkün olan tüm seçenekleri düşündüğümü zaten söyledim. Hiçbiri yok." Gözleri karanlık ve sert bir şekilde onunkilere dikildi. "Ve Yetenek'i kullanıp çocuğuma zarar vermene izin vermeyeceğim."

"Yetenek çocuklara zarar vermez."

"Talent'ın kendisi onu kullananlara zarar veriyor," dedi. "Tüm Yetenek ustaları eninde sonunda delirir. Seni esir alanların seni hazırladığı hayat bu. Senin üzerindeki herhangi bir zihinsel baskı çocuğumu etkileyecektir. Bunu yapmayacağım. kesinlikle gerekli olmadıkça buna izin vermeyin."

"Benim Yetenek'i kullanma şeklim bunu yapmıyor."

"Nereden biliyorsun?" Drocco homurdandı. "Tutulduğunuz yerde çok sayıda hamile Omega var mıydı?"

Cailyn yanıt vermedi. Elbette Yerleşke'de hiç hamile Omega görmemişti ama Yetenek kullanımının kaydedilen etkilerinin Omegalar için geçerli olmadığını da biliyordu. Annelerin hepsi Yetenek ustasıydı ve onlarca yıldır bu yeteneği kullanıyorlardı ve hala tüm zihinsel yetilerine sahiplerdi.

Drocco kolundan tutup onu yatağa geri çekti. "Uyu artık, Cailyn. Dinlenmeye ihtiyacın var."

Başını yastığa koyduğunda Cailyn'in zihninde tek bir düşünce yankılanıyordu: Artık Yetenek onda değildi. Bu düşünce onu o kadar keskin bir şekilde kesti ki uyuştı. Yeteneği neredeyse tüm hayatı boyunca kullanmıştı. Onsuz, artık kendisi değildi. Sadece kaçamamakla kalmıyor, aynı zamanda gerçekte kim olduğunu anlamayan ve umursamayan bir vahşinin varislerini taşıyan bir araç oluyordu.

Drocco'nun kolu ona sarıldı ve agresif mırıltısı yeniden başladı ama o bunu fark etmedi bile. Gözleri yaşlarla doldu ve sessizce ağlarken, yine de özgür kalmanın bir yolunu bulacağına dair kararlılığını korumaya çalıştı ama aklına gelen her seçenek sonunda Yeteneği kullanmasını gerektiriyordu. Bu olmadan, birden fazla Alfa bu haldeyken bile onu öldürene kadar üzerine binerdi. Muhtemelen hamile olduğunu bile anlayamayacaklardı çünkü kokusu onlar için çok yeni olacaktı. Drocco gerçekten de her şeyi düşünmüş gibiydi.

Harcanmamış hıçkırıkların acısı sinüslerini sızlatırken yastığını sıktı. Doğuracağı çocuğun bu adam tarafından büyütülmesine nasıl izin verebilirdi? Onu koruyamazdı. üzerinde hiçbir etkisi olamazdı.

Oğulları ya da kızları götürülürken sadece izlemek zorunda kalacaktı.
-Tekrar ve tekrar.

Gece huzursuzdu ve zorlu, yapışkan bir çiftleşmeden sonra düşünceleri yuvarlandı, durumunu zihninde tekrarlardı. Kaderinin acı kasvetinin içine işlemesine izin vermemeye çalıştı ama yapacak bir şey yoktu. Bir zamanlar Omegaları korumak için her türlü acıya katlanmaya hazırdı ama bu Annelerin desteğiyle olmuştu. Artık kimsesi yoktu, hiçbir şeyi yoktu. İçindeki çocuk bile kendisine ait değildi, onu sadece Drocco'nun kendisi gibi başka bir canavar yaratması için Kasvet onu derinden kavradı, zihninin ve kalbinin etrafında yılan gibi kıvrıldı, onu asık suratlı uyuşukluğu. Saray'da yaşadığı umutsuzluğa benzemiyordu bu; sakın bir öfkeye dönüşmüş ham bir öfkeydi. Şu anda sahip olduğu tek teselli buydu. Drocco'nun mırıltısı sadece onu manipüle etmek için vardı, dokunuşu sadece zihnini çarpıtmak ve onu kandırmak içindi; hiçbir şey gerçek değildi.

İştahını kesen ve herhangi bir şeyi umursama yeteneğini azaltan kasvetin içinde rahatladı. Sadece yatağa uzanmış, monte edilmeyi bekliyordu. Eğer Drocco bir damızlık istiyorsa, bir tane alacaktı ve o da mümkün olduğunca ceset gibi olacaktı. Ama tabii ki bu tür bir teslimiyet onu tatmin etmiyordu. Ona talepler yağıdırıyor, onu odanın içinde dolaştırıyor ve sanki mutlu bir şekilde okuyup eğlenmesi gerekiyormuş gibi eline kitaplar tutuşturuyordu. Onun yaptığı hiçbir şeye tepki vermemeye çalıştı ama her seferinde kısa, keskin, basit karşılıklar vermek zorunda kaldı.

Diğer hapishanede yaptığı gibi onu zorla beslemeye başladı ama sonunda çiğneme zahmetine bile girmedi. Sadece geri tükürdü.

Drocco bir öğleden sonra, "Sana karşı sabrım tükeniyor, Cailyn," diye bağırdı. "Yemek yemeye başlasan iyi olur, çocuğa zarar veriyorsun!"

"Hayır, ," diye karşılık verdi. "Çocuk zehirli yemek istemiyor. Beni yalnız bırakın."

Yüzü yemediği çorbaya bulanmış bir halde yatağa kıvrılmaya başladı ama Drocco onu ayağa kaldırdı.

"Ne?" Gözleri parladı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yemek," diye tersledi.

"Ne olmuş ona?"

"Malloron yemeğime iksir katarak beni uyuşturuyordu. Muhtemelen hâlâ yapıyordur."

Drocco'nun burun delikleri alevlendi. "Ne kadar ?" Cailyn omuz silkti.

"Cailyn!" Drocco kükredi. "Ne kadar sürecek?"

Cailyn ancak konuşursa susacağını fark ederek nefes verdi. "Tam olarak emin değilim. Ondan çok fazla yemek yemeyi bıraktığımı fark ettiğimde. Beni Eiros'a götürürdü ve ben de oradaki pazarlardan yemeye başladım."

Drocco çenesini oynattı ve keskin bir nefes aldı, vücudu gerildi. "Bunu yaptığını nereden biliyordun?"

Cailyn ağzını açtı, Amara'dan bahsetmeden açıklamanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

"Yalan söyleme," Drocco. "Peki, söylemeyeceğim," diye tersledi.

Drocco gözlerini ona dikti. "Kim?" Cailyn hiçbir şey söylemedi. Bunun bir önemi yoktu.

Drocco ona doğru eğildi, neredeyse öfkeden titriyordu. "Bu kalede sana başka kimin yardım ettiğini söyleyen iyi olur Cailyn."

"Bana yardım etmiyor." Cailyn kendini onun elinden kurtardı ve yüzünü ona dönerek yatağa kıvrıldı. "Artık değil."

Sessizdi. "Bir Omega. Burada Omegalar var."

Cailyn bir şey söylemeye zahmet etmedi. Zaten Amara'ya asla ulaşamayacaktı. Sadece kendi düşüncelerine, içinde huzur bulduğu rahatsız edici hiçliğe gömülmek istedi.

Drocco onun arkasından, "Şu lanet olası el altından iş çeviren, sinsi piç," diye mırıldandı. Adamın volta attığını, giderek daha da tedirginleştğini duydu. Yatağın diğer tarafına doğru hışımla yürüdü. "Bunu bana neden daha önce söylemedin?" diye hırladı Cailyn'e. "Bunca zamandır bize ilaç veriyor olabilirdi."

"Aklımda başka şeyler vardı."

Drocco ona bir bakış attı ama volta atmaya devam etti. "Kokunuzla ilgili aynı soruları tekrar tekrar sormasına şaşmamalı. Senin kokunu Bakalım iksirleri etkisini göstermiş mi?"

Malloron kokusunun neden değiştiğini anlamaya çalışmayı takıntı haline getirmiş . "Ona Yetenek'i kullandığımı söylemedin mi?" diye sordu.

"Hayır. Onun bilmesini istemedim." Cailyn kaşlarını çatarak ona baktı. "Neden?"

Drocco uzun bir süre sessiz kaldı. "Çünkü son bir güvenlik önlemi olarak buna ihtiyacım vardı." Volta atmayı bıraktı ve ona döndü. "Bizi buradan çıkarmak için onu kullanmalısın."

Etrafını saran sis aniden dağıldı. "Ne?"

"Gitmemiz gerek," dedi Drocco. "Bir portal açmalı ve bizi Sarayıma geri götürmelisin."

Cailyn ona baktı. Tabii ki bu harika bir fikirdi ama bir şey hariç. "Kral Malloron kimsenin büyüye erişmesini engelledi. kalesine nüfuz ediyor. Gemide olduğumdan beri Yeteneği kullanamadım."

Drocco başını salladı. "Evet, ama şatosunun Yetenek'in kullanımına izin verecek bir bölümündeyiz. Ondan özellikle bizi bir yere yerleştirmesini istedim.

ekli bir tuvaleti olan bir yatak odası. Keep'e göre, bu tür odalar yatak odasının yakınındadır ve yatak odasının içindeki ve çevresindeki büyüye erişilebilir."

"Ama bu bilginin doğru olup olmadığını bilmiyorsunuz," diye karşı çıktı Cailyn. "Kalenin herhangi bir yerinde olabiliriz. Erişilebilir büyüün yakınında olmamızı istememiş olabilir."

Drocco, "Kalenin bu duvarlarda dolaşan katipleri var ve bildiğim kadarıyla Malloron onlar hakkında hiçbir şey bilmiyor," dedi. "Kayıtların doğru olması muhtemel. Ayrıca büyüden nefret ettiğim için büyü kullanmak isteyeceğimden şüphelenmesine de gerek yok."

Cailyn gözlerini kısarak ona baktı. "Etrafımızdaki havada herhangi bir büyü hissedemiyorum, normalde hissedebilirim."

"Muhtemelen cazibe zinciri olabilir. Ya da erişiminiz Hamilelik. Bebeğin bunu normal şekilde hissetmenizi engelliyor olması mümkündür."

Cailyn'in kaşları kalktı. Bunu yeterince iyi düşünmüştü. Biraz zeki olduğu bilinirdi ama bu gerçekten de beklenmedik derecede zekiceydi. Ve tüm planının ona ve onun Yeteneği kullanmasına dayanması şaşırtıcıydı. "kullanılmasını teşvik ediyorsun," dedi kuru bir sesle. "Şaşırdım."

Drocco öne doğru eğildi, yoğun gözleri onunkilerin üzerindeydi. "Seni ve çocuğumu korumak için her şeyi yaparım. Eğer bu, Yetenek'i kullanarak buradan defolup anlamına geliyorsa, o zaman bunu yapacağız."

Cailyn başını salladı, sis yeniden yoğunlaşmıştı. ", " diye . "Onu sadece sana faydası olduğunda kullanmak istiyorsun. Ne zaman gidiyoruz?"

"Derhal," dedi Drocco, ayağa kalkmasını işaret ederek. "Geldiğimden beri bana ilaç veriyor olabilir. Lox'un kaderi daha da kötü olacak.

Uyuşturulduğum ve onun etkisi altındayım. O yapmadan önce buradan çıkmak istiyorum.

olmadığım bir şey. Yeteneği kullanmandan memnun değilim ama gitmemiz gerekiyor. Şimdi."

Cailyn yavaşça yataktan kalktı, beyni az önce konuşulanları anlamaya çalışıyordu. Drocco'nun onları oradan çıkarması için ona ihtiyacı vardı. Aslında bir şey için ona güveniyordu ve buna Yeteneği kullanması da dahildi. Dikkatli düşünmek zorundaydı. Yine de her düşünce onu tek bir gerçeğe götürüyordu; büyüye erişimi yoktu. Eğer buna sahip değilse başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Onu yatak odasının düz duvarlı bir bölümüne götürdü.

"Nasıl-" Hissedemediği boynundaki zinciri işaret etti.

Drocco arkasında durdu, vücudunun sıcaklığı sırtına baskı yapıyordu ve kollarını beline , bir eli karnında, diğeri göğsündeydi. Zincirin boynunda yeniden belirdiğini hissetti.

"Yap şunu," diye mırıldandı Drocco, yanağı kızın başının yanına yerleşmişti.

Cailyn gözlerini kapattı, derin bir nefes aldı ve zihnini sakinleştirmek için yavaşça nefes verdi. Odaklanarak etraflarında büyü olup olmadığını hissetmek için uzandı. Etrafındaki havada sallandığını hissettiğinde içinde bir rahatlama kıvılcımı çaktı ve aynı zamanda aniden bir fikir oluştu. Yeni düşünceleri benimsedi ve Yetenek'ten vazgeçemeyeceğini fark etti. Onsuz yaşamak, Drocco izin vermediği sürece asla gelmeyecek bir nefesi almaktan alıkonulmak gibiydi. Bunun onun varoluşu olmasına izin veremezdi, bu onun için imkânsızdı. Ve şimdi durumu hakkında herhangi bir karar vermek için tek şansıydı.

Acele etmeden, büyüü kendi isteğine göre büktü ve parıltılı bir telaşla bir araya toplanırken talimatlarını büyüünün üzerine yerleştirdi. Büyü ona doğru hızla aktı, duyarlı ve bereketliydi ve o da bulunduğu yerle aşılınmış pürüzsüz, katmanlı bir desen örmek için zaman ayırdı. Birkaç saniye içinde, geçit duvar boyunca yayılıyor, canlı ve renkli bir kapı aralığı oluşturuyordu.

Drocco onun arkasında doğruldu ve her iki kolunu da kavradı.

"Gidelim," dedi ve onu öne doğru itti.

Geçitten içeri adım attıklarında, büyü Cailyn'in tenini yıkadı, soğuk akıntısı onu ürpertti. Ve sonra, o geçitten geçerken, büyü anında kayboldu.

Büyük bir odaya girdiler. Mobilyalar seyrek ve ahşap zemin bakım gerektiriyormuş gibi görünüyordu ama sağlam şömine ve yıpranmış bir kanepe yaşam belirtileri gösteriyordu.

Drocco yavaşça etrafına bakınarak, "Burası Saray değil," dedi.
Cailyn zihnini hızla geçide odakladı ve büyüünün dağılmasını diledi.
Büyü gevşedi, çözüldü ve sonra süzülerek uzaklaştı.

"Neredeyiz biz?" Drocco sordu.

"Ricsford."

Drocco yüzünü ona dönmesi için onu çevirdi. "Bizi Saray'a götürmen gerek. Neden buradayız?"

"Buraya gelmek istedim."

"Neden?" Drocco talep etti. "Sana yapmanı söylediğim şey bu değil."

Cailyn bakışlarını onun üzerinde sabit tuttu. "Olmak istediğim yer burası."

Drocco sert bir hırıltı çıkarırken elleri kızın üzerinde sıkılaştı. "Bizi Saray'a geri götür, hemen!"

"Hayır."

Yüzü buruştu. "Gerekirse seni oraya *sürüklerim*."

"Nerede olduğumuzu biliyor musun?" Cailyn sesinin gergin olduğunu söyledi. "Neredeyse Çorak Topraklar'dayız; Ashens'tan en uzakta, Ricsford'un en ücra köşesinde olabiliriz. Arabanın içinde tek bir kişi bile yok mesafe."

Drocco kükredi, gözleri daha önce hiç görmediği kadar karardı. Kızın saçlarından tuttu ve başını geriye çekerek onu kendine doğru çekti. Öfkesi öylesine güçlüydü ki, enerjisi neredeyse onu boğacaktı ama umurunda değildi.

"İlk seferinde beni kandırmaya çalışacağını bilmeliydim."

Drocco hırladı. "Sana bizi Saray'a götürmeni söyledim ve sen bana itaatsizlik ettin. Bunun için cezalandırılacaksınız."

"Evet, çünkü senin gerçek bir kölenim, değil mi?" Cailyn sordu, onun sesi sertleşiyor. "İtaat etmemi ve isteklerini yerine getirmemi mi istiyorsun? Canın istediğinde bacaklarımı açmamı. Çocuklarınızın annesiyle, hizmetçilerinizle kurduğunuz ilişkiden daha iyi olmayan bir ilişki mi istiyorsunuz? Malloron'un hizmetçileriyle kurduğu Köleler mi? Böyle değerli bir bağı oğlunuza ya da kızınıza nasıl açıklayacaksınız?"

Drocco sinirlendi ve o da sinirlendiğini anladı. Drocco her zaman Alfa/Omega bağlantısına ne kadar değer verdiğinden bahsederdi - Omega annelerine saygı duymazsa çocuklarına bu saçmalığı vaaz edemezdi.

"Hem beni başka türlü nasıl cezalandırabilirsin ki?" dedi dişlerini sıkarak. "Beni hapsettiniz, bana işkence ettiniz, çocuğunuzu bana zorla verdiniz ve tüm yol boyunca beni manipüle ettiniz." Sesi bir çığlığa dönüştü. "Başka ne var? Daha ne yapabilirsin ki?!"

Drocco çenesini oynattı, mürekkep karası gözleri parladı. "Öğrenmemeyi ummalısın. Nerede olduğumuz umurumda değil. Seni geri sürükleyeceğim Ashens."

"İyi," diye karşılık verdi Cailyn. "En yakın kasabaya varamadan öleceğim ve bu bana çok iyi gelecek. Dört gözle beklediğim tek rahatlama ölüm. Zaten gerçekten istediğim halde yapamadığın tek şey de buydu."

Drocco sustu. "Ne dedin sen?"

"Açlıktan ve Ricsford'u yürüyerek geçmenin yorgunluğundan ölmeyi bekleyemeyeceğimi söyledim," diye tersledi onu.

"değil," diye bağırdı Drocco. "Seni öldürmemi mi *istedin*? Yatak odamızda mı?"

"Yatak odamız mı?" diye tekrarladı, inanamayarak. "bizim yatak odamız değil, benim hapishanemdi."

"Seni öldürmemi mi istedin?" Drocco onu biraz sarsarak tekrarladı.

"Evet," diye tısladı. "Ölmek istedim. Hâlâ da ölmek istiyorum."

"Hamilesin ve hâlâ ölümü kucaklamaktan mı bahsediyorsun?" Drocco burnunu tiksintiyle kırıştırarak sordu. "Hamilelik bir Omega için neşe kaynağıdır. Sen ne tür bir Omega'sın?"

"Uğruna yaşayacak başka hiçbir şeyi olmayan bir Omega," diye fısıldadı, gözyaşları bakışlarını bulanıklaştırıyordu. "Her şeyi elinden alınmış bir Omega. Dört gözle beklediği tek şey cinsel kölelik olan bir Omega." Daha fazlasını söyleyemeden hıçkırıkları patlamakla tehdit etti ama onları tuttu. "Artık umurumda değil, Drocco. Gerçekten eş olup olmadığımız umurumda değil. Bu çocuk umurumda değil. Hayatım umurumda değil." Gözyaşları yanaklarına süzülürken Cailyn'in kararlılığı her kelimede yankılanıyordu. Elinde kalan tek özgürlüğün farkına vardığında yakıcı bir kasvet dalgası her yanını kapladı ve daha önce yaptığı gibi yine kıskırtmak zorunda kaldı. "Burası benim evim. Burada olmak istiyorum. İstersen Saray'a gidebilirsin ama ben gelmeyeceğim. Eğer gitmeden önce beni öldürmek istiyorsan, bunu şimdi yap."

Drocco onu hareketsiz tuttu. "Seni ve çocuğumu burada bırakmamı mı bekliyorsun?"

Cailyn'in içinde bir şeyler koptu, adamın ısrarlı aptallığı karşısında içinde ham bir çılgınlık fırtınası koptu. "Hayır!" diye bağırarak ona saldırdı. "Beni öldürmeni bekliyorum. Sadece öldür beni! Şimdi yap!"

Ona karşı koymaya çalıştı ama adam onu çok sıkı kavradı. Başını adamın saçlarını çekti, kafa derisine yayılan acının tadını çıkardı, ama adam kolunu düzeltti ve acı azaldı. Hıçkırdı, çığlık attı ve onunla mücadele etti, yapabileceğini bildiği şiddete onu teşvik etmeye çalıştı, ama acı gelmedi. Çığlık attı, feryat etti ve bağırdı, sonunda tüm yer ve zaman duygusunu tamamen kaybedene kadar ona karşı her şeyiyle mücadele etti.

Bilinci tekrar yerine geldiğinde, kendini oturma odasındaki kanepede uzanmış, el ve ayak bilekleri çarşafarla birbirine bağlanmış halde buldu. Etrafta Alfa'yı arayacak gücü yoktu ama varlığını da yakınında hissedemiyordu. Umarım saraya gitmiş ve onu aradığı nihai rahatlamayı bulması için yalnız bırakmıştır.

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

DROCCO

Drocco, Cailyn'in evim dediği kulübenin çevresini tekrar tekrar dolaştı ve yaklaşık bir mil yarıçapına ulaşana kadar gittikçe genişledi.

Diğer insanların işaret ve seslerine karşı tetikte olmasına rağmen, zihni Cailyn'in patlamasıyla allak bullak olmuştu.

Onlar gerçek eşlerdi. Elbette bu çok mantıklıydı, neredeyse içgüdüsel olarak bunu biliyordu. Şaşırtıcı olan, Cailyn'in de bunu bilmesiydi. Sanki doğru olduğunu biliyormuş gibi ifade ediyordu. Ama yine de bunu kabul etmedi.

Düşünceleri de kalbi kadar hızlı atarken ritmik bir şekilde ilerledi. Cailyn'in içinde bulunduğu durumdan dolayı çektiği acı ve ıstırap onu derinden sarsmıştı. Cailyn'in hamileliğiyle yüzleştiğini düşünmüştü. ama bir noktada görmediği ya da fark bir şey değişti - hazırlıklı olamadığı bir şey. Pus'tan uyandığı zamankinden daha kötüydü ve bu hem onu hem de bebeği riske .

Kadının çılgınlıkları ve ölüm için yalvarışları karşısında içinde yükselen rahatsızlık hissi, şimdiye kadar yaşadıklarının en kötüsüydü. Daha kötü hissettirdi

Ağlamasından daha kötüydü, ona hayatının onunla nasıl olacağını söylediğinde gözlerindeki ifadede daha kötüydü ve yatak odasının balkonundan süzülüşünü seyretme hissinden daha kötüydü. Bebeğin onu yumuşatacağını düşünüyordu.

birlikte tutsak kalmayı ve hatta belki de ona karşı yumuşamayı düşündü, ama bu tam tersi bir etki yarattı.

Kulübenin etrafındaki arazi ölü ağaçlar, çürüyen hayvanlar, yarı büyümüş ölmek üzere olan bitkiler ve tozlu toprakla doluydu. Çevredeki herhangi bir alanda ya da gözlerinin görebildiği kadarıyla yeni bir yaşam belirtisi yoktu. Güneşin yörüngesine göre kulübenin güneyindeki büyük bir tepeye geldi. Yüzeyi kuru ve çatlaktı ama sağlamdı ve Ricsford'un tam olarak neresinde olabileceğini görebilmek umuduyla tırmandı. Daha önce hiç Daha önce bu kadar doğuya gitmemişti, Lox'la bile. Eğer deneyecekse

Saray'a geri dönerken, hangi yöne gideceğine karar vermesine yardımcı olabilecek bir bakış açısı.

Tırmanırken bir yandan Cailyn'in hem Saray'da hem de Malloron'un kalesindeyken sergilediği davranışları analiz etmeye çalışıyor, bir yandan da artan çaresizliğiyle mücadele ediyordu. Cailyn ondan uzaklaşıyor, nasıl durduracağını bilmediği intihara meyilli bir ruh haline bürünüyordu. Kadının onun elleriyle ölmek istemesi onu şok etmişti ama bunun sadece ona işkence ederken olduğunu varsayabilirdi. Bu sefer ona işkence yapmamaya dikkat etmişti ve

Yeni durumunun şokunu atlatmasına destek olmasını sağladı. Yine de bu yeterli olmamıştı. Onun yetiştiricisi olarak, ona iyi bakılmalı ve iyi davranılmalıydı. Hatta kendi kuralını bile çiğnemiş ve ona karşı duyduğu korku ortaya çıktığında onu rahatlatmaya çalışmıştı. Elinde değildi - korkusunun ekşi kokusu çok rahatsız ediciydi.

Tepenin zirvesine ulaştı ve önündeki manzara karşısında dondu kaldı.

Kuru ve çatlak zemin, tepenin diğer tarafının tabanından uzağa doğru yayıldıkça kötüleşti ve karardı, gözlerinin görebildiği yere kadar uzandı. Toprağın derinliklerine doğru kazılmış büyük oyukların bazıları Cailyn'in kulübesinin sığabileceği kadar büyükken, bazıları da onun sarayı kadar büyük görünüyordu. Ancak, önündeki manzaranın asıl şoku çatlak gökyüzünün varlığıydı. Köşkün ve ormanın yumuşak maviliği, kül ve kömür arasında gidip gelen bulutlarla demir grisine dönüştü. Önündeki arazinin üzerinde asılı duran bu bulutlar, rastgele açılan çatlakları yumuşatarak, gökyüzünün garip siyahlığını ortaya çıkarıyordu.

Yere beyaz bir ateş düştü. Sadece bu bile ona nerede olduğunu gösteriyordu. Çorak Topraklar.

Yavaşça bir daire çizerek döndü ve Çorak Topraklar'ın sınırının tepenin hemen önünde sona erdiğini ve devriye gezdiği ölü ormanın orada başladığını gördü. Cailyn'in bungalovu çok uzakta değildi ama ölü orman onun bakışlarının çok ötesine, Çorak Topraklar'a giden yön hariç her yöne doğru uzanıyordu. Daha uzaklara gidildikçe orman daha yoğun ve kalın bir hal alıyordu ve gerçek yaprak ya da yeşillik olmadığından, Drocco sadece herhangi birinin kolayca geçemeyeceği kadar yoğun olduğunu varsayabilirdi. Gerçekten de her şeyden kopmuşlardı. Cailyn burada nasıl rahat edebilirdi ki? Tehlikeliydi.

Wastelands'e geri döndü, aklı bir kez daha Omega'sına döndü. Sadece bebeğin iyiliği için değil, onun duygusal durumunu da derhal ele alması gerekiyordu. Gerçek dostlar hakkında okuduklarını hatırlamaya çalışırken tepenin üzerinde adımlamaya başladı Bu kez başvurabileceği bir baş bekçisi yoktu,

Ama öyle olsa bile, ona ihtiyacı olmamalıydı. Gerçek eşiyle nasıl ilgileneceğini bilmeliydi. Kendisiyle her yönden uyumlu olacak şekilde tasarlanmış olan kadınla. Ve yine de, sinir bozucu bir şekilde, ne okuduğunu hatırlamaya çalıştıkça, ondan daha fazla uzaklaştı - odaklandığı bir şey olmamıştı, çünkü önemli değildi. Bu unsurun kendileri için geçerli olup olmadığını öğrenmek istiyordu. Hatırladığı tek şey, büyükbabasıyla yaptığı bir konuşmaydı.

gerçek eşleşme nadirdi ve her ne pahasına olursa olsun korunmalıydı. onu tehdit eden diğerlerinin ölmesi gerekiyordu. Yine de Drocco kendi hayatını mahveden kişiydi. Büyükbabasına, gerçek eşinin çocuğuna sahip olmaktan, onunla birlikte olmaktan kurtulmak için ölmek istediğini söylemeye utanırdı.

Karmakarışık bir duygu karmaşası içinden geçerek onu başarısızlığını ele almaya zorladı. Hayal kırıklığına uğramış bir halde havaya doğru kükredi, yumrukları sıkılıyordu ve tepenin altındaki zemine beyaz bir ateş çarptı. Bir şeyler yapmak zorundaydı. Tepenin üzerinde durup ağır ağır nefes alarak çatlakları izledi.

ve kuru toprağa beyaz oklar fırlattı. Ne kadar süre orada durup Cailyn'le olan her etkileşimini incelediğini, onu nasıl düzeltebileceğini bulmaya çalıştığını bilmiyordu ama bulduğu hiçbir şey kabul edebileceği bir çözümle sonuçlanmadı. Gitmesine izin veremezdi, bu bir seçenek değildi. Ölmesine izin veremezdi. Onun ruhsal durumunun çocuğu etkilemesine izin veremezdi. Bunlar en önemli şeylerdi. Onun artık eşi değil, sadece yetiştiricisi olacağı gerçeğini kabullendiğini düşünüyordu. Ondan uzaklaşabileceğini ve etkileşimlerini kendisini bu kadar derinden etkilemeyecek bir şekilde sınırlayabileceğini düşünmüştü. Ama işe yaramamıştı. Şimdi, onun gerçek eş olduklarını kabul ettiğini , ona sahip olmak için umutsuz bir özlem yarattı. Onu kendine ait kılmak zorundaydı.

Yüzünü bungalova döndü ve kaba, ölü toprağa eğildi, botlarının tabanları yere basacak şekilde oturdu, ellerini kavuşturdu, ön kollarını dizlerine dayadı. Onu geri kazanmak için harcadığı onca çabadan sonra, bunun bir hiç uğruna olmasına izin veremezdi. Kalede öğrendiği her şeyi, büyükbabasının söylediği her şeyi, Cailyn'le yaşadığı her şeyi düşünerek gözlerini kapattı. Tüm bunların, olan biten her şeyin içinde gerçek eşini bulacak kadar kutsanmıştı ve istediği de oydu. Belli ki onu şiddetle reddetmişti ama birden nedenini bilmediğini fark etti. Evet, onu esir tutmasından ve ona işkence etmesinden nefret ediyordu ama ondan hoşlanmaması ve

Alfaların Omega'ları ile birlikte olması, bundan önce ortaya çıkmıştır. Hala tarihçi gibi davrandığı zamanlarda yaptıkları konuşmalar. Eğer gerçek eşler olsalardı, durum böyle olmamalıydı. Bu davranışı sadece onun şartlanmasına bağlayabiliyordu. Ondan nefret etmesi öğretilmişti. onunla tanışmadan önce. O, hakkında uyarıldığı istismarcı Alfaların bir örneğiydi ve onu cezalandırmak zorunda kalması da hiç yardımcı olmamıştı. Dengeyi yeniden kurması gerekiyordu ama nasıl?

Uzun bir süre sonra gözlerini açtı, meditatif tefekkür bir tür sonuca doğru kayıyordu. Eğer Alfa/Omega bağlantısına gerçekten inanıyorsa, ne olursa olsun onları bir araya getirecekti. Uzun zamandır bu kadar güçlü bir inanca ve kanaate sahipti, şimdi bunun doğru olup olmadığını görme zamanıydı. Eğer doğruysa, gerçek eşler olarak aralarındaki bağ onları onarmalı ve Cailyn'in onun hakkındaki düşüncelerini düzeltmeliydi, ancak bunu nasıl teşvik edeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Üstelik ona güvenmiyordu. Kadın yalancının tekiydi.

Torin'in ona verdiği siyah konum mücevherini çıkardı ve avucunun içinde tuttu. Çorak Topraklar'ın istikrarsız ortamı bu kadar yakınken, mücevher düzensiz bir şekilde titriyordu ama yine de Cailyn'e doğru tuttuğunda biraz daha güçlü parlıyordu.

Tekrar tepeden aşağı inmeye başladı, güneşin gökyüzünde önemli ölçüde hareket ettiğini fark etti. Onu çok uzun süre bırakmıştı, geri dönmesi gerekiyordu.

Yolculuğu sırasında birkaç kesin karar aldı. Öncelikle, tehlikeli olsa bile Cailyn'in kendini rahat hissedeceği bir yerde vakit geçirmesi onun yararına olacaktı. Bu yüzden burada kalacaklarmış gibi görünüyordu. Cailyn'in tılsımlı zincirinde bir iz sürücü olduğu için ondan kaçma riski çok azdı. İkinci olarak, onu ikna etmek için aralarındaki fiziksel çekimi kullanamazdı; bu konuda kendi bedenine güvenmiyordu ve bunu bir kez daha kendisine karşı kullandığını iddia edebilirdi. Son olarak, onun dürüst olmasını sağlamanın bir yolunu bulmalıydı. Her şeyin işe yaramasının tek yolu buydu.

Drocco ölü ormana doğru ilerlerken kararlılıkla çenesini sıktı. Bu yeni yöneliminde başarılı olmak zorundaydı. Annesinin böylesine düşük bir zihinsel duruma düşmesine izin vererek çocuğunu çoktan hayal kırıklığına uğratmıştı. Cailyn'i bu intihara meyilli zihniyet yüzünden kaybederse, başarısız olacaktı - Lox'u, İmparatorluğunu, büyükbabasını ve gerçek eşini başarısızlığa uğratacaktı.

Döndüğünde Cailyn onu bıraktığı yerde derin bir uykuya dalmıştı. Onu dikkatlice çözdü ve oturma odasındaki sandıklardan çıkardığı yatak takımının üzerine yatırdı. Uykusunda ona katılmak, parmaklarını saçlarında gezdirmek, onu öpmek ve ona sarılmak için can atıyordu - Malloron'un şatosunda yapmamak için kendini zor tuttuğu her şeyi - ama kendini tuttu. Şu anda bunların hiçbiri davasına yardımcı olmaz.

O uyurken, adam kulübeyi inceledi. Oldukça büyük boyutlarda, sağlam yapılı bir mülktü. Sert siyah tuğladan yapılmış, iç duvarları koyu renkli ahşapla güçlendirilmiştir. Binanın en büyük odası olan ve bir ucunda mutfak ve tuvalet bulunan oturma alanının ana özelliği büyük bir şömineydi. Mutfak kapısının dışında, işlenmiş topraktan küçük bir yama vardı. Cailyn bir ağaç yetiştirmeye çalışmış gibi görünüyordu. birkaç sebze ve meyve. Drocco toprağı inceledi ama ormanda etrafındaki her şey ölmüş ya da ölmek üzereyken bu toprak parçasının nasıl gelişebildiğini anlayamadı. Kadının burayı korumak için büyü kullanması gerektiği sonucuna vardı. Ancak, araziyi iyi durumda tutma konusunda o kadar da usta değildi çünkü yetiştirilen yiyeceklerin hepsi yemek için uygun değildi ya da bozulmuştu.

Yamanın yanında, su sağlamak için mutfak pompasına henüz bağlanmamış bir kuyu vardı. Kapılar, şöminenin bir kısmı ve iç doğu duvarı gibi pencerelerin de elden geçirilmesi gerekiyordu. İşlenmiş ahşap kirişler ve cam bölmeler gibi ekstra malzemeler oturma odasının bir köşesine yığılmıştı. Cailyn'in bir noktada bunu yapmayı ya da yaptırmayı planladığını düşündüren, mülkü onarmak ve güvenliğini sağlamak için aletlerle dolu bir alan. Ancak mülkün تنها olması onu başka türlü oldukça güvenli kılıyordu.

Yatak odası yoktu. Ancak, Drocco büyük odayı aradığında Yaşam alanındaki sandıklardan yatak malzemelerinin bulunduğu sandıkta ayrıca çok sayıda battaniye ve büyük malzeme parçaları, yastıklar, giysiler ve kumaşlar vardı. Bir dizi giysi toplamıştı ve bazıları kesilmiş ve yarısı birbirine dikilmişti.

Sandıklardan biri kuru fasulye, tahıl, fındık, çeşitli içecek şişeleri ve kuru otlar gibi uzun ömürlü gıda maddeleriyle doluyken, diğeri ekmek, peynir, süt, et, meyve ve sebze gibi taze yiyeceklerle ağzına kadar doluydu. Drocco yiyeceklere bakıp bunları taze tutmayı nasıl başardığını merak etti. Yine, büyü kullanarak yapıyor olmalıydı.

Bir başka sandıkta ise ilaçlar, şifalı sabunlar ve kremlerin yanı sıra kitaplar bulunuyordu,

Eski öykülerin parşömenleri ve Doğu Toprakları'ndaki çeşitli ülkeler hakkında, bazıları yeni, bazıları eski tarihli raporlar.

Tüm mülkü inceledikten sonra oturma alanındaki ahşap sandalyelerden birine oturup Cailyn'i izledi. Burası kesinlikle onun evi gibi görünüyordu ama bu daha da fazla soruyu beraberinde getiriyordu. Bütün

Omegalar Arazi'de bir yerlerde böyle mi yaşıyordu? Gerçekten de bu yalnız varoluşu bir Alfa ile birlikte olmaya tercih mi ediyorlardı? Bu akıl almaz bir şeydi.

Gökyüzü kararmaya başladığında Cailyn nihayet kıpırdandı. Yatağın üzerinde yuvarlandı ve odaya bakmak için başını kaldırdı. Drocco'yu gördüğünde ayağa fırladı ve battaniyeye tutunarak onu etrafına sardı.

"Gittiğini sanıyordum," dedi, sesi boğuk ve kısık, başı öne eğilmişti, kabaran bukleleri yüzünün büyük kısmını gizliyordu.

"Hayır."

Uzun bir süre dudaklarını birbirine bastırdı. "Bizi Saray'a götürmeyeceğim, Drocco."

Drocco öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayayarak onu içine çekti. "Yapacaksın, Cailyn."

"Yapmayacağım," dedi, neredeyse hırlayarak.

"Burada ne kadar hayatta kalmayı umuyorsun?" Drocco sordu. "Birkaç aydan fazla dayanabilecek donanıma sahip değilsiniz. Her gelişinizde ihtiyacınız olan malzemeleri yanınızda getirdiğinizi varsayıyorum, ama bu gerçekleşmiyorsa, eninde sonunda tükeneceksiniz."

Cailyn etrafına bakındı, gözleri yatak takımına dönmeden önce adamın açtığı sandıklarda oyalandı. "Önemli değil."

"Neden? Ölmeye niyetli olduğun için mi?"

Cevap vermedi ama battaniyeyi daha sıkı tutmaya başladı.

"Açlıktan ölmek mi istiyorsun? Hastalıktan ya da yaralanmadan muzdarip olmak ve bu تنها yerde kendi başınıza olabildiğince yavaş ve acılı bir şekilde ölmek mi istiyorsunuz?"

Cehennem mi?" Drocco sesindeki kızgınlığı tutamayarak sordu. "Hiç açlık çektin mi Cailyn? Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyor musun?"

Sessiz kaldı, gözleri ellerindeydi.

"Bir yaranın vücudun asla iyileşemeyeceğini bilecek kadar enfekte olmasını izlemek nasıl bir şey biliyor musunuz? Burada önemli bir iyileştirici ilacınız olmadığını fark ettim. Ya hasta olursanız?"

"Daha önce de dayanılmaz acılar çektim," dedi gözlerini onunkilere kaldırarak. "Ölüme giderken biraz daha dayanabileceğime eminim."

Drocco kızgınlığını bastırdı. "Çocuk hiç umurunda değil mi?" "O *senin* çocuğun," diye çıkıştı ona, gözleri parlayarak. "Bu yüzden değil mi Bana mı söyledin? Bunun sahibi ben değilim."

Drocco kaşlarını çatı. Belki de bunu ona söylememeliydi. "Burada üç ay kalacağız," dedi kararlı bir şekilde. "Ordumun Batı Toprakları'ndan dönmesi o kadar uzun sürecek. Zamanla daha farklı hissedebilirsin."

"Yapmayacağım," dedi Cailyn. "Beni esir tuttuğun sürece ölümü dilemekten asla vazgeçmeyeceğim." kaldırdı, omuzları , sırtı dik ve güçlüydü. "Beni öldüreceğine dair bana söz ver, ben de seni Saray'a geri götüreyim."

Drocco sert bir kızgınlıkla fırladı. "Böyle bir şey yapmayacağım," diye hırladı, göğsünde gürleyen bir hırıltı vardı. "Bir kez haddimi aştığımı anlıyorum ama seni öldürmeye hiç niyetim olmadı.

Aramızda geçenler ne olursa olsun, Cailyn, sen benim çocuğumu taşıyorsun. Sen benim Omega'msın. Hayatına asla isteyerek son vermeyeceğim."

Cailyn telaşını kontrol etmeye çalışarak volta atarken bakışları onu takip etti. "Sana asla sadık kalmayacağım," dedi zorla. "Senden kaçmak için elime geçen her fırsatı değerlendireceğim. olduğunca sık sana saldıracağım. Seninle her adımda savaşacağım ve her gün kaçmaya çalışacağım."

Drocconun kalbi, sözlerini öylesine nefretle tükürürken, ondan şüphe edemedi.

"Her fırsatta bu şeyi boynumdan kesip çıkarmaya çalışacağım," dedi tılsımlı zinciri göstererek. "Size öyle bir zorluk çıkaracağım ki, yine de ölmemi dileyebilirsiniz. Size söz veriyorum, savaşmaktan *asla* vazgeçmeyeceğim. Ta ki ben ölene kadar."

Drocco onun önünde hareketsiz kaldı, kontrolünün çoktan kaybolduğunu fark ettiğinde kalp atışları kulaklarını tırmalıyordu.

"Bana ölümü ver," diye ısrar etti. "Eğer varır varmaz hayatıma son vereceğine dair yemin edersen seni sarayına geri götüreceğim."

Drocco onun gözlerini tuttu. Sesi kararlı, vücudu kendinden ve bakışları tereddüt etmiyordu. Mantıklı olamayacak kadar ileri gitmişti, bedelini ödemesi gereken suçlar işlediğini kabul edemeyecek kadar perişan haldeydi.

Çocuğu da öldüreceğini umursayacak kadar öfkeliydi. Onu ikna edemiyordu. Uzun bir süre ayakta durdu, çocukluğundan beri hissetmediği nadir bir korkuyla savaştı. Döndü ve sandalyesine doğru alçaldı. Artık tek bir şansı vardı; Alfa/Omega bağlantısı. Konuşurken dişlerini sıktı.

"Tamam. Sana bu mülkte üç ay vereceğim ve bunun sonunda beni Saray'a geri götürdükten sonra hızlı bir şekilde öleceksin."

"Artık gidebiliriz."

"Hayır." Drocco öne doğru eğildi. "Burada biraz zaman istiyorsun, o zaman biz de burada olacağız. Ve bu arada, ölümünüz karşılığında bilgi takası yapacaksınız."

Cailyn onu ihtiyatla izledi. "Ne bilgisi?"

"Kafanın içindeki her parça. Sahip olduğun tüm sırlar."

Cevap vermesi biraz zaman aldı, kaşları örülmeye başlamıştı. "benim sırlarım değil."

"Bedeli bu," dedi Drocco, sesi sertti. "Hayır demeden önce iyice düşünmenizi öneririm."

"Sana bu sırları vermek için hiçbir nedenim yok," diye karşı çıktı. "Sırf ben düzgünce ölebileyim diye diğer tüm Omegaları benimki gibi bir hayata mahkûm etmeyeceğim. Ve sözünüze sadık kalıp kalmayacağınız konusunda hiçbir fikrim yok."

"İkimiz arasında yalancı olan *ben* değilim," diye karşılık verdi ısrarak. "Sözümü çok ciddiye alırım, bunu zaten biliyorsun yoksa bu teklifi yapmazdın. Eğer istersen sana ölümü veririm, ama karşılığında bir ödeme istiyorum. Bu, tüm bilgiler anlamına geliyor. Bu, biz buradayken asla kaçmaya çalışmayacağın ve doğruyu söyleyeceğin anlamına geliyor!" Onun Cümlesinin sonuna geldiğinde sesi gürledi. "Yalan söylemeye eğilimli olduğunu ikimiz de , sözüne güvenilebileceğime dair bana bir güvence vermen gerekiyor."

"Ne gibi?"

"Gerçek Bayan Lefroy ve kız kardeşinin yeri." Cailyn kaşlarını çattı. "Bu bir güvence mi?"

"Evet. Söylediğiniz herhangi bir şeyin doğru olmadığı kanıtlanırsa işkence göreceksin ve öldürüleceksin."

"Onlar hakkında size doğru bilgiyi vereceğimi nereden biliyorsunuz?"

"Er ya da geç bulunacaklar. Ölüp ölmeyecekleri sana."

Cailyn gözlerini tekrar açmadan önce uzun bir süre kapattı. "Peki ya reddedersem? Eğer anlaşmanı reddedersem ve seni geri götürmezsem Saray mı?"

"O zaman ikimiz de burada birlikte öleceğiz," dedi Drocco. "Ancak komutanım Saray'da olmadığımı anladığında beni aramaya başlayacaktır ve kendisi son derece beceriklidir. Eninde sonunda beni bulacağından hiç şüphem yok,

ve bunu yaptığında, uzun yıllar boyunca ölmemeni garanti edebilirsin."

Cailyn'in parmakları kıpırdandı, battaniyeleri buruşturup katladı, gözleri aşağıya kayd.

Aralarında uzun bir sessizlik oldu.

Sonunda Cailyn başını kaldırdı. ", " dedi, neredeyse fısıldayarak.

"Gerçek Bayan Lefroy ve kız kardeşi Grence'deki Montvara kasabasında yaşıyorlar. Bir pansiyonun en üst katında Mrs.

Crowens ve kızı Cailyn Crowens." Güzel kahverengi gözlerinde belirsizlikle onu izledi. "Eğer yalan söylüyorsam, onları nerede bulacağını biliyorsun."

Derin bir nefes alırken omuzlarını dikleştirdi. "Sana güvence verdim. Bana söz ver."

Drocco şu anda risk altında olan her şeyin ağırlığını fark ettiğinde sığ nefes aldı. Herhangi bir nedenle Alfa/Omega bağlantıları onları onarmazsa, kendi sözüyle gerçek eşini öldürmek zorunda kalacaktı. Yarı yarıya reddetmesini ummuştı, çünkü olanları nasıl düzelteceğine dair hiçbir fikri yoktu, doğuştan sahip oldukları varsayılan bağa körü körüne güvenmekten başka ne yapacağını bilmiyordu ama başka bir seçenek yok gibiydi. Kendini bu ölüm fikrine adanmıştı, bir zamanlar birlikte olduğu Bayan Lefroy'un kız kardeşini bile riske atmaya hazırdı.

korumak için çaresiz.

Yavaşça, neredeyse acı çekerek konuştu. "Sana Lox üzerine söz veriyorum, anlaştığımız koşullar altında seni öldüreceğim."

Birlikte geçirdikleri zaman elbette rahatsız edici ve sarsıcıydı.

İlk başta, Cailyn onun orada olmasından dolayı gergin görünüyordu ve hemen kendisini sorgulamasını bekliyor gibiydi. Sürekli onu izliyor, her hareketine dikkat . Sonra da günlerini yatağında kıvrılıp yatarak geçirmeye razı olmaya çalıştı. Drocco onu kasıtlı olarak

Ta ki adamın evinde ne yaptığı konusunda rahatlayamayacak kadar endişelenene kadar sürekli sorular sordu.

Mülkü iyileştirmek için işe koyuldu; kapıları güvence altına aldı, pencereleri tamir etti, tüm hasarları onardı ve her şeyi daha güvenli olacak şekilde yeniden konumlandırdı. Cailyn bu durumdan memnun değildi ama Drocco onun şikâyetlerini dinlemeyi reddetti. İnzivaya çekilmiş olmaları, mülkün harap ve güvensiz kalması gerektiği anlamına gelmiyordu. Onu sorguladıktan sonra

İsteksizce ona bazı onarım malzemelerinin mülkü satın aldığında orada olduğunu ve bazılarını kendisinin satın aldığını ancak yapılması gereken her şeyi yapmak için kendisine yardım edecek birini bulamadığını söyledi.

Şüphelendiği gibi, kulübede büyülü tılsımların bulunduğunu doğruladı ve ayrıca, onun ısrarı üzerine, kuyudan suyu temizlemek, şömineden çıkan dumanı dağıtmak ve dönüştürmek ve duvarları ateşe dayanıklı hale getirmek için kullanılan diğer tılsımları da gösterdi. Yedek giysileri topladığını ve Kendisine yeni giysiler dikmek için kullandığı malzemeler genellikle kötü dikilmiş ve eğri büğrü tunikler ve etekler gibi basit şeylerdi. Erkek kıyafetlerinin çoğu ona küçük geliyordu ama bazı değişikliklerle kendisine yetecek kadar kıyafet olabileceği sonucuna vardı. Sandıklardan birinden aldığı bir parşömen parçasına geçen her günü zamanlarını takip etti.

Geceleri onun arkasında yatıyor, kolunu beline doluyor, onu ve çocuğu tatmin etmek için sırtını göğsüne bastırıyordu ama daha fazlasını yapmıyordu. Onu öpmek, ona dokunmak ve okşamak, ait olduğu yere, onun derinliklerine yerleşmek için can atıyordu ama onun kendi bedenini yanlış anlamasının tekrar yoluna çıkmasına izin vermeyecekti - tehlikede olan bu kadar çok şey varken değil. Bununla birlikte, vücutları hâlâ aynı şekilde tepki veriyordu. Her zaman onun için tamamen sert kalıyordu ve özellikle sabahları onun kendi uyarılmışlığının baştan çıkarıcı kokusu onu boğuyordu. Bu kadar güçlüyken içinde oyalanmamak için uyanır uyanmaz kalkmaya karar verdi ama Omega'sının ona bu kadar ihtiyacı varken onu yalnız bırakmak hiç de doğal değildi. Ve her seferinde bunu yapmak için dürtülerine karşı sert bir mücadele vermek zorunda kalıyordu.

İlk iki hafta ilerledikçe, adam her seferinde bir şeyi onarmaya odaklanarak mülkte dolaştı ve kadın da onun peşine takıldı, ne yaptığını sorguladı, bu konudaki mutsuzluğunu açıkça belli etti ve genellikle yoluna çıktı. Adam onu görmezden geliyordu ama içten içe onun peşinde dolaşması hoşuna gidiyordu. Bütün gün yatağında kalmaya ve onunla hiç ilgilenmemeye karar verebilirdi, bu yüzden bu iyiye işaretti. Sonunda şikayet etmeyi bıraktı ve sadece oturup onu izledi.

"Bunu yapmayı nasıl öğrendin?" diye sordu bir öğleden sonra, adam pencerelerden birinde çalışırken.

"Ne yapmak?"

"Bir şeyleri düzelt. Senin bir savaşçı olduğunu sanıyordum."

Drocco ona baktı. "Ben bir şeyleri tamir ederek ve elimde bir baltayla büyüdüm."

"Çoğu erkek ya birini ya da diğerini öğrenir."

"Ben çoğu erkek gibi değilim," diye mırıldandı. Pencerenin çerçevesini test etti. Bir kısmı çürümüştü ve yeniden panjuru daha iyi yerinde tutacağını ummuştı ama görünüşe göre tamamının değiştirilmesi gerekiyordu.

Cailyn onu izledi. "Anlat bana," dedi yavaşça. "Bana hem bir savaşçı olmayı hem de böyle şeyleri tamir etmeyi nasıl öğrendiğini anlat."

Drocco ona yan gözle baktı. "Size böyle bir şey vermek için bir sırra ihtiyacım var."

Cailyn sustu. "Ne demek istiyorsun?"

Drocco ona döndü. "Sen bana sırlarından birini ver, ben de sana "Sess

"Ne bilmek istiyorsun?" Cailyn, "Yeteneği nasıl öğrendin?" diye sordu. iz ol. Cailyn yutkundu. "Dokuz yaşındayken öğrenmeye başladım. Çalıştım

Yetenek-irfan ve öğrenilen büyüler ve tılsımların nasıl yapılacağını anlamak için farklı mücevherlerin gücü. Ancak eğitim çoğunlukla zihinsel pratikten oluşuyordu.

Büyüdükçe birçok farklı Yetenek ustasından büyüü en etkili şekilde nasıl kullanacağıma eğitim aldım."

Drocco küfretti. "Ve hiçbiri size bunun beyin hasarına neden olduğunu söylemedi mi?"

Cailyn başını salladı. "Yeteneği kullanan pek çok Omega var. Hiçbiri Topraklar'da kaydedilen türden bir beyin hasarına maruz kalmadı."

Drocco ona yan yan bakarak, "Bu de olmayacağı anlamına gelmez," dedi. "Sadece sizi etkilemesi daha uzun sürebilir."

"Öyle olacağını sanmıyorum. Eğer zihnim şekilde etkileniyor olsaydı, çoktan çürümeye başlamış olurdu."

Haklıydı. Eğer bu yeteneği dokuz yaşında öğrenmeye başlasaydı, yirmi beş yaşına geldiğinde çoktan delirmiş olurdu. Ancak bu, onun bu yeteneği kullanması konusunda kendisini daha iyi hissetmesini sağlamıyordu.

Eski çerçeveyi sökmek için biraz zaman harcadı, tahta parçalarının ve kıymıkların zeminde kaymasına neden oldu, ardından duvardaki çürüyen ahşabı temizlemeye başladı.

"Büyürken ben de böyle bir evde yaşıyordum," dedi. "Sadece bizim evimiz daha büyüktü, bu yüzden tamir edilecek daha çok şey vardı. Büyükbabam olağanüstü bir kılıç ustasıydı. Güney Toprakları'ndaki savaşçılarla eğitim görmüş ve sonunda bir kabile liderinin eğitmeni olmuş ama ondan önce marangozmuş."

"Büyükbaban Güney Toprakları'ndan mıydı?"

Drocco çimento hamurunu hazırlarken başını salladı. "Burada, Doğu Toprakları'nda doğdu ama hayatının büyük bir bölümünü orada geçirdi."

"Güney Topraklarının karla dolu olduğu ve her zaman soğuk olduğu doğru mu?"

"Evet. Karların eridiği ve toprağın yeni bir sıcak mevsime giriyormuş gibi görüldüğü ılıman bir mevsimleri var, ancak bu olabildiğince. Geri kalan zaman karla dolu ve insanlar sıcak kalmak için büyük çaba sarf ediyor."

"Büyükbaban nasıl oldu da oradaydı? Neden geri döndü?"

Drocco macunu sertleşene kadar karıştırdı ve sonra durakladı. "Bununla gerçekten ilgilenmiyorsundur herhalde?" diye sordu. Büyükbabası hakkındaki tüm bu geçmiş ve tarih sıkıcıydı. Büyükbabasının hikâyesi iyi bitmemişti ve onun hayatı üzerinde çalışmak anlamsız görünüyordu.

Cailyn omuz silkti. "Vakit geçirmek için iyi olabilir." Eline bir fırça aldı ve kırık ve çürümüş tahtaları mutfak kapısına doğru süpürmeye başladı.

"Ayrıca kimse geçmişin hakkında pek bir şey bilmiyor. Ben de sorabilirim."

"Büyükbabamın sonu iyi . Onun hikayesi zor."

Cailyn'in adımları yavaşlarken omuzlarını hafifçe kaldırdı. "Her hikâyenin sonu iyi bitmiyor," diye mırıldandı.

Drocco, kadının odunları atmasını ve sonra taburesine dönüp onu izlemesini izledi. Geçmişi hakkında konuşmaktan hoşlanmıyordu ama yine de onu kendisiyle konuşmaktan vazgeçirmek istemiyordu. geçmişlerini öğrenmek ve keşfetmek için tüm yaşamları boyunca zamanları olacağını düşünmüştü ama şimdi bu süre birkaç aya indirgenmişti. Konuşmak zorundaydı.

"Büyükbabam Grence'de doğmuş," diye başladı dikkatini pencereye çevirerek. "Çocukken marangozluk eğitimi almış ve babasıyla birlikte Ashens halkının eşyalarını tamir etmek için çalışmış. Bildiğinizden eminim, en iyi marangozlardan ve mobilya tasarımcılarından bazıları

Grence'den geliyorum ve büyükbabamın ailesinin hepsi bu ve benzeri alanlarda eğitim almış.

"Pazar günlerinde Ashens'in Pazar Meydanı'nda popüler, el yapımı ürünler sattıkları ve aynı zamanda tamir isteyenlere hizmet verdikleri bir tezgahları vardı. Bir öğleden sonra, Güney Toprakları'ndan gelen bir ziyaretçi ile kralın muhafızlarından biri arasında bir tartışma çıktı. Güneyli Lands ziyaretçisi bir savaşçıydı ve muhafızı öyle bir güç ve vahşetle indirdi ki, meydandaki herkes şok oldu. Ancak büyükbabam savaşçının kendini koruma becerisine tamamen hayrandı. Babasının ailesini asla savaşçının kendini koruduğu ve inançları için ayağa kalktığı şekilde koruyamayacağını söyledi. Neden en değerli gördüğü Alfa standartlarını korumaya çalışmayan bir mesleğe çalıştığını merak etmeye başladı.

"Sonraki hafta içinde savaşçıyı bulmaya çalıştı ama bu zordu çünkü adam artık Ashens Kralı tarafından bir suçlu olarak görülüyordu ve birçok kişi onu arıyordu. Büyükbabam sonunda onu bulmuş ama adam ona savaşçı olmanın bir çağrı olduğunu söylemiş; bu sadece kendini korumak için kullanılacak bir şey değil, bir yaşam biçimi ve zor bir yaşam. Ama büyükbabam pes etmemiş. Her gün adamı ziyaret ediyor, Doğu Toprakları'nda özgürce dolaşmadığı için adamın ihtiyacı olan şeyleri getiriyordu. Adam büyükbabamı sevmeye başlamış, kendisi ve Güney Toprakları hakkında birçok hikâye paylaşmış ve sonunda kendini meşgul etmek için büyükbabamla dövüşmeye başlamış. Büyükbabam sadece dövüşerek ondan çok şey öğrendi, ancak adam yine de onu düzgün bir şekilde eğitmeyi reddetti. Sonunda adam kralın muhafızları tarafından bulunmuş ve büyükbabam da onunla birlikte bulunmuş. Kralın adamlarına karşı birlikte savaşmışlar ve ikisi de kaçmayı başarsa da savaşçı ölümcül şekilde yaralanmış. Büyükbabamdan etkilenmiş ve eğer hala istiyorsa Güney Toprakları'nda ihtiyaç duyduğu eğitimi nerede alabileceğini söylemiş. Büyükbabam ona bakmaya çalışmış ama sonunda ölmüş.

"Eve geri dönüp olanları babasına anlattığında kovuldu. Babası artık onun ailede kalmasını istemiyordu, çünkü ihanet ederek utanç getirmişti. Kralın muhafızları onun kim olduğunu keşfetmemişti ama babası için bunun bir önemi yoktu. Böylece büyükbabam Güney Toprakları'na gitti ve ihtiyacı olan eğitimi almaya çalıştı."

Drocco cümlesinin sonuna geldiğinde Cailyn'in esnediğini duydu. Yeni çerçevenin montajını bitirdi ve boşlukları macunla doldurdu. Drocco'nun

Cailyn'in satın aldığı toz, bu tür bir kullanım için en sağlam çimentoyu oluşturmak için en iyisi değildi ama iş görürdü.

Cailyn bir süre sonra onun devam etmeyeceğini anladığında, "Bunun kötü bir sonu yok," dedi.

Drocco ona baktı. "Hikâye bitmedi ama sen yorgunsun. Daha sonra tekrar konuşabiliriz."

Onu izlememesine rağmen kızgınlığını hissedebiliyordu. Bir süre daha taburede oturdu ama kısa süre sonra tekrar esnedi. Sonra nihayet oturma alanına yöneldi.

Akşamın ilerleyen saatlerinde, çerçeveyi ayarlayıp panjuru tamir ettikten sonra Drocco oturma alanına geri döndü. Cailyn hâlâ uyuyordu, bu yüzden şöminede bir ateş yaktı ve yiyecek sandıklarından birine yöneldi. Yanından geçerken Cailyn aniden kıpırdandı, nefes alış veriş i tuhaflaştı ve dudaklarından kalın bir mırıltı döküldü. Drocco daha yakından baktığında, yüzünün altındaki yatağın kıpkırmızı olduğunu gördü. Hemen yanına gitti ve gözlerini kırıştırarak uyanan kadını ayağa kaldırdı. Yüzüne kan bulaşmış ve burnundan sızmıştı.

Gözlerini kırıştırarak ona baktı, nefes almaya çalışıyordu, yüzünde şaşkınlık vardı.

Drocco, "Ağzından nefes al, Cailyn," diye talimat verdi. "Eğil ileri." Burnunun köprüsünü çimdikledi ve tuttu, sonra elini parmaklarına götürdü. "Burnunu böyle tut."

Kadın tutunduğunda, giysi sandığından bir parça kumaş topladı ve kuyu kovaşından aldığı soğuk suyla ıslattı.

"Tamam, bırak," dedi, otururken parmaklarıyla geri çekildi. Elindeki bezle yüzünü sildikten sonra soğuk bezi burnunun üzerine bastırdığında Cailyn inledi. "Birazdan duracak." Almaya çalıştı ama bileğiyle Cailyn'in elini itti. "Bırak ben , Cailyn," diye mırıldandı.

Cailyn'in gözleri onunkilerle buluştu ve elini indirdi.

Arkasındaki ateş kızın yüzünü aydınlatıyor ve kahverengi gözlerini yanık turuncu bir parıltıyla tutuşturuyordu. Drocco daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti. Oturup uzun bir süre birbirlerine baktılar, aralarındaki boşluktaki gerilim Drocco'yu ona doğru hareket etmeye ikna etti. Tüm vücudu onu düzgün bir şekilde rahatlatmasını istiyordu ama kendini tutmaya zorladı, Alfa olarak görevlerini yerine getirmesini söyleyen içgüdülerine karşı savaştı. Cailyn'in gözleri uzaklaştı, ancak birkaç saniye içinde geri çekildi. Cailyn'in ona doğru eğildiğine yemin edebilirdi ama o bunu görmezden geldi.

onu. Ciddiye alamayacağı kadar incelikliydi. Sonunda parmaklarını burnundan çekti ve bezi çıkardı. "Durdu."

Eli yüzüne doğru uçtu. "Bu daha önce hiç olmamıştı."

Drocco ayağa kalkarken, "Bazen hamilelik sırasında olur," dedi.

Cailyn'in eli düştü. "Ah."

Drocco, "Eğer bir olursa, bana haber ver," dedi. "Ve sakın sırt üstü yatma."

Cailyn sonraki iki hafta içinde iki kez daha burun kanaması geçirdi. Her seferinde Drocco kanama durana kadar burnunu tuttu ve Alfa'sının yapması gerektiği gibi onu rahatlatmayı arzuladı. Drocco'nun onunla ilgilenmesine izin verdi ama süreç boyunca ona tek kelime etmedi. Her seferinde ona yaslandığından emindi.

"İlgili hikâyeyi bitirmedin," dedi Cailyn üçüncüsünden sonra yüzünü silerken.

Drocco başını salladı. "Ben . Devam etmeden önce senden bir sır daha gerekecek."

Cailyn gözlerini kıstı. "O hikâye için sana zaten bir tane vermiştim. Hikaye bitmemişti."

"Biliyorum," dedi Drocco, tahta sandalyelerden birine oturmak için hareket ederek. "Ama uyuyakalmışsın. Bu benim suçum değil."

"Beni yatağa gönderdin!"

Drocco omuz silkti. "Yorgundun."

Cailyn iç çekti. Ayağa kalktı ve yüzünü yıkamak için tuvalete gitti. Odaya tekrar girdiğinde "Pekâlâ," dedi.

"Nasıl ve nerede ?" Drocco sordu. "Hatırlayabildiğin kadarıyla yani."

Cailyn uzun bir süre sessiz kaldı. Drocco odanın diğer ucundan onu izledi ve yanıtını bekledi. Bu, Omega'nın ortadan kayboluşunun boyutlarını ortaya çıkaracak bilgi olacaktı. Belli ki bunu yapmak konusunda isteksizdi ama böyle anlaşıyordu.

Sessizlik çok uzadığında, boğazının arkasından hoşnutsuz bir çıkardı. Cailyn ona baktı ve ellerini yanına bırakarak yatağın üzerine oturdu.

"Omegalarla büyük bir köyde büyüdüm," dedi yavaşça. "En eski anım, köyün ortasındaki tozlu zeminde diğer genç Omegalarla birlikte oynadığımdı."

"Köyü kim yönetiyordu?"

Cailyn gözlerini indirdi. "Omegas. Omegalar tüm köyü yönetiyordu."

Drocco hareketsiz kaldı. Eğer Cailyn'in büyüdüğü köyü Omegalar yönetiyorsa, bu durum daha önce Omegaların kendi kayboluşlarından sorumlu oldukları yönündeki ifadesini destekliyordu. "Neredeydi o köy?" diye sordu.

Cailyn'in gözleri ondan uzaklaştı. "Bunu sana söyleyemem," diye fısıldadı.

"Yapabilirsin," dedi Drocco. "Yaptığımız anlaşma bu. Bana her şeyi anlatacaksın. Köy neredeydi?"

Duraksama çok daha uzundu ama gözlerini Cailyn'den ayırmadan bekledi. "Çorak Topraklar," dedi Cailyn sonunda.

"Çorak Topraklar mı?" Drocco şok olmuş bir halde tekrarladı. "Şu tepenin hemen ardındaki Çorak Topraklar mı? Bütün bölge zehirli. Omegalar nasıl hayatta kalabilir?"

"iyi kullanıyoruz," dedi Cailyn. "Ve Omegaların zehirlerden diğer herkesten daha fazla zarar gördüğü söylentisini biz yarattık."

Drocco anlayışla, "Böylece kimse sizi orada aramayı düşünmez," dedi.

Drocco bu bilgiyi sindirirken aralarında bir sessizlik oldu. "Bu Omegalar'ın saklanmak için katlandıkları yol çok aşırı," dedi sinirli bir şekilde. "Nedenini anlayamıyorum."

Cailyn kararlı bir ifadeyle, "Sana Saray'da da söylemiştim," dedi. "Saldırı altındaydık, hayatta kalmamızın tek yolu buydu."

Drocco sert bir sesle, "Ölmezsiniz," dedi. "Alfalar buna izin vermezdi. Hâlâ yardım edecek ve hasarı en aza indirmeye çalışacak Alfalar vardı."

"Hayır," dedi Cailyn sakın bir sesle. "Kendi Omegalarının olaya karışmamasını sağlayacak Alfalar vardı ama diğer Omegaları kurtarmazlardı. Çoğu Alfa sizin yaklaşımınızı benimser - eğer bir kişi doğrudan sorumluluk alanlarının dışındaysa kimseye yardım etmezler.

Malloron'un kalesindeki çocuk köleler gibi, başka bir Alfa'nın olduğu hiç kimseye yardım etmeye çalışmayacaklardır."

Drocco'nun burnu, içinden bir sıcaklık fışkırırken alevlendi.

"Bize kendimizden başka yardım edecek kimse yoktu," dedi Cailyn. "Ve biz de tam olarak bunu yaptık. Ve bu deneyimden sonra, bir Alfa ile birlikte olmayı özleyeceğimizi mi düşünüyorsun? Ya da Alfalarla birlikte olmak isteyeceğimizi? Türümüzün diğer üyelerine bu kadar acımasızca zulmedilmişken biz neden yapalım?" Elini salladı

kafasını. "Bir Alfa ile birlikte olmayı hiç hayal etmemiştim. Asla. Bu hiç istediğim bir şey değildi."

"Yine de bu senin sahip olduğun bir şey," diye tersledi Drocco, onun itirafına sinirlenerek. "Benimle birlikte yaşamayı bu şekilde deneyimlemen gerekiyordu."

"Sadece önümüzdeki iki ay için," dedi Cailyn, sesi alçak ve kararlıydı.

Drocco çenesini sıkı, kızın cevabı karşısında hayal kırıklığına uğramıştı. "Buraya gel," diye emretti, kanepeyi işaret ederek. "Sana büyükbabamın hikâyesinin geri kalanını anlatacağım." Hikâyeye dönmeye pek hevesli değildi ama onu yanında istiyordu.

Kadın adamın koltuğunun yanındaki yıpranmış kanepeye yerleşirken, adam kaldığı yerden devam .

"Güney Toprakları halkı kabileler halinde örgütlenmiştir. Büyükbabam savaşçı akıl hocasının geldiği kabileyi aradı ve onları kendisini eğitmeye ikna etti. Onlar onurlarına düşkün insanlar, bu yüzden büyükbabamın bir kabile üyesine yardım etmiş olması onları kendisine borçlu kıldı. Yıllarca onlarla birlikte eğitim almış, onlar hakkında bilgi edinmiş ve kültürlerini benimsemiş. Sonra da büyükannemle tanışmış."

Drocco durakladı.

"Sonra ne oldu?" Cailyn sordu.

"O bir Omega'ydı, ama başka bir Alfa ile nişanlıydı. kabile," dedi Drocco. "Bu sırada Omegalar yok olmaya başlamıştı ve Doğu Toprakları ile Batı Topraklarından gelen raporlar onlara ulaşmıştı. Bu yüzden Omegalarına karşı çok korumacıydılar. Eşleştirmeler hassas bir değerlendirme ve çok fazla müzakere gerektiriyordu, özellikle de her kabile saf çocuklar."

Cailyn kaşlarını çattı. "Saf derken ne demek istiyorsun?"

"Alfa ve Omega çiftleri dinamik olarak güçlü çocuklar üretir." Başını iki yana salladı. "Ne demek istiyorsun?"

Drocco Kalede okuduklarını tekrar düşündü. Dinamik saflığı zaten biliyor olmasına rağmen, Keep'teki kayıtlar bunu en iyi şekilde açıklamıştı. "Bir Omega ve bir Omega'nın tanınmış nitelikleri ve davranışları Ebeveynleri Alfa ve Omega çifti ise Alfa içlerinde daha güçlüdür."

Cailyn'in gözleri adamın söylediklerini düşünürken odanın içinde gezindi. "Peki ya Betalar?"

"Alfa ve Omega çiftlerinin nadiren Beta çocukları olur," diye açıkladı Drocco. "Ve Beta'lar zaten güçlü tanımlayıcı niteliklere davranışlara sahip olmama eğilimindedir."

Cailyn düşünürken dizlerine vurdu. "Yani Betalar diğer ikisinin dinamik kalitesini sulandırıyor mu?"

"Evet."

"Bu daha önce duyduğum bir şey değil," diye itiraf etti Cailyn.

"Omegalar kaybolmaya başladığında bu bilgi tüm yöneticiler ve liderler tarafından büyük ölçüde bastırıldı. Ancak bu konuda hala bilgi var."

"Ama bunun gerçekten bir önemi var mı?" Cailyn bir süre daha düşündükten sonra şöyle dedi. "Gerçek anlamda ne fark eder ki?"

"Çoğu kişi için fark etmez," dedi Drocco. "Ama Güney Toprakları'nda Alfaların saf olmasını istiyorlardı. Sadece saf Alfalar kabile olur. Liderler ve sadece saf dinamiklerin liderliğinin zorlu ortamda hayatta kalmalarını başarılı bir şekilde sağlayabileceğine inanıyorlardı. Kabilelerini müzakere etmek ve organize etmek için çok zaman harcadılar ve açıkçası her kabile saf Alfalar istiyordu. Bu yüzden Omegalar ortadan kaybolmaya başladığında son derece endişeli ve gergin hale geldiler."

Cailyn başını salladı. "Ve büyükbaban," dedi tereddütle. "İsteddiği Omega konusunda ne yaptı?"

"Onu çaldı."

Cailyn'in gözleri büyüdü. "Bir Omega mı çaldı?"

Drocco başını salladı. "Onun kendisine ait olduğuna inanıyordu ve başka biriyle evlenmesine asla izin vermeyecekti."

Cailyn uzun bir süre ona baktı ve sonra kaşlarını çattı. "Görünüşe göre bu senin soyunda yaygın bir davranış biçimi."

Drocco öne doğru eğildi, dirsekleri dizlerinin üzerindeydi. "Yanlış anladınız. Onu kabileden çaldı ama o isteksiz değildi. Onun kendisinin de Alfa'sı olduğunun farkındaydı ama kabilesine karşı olan görevi nedeniyle çelişkiler yaşıyordu. Onu alıp götürerek bu kararı onun için kolaylaştırdı. Eğer onunla birlikte olmayı seçmeseydi muhtemelen hayatının geri kalanında mutsuz olacaktı."

Cailyn düşüncelere dalmış bir halde dudaklarını büzdü ve sonra başını eğerek keskin bir selam verdi. "Peki sonra ne oldu?"

"Onu Batı Toprakları'na geri getirdi ve onunla birlikte bir ev kurdu. Bir savaşçı olarak eğitilmiş olmasına rağmen, ona bir yuva sağlamak ve aynı zamanda fark edilmemek için marangozluk becerilerine geri döndü. kabilesi onları arıyordu. Sonunda kız kaçırıldı ve adam kayboldu."

onsuz. Yaşlandıkça zayıfladı ve aklını kaybetti, bir zamanlar güçlü olan her şeyini kaybetti. O oldu..." İşini bitiremedi.

Cümle ve Cailyn'in ona ihtiyacı yokmuş gibi görünüyordu.

Ateş sönerken ikisi de düşünceli bir şekilde uzun süre oturdular. "Yani..." Cailyn tereddütle başladı. "Sen saf bir Alfa mısın?"

Drocco ona küçük bir gülümseme verdi. "Bu babamın hikâyesi. Bunun için başka bir sırra ihtiyacım var."

Cailyn kaşlarını çattı ama bunun gerçek bir kaş çatma olmadığını görebiliyordu. Ne de olsa sırlarını vereceğine söz vermişti. Kendisi hakkında bilgi veriyor olması sadece onunla konuşmanın bir yoluydu ama bu konu onu uzun zamandır deneyimlemediği duygularla doldurdu. "Ama şimdi değil," ekledi. "Burnun kanamaya başladığında arka kapıyı tamir ediyordum. Bu konuya başka bir zaman döneceğiz."

Sonraki hafta boyunca Cailyn normalden daha fazla uyudu. Bir sabah, mutfak pompası üzerinde çalıştığı mutfağa kadar onu takip etmediğini fark etti. Oturma odasına döndüğünde Cailyn'in hâlâ çarşafı kırılmış olduğunu ve elini karnına koymuş hafifçe sallandığını gördü.

"Cailyn," dedi, başka bir burun kanaması geçirip geçirmediğini kontrol etmek için yanına diz çökerek. "Ne oldu?"

İnledi ve başını salladı. "Kendimi hasta hissediyorum."

Drocco ne yapacağından emin olamadan uzun bir süre onu izledi ve sonra arkasına uzandı. "Bu hamileliğinin doğal bir parçası," diye mırıldandı, kolunu karnına dolayıp sırtına bastırırken.

"Nefret ediyorum," diye mırıldandı. "Hayatımda hiç bu kadar kötü hissetmemiştim."

Drocco ona doğru eğildi ve boynunu öpmek için direndi. "Sonsuza dek sürmeyecek," dedi kulağına. "Sadece birkaç hafta."

"Haftalar mı?" İnledi ve başını salladı.

Drocco kıkırdamamak için kendini zor tuttu ve parmaklarını kadının karnında gezdirdi.

Birkaç uzun dakikadan sonra Cailyn başını ona doğru çevirdi. "Omega hamileliği hakkında çok şey biliyor musun?"

Drocco, "Kayıt Merkezi'nde bu konuyu inceledim," diye cevap verdi.

"Alfa'ya ihtiyaç duyulması dışında Beta dişi hamileliğinden pek bir farkı yok ama belli ki daha yüksek riskleri var."

Cailyn bir süre sessiz kaldı. "Keep'te Omega hamileliği üzerine mi çalıştın?"

"Evet."

"Beni düşünerek mi?"

Drocco onun sesindeki sertleşmeyi fark etti. "Evet," dedi kararlılıkla. "Seni hamile bırakmaya niyetli olduğumu Haz sırasında sana zaten söylemiştim. Sen Saray'a döndüğünden beri bunu planlıyordum. Bu seni hâlâ kızdıran bir şey olmamalı."

Cailyn oflayıp pufladı ve başını tekrar öne çevirdi. "Omegalara ve Alfa/Omega bağlantısına saygı duyduğunuzu söylüyorsunuz. Bu kadar derinlemesine manipüle ettiğin birine nasıl saygı duyabildiğini anlamakta güçlük çekiyorum."

ısırarak cevap verdi. "Saygının ne olduğunu anlamıyormuşsun gibi geliyor. Bir şey söylüyorsun ama tam tersini yapıyorsun."

Drocco'nun eli karnında daha da sertleşti. "Saygı kazanılmalıdır, Cailyn. Her iki şekilde de çalışıyor. Omegalar'a saygı duyuyorum ve Alfa/Omega bağlantısı. Ama casuslara saygı duymuyorum. Ve saygı duymuyorum Bir Alfa olarak bana saygı duymayan herkes." Yüzünü görebilmek için yavaşça sırt üstü çevirdi. "Bana yalan söyledin ve bana geldin. sahte bahaneler. Bilgi almak için beni kullanmak niyetindeydin ve fark edildiğinde Yetenek'i kullanarak kendini o bariyerin arkasına saklayarak beni kandırdın. Her ne kadar manipüle edilmekten nefret etsen de, yetenekli bir manipülatör olduğunu gösterdin."

Cailyn ona daha önce hiç görmediği bir ifadeyle baktı.

"İstediğim tek Omega'nın sen olduğunu içten içe fark ettim," dedi.

"ama aynı zamanda davranışının kınanması gerektiğini de fark ettim. Aramızda herhangi bir saygı oluşmadan önce bunun düzeltilmesini istedim."

"Davranışlarımı düzeltmemi mi bekliyordun? Sanki eğitilmesi gereken vahşi bir köpekmişim gibi?" Cailyn sordu, sesi sertti.

"İhanetini cezalandırmayı umuyordum," dedi Drocco sertçe. "Ve belki bu yapıldıktan sonra, gerçek bir bağlantı kurmaya devam edebilirdik."

Cailyn başını salladı. "Bunu nasıl beklersin? Beni bu şekilde cezalandırırken seninle bağ kurmamı nasıl beklersin?"

"Güvenmeseydim sana güvenmemi nasıl beklerdin?"

"Ama bana güvenmiyorsun. Davranışlarımı düzeltmedin, Drocco. Kaçmak ve senden uzaklaşmak istememe neden oldun. Tüm yöntemin işe yaramadı."

Drocco'nun göğsünde yumuşak bir hırıltı yükseldi. "İşe yaramadı çünkü senin işkence yöntemlerine sadık kalmadım," dedi sertçe. "Yapsaydım, uygun bir şekilde cezalandırılırdın."

"Neden buna sadık kalmadın?" diye sordu.

"Aramızdaki olası bağı daha fazla yok etmek istemedim," dedi sinirli bir şekilde. "Ama onarmaya çalıştım ve sen bunu kabul etmedin."

Karşılık vermeye çalışırken tüm vücudu titredi ve yüzünü buruşturarak kendini sıktı. Yüzünü kendisinden başka tarafa çevirdi, karnını ovmaya devam etti ve vücudunu onun yumuşak, küçük vücudunun etrafında kıvrırken mırıldandı.

Bir süre sonra nefes alış veriş . "Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu.

Başını salladı ama bir şey söylemedi.

Sonraki haftanın büyük bir bölümünde Cailyn mide bulantısından muzdaripti ama aslında kusmamıştı. Drocco onun yanında kaldı, karnını ovdu ve vücudunu kendine yaklaştırdı, ancak onu sevmemeye veya gereksiz yere dokunmamaya dikkat etti. Onunla bir süre yattıktan sonra kendini daha iyi hissediyor gibiydi. Belki de ona yakın olmak mide bulantısını iyileştiriyordu, belki de onun yanında daha iyi uyuyabiliyordu, belki de onun dokunuşunu hissetmeye ihtiyacı vardı... ya da belki de bunların hiçbiri değildi ve o sadece böyle düşünmekten hoşlanıyordu. Belki de aralarındaki bağ, bunun bir önemi olmayacak kadar zayıftı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

CAILYN

Cailyn'in hayatı çelişkili duygu ve düşüncelerden oluşan bir karmaşa içinde geçiyordu. İlk başta, üzerine çöken kara kasvet duygularını felç etti. Üzerinde o kadar ağır bir yük vardı ki, her şeyden kaçmak için duyduğu aşırı istekten başka bir şey hissetmiyordu. Midesindeki çarpıntı bile kaybolmuştu. Doğru verdiğinden emin olduğu tek kesin karar Drocco ile yaptığı anlaşmaydı. En azından her şeyin ne zaman olacağını biliyordu. Sonunda özgür olacaktı. Artık kaçmak yok, saklanmak yok, hayal kırıklığı ya da beklentiler yok... sadece gerçek özgürlük.

Ne var ki, o siyah ölümün huzuruna dalmayı başaramamıştı. Bir Alfa'nın evinde dolaşp aptalca sorular sorması dikkatini dağıtıyordu. Her şeyin zaten sahip olduğu gibi kalmasını istiyordu - neden bir şeyleri değiştirmek zorundaydı ki? Buraya asla geri dönmeyecekti, hiçbir şeyi düzeltmeye gerek yoktu. Evindeki çürümüş yiyecekleri çıkardığında neredeyse mantıksız bir öfke nöbetine girecekti.

sebze tarlası. Hiçbir şey yetiştiremiyorsa ne olmuş yani? Berbat sebzeler yetiştirmek onun arazisiydi ve buna hakkı yoktu. Ona öyle söyledi. Defalarca. Adam giysilerini karıştırıp kötü dikilmiş tunikleri birbiri ardına çıkardığında ve onaylamayan bakışlar fırlattığında patlayabilirdi. Kasvetin önemli ölçüde azaldığını fark edene kadar birkaç gün sürekli atıp tutmuştu.

O zamandan beri üzerine kaçamadığı bir kafa karışıklığı çökmüştü. Drocco'dan gerçekten nefret ediyordu. Ona yaptıklarından dolayı ondan her şeyden çok nefret ediyordu. Yine de, evindeki Alfa tanıdığı Drocco değildi. Onunla o anlaşmayı yaptığından beri farklıydı. Ona dokunmuyor ve önce onunla konuşmadığı sürece onunla neredeyse hiç konuşmuyordu. Eşyaları tamir ediyor, ona hikâyeler anlatıyor ve vücudu delirdiğinde ona yardım ediyordu. Adamın bu davranışıyla ne elde etmeye çalıştığını anlayamadı. Belki de onu gafıl avlamak ama ne olabilirdi ki?

ne anlamı vardı? Belki de artık gerçek özgürlüğünü müzakere ettiği için onunla uğraşmaktan vazgeçmişti. Yine de bu düşünce onu da tatmin etmemişti. Drocco ona sarıldığında, yumuşak ve yatıştırıcı mırıltısını sırtına vurduğunda, kokusu onu sardığında ve kalın kolları onu , bundan daha iyi bir şey olamazdı. Midesi bulandığında bile onun kendisine dokunmasından aldığı zevkle iç geçiriyor ve ona daha da yaklaşıyordu. Bunun nedeninin evine geldiklerinden beri hiç çiftleşmemiş olmaları olduğu sonucuna vardı ama bu bile kafasını karıştırıyordu.

Onunla asla ama asla cinsel ilişkiye girmemeye karar vermişti. Eğer yaparsa, bu sadece yanlış bir mesaj gönderecekti ve onun anlaşmalarını yeniden müzakere etmek için herhangi bir nedeni olmasını istemiyordu. Yine de Omega içgüdüleri buna şiddetle karşı çıkıyordu. Bu içgüdülerin ayrı olduğunu düşünmemeye çalışıyordu, Anneler öyle olmadıklarını doğrulamıştı ama bedenini, düşüncelerini etkileme biçimleri sanki başka biriymiş gibiydi. Drocco'nun dilinin ağzına girmesini isteyen, içine kalçalarını sıkmasını isteyen, ıslak ucunu emerken sikinin baş döndürücü kokusunun burnuna dolmasını isteyen başka biri. Bu arzu neredeyse çıldırtıcıydı.

Dışarıdan olabildiğince kayıtsız kalmaya çalıştı. Umutsuzluğunun dalları hala oyalanırken ve onu sürekli hatırlatırken bunu yapmak daha kolaydı. kısıtlamalar kelimenin tam anlamıyla boynuna uzanıyordu. Burası onun kokusu ve dokunuşuyla aşırı derecede uyarıldığı hapishane odası gibi değildi; ona karşı koyabileceğinden emindi. Bu yüzden kendini onun hakkında meraklanmaya bıraktı. Muhtemelen onun geçmişini duyacak, gerçekte bir marangoz olduğunu bilecek ve bu yönünü görecekt tek kişi o olacaktı. Bu yüzden kendini buna kaptırdı.

"Bana babandan bahset."

Drocco, tamir etmekte olduğu bir panjurun içine arduvazlı pencere camlarını yerleştirirken durakladı.

"Biliyorum," dedi Cailyn o cevap vermeden önce. "Bir sırra ihtiyacın olduğunu biliyorum. Sor bakalım."

Drocco camları panjurun içine sabitledi ve konuşmadan önce hareketsiz bir şekilde oturdu. "Bu Omega köyünü Omegalar yönetiyor demiştin."

Cailyn'in ruh hali çöktü. Çaresizliği içinde ona değerli bilgiler vereceğine söz vermişti. Daha önce uğruna ölmeye hazır olduğu bilgileri. Ve yine de, ıstırapı içinde, umursamamıştı. Onu terk edenler Annelerdi. Artık onu asla kabul etmezlerdi. Neden?

Onlar ondan vazgeçmişken, işkence dolu bir hayat mı yaşamalıydı? Zaten ikisinin de hafızasını silmeyi planlıyorlardı, ne kadar çabuk yaparlarsa o kadar az

Drocco'nun bilmesi ona zarar verebilirdi. Yine de cevap verirken göğsündeki sıkışma hissiyle . "Evet."

"Bir tür sosyal yapınız var mı? Bir konsey ya da bir yönetici?" Cailyn oturduğu tahta sandalyede kıpırdanmamak için kendini zor tuttu.

"Bize liderlik eden, Anneler adı verilen yaşlı Omegalarından oluşan bir konseyimiz var."

Drocco bir an için düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı. "Bütün köy Omega casuslarından mı oluşuyor?"

"Hayır. Her Omega için farklı roller ve amaçlar .

Varlığımızı güvenli ve olumlu kılmak için herkes bir şekilde katkıda bulunuyor." "Peki madem hepiniz orada yaşıyorsunuz, neden bu kulübeye sahipsiniz?"

"Tehlikeli görevler üstlenen bizler, yaşadığımız bazı şeyleri sindirmek için kendi başımıza zamana ve alana ihtiyaç duyma eğilimindeyiz. Bazen bunu diğer Omega'lardan uzakta yapmak daha iyidir. Bu kulübe eskiden emekli olan yaşlı bir Omega casusuna aitti."

Drocco uzun bir süre sessiz kaldı. "Omega liderleriniz size Alfalar hakkında söylediklerinin kanıtını sundu mu?"

Cailyn'in rahatsızlığı hafif bir savunmaya dönüştü. "Bize raporları gösterdiler. Ve o sırada hayatta olan Omegaların tanık ifadelerinin çoğunu."

"Bunlar sahte olabilir." Drocco deklanşörü yavaşça çevirdi, onun Kaşları çatık. "Bu köy konseyinizden hayatta olan var mıydı?" "En azından biri yaşıyordu."

"Ve bir eşi yok muydu?"

Cailyn omuzlarını kaldırdı. "Bilmiyorum. Sanırım o yaptı."

"Bilmen *gerekir*," dedi Drocco sertçe, başını kaldırıp ona bakarak. "Ne söylediğini kanıtlayamayan birini nasıl körü körüne takip edersin? ne diyorsun?"

"Yalan söylemeleri için hiçbir neden yok," diye verdi Cailyn. "Ne anlamı olabilir ki? Söyleyin bana, sadece bir yalanı desteklemek için böylesine gizli ve saklı bir hayat yaratma zahmetine katlanmanın ne faydası var? Onlar

Omega'ların kendileri de kendilerini mahrum bırakmışlardır. Onlar biliyorlar ki Omegalar ihtiyaç duyar ve arzular-" Aniden durdu, söylemek üzere olduğu şey karşısında şok .

Gözlerinde bir şeyler değişti ve dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Neye ihtiyaç duyuyor ve neyi arzuluyorsun?" Tüm duruşu değişti ve bir anda

O anda, Saray'ın yatak odasındaki Drocco'ydu - onun endişelerini umursamayan ve sadece onu kalbinin içeriğine göre beceren ve düğümleyen. Meme uçları sertleşti ve bacaklarının arasındaki ilahi bir karıncalanma ona kayganlığının toplandığını söyledi. Evet, büyük bir kısmının istediği bu Drocco'ydu.

Gözlerini ondan kaçırmak için kendini zorladı. "Yok bir şey," diye kekeledi. "Söylemek istediğim bu değildi."

Drocco boğazının arkasından o tanıdık sesi çıkardı. Kadın ona dönüp baktığında, adam panjuru pencere çerçevesine takıyordu.

Adamın arzusunu yerine getirmeyeceğini anlayınca içinde sert bir kızgınlık alevlendi. Aniden ayağa kalktı ve kanepeye doğru ilerledi, ancak yarı yolda adam konuşmaya başladı.

"Babam Hallowcryst'te doğdu. O da Güney Toprakları'nın savaşçı inançlarını ve büyükbabamın marangozluğunu öğrenerek büyüdü. eğitim."

Cailyn tahta sandalyeye geri döndü ve sessizce yerine oturdu. "Ama babam bir savaşçı değildi, her türlü silahla mücadele ederdi. Büyükbabası onu eğitmeye çalıştı ama tasarım konusunda çok başarılı oldu." Drocco deklanşörü test etti, hareket edip etmeyeceğini görmek için sıkıca bastırdı. Tatmin olduğunda ellerini fırçaladı ve başladı. "Zamanını evlerine yardımcı olacak tasarımlar düşünerek ve bunları yaratmaya çalışarak geçirdi. Yaptıkları etkileyiciydi ve sonunda Büyükbaba onu daha fazla eğitim alabilmesi için Grence'e gönderdi. Eğitim aldıkça silahlar tasarlıyor, Büyükbaba da onları yaratıyordu.

Güzel. Büyükbabam onları eğitim için kullandı. Kısa süre sonra babamın tasarımları büyük talep gördü. Kimse onun silah yapabildiğini bilmiyordu ama diğer tasarımları, özellikle de evdeki hayatı kolaylaştıranlar çok popüler oldu.

"Sonunda, Ashens Kralı ondan sarayı için eşyalar yapmasını istedi. Babam her hafta sarayı ziyaret eder ve istediği projeler hakkında ona danıştı. Ancak Ashens Kralı Omegaları toplamaya başlamıştı."

"Omegaları toplamak mı?"

"Evet. Ashens'te kalan son bağımsız Omegaları da ele geçirilmekten korumak için toplamıştı, en azından öyle yaptığını söylemişti. Babam yaşam alanları için eşyalar tasarlamakla görevlendirildi. Babam

Eşyaları takmak ve test etmek için düzenli olarak Saray'ı ziyaret etti ve annemle de orada tanıştı."

Drocco pencereyi incelerken durakladı. Odanın geri kalanına bakarak etrafına göz gezdirdi. "Burada onarılacak başka pencere var mı?"

"Onun da kendisi için olduğunu hemen anladı mı?" Cailyn sordu.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Drocco. "Onu düzenli olarak görmeye gitti ve bir ilişkileri vardı." "Ruh bağı mı kurdular?"

"değil." Drocco'nun çenesindeki sertlik ona bir şeylerin yolunda gitmediğini söylüyordu. Şöminenin kırık kısmını incelemek için odanın ilerledi.

"Neden olmasın?"

Drocco cevap vermek için bir an bekledi. "Ashens Kralı'na aitti ve onun güvenliği için orada olduğunu iddia ediyordu. Hallowcryst'in böyle kırsal bir bölgesine gitmesine izin vermesi mümkün değildi. Babam fikrini değiştirmesi için ona yalvardı ve onu ikna etmeye çalıştı ama kral kararından vazgeçmedi."

Cailyn kaşlarını çatı. "Baban bir Alfa mıydı?"

"Kesinlikle!" Drocco gözleri parlayarak havladı. "O lanet olası bir Alfa'ydı. Kimseye yalvarıp yakarmaması gerekirdi."

"Onu öylece alması gerektiğine mi inanıyorsun?" Cailyn eşit bir şekilde konuştu. "Büyükbabanın yaptığı gibi mi?" *Onun yaptığı* gibi.

Drocco ona, dile getirmediği düşüncesini tahmin ettiğini gösteren bir bakış fırlattı. Yedek malzemelerin ve aletlerin bulunduğu yere yöneldi ve onları gözden geçirdi.

"Belki de Ashens Kralı'na saygı göstermek istemiştir?" Cailyn bunu önerdi. "Belki de ona sadıktı. Bunu hiç düşündün mü?"

"Büyükbabam da bu sonuca varmıştı," diye karşılık verdi Drocco hışımla. "Babama onurun anlamını aşlamıştı ama o yanlış kişiye onurla bağlıydı."

"Neden? Ne oldu?"

Drocco aradığını buldu ve şöminenin yanına döndü. "Annem hamile kaldı."

Cailyn'in kaşları havaya kalktı. "Hâlâ Saray'dayken mi?"

"Evet. Ashens Kralı mutlu değildi ama annemin istediği şeyin bu olduğunu kabul etmek zorundaydı. Onun Alfa'sıyla birlikte olmasına izin vermek zorundaydı.

hamilelik sırasında. Ancak yine de kızının güvende inanmadı ve ona göz kulak olmaları için üç Yetenek ustası gönderdi."

Cailyn neredeyse inliyordu, içinde büyüyen bir korku hissi vardı.

"Annem ve babam bir süre mutluydu. Beni doğurdu ve kendini güvende ve mutlu hissetti. Ancak Yetenek-zanaatkârları hiç de mutlu değildi. Hallowcryst'in kırsal kesiminde yaşamak için Ashens'in lüksünden uzaklaştırılmışlardı. Sihirleri köyü yabancılardan saklıyordu ama yeni hayatlarından sürekli şikayet ediyor ve köyümüzün insanlarına işkence etmekte heyecan ve eğlence buluyorlardı.

Büyüdüğüm süre boyunca, onlara asla yakın olmamaya ya da Ama köy küçüktü ve kendilerini eğlendirmek için köylüler dolaşıyorlardı.

"Bir keresinde komşu arsada yaşayan ve bazen benimle antrenman yapan bir çocuğa işkence ettiklerini görmüştüm. Nefes alamazın diye başının etrafına büyü sarıyorlardı ve yettiğini düşündüklerinde serbest bırakıyorlardı. Nefesini ne kadar tutabileceğini görmek için oynadıkları bir oyundu."

"Bu korkunç," diye fısıldadı Cailyn.

"Eve koştum ve baltamı aldım."

"Baltan mı vardı? Kaç ?"

"Sekiz," dedi Drocco ona bakarak. "Büyükbabam bana silah kullanmayı öğretti ve beş yaşımdan beri beni eğitiyor. Bu konuda yetenekli olduğumu iddia etti ve babama bana kendi baltamı tasarlattı. Büyükbabamınkinden daha küçüktü ama keskin ve güçlüydü."

Cailyn sandalyesinde kıpırdandı, birazdan duyacakları karşısında diken üstündeydi. "Ne oldu?"

"Yetenek ustaları bana güldü. O sırada ayakta zor duran çocuğun önünde durdum ve onu bırakmalarını söyledim. Güldüler ve benimle alay ettiler. Küçük aptal bir Alfa'nın onlara zarar veremeyeceğine inanıyorlardı. Ben de baltamı içlerinden birinin kafasına fırlattım."

Cailyn'in nefesi kesildi. "Kralın Yetenek Zanaatkârlarından biri mi?"

"Kim oldukları umurumda bile değil," diye gürledi Drocco, ona karanlık bir bakış fırlatarak. "Onlar işlerini yapmıyorlardı. Sırf büyü yapabildikleri için insanlara işkence etmeyi ve köyü onlara bedava erzak, yiyecek ve giyecek vermeye zorlamayı tercih ediyorlardı. Aşağılık insanlardı." Yavaşça nefes verdi ve şömineye döndü. "Ben ve çocuk kaçtık ama

Elbette kalan Yetenek-zanaatkârları beni nerede bulacaklarını biliyorlardı. Evimizi yıktılar ve büyükbabamın tüm silahlarını aldılar, ama benim

Anne o sırada çok hamileydi ve onun evini yuvasını yıktılar. Köylülerin geri kalanı öfkelenildi ve krala onlar hakkında bir şeyler yapması için ricada bulundu.

"Kralın muhafızları beni ve hâlâ köyde kalarak hayatımızı cehenneme çeviren Yetenek-zanaatkârlarını sorgulamaya geldi. Sonunda kral köyü ziyaret etti ve bir tür duruşma düzenledi. Bana ne olduğunu sordu, ben de anlattım. Bana Yetenek-zanaatkârlarının annemi korumak için ona söz verdiklerini ve eğer onları köyümde oldukları için cezalandırırsa, sadakatlerini cezalandırmış olacağını açıkladı. Bana sözlerini tutmalarını ve Hallowcryst'te kalmalarını isteyip istemediğimi sordu. Ben de hayır dedim. Ona sözlerini tutmanın başkalarına yük olmaması gerektiğini söyledim. Güldü ve benimki gibi bir köyde kalmak için yaptıkları fedakârlığın karşılığını almaları gerektiğini söyledi. Yetenek'in yol açtığı deliliğin ilk aşamalarındaydılar ve annemin güvende olmasını istiyorsam buna katlanmalıyım."

Drocco şöminenin üzerinde sağlam şekilde çalışıyor, son kırık tuğlayı da dikkatle yapıştırıyordu. Ama Cailyn onun gergin olduğunu duruşundan anlayabiliyordu. kadar uzun süre sessiz kaldı ki Cailyn devam etmeyeceğini düşündü.

"Büyükbabam benim adıma tartıştı ve yardım ettiğim çocuğun babası ve da benim adıma tartıştı. Babamın bir şeyler söylemesini bekledim ama söylemedi. Ve sonra nedenini öğrendim."

Cailyn neredeyse nefesini tutacaktı. "Neden?" diye nefes aldı.

"Annemin doğurduğu ilk Omega çocuğunu krala vaat etmişti. Hamile olduğu çocuğa. Biliyordu ki, eğer herhangi bir sebepten dolayı, Yetenek-Zanaatkârlar onu korumayı bırakır ve kadın ortadan kaybolursa, adam vatana ihanetten tutuklanır."

"Ama ortadan kaybolması onun hatası olamazdı," diye karşı çıktı

Cailyn. "Onu sözde güvende olduğu kralın sarayından aldı,"

Drocco dişlerini sıkarak konuştu. "Diğerlerinin hepsinin Birlikte tutulduğu Omegalar kaçırılmıştı. Sahip olduğu herhangi bir Omega çocuğunun da alınma ihtimalinin olması önemli değildi. Bunların hiçbiri kral için önemli değildi."

Cailyn tuttuğu nefesi dışarı verdi. "Bu son kral mıydı? Yendiğin kişi mi? Onu bu yüzden mi öldürdün?"

Drocco ona baktı. "Hikâye henüz bitmedi." İşine bakmak için geri çekildi. "Her şey ortaya çıktığında büyükbabam çok öfkelenildi. Kralın sözlerinin etkisini henüz anlamamıştım ama köylüler şok olmuşlardı. Kral benimle konuşmak için diz çöktü ve durumu açıkladı.

sözlerin ve onurun önemi. Ona büyükbabamın bana bunu zaten öğrettiğini söyledim. Bana Yetenek-zanaatkârlarından birini öldürerek bir suç işlediğimi ve borcun ödenmesi gerektiğini söyledi. Büyükbabam araya girmeye çalıştı ama o ve diğer köylüler geri çekildi. Bana, Yetenek-zanaatkârlarının geri ödemelerini almalarına izin verip vermeyeceğimi sordu ve eğer öyleyse, sözlerini bozmalarına ve köyü terk etmelerine izin verecekti. Ben tutuklanmayacaktım ve köylüler huzur içinde bırakılacaktı. Ona evet dedim ve anlaşmayı kabul ettiğime dair yemin ettim. Kral ayağa kalktı ve onlara borcu ödemelerini söyledi."

Drocco bir nefes aldı ve ona döndü. Cailyn onun gözlerindeki karmaşık derinlikten gözlerini alamadı.

"Yetenek ustaları, çılgınlıklarına yenik düşerek, doğmamış kardeşimi annemin rahminden koparmak için Yeteneği kullandılar."

Cailyn'in nefesi kesildi. "Ne?" Gözlerini tekrar tekrar kırptırdı, yaşadığı şok gözlerini yaşarttı.

Drocco'nun gözleri onunkileri tuttu. "Kral onlara bebeğe zarar vermemeleri için ısrar etti ama onlar çocuğu çıkarmak için büyüyle kadını yırttılar. Köylüler kargaşa içindeydi ama kralın muhafızları yine de onları . Daha sonra sağlıklı olduğundan emin olmak için çocuğu kontrol ettiklerinde, çocuğun erkek olduğunu ve bu nedenle kralın istediği Omega dişisi olamayacağını keşfettiler. Babam yalan söylemişti çünkü kralın sabrının tükenmekte olduğunu biliyordu - bunu nasıl bir sır olarak saklamayı umduğunu bilmiyorum. En azından çocuk dişi olsaydı, dinamiği keşfedilmeden önce ona daha fazla zaman vermiş olurdu. Kral onu vatana ihanetten hapse attırdı ve kardeşimi bir çöp gibi annemin yanında ölmesi için yere attı."

Cailyn'in söyleyecek sözü yoktu. Elleri kucağında kıpırdandı ve düzensiz nefes alışları kulaklarını doldurdu. Bir insanın nasıl bu kadar acımasız olabileceğini ya da genç bir çocuğun böyle bir olayla nasıl başa çıkabileceğini hayal bile edemiyordu.

"Gitmeden önce bana birinin söz vermesine saygı duymam gerektiğini ve krala verilen sözün en güçlüsü olduğunu hatırlayacağıma inandığını söyledi. Yetenek-zanaatkârlarını sözlerini bozmaya zorlamıştım. Ona söz vermişti, bu yüzden çocuğu hemen yanına almaya niyetlenmişti." Drocco konuşurken çenesi sıkıştı. "Ona, onların yerine geçecek başka bir söz vereceğimi söyledim. Bir gün ona borcumu ödeyeceğime ve onun her çok değer verdiği üç şeyi alacağıma yemin ettim. Ve aldım da. Krallığını, ailesini ve hayatını aldım."

Odada derin bir sessizlik vardı ama Cailyn bunu bozmaya cesaret edemedi. Drocco şöminenin yanında duruyordu, gözleri anılardan uzaktı. Yüzünde daha önce hiç bu kadar acı çeken bir ifade görmemişti.

"Ondan sonra büyükbabam beni ve diğer çocuk Torin'i eğitti," dedi sesi kısık bir şekilde. Tekrar şömineye doğru eğildi. "Bize yalanların acıdan başka bir şey getirmediğini öğretti. Dünyaya sözümüzden başka hiçbir şeyle gelmediğimizi. Hiçbir şey onur ve sadakatten daha önemli değildir, özellikle de söz konusu Omegalarımız olduğunda." Başını tekrar kaldırdı ve siyah gözleri dönmeye başladı. "Babam Omega'sına saygısızlık etti. Ona ya da onun iyiliğine sadık değildi, hayatının geri kalanında onu korumaya niyetli değildi. O zamanlar Doğu Topraklarında var olan son Omegalardan biriydi. ve ona layık değildi. Bunu fark ettiğim an, kendiminkini bulmam gerektiğini biliyordum. Kendime ait bir Omega, benim için olması gereken bir Omega. Layık olabileceğim biri."

Cailyn'in omurgasında garip bir şeyler kıpırdadı. Gözleri uzun bir süre onunkileri tuttu ve ona dokunmak için bir özlem uyandı. Sonra tekrar ona döndü
Şömine.

Cailyn sandalyesinden yavaşça kalktı ve yerdeki derme çatma yataklarına doğru ilerledi. Drocco ona baktı ve otururken kaşlarını çatı. "Sen Hasta mısın?"

"Yorgunum," diye fısıldadı, hıçkırıkların tehdit ettiği boğazı ağrıyordu. Drocco, yan yatıp bacaklarını yukarı doğru kıvrırken onu izledi. O da onu izledi.

Sonunda ayağa kalktı ve yavaşça ona doğru ilerledi, arkasına geçti ve onu içine çekti. Elini adamın beline doladığı kalın koluna sürttü ve adamın mırıltısı ağır ve derin bir şekilde patladı. Bacaklarını onunkilerin altına kıvrırdı, onun için güçlü, sert, gürleyen bir koza oluşturdu ve yüzünü omzuna indirdi. Burnunu omzunda daireler çizerek gezdirdi ve sonra ucunu köprücük kemiğinden aşağı ve boynundan yukarı doğru gezdirerek doğrudan kadının kalbine bir ürperti gönderdi. Adam onu koklarken, onun içinde rahatladığını biliyordu; onu hissettiğinde, ve onu davet ettiği gerçeğinde. Ve bu onu mümkün olduğunu düşündüğünden çok daha fazla memnun etti.

Zaman yavaş geçti ama çok geçmeden mülkün büyük bir kısmı Drocco'nun standartlarına göre onarıldı. Yapacak pek bir şeyin olmadığı bir tür arafa girdiler.

Cailyn, Drocco'nun yapmasına izin vermek yerine onlar için yemek pişirmeye başladı. Adam bir pencereyi tamir edebiliyordu ama toprak ocağıyla ilgili becerileri ciddi anlamda eksikti. Elbette bunu onu doyurmak için yapmıyordu, sadece zaman geçtikçe ona yapacak bir şeyler veriyordu ve yemek yapmaktan hoşlanıyordu.

Onun yemek pişirme becerileri karşısındaki şaşkınlığı karşısında aşağılanmamaya karar verdi. İki kez yemesini sağladıktan sonra baharatlı yaban domuzu ve fasulye güvecinin neredeyse tamamını bitirdi ve sonra ona kaldıkları süre yemek pişireceğini söyledi. Drocco şöminenin bakımını yaparken ve toprak tarlasını yeniden ekerken o da çamaşır yıkamak ve giysi yapmakla meşguldü.

Ayrıca çoğu zaman onu izliyordu, yüzünde tuhaf ifadeler vardı ve kadın buna izin vermekten memnundu. Bir daha hikâye alışverişinde bulunmadılar. A Ona ailesinden bahsettiğinden beri onları garip bir hava sarmıştı ve bundan nasıl bilmiyordu. Ona aynı şekilde bakamıyordu. Belli ki çocukluğunda dürüstlük, sadakat ve yemin bozma etrafında dönen bir travma yaşamıştı. Bu şeylerin onun için en önemli şeyler olması şaşırtıcı değildi.

Bir sabah, Torin'in yetiştirilme tarzını derinlemesine düşünürken, "Torin neden senin ordunda?" diye sordu.

Adamın kolu hafifçe kızın etrafında sarsıldı. "Neden olmasın?"

Drocco sordu. "Sadece, ordunuzun geri kalanı Alfalar ve o bir Beta..."

Drocco düşünürken sessizdi, nefes alış veriş i düzgün ve sabitti.

Drocco, "Bir Alfa ordusu kurmanın nedenlerinden biri de Alfaları korumaktı," dedi. "Hiçbir Alfa'nın, doğmamış kardeşim gibi, iktidardaki Beta'ların elinde acı çekmesini istemedim. Kısa sürede fark ettim ki Alfa doğumu

Oranlar düşecekti ve Omegas'ta yaşanan paniğin bizim çöküşümüz olmasını istemedim. Birlikte daha güçlüyüz." Adam onu hafifçe kaydırdı ve kadın adamın sertliğini poposunda hissetti. "Büyükbabam bana dinamik saflığı da öğretmişti ve fark ettim ki, bu konuda çok az kişiden biriydim.

Saf Alfalar ayrıldı ve bu durumumuzu daha da kötüleştirdi. Lox'u yaratmayı başarabilecek kişinin ben olacağımı fark ettim çünkü diğer Alfalar içgüdüsel olarak benimle bu bağı hissedeceklerdi."

"Seni takip etmek için mi?" Cailyn poposunu hafifçe yana yatırarak sordu.

Drocco, "Hayır," derken kastettiği kelimeleri bulmakta zorlandı. "İlham almak... ilham almak. Ya da onlardan farklı bir şeylere sahip olduğumu fark etmek. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Ama mesele şu ki, dinamik saflık nedeniyle bunu yapma kararını vermek bana düştü - üzerinde kontrolüm olmayan bir şey. Torin'in bir Beta olduğu gerçeği üzerinde hiçbir kontrolü yok. Onu sık sık hafife alıyorum.

Dinamikliği nedeniyle, olmasını istemediğim zamanlarda bile yanımda oldu. Tüm savaşçıları arasında en sadık, en tutkulu ve en kurnaz olduğunu kanıtladı. Kolaylıkla bir Alfa olarak doğabilirdi. Bana hayranlık duymuyor. Ve zekası eşsiz. Benim düşündüğüm gibi düşünmüyor ve bu benim işime yarıyor. Ama en önemlisi, bana her zaman doğruyu söyler."

Cailyn dönüp onunla yüzleşti. "Sence bu suçluluk duygusu mu?"

Drocco kaşlarını çatı. "Ne için suçluluk?"

"Ona yardım ettiniz ve sonuç olarak ailenizin çoğunu kaybettiniz."

"Bu durumla bu şekilde başa çıkmak benim seğıimimdi."

", kendini suçlu hissetmediği anlamına ." Drocco

başını salladı. "Hayır."

"Suçluluk duygusu insanlara şunu yaptırabilir-"

"Hayır," dedi Drocco sertçe. "Bu suçluluk duygusu değil. O gün oradaydı. Anlıyor."

Cailyn ona bakakaldı. "Neyi anlıyor?"

Drocco ona ters ters baktı, siyah gözleri onu içine çekerken burun delikleri alevlendi, neredeyse bağlantı kurması için ona meydan okuyordu.

Cailyn'in gözleri anlayışla açıldı. "Suçluluk hissediyorsun-"

Drocco homurdandı ve başının arkasını kavradı, ona doğru eğildi, ağız onunkinden birkaç santim uzaktaydı. Vücudu onunkine bastırđı ve aleti ona sürtündü. Gözlerini onunkilerden ayırmadı ama bu kadar güvenli bir şekilde tutulma hissinin tadını çıkardı. O tanıdık titreme hissi tüm gücüyle içine çarptı.

"Annem bana Omegaların Alfalarına ihtiyaç duyduklarını söyledi," diye nefes aldı, gözleri vahşiydi. "Onlara şiddetle güvenirler ve onların bağlılığına ve korumasına ihtiyaç duyarlar. Üç tane vardı ve yine de en iğrenç şekilde öldü."

"Sadece sekiz yaşındaydın-"

"Hiç fark etmez!" diye bağırdı. "Onun ve kardeşimin kaderini belirleyen benim sözümdü. Bundan sonsuza dek ben sorumlu olacağım."

Adam onun gözlerini tuttu, kararlı bakışları onu içine çekerken yumuşadı. İçindeki titreme, zar zor dayanabildiği ana kadar şiddetini artırdı. Onu istiyordu. Tam bacaklarını açıp onu içine almak için ikna etmeye başlamıştı ki Drocco onu bıraktı ve ayağa kalktı.

Bundan sonra ona duyduğu cinsel ihtiyaç daha da kötüleşti. Dikkatini dağıtmak için ne yaparsa yapsın, sürekli olarak şiddetli bir uyarılma halinde kaldı. Drocco'nun da dikkati dağılmış gibi görünüyordu ama o sadece

Yeniden yaşadığı kötü anılar yüzünden olduğunu varsayıyordu. kötüsü de adamın kendisine ilgi göstermemesinden rahatsız olmasıydı. Onun ilgisini istiyordu. Onun kendisini becermesini, düğümlemesini ve okşamasını istiyordu. Bunu inkâr edemez ya da bu sefer başka bir şeyi suçlayamazdı. Nasıl olsa ölecekse, isterse bunu neden yapamasındı ki?

Bir sabah, Drocco şömine için odun toplamaya gitti ve o yatakta kaldı. Uyandığında bilinçsizce kışını adamın sert boyuna sürüyordu ve adam hemen kalkıp gitti. Bu onu çileden çıkarmıştı. İstemediği halde onu aylarca becerdikten sonra, şimdi aniden zahmet etmemeye karar veriyordu. Belki de şimdi ona biraz

İstediği bilgi, artık ona ilgi duymadığı yönündeydi ama bu doğru olamazdı.

Sırt üstü döndü ve ellerini karnında gezdirdi. Bir zamanlar ellerini onun üzerinden çekememişti, onu kabaca kavırıyor, genişçe açıyor, onu bastırıyordu. Parmaklarını göğüslerinin üzerinde gezdirdi, sertleşene kadar meme uçlarıyla oynadı, sonra onları amına doğru kaydırды, klitorisini parmaklamadan önce kaygan yarığından geçirdi. Yatak odasında geçirdikleri zaman zihninde canlandı ve ona duyduğu özlemi artırdı.

Belki de kendini rahatlatırsa, ona karşı duyduğu uyarılma hissi azalardı.

Kayganlığı artmış, parmaklarını ıslatmış ve yatağın üzerine akmıştı. Drocco'nun ona verdiği kadar iyi olmayacağını bildiği ama yine de ihtiyacı olduğu için serbest kalmaya çalışırken gözleri kapalı bir şekilde çarşafı tekmeledi.

Hiçbir şey onun diliyle, parmaklarıyla, sikiyle kıyaslanamazdı. İki parmağını içeri kaydırırken kalçalarını elinin içine doğru itti, beklentiyle titriyordu.

Dalların şangırtısı mutfaktan duyuldu.

Drocco oturma odasına girdiğinde Cailyn'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve çarşafı yapıştı.

"Önümüzdeki hafta için yeteri kadar almayı başardım ama..."

Yatağın birkaç adım ötesinde yavaşlayarak durduğunda Cailyn yüzünü battaniyenin altına sokarak kendini örttü. Onun bir kez kokladığını duydu.

"Cailyn." Sesinde tanıdığı bir sertlik vardı ve içinden daha fazla kayganlık aktı. Gözlerini sıkıca kapattı, yüzüne yakıcı bir sıcaklık hücum etti.

"Cailyn!"

Cailyn başını yavaşça kaldırdı ve ona baktı.

Gözleri vahşiydi, yumrukları sıkılmıştı. "Burada ne yapıyordun?"

Nasıl cevap vereceğini bilmiyordu, o yüzden cevap . Sadece gözlerini kırpıştırarak adama baktı, yanakları yanıyordu.

"Siktir!"

Ünlemi onu yerinden sıçrattı. Bir şey söylemeye çalıştı ama ağzı .

"Siktir!" Oturma odasını boydan boya arşınıyor, pantolonunun şişkinliği her an daha da büyüyor ve belirginleşiyordu.

Söyleyecek bir şeyler bulmaya çalıştı ama tüm açıklamaları zayıf görünüyordu ve adamın neden kızgın olduğundan bile tam olarak emin değildi.

Volta attıkça daha da tedirgin oluyordu. Kokusu ona ulaştı ve derin bir nefes alarak gözlerini kapadı, başı geriye düştü. "Bana işkence etmek istiyorsun, öyle mi?" diye hırladı ona. "*Seni öldürmemi beklediğin yetmiyormuş gibi*, bir de bana işkence mi edeceksin?"

Cailyn kaşlarını çattı ve battaniyeyi indirerek onun sözlerinin ne anlama geldiğini anlamaya çalıştı.

"Siktir." Odanın ortasında durdu ve ona baktı. Bakışları karşısında tüm vücudu titredi ama kıpırdamadı.

Yavaşça geri çekildi ve kanepeye oturdu, sonra da zorlukla nefes alarak ondan .

Cailyn battaniyesini indirdi ve yavaşça ayağa kalktı. Sert meme uçları tuniğinin kumaşını sıyırdı ve vücuduna şok zevk dalgaları gönderdi. Onun kokusunu içine çekti, ona doğru ilerlerken kayganlığı kalçalarına damlıyordu.

Adam ona bakmadı ama kadın onun farkında olduğunu biliyordu. Bacağının yanında durdu ve kendini ne kadar gergin tuttuğunu fark etti.

Elini kaldırarak onun omzuna dokunmak için uzandı.

Drocco onun bileğini yakaladı, gözleri onunkilere kaydı. "Eğer bana dokunursan," diye hırladı, "seni beceririm."

Adamın gürleyen sözleri kadının içinde titreşirken klitorisine bir kıvılcım fırladı. "Kendimi tutmayacağım. Dikkatli olmayacağım.

Senin hakkında umursamayacağım duygular." Gözleri karanlık ve mürekkep rengiydi, tıpkı kızgın olduğu zamanlardaki gibi. İnanılmazdı. "Yatak odamızda nefret ettiğini düşündüğün her şeyi yapacağım - vücudunun istediği her şeyi. Bu yüzden bana dokunma, Cailyn."

Cailyn diğer elini kaldırdı ve onun yüzüne uzandı. Adam bunu görünce gözleri hafifçe açıldı ve sonra tekrar kızın yüzüne döndü. Cailyn'in eli yaklaştıkça birbirlerine baktılar, adamın gözleri daha da koyulaştı.

Ne anladıkça kokusu derinleşiyordu. Ve sonra parmağının ucu yanağına değdi.

Drocco koltuktan fırladı ve onu kollarının arasına alarak göğsüne bastırdı ve bacaklarını beline doladı. Cailyn onu hissettiğinde inledi, sert, kaslı, kalın, sıcak - vücudunun her yerinde yükselen bir heyecan. Onu sertçe öptü, dilini ağzına soktu ve çaresiz bir adam gibi emdi. Kollarını onun boynuna doladı ve ağzına doğru iç çekti. Onun tadını, sahiplenici öpücüğünü, lanet olası muhteşem cinsel kokusunu özlemişti. Adam kadının tuniğini çekiştirerek yırttı ve böylece göğüslerini sıkıp meme uçlarını çimdikleyebildi.

Sırtına bir duvar çarptı ama Cailyn bunu fark edemeyecek kadar Drocco'nun dilini emmeye dalmıştı. Drocco tüm vücudunu onunkine doğru iterken Cailyn ona karşı kıvrandı, bir eliyle kıçını tutarken diğer eliyle de bacaklarının arasına bastırdı.

"İstiyor musun Cailyn?" diye mırıldandı ağzının içine, pantolonunun kemerini çözerek. "Söyle bana." Adamın siki kaygan ve sırılsıklam amcığına bastırıyor, sürtünerek içine giriyordu. Zevkle mırıldandı, kalçaları dalgalanırken bacaklarını onun etrafında sıktı. "Söyle bana," diye talep etti, kendini hizaya sokarken.

Zihninde puslu bir anı canlandı.

Tekrar yap, Cailyn. Benim için gülümse.

Başını duvara yasladı, adamın siyah gözlerinin yüzünde gezinmesini sevdi ve ona gülümsedi.

Drocco inledi ve onu köküne kadar iterek içine girdi. Nefes nefese kalmış, sonunda ona sahip olmanın verdiği ateşli tatminle ürpermişti. Tatmin o kadar derinde yankılanıyordu ki başka hiçbir şey yoktu. Gözleri yuvarlandı, başı duvara yaslandı.

"Gözler," diye bağırdı.

Kadın ona bakmak için başını geriye itti ve adam alnını onunkine değdirmek için indirdi. Sonra onu becerdi.

Onu açık tutarak duvara doğru itti, o kadar derine ve sert daldı ki ayak parmakları uyuştı ve omurgasının tabanında tatlı bir ağrı oluştu. Sikişirken çıkardıkları sesler odayı dolduruyor ve Drocco'nun ilkel homurtuları sikinin etrafındaki kayganlığın daha da artmasına neden oluyordu. Ama onun aralarına bakmasına izin vermedi. Gözlerinin hep üzerinde olmasını istiyordu, kızın gözleri onunkilere baktıkça nefes verişleri de ağırlaşıyordu.

Sonra aniden geri çekildi ve onu yatağa taşıdı. Diz çökerek onu kendine doğru çevirdi ve üzerinden sarkan yırtık tuniği yırtıp attı. Kalçasından tuttu ve onu kocaman sikinin üzerine doğru yönlendirdi.

Gerginlikten inledi, içinde şarkı söyleyen yeni okşanan noktalara tepki olarak kıvrıldı. Drocco onu cezalandırıcı bir ritimle yere çarpana kadar üzerinde yukarı ve aşağı hareket ettirdi. Başını saçlarından geriye doğru çekerek, onu kendisine doğru eğilmeye zorladı, göğsünü dışarı çıkardı, böylece etrafına uzanıp göğüslerini sıkabilir ve meme uçlarını okşayabilirdi.

Gözleri onunkilere kilitlenmiş, yardım almadan onu sürüyordu.

"Çok güzelsin, küçük Omega," diye nefes aldı. "Sen var olan en inanılmaz şeysin. Her yönden inanılmazsın."

Her kelimeyle birlikte daha da sertleşti. Adam pençelerken Cailyn haykırdı, adamın vahşi, neredeyse vahşi doğası içindeki her siniri elektriklendiriyordu. Kafa derisinin keskin acısı, göğüslerindeki çığ, sert çizik, meme uçlarının zonklayan çimdiklenmesi ve amını yağmalayan horozunun künt, vahşi doğası.

Doruk noktası onu paramparça etti. Her şey tersine dönmüş ve alt üst olmuştu. O sadece, anlamayı umabileceğinden çok daha güçlü bir şey tarafından kırılmış ve yaralanmış, bükülen, sarsılan sınırlardan oluşan bir kütleydi.

Drocco'nun ne zaman geldiğini bile bilmiyordu. Kendini Drocco'nun altında, yatağın içine gömülmüş, Drocco'nun düğümü ona kilitlenmiş, nefesi kulağında bulmuştu. Yavaş yavaş içinde bulunduğu pozisyonun, Malloron'un şatosunda onu çoğu zaman becerdiği pozisyonun farkına vardığında, üstündeki ağırlığa karşı mücadele etmeye başladı. Mırıltı hemen başladı, bu sefer yumuşak ve yumuşaktı. Drocco yan yattı ve onu kolları ve bacaklarıyla koza gibi sardı. Boynunu örten saçları oynattı ve onu öptü, omuzlarına kadar indi ve düğümü onları birbirine bağlarken tekrar geri döndü.

Uykuya dalarken midesinde bir his belirdi. Bu kez gergin bir çırpınış yerine, kendi ritminde yükselip alçalan yavaş bir dalga olarak içinde dalgalandı. Birkaç dakika içinde, titreşimi Drocco'nun mırıltısıyla eşleşecek şekilde dönüştü ve üçü nihayet bir olarak birleşirken zihnine ve bedenine yoğun bir memnuniyet hissi yayıldı.

Tekrar uyandığında gün aniden öğleden sonraya atlamıştı. Pencere camlarına vuran yağmur damlaları havanın değiştiğine işaret ediyordu ve kulübenin içindeki ruh hali de farklı bir şeye dönüşmüştü.

Drocco'nun uyanık olduğunu biliyordu, nefes bunu anlayabiliyordu ama hiçbir şey söylemedi. Uzun bir süre sessizlik içinde yattılar, Cailyn aralarında geçen her şeyi düşündü.

"Ne bildiğin halde neden bana dokundun?" Drocco derin sesi çakıllı bir şekilde sordu.

Cailyn içini çekti. "Ben de tam bunu düşünüyordum." Kolu gerildi. "Pişman mısın?"

"Tam olarak değil."

"Bu tatmin edici bir cevap değil," dedi, sesi sertti. "Bana yine hormonların yüzünden olduğunu mu söyleyeceksin?"

Cailyn cevap vermekte tereddüt etti. dönüp Drocco'ya sarıldı ve Drocco da tıpkı Saray'daki yuvalarında olduğu gibi onu kollarıyla sardı. Midesindeki dalgalanma hâlâ devam ediyordu Göğüslerinin üzerindeki çiziklerin hafif yanmasının yanı sıra; her iki his de onu biraz sakinleştirdi. Dürüst olmaya karar verdi. "Neyin ben olduğumu ya da neyin artık benim hormonlarım değil."

Drocco, "Hepsi senin yüzünden," diye cevap verdi, farkında olmadan adamın söylediklerini yankılayarak.

Annem şöyle demişti. "Kendinin en eşsiz yanını inkâr ediyorsun Cailyn. Onu saklıyorsun ve kapatıyorsun. Ondan sanki senden ayrı bir şeymiş gibi bahsediyorsun. Bu doğal değil ve sana gerekenden çok daha fazla zihinsel ıstırap veriyor."

Artık bunun doğru olduğunu biliyordu ama her şeyin suçunu ona yükleyemezdi. "Bana zihinsel ıstırap çektiren sensin," diye mırıldandı Cailyn onun göğsüne karşı. "Beni isteğim dışında hamile bıraktın. Beni çocuğunla tuzağa düşürmek için Haze'imi kullandın. İçgüdülerimi bana karşı kullanmaktan zevk alıyorsun, Drocco. Bana başka bir seçenek bırakmadın."

Drocco gözlerinin içine bakabilmek için onu kendisinden uzaklaştırdı. "Hayır, bana başka seçenek bırakmadın," dedi sertçe. "Bana seni bir daha asla göremeyeceğimi söyledin. Seni yatıştırmak için yaptığım onca şeyden sonra bile. Yapmak zorundaydım

Bu tehdidi bana karşı bir daha asla kullanamayacağından emin olmak istedim. Ayrıca Malloron'la senin arana girebilmemin tek yolu buydu." Siyah gözleri onu içine çekti. "Sana benim olduğunu söyledim Cailyn ve şaka yapmıyordum, zamanımı beklemiyordum ya da amından sarhoş değildim. Başından beri benim olduğunu hissedebiliyordum. Sen de hissedebilmeliydin, ama sen

Buna diren." Gözleri için için yanan bir kızgınlıkla parlıyordu. "Benden etkilenmen için seni zorlamıyorum, sadece . Duyguların için suçu benim ayaklarıma . Evet, senin her parçandan zevk alıyorum ama söyle bana, hangi Alfa bu kadar karşı konulmaz bir şeye direnir? Bu kadar güzel? Bu kadar saf ve ham? Senden bu şekilde uzak durmaya çalıştım ama söyle bana hangi Alfa kendisi için yaratılmış bir Omega'ya hayır diyebilir? Kokusu ona sadece kendisinin bildiği şekilde zevk vermesi için yalvaran bir Omega'ya?" Tekrar nefes verdi ve sonra onu kendine çekti.

"Bunu yapabilecek kimse yok, Cailyn," diye mırıldandı şakağına. "Alfalar hakkındaki fikirlerin, seni gerçek benliğini saklamanın normal olduğunu düşünmeye tarafından çirkinleştirildi."

Cailyn uzun bir süre onun titreşen göğsüne karşı sığ bir şekilde nefes aldı ve söylediği her şeyi düşündü. "Bunca zamandır beni sıkmedin çünkü seni istediğimi fark etmemi mi istedin?"

"olmayan bir şey için beni suçlamayı istemedim." İç çekti. "Aramızdaki çekime engel olunamayacağını biliyorum, Drocco."

Ona tekrar bakmak için geri çekildi, gözlerinde ihtiyat vardı. "Bu sadece çekicilikle ilgili değil. Benim sana ihtiyacım olduğu gibi senin de bana ihtiyacın olduğunu biliyor musun? Sen de Haze'inde hamileliğin için mutlu olduğunu biliyor muydun? Benim senin alfan olduğumu biliyor musun? Bu sadece çiftleşme eylemiyle ilgili değil, Cailyn. Benim için hiçbir zaman sadece bu olmadı."

Kız cevap vermeyince, adam onu göğsüne çekti ve kız Düşünceleri çalkantılı ve karışık bir şekilde dönüp duruyordu. artık onları anlamıyordu. "Ne zaman ?" diye sordu . "Ne zaman senin olduğumu hissettin?"

"Seni kokladığım an." Durakladı. "Ve muhtemelen ondan önce. Seninle tanıştığımda seni istedim ama nedenini bilmiyordum." Kollarını okşadı, mırıltısı derinleşti.

Kalbi . Drocco her zaman gerçek eş olduklarını hissetmişti, engelleri olsa bile. Neden onun gibi söyleyemiyordu? Orlee Ana'nın söylediği bir şey aklına geldi. *Onu tanımak için zaman ayırdın mı? Neden böyle olduğunu öğrenmek için? Onunla herhangi bir düşmanlık olmadan dürüst ve açık konuşmalar yaptınız mı?*

"Eğer bu doğruysa, o zaman neden beni kilit altında tuttunuz?" diye sordu, ses tonundaki acıyı saklamaya çalışarak. "Omegalara değer verdiğinizi iddia ediyorsunuz. Benim senin Omega'n olduğumu iddia ediyorsun ama benim iyiliğimi hiç umursamıyorsun.

Bana işkence ettin. yaktınız. Bana bir mahkûm gibi davrandın." Konuştukça Drocco'nun sinirlendiğini hissedebiliyordu ama devam etmek zorundaydı. O

ona neden bu kadar kötü davranmayı seçtiğini bulmak zorundaydı.

"İçgüdülerimi bana karşı kullandın ve kendim hakkında bildiğim her şeyden şüphe etmeme neden oldun. Sana Alfa'm demem gerektiğini düşünüyorsun ama Alfa'mın davranmasını istediğim şekilde davranmıyorsun."

"Sen lanet olası bir casustun!" Drocco böğürdü, sesi Cailyn'titremesine neden oldu. "Bunun sorumluluğunu üstlenmelisin Cailyn. Bu aldatmacanın acısını çekmen gerektiğini anlamalısın. Sana ne kadar güvenilebileceğimi bilmeme imkân yoktu."

"Yani bana işkence mi yaptın?"

"Elbette! Neyin doğru neyin yalan olduğunu başka nasıl bilebilirdim ki? sen bir yetenek ustasıydın. O kadar çok aldatmacaya hazırlıksızdım ki."

"Casus olmasaydım bana farklı davranacağınızı sanmıyorum," diye fısıldadı.

Drocco uzaklaşıp ona baktı. "Seni yine de sikerdim ve beni istemeni sağladım. Bir Omega olmasaydın daha zor olurdu ama bundan zevk alırdın. Sana asla acı çekirtmezdim. Hem de hiç." Adam onun gözlerini tuttu, siyah gözleri kahverengi gözlerine kilitlenmişti. "Seni incitmek bana acı verdi," dedi, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Ama bunu yapmak zorundaydım. Anlıyor musun?"

Cailyn cevap vermedi. Anlıyordu. Eğitiminin, yetiştirilme tarzının ve her türlü aldatmacadan duyduğu tiksintinin bir ürünüydü. Her hükümdarın yapacağı gibi, bir casus olarak işlediği günahlar yüzünden onu cezalandırmak zorunda hissetmişti. Bunun için onu suçlayabilir miydi? Evet, suçlayabilirdi.

"Her hükümdarın yapacağını yaptığınızı anlıyorum," diye cevap verdi. "Ama derinlerde bir yerde benim sana ait olduğumu da biliyordun. Bunu bile bile bana işkence etmeni kabul edemem. Bunu affedemem."

Drocco'nun tüm vücudu kaskatı kesildi. Kadından uzaklaşıp ayağa kalktı, kaslı kolları göğsü yükseldikçe kasılıyor, siyah gözleri parlıyordu. Etrafındaki gerilim arttıkça hava değişti, çatırdıyor gibi göründü. "Bunu affedemez misin?" diye bağırdı. "Beni kandırdın Cailyn ve ben seni affettim."

," diye karşılık verdi ona, kendini dikleştirerek. "Sen affetmezsin Drocco, *cezalandırırsın!* Yetiştirildiğim kişi olduğum için Saray'da bana işkence ettiniz ve sonra kaçtığım için ceza olarak beni yetiştiriciniz yapmaya niyetlendiniz. Yalanları ve hilekârlığı cezalandırma kararlılığın senin için Alfa/Omega bağlantısından daha önemli.

saygı duyduğunuzu iddia ediyorsunuz. Dürüst olmadığınızı düşünebilirsiniz ama öylesiniz. Kendinize yalan söylüyorsunuz."

Gözlerindeki şok parıltısı sadece bir an sürdü. "bağın yalanlar üzerine kurulmadığından emin için yapmam gerekeni yaptım," dedi sesi kısık bir şekilde. "Ne yaparsam yapayım bana asla gerçeği söylemeyecek ya da benimle kalmayacaktın."

"Bunu bilemezsin."

"Biliyorum!" diye kükredi. "Şu anda bile yaptıklarının sorumluluğunu almayı şiddetle reddediyorsun. Neden?"

"Eylemlerimin sorumluluğunu üstleniyorum," diye savundu. "Bir casus olarak yakalandığım takdirde acı çekeceğimi kabul ediyorum. Bana yaptığınız işkence yüzünden itici."

"Cezanızı seçemezsiniz."

Cailyn ofladı, dudakları birbirine yapıştı. "Barbarcaydı," diye tükürdü. "Bu şekilde cezalandırdığınız bir mahkûmun daha sonra eşiniz olmaya hevesli olmasını bekleyemezsiniz."

"Bunun istekle ya da seçimle ilgisi yok," diye Drocco. "Bir yalancının eşim olması fikrinden nefret ama elimde değil. Bir yalancının seçin."

Cailyn onun gözlerini tuttu. "Seviyorum."

Alfa yumruklarını sıktı ve arkasını döndü, hayal kırıklığıyla savaşıırken zor nefes . Cailyn onun geniş sırtının yükselip alçalmasını izledi. Aralarındaki sessizlik yağmurun şiddetli pıtırtilarıyla destekleniyordu.

Sonunda başını çevirdi. "İşte burada hata yapıyorsun. Seçme şansın yok, Cailyn. Biz gerçek eşleriz. Bu bizim için seçildi." Yavaşça döndü. "Hatalarına rağmen senin benim eşim olduğunu kabul ediyorum. Benim için aynı şeyi yapmaktansa ölümü seçmeyi tercih edersin."

Cailyn gözlerini kırıştırdı, aniden nasıl cevap vereceğinden emin olamadı. Yaptığı şey yüzünden ondan nefret ettiği için onu çok küçük göstermişti. Ama duygularını rasyonalize etmeye çalışırken bile, Fern Ana'nın sözleri kulaklarında çınlıyordu. *Belki de o da*

bağlantınızla başa çıkmak için . Ona doğru baktı. "Özür bile dilemedin-"

"Özür dilemiyorum," diye bağırdı, "yalvarmıyorum ya da rica etmiyorum."

Cailyn kaşlarını çatarak ona baktı ve aniden farkına vardı. "Sen baban değilsin." "Hayır mı?" diye tükürdü. "Omegalarımızın babamızla olan benzerliklerini görmeye başlıyorum.

sona . Tek fark, bağlı olduğu eşi öldüğünde uzun süre hayatta kalamayacak olması. Yaşayacağım ve her şeyi hatırlayacağım. Hatırlayacağım.

Eşim ne kadar kuruntuluydu, öyle ki beni Alfa'sı olarak bile tanıyamadı."

"Hayal görmüyorum!"

Drocco, "Sarayıma gelmeden önce bile benden nefret ediyordun," dedi. "Sana tüm Alfalardan nefret etmen öğretildi ama yine de seni tutsak edenleri bir kez bile sorgulamadın. Bunun sebebi annen mi? Sizi babanızı hatırlamayı umursamayacak kadar derinden etkiledi mi? İkiniz de babanızın geride bıraktığı dağınıklık?"

Cailyn şaşkınlıkla ona baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Annen baban ve karısı için inanılmaz acılara neden oldu ama yine de senin büyüdüğünü gören kişi o oldu."

"Ne demek istiyorsun? Annemle hiç tanışmadım."

"Yalan söylemeyeceğini kabul etmiştin," diye uyardı Drocco tehlikeli bir şekilde. "Annen bir Omega'ydı. Hepiniz aynı yerde yaşadınız, değil mi?"

Cailyn'in midesi bulandı ve neredeyse ayağa fark etmeyecekti. "Bunu nereden biliyorsun? Annemi nereden tanıyorsun? bir Omega mıydı?"

Drocco aniden durdu, gözleri ona dikilmişti. "Ailenin evini buldum ve aileni görmeye gittim. Baban Beta bir eşle yaşayan bir Alfa, ama annen bir Omega."

Soğuk bir şok Cailyn'in içini titretti. "Hayır, bu doğru olamaz."

Drocco, "Size söz veriyorum, bana söyledikleri buydu," dedi. "I Lox'un üzerine yemin et. Beş yaşındayken kaçırılmışsın. Üç üvey kardeşin var."

"Hayır," diye ısrar etti Cailyn. "Benim ailem yok."

"Beta annen seni çok seviyor. Sana adını veren o."

Sen üzgün olduğunda sana hikâyeler okurdu," dedi Drocco sakın bir sesle.

"Senin inatçı olduğunu ve istediğinden asla vazgeçmediğini söylerdi, Öfke nöbetleri geçirmeye meyilliymişsin. En sevdiğin meyvenin yıldız çileği olduğunu söyledi, ben de seni yatak odamızda meyve ile beslediğimde bunun doğru olduğunu fark ettim."

Cailyn ona baktı, midesinde kızgın bıçakların keskin kıvrımı vardı.

"Hâlâ Cillford'da çiftçilik yapıyorlar. Eskiden Ricsford'da toprakları vardı."

Çocukken ziyaret ettiğin bir yer. Belki de bu yüzden burada kendini bu kadar rahat hissediyorsun." Drocco ona dikkatle baktı. "Bunca zamandır seni arıyorlardı, Cailyn. Omzundaki doğum lekesini sorduğumda Beta annen neredeyse histerik bir hale geldi. Omega annenin seni kaçırdığını düşündü."

İnançsızlık Cailyn'i güçsüz düşürdü ve dizleri . Drocco ileri atıldı ve onu düşerken yakaladı.

"Bu doğru olamaz," diye mırıldandı Cailyn, Drocco onunla birlikte otururken başı dönüyordu. "Onunla hiç tanışmadım. Annemle de hiç tanışmadım. Anneler bana onun bir Omega olmadığını söylemişti."

"Anneler yalan söyledi," diye homurdandı Drocco, onu kucağında tutarken. "Ama neden yapsınlar ki?"

"Neden olmasın?" Drocco sessizce söyledi. Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi, kokusu etrafını sararken onu okşadı ve yatıştırdı. "Annenizin etkisi olmadan size istediklerini söyleyebiliyorlar. Sen zaten Cailyn, neredeyse tüm Omegaların Alfalarını *istediğini* artık biliyorsun. Onlara ihtiyaçları var. Onları arzularlar. Eminim yaşlılar konseyiniz, beyinlerini yıkamak istedikleri gençlere bunun işaretlerini gösteren herhangi bir Omega istemezdi."

Cailyn başını onun göğsüne doğru salladı ama bunu yaparken bile Azia Ana'nın sözlerini hatırladı. *Eğitimin büyük bir kısmını Omegaları Alfaların yaratabileceği tehditlere karşı uyarmaya ayırıyoruz ve Alfa/Omega bağlantısının gerçek doğasına sadece kısaca .*

Ve yine de, Alfa/Omega bağlantısının gerçek doğası Karşı koymadığında inanılmazdı. Başka neleri atlamışlar ya da önemli olan nelere kısaca değinmişlerdi? Bir zamanlar inandığı her şey havaya savrulmuştu. Drocco'nun ailesiyle tanıştığına inandığından şüphe edemezdi, buna yemin etmişti ama söyledikleri nasıl doğru olabilirdi?

Drocco'nun kollarında yatarken gözleri yaşardı, teslim olmuş bir ruh hali çöktü . "Sanırım artık bir önemi yok," diye mırıldandı. "Üç hafta içinde öleceğim. Asla bilemeyeceğim. Ve bundan memnunum."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DROCCO

Drocco, kollarındaki ağlamaklı Omega'yı izlerken kalbi sıkıştı. Ailesiyle tanıştığını açıkladığından beri, iki haftadır bu . Neredeyse bunu söylememiş olmayı dileyecekti. Depresyonda değildi ama normalden daha düşünceli ve kesinlikle daha durgun ve üzgündü.

Çiftleşmeleri her zaman olduğu gibi yoğundu, ancak şimdi Cailyn kendini tutmuyordu. Drocco'ya dokunuyor, parmaklarını saçlarında gezdiriyor, göğsünü öpüyor ve onun kendisinden zevk aldığı kadar kendisi de ondan zevk alıyordu. Ve bu sadece fiziksel bir eylemden daha fazlasıydı. Bir keresinde, Drocco o lezzetli amcığı emip yalarken onun yüzüne binmiş, ağzının üzerinde kıvranıp dönerken, kontrol edilemez bir ürpertiyle boşaldı. Ellerini kalçalarında gezdirdi, kışını sıktı ve ona bakarken dolgun göğüslerini avuçladı, ağzından çıkan her inilti sikinin zıplamasına ve karnına sızmasına neden oldu.

Sonra sakinleşince ona baktı ve gülümseyerek başını okşadı.

Klitorisi hâlâ dilinin üzerinde zonklarken parmaklarını saçlarında gezdiriyordu. Ama gözleri... yumuşaktı. Onun kendisine daha önce hiç böyle baktığını görmemişti. Hiçbir zaman. Pus halindeyken bile. Buna bayılmıştı. Kendisini nasıl hissettirdiğini tarif etmeye bile çalışamazdı. İçinde sadece onun ulaşabileceği derin bir şeye dokunuyordu. Hamilelik onun kendisine karşı farklı davranmasına neden olmuş olabilirdi, ama onun sadece birbirlerine ait oldukları gerçeğine alışmaya başladığından şüpheleniyor ve bunu umuyordu. Başladı

Her fırsatta yüzünü boynuna bastırıyor, onu ısırmasını, kendisine bağlamasını . Hamilelik hormonları bunu teşvik etmeliydi. Belki böyle yaparsa anlaşmalarını bozmak için ikna edilebilirdi. İlk başta, onu içine çekmekten hoşlanıyor gibiydi ve sonra kendini ipeksi kalçalarının arasına gömerken boynunu yalamaya başladı. Bu, adamın tabanında bir ürperti yarattı. Küçük dili onu her yalayışında diken diken oluyordu ve dişlerini hissetmek için güçlü bir arzu uyanıyordu ama ısırmıyordu.

Akşamları ateşin önünde onu kucağına almayı alışkanlık haline getirmişti. Nedenini bilmiyordu. Ona dokunmak, mırlamak ve onu rahatlatmak için bir dürtü uyanıyordu, ki bu da muhtemelen buna ihtiyacı olduğu anlamına geliyordu. Bazen sıradan şeyler hakkında konuşuyorlardı, bazen de hiç konuşmuyorlardı. Hâlâ yemek pişiriyor, kitap okuyor ve daha önce yaptığı her şeyi yapıyordu ama çiftleşmelerinin dışında tavırları değişmişti. Onu daha önce hiç bu şekilde görmemişti. Cailyn her zaman bir savaşçının kalbine sahip olduğunu göstermişti - her zaman güçlü, her zaman hızlı düşünen, her zaman daha önce hiç kimsede tanık olmadığı seksi bir keskinlik ve kararlılıkla. Ama annesiyle ilgili bu bilgi onu açıkça derinden yaralamıştı. Onu esir alanların hesap vermesi gereken çok şey vardı ve şartlanmasının ne kadar derin olduğunu ancak şimdi fark etmişti. Onu beş yaşındayken kaçırmışlardı ve o da onlara tamamen güvenmişti. Adamın yaptıklarını asla affetmediğini iddia ediyordu ve belki de bunda doğruluk payı vardı. Ama onu suçlamaya nasıl devam edebilirdi? Onu kaçıranlar gerçekten hatalıydı.

Geldiklerinden beri ilk kez, yatak odalarındaki yuvasının koza doğasını yeniden yaratmak için her ikisini de tepeden tırnağa çarşaflara ve nevresimlere başladı. Drocco'nun umutları

Bu işaret. Onunla sık sık yatıyor, diliyle, öpücükleriyle, mırıltısıyla, istediği her şeyle onu memnun ediyordu. Bununla birlikte, olan biten her şeyle birlikte, bu işaret için yeterince ilerleme kaydettiklerinden emin değildi. Alfa/Omega bağlantısı onları onaracaktı. Bu sadece uzun zamandır inandığı inancı yıkmakla kalmadı, aynı zamanda onu kaybedeceği anlamına da geliyordu.

Ona dokunduğunda ve o ilk yoğun ve güzel çiftleşmeyi teşvik ettiğinde, onarıldıklarından neredeyse emin olmuştu ama hemen ardından onu affetmeyeceğini de söylemişti. Bunu gerçekten yapamayacaksa ne şansı olabilirdi ki? Belki de ne olursa olsun onu gerçekten kaybetmişti.

"Annenin adı neydi?"

Ona şöyle bir baktı. Yanağı göğsüne yaslanmıştı ve doyamadığı o sevimli kahverengi gözleriyle ona bakıyordu. Elini onun kalçasında gezdirdi.

"Loxara"

Onun göğsüne karşı mırıldandı. "Lox."

"Evet."

Ayak parmaklarını adamın bastırdı. "Annemin adı neydi?" "Nearra."

Tekrar mırıldanarak parmaklarını onun koluna dokundurdu. "Benim soyadım ne?"

Drocco elini kadının kıcının kıvrımına götürdü ve başparmağıyla yavaşça okşadı. "Andaus."

"Seninki ne?"

"Andaus."

Gözlerini kırıştırdı. "Nasıl aynı olabilirler?"

Ona gülümsedi. "Çünkü sen benimsin."

Kıkırdadı. Kahrolası *kıkırdadı* ve adamın kalbi neredeyse duracaktı. Hayatında duyduğu en güzel şeydi bu ve sonunda onu gülerken görmesiyle birleşince, onu neredeyse tamamen büyülenmiş bir duruma itti.

"Babamın soyadı nedir o zaman?" "Betheron."

Bir an sessiz kaldı. "Malloron'un kalesine geri döndüğümüzde..."

"Evet?"

"Beni yüzüstü siktin. Neden?"

Drocco gözlerini ondan ayırdı ve ona söyleyip söylememesi gerektiğini düşündü. Zayıflığını nadiren kabul ederdi, Torin'e bile. Ama aralarındaki kırılğan bağ tehlikedeyken, ona bilmek istediği her şeyi söylemeye hazır olmalıydı. "Beni zayıflattın."

Cailyn sustu. "Ne demek istiyorsun?"

"Yatak odamızda. Beni zayıf düşürdün. Seninle tamamen birlikte olmak için kendime izin verdim. Engel yok, duvar yok, sadece ben ve Omega'm. Ama düşündüğüm gibi değildi. Aramızda her zaman engeller vardı. Ve daha fazlasına ihtiyacım vardı, senin hakkında daha fazla şey bilmek için çaresizdim. Bana gerçeği söyleyeceğine güvenemedim, bu yüzden çaresizlik içinde bir düşmanın beni kaçmana yardımcı olacak bir büyü yapmaya ikna etmesine izin verdim."

Ayak parmakları adamın kıpırdandı, sesi boğuk çıkıyordu. "Yani beni yüzüstü siktin...?"

"Kendimi senin tarafından tekrar böyle etkilenmekten korumak için." Şimdi bütün elini onun kıcının üzerinde gezdiriyordu. "Yüzünü ya da gözlerini görmekten."

Cailyn boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Pus'umda yüzümü ve gözlerimi gördün."

"Aynı şey değil."

Dudaklarını büzdü, yumuşak parmakları adamın kolundaki yara izlerini takip etti. "İşe yaradı mı?"

"Hayır."

Bir sessizlik oluştu. Elini karnının üzerinde gezdirdi. Şimdi hafifçe çıkıntı başlamıştı ve ona biraz takıntılı olduğunu fark etti. Elinin altındaki yuvarlaklığı hoşuna gidiyor, ona bakmaktan zevk alıyor ve dokunmadan duramıyordu. Hamileliği ilerledikçe ne kadar şişmanlayacağını ve yuvarlaklaşacağını düşündükçe heyecandan kendini taş gibi sertleşmiş buluyordu. Doğal kıvrımları zaten oldukça inanılmazdı - ne zaman çocukla ağırlaşmıştı, ondan uzak kalabilmesi bir mucize olurdu. Düşünceleri ürpererek durdu, onu bu şekilde göremeyeceğini anladığında ensesinde bir karıncalanma oldu. Sadece bir haftaları kalmıştı.

"Ne düşünüyorsun?"

Drocco gerildiğini fark etti. "Bir şey yok."

Cailyn başını kaldırıp ona bakarak, "Mırıltınız değişti," dedi. "Ne oldu?"

Gözlerini onunkilerle buluşturmak için indirdi. "Çocuğumu istiyorum, Cailyn. Ben de seni istiyorum."

Dudakları birbirine yapıştı, gözleri adamın yüzünde gezindi. "Bana söz verdin."

," dedi kaşlarını çatmamaya çalışarak. "Ama bunu istiyorsan, kaybedeceklerimi kabullenmem gerekiyor."

"Seninle birlikte kapana kısılmış gibi hisseden bir eş ister misin?"

"Gerçekten kapana kısılmış hissediyor musun? Bana ait değilmişsin gibi mi?"

Cailyn onun gözlerini tuttu ve sonra alt dudağını dişleriyle çekerek gözlerini indirdi. Bu onun kararsızlık işaretiydi ve Drocco'nun içindeki umut alevlerini körükledi.

"Bu sadece seninle ilgili değil, Cailyn," dedi. "Bu aynı zamanda çocukla da ilgili. Onun için gerçekten hiçbir şey hissetmiyor musun?"

Dudağı titredi. "Yapma bunu, Drocco," dedi, gözyaşları çoktan oluşmaya başlamıştı. "Bebeği bu şekilde kullanma. Başka seçeneğim yokken olmaz... kardeşine olanlardan sonra olmaz..."

Drocco yanaklarına dökülen gözyaşlarını parmaklarıyla sildi. "Mesele o değil Cailyn. Pek çok kadın istemeden ya da beklemeden hamile kalır. Ve birçoğu bebeklerini hâlâ seviyor. Sen gerçek bir Omega'sın. Annelik içgüdülerin daha belirgin, bu yüzden hemen yuva yapmaya başladın - ilk çiftleşmemizden sonra fırsatını bulur bulmaz

zaman." Kirpiklerinden gözyaşı damlaları sarkan kadın adama bakarken gözlerinde tuhaf bir ifade belirdi. "Bu bebeğin annesi olduğun için gurur duymalısın. Tıpkı benim senin için ne olduğumu her şeyden daha fazla hissedebilmen gerektiği gibi." Onu kendine doğru çekti, yüzü onunkinden birkaç santim uzaktaydı. "Bunu gerçekten hissetmiyor musun?"

Elini kaldırdı, gözleri adamın yüzünün her santimetresini görüyordu. "Artık canımın yanmasını istemiyorum," diye fısıldadı, gözlerinin parıltısı adamın içinde bir delik açıyordu. "Artık acı çekmek istemiyorum, Drocco."

"Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim," dedi Drocco, sesi sertti. "Seni bir daha incitmeyeceğim, Cailyn. Asla."

"Zaten canım yanıyor. Hissediyorum..." Yanağına dokundu ve parmağını ağzına götürdü. "Kimseye güvenemem, Drocco. Kendi duygularıma, yetiştirilme tarzıma, düşüncelerime de güvenemiyorum. Artık bilmiyorum."

"O zaman biraz daha zaman ver."

Yine dudağını ısırıldı. Lanet olası kararsızlık.

Drocco keskin bir nefes aldı ve çaresizlik kıvranarak başka tarafa baktı. Hayatında ilk kez sözünü tutup onu öldürmeyi reddetse bile, kadın asla mutlu olmayacaktı. Onu, çocuklarını ya da onun sunacağı herhangi bir hayatı asla kabul etmeyecekti. Ona her zaman kızacaktı. Başından beri ona karşı zehirlenmiş olsa da, ilişkilerine Lox ilkelerini kullanarak yaklaşarak aralarındaki bağı daha da aşındırdığını kabul etmek zorundaydı - bir kez bile işe yaramamıştı ve asla da yaramayacaktı. Aralarındaki bağ tehlikedeyken, bu kez onu zorlayamazdı. Kızın yaşamaya istekli olması gerekiyordu. Onunla birlikte. Bunun neden olduğu çaresizlik, içini oyan bir kılıç gibiydi.

Cailyn yüzünü tekrar kendisine çevirmek için parmaklarını adamın yanağına bastırdı. Uzandı ve yumuşak ağzını onunkine bastırdı. Nefes verdi, bir Adam kollarını onun etrafına dolayıp onu kendine çekerken tatmin edici bir ses çıkardı. Kız sarıldı, tuniği tamamen yukarı kalktı ve ellerini pürüzsüz, kadifemsi teninde gezdirmesine izin verdi.

Öpüşmeleri derinleştikçe, sikini onun sıcaklığına gömdü, meme uçlarını okşadı, göğüslerini sıktı ve o güzel yuvarlak karnı avuçladı. Arzusu arttıkça hırladı ve onu bekleyen sıcak, kokulu kayganlığı hissetmek için bacaklarının arasına uzandı.

Son haftayı onunla mümkün olan en saf şekilde geçirmeye karar verdi. Engel yok, yalan yok, saklamak yok. Sadece o ve Omega'sı; kadını, alingan yavru kedisi, Cailyn'i. Bu sefer gerçekten.

Onu kaldırdı ve yatağa götürdü.

OceanofPDF.com

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CAILYN

Gitmeye hazırlanırken Cailyn kulübenin etrafına bakmamaya çalıştı. O Evini geride bırakırken her zaman isteksizlik yaşamıştı ama hiçbir zaman bu seferki kadar değil. Birincisi, asla geri dönmeyecekti ve ikincisi, Drocco'nun varlığı normalde yaşadığından tamamen farklı bir deneyim yaşatmıştı. Genelde kulübeye geldiğinde rahatlardı. Bu kez tüm dünyası değişmişti; artık hiçbir şey eskisi gibi olamazdı.

Drocco yatak takımlarını ve son kitaplarını toplarken o şömineye bakıyordu. Düşüncelerini annesinin hayatta olabileceği ve Omega Yerleşkesi'nde yaşayabileceği gerçeğinden uzaklaştıramamıştı. Annelerin ona yalan söylemesinin tüm nedenlerini düşünmeye çalıştı. Kendisine, Amara'ya ve Victoya'ya büyüdüklerinde bakan Omega'lara aileleri hakkında sorular sorduğunu hatırlıyordu. Hatta canlı görevler almaya başladığında Annelere ailesinden herhangi biriyle karşılaşp karşılaşmayacağını ya da bildikleri birileri olup olmadığını özellikle sorduğunu hatırlıyordu. Ne onun ne de kendilerinin böyle bir şey yapmayacağı konusunda kararlıydılar. Yine de Drocco'nun söylediklerinde doğruluk payı olduğunu inkar edemiyordu. Adam pek çok şey olabilirdi ama düpedüz yalancı değildi; hele de böyle önemli bir konuda, kendisinin de çok önem verdiği bir konuda.

Geçen hafta birlikte geçirdikleri zaman... tuhaftı. Tartışmalarından bu yana ona karşı garip hisler beslediğini ve geliştiğini inkâr edemezdi. Sanki düşüncelerini açıkça ortaya koyarak yeni bir varoluş durumuna geçmişlerdi. O odaya her girdiğinde ruh hali yükseliyordu; onu basit, sıkıcı işler yaparken izlemekten inanılmaz bir zevk alıyordu ve ellerinin her zaman üzerinde olmasını istiyordu. Onunla ilgili olarak içine bir huzur duygusu yerleşmişti; artık onu cinsel olarak arzuladığı için herhangi bir suçluluk ya da eziyet hissetmiyordu. Onunla tanıştığından beri dokunuşuna ihtiyaç duyuyordu ve bu arzusu hiç azalmamıştı. Mantıksız,

Yuvarlak karnını her okşadığında ona duyduğu tutkulu sahiplenme onu tüketiyor ve dokunuşu değişen bedeninin ağrı ve sızılarına iyi geliyordu. Adamın varlığı onu yatıştırmakla kalmamış, Saray'da hissettiği o keskin aidiyet ve güvenlik duygusu on kat geri gelmişti. Ve bunu yapanın o olduğunu biliyordu. Daha önce kendi evinde hiç böyle hissetmemişti. Belki de sonunda aralarındaki bağı kabullenmişti. Ya da Belki de ölümünün yaklaştığını bildiği için duygularını kucaklamak kolay olmuştu.

Drocco'ya aralarındaki anlaşmayı bozmak istediğini söylemekte isteksizdi, çünkü bu kısmen doğru değildi - hâlâ bir dereceye kadar ölmek istiyordu, ama bunun tek nedeni hayatının nasıl olacağını göremiyor olmasıydı. Drocco'yla birlikte ama kulübede farklı bir şeyler yaşıyor olmaları, onun bir İmparator ve savaşçı olduğu Saray'a geri döndüklerinde bunun değişeceği anlamına gelmiyordu. Drocco'nun ona ne kadar yakın olmak isteyeceği ya da ona nasıl davranacağı konusunda hiçbir fikri yoktu ve Alfalar ve Omegaları hakkında bu kadar katı idealleri varken onunla pazarlık yapması pek olası değildi. Ayrıca, hâlâ diğer Omegaları bulmak istiyordu ve o bunun bir parçası olamazdı. Ne olursa olsun

Anneler hakkında şüpheleri varsa, Omega kardeşleri risk altında olabilirdi. Drocco her bir Alfa'nın Omegalara iyi davranacağını garanti edemezdi. Ayrıldıklarında ona iyi davranıp davranmayacağını bile bilmiyordu. Hâlâ Omegaların peşindeyse onunla gerçekten birlikte olamazdı.

Ayrıca, annesinin hâlâ dışarıda bir yerlerde olabileceğini bilerek ve onu bulmaya çalışmadan nasıl devam edebilirdi? Peki ya babası ve ailesi? Araştırmak, sorular sormak ve muhtemelen Annelerle yüzleşmek isteyecekti ama Drocco'nun ona bu tür özgürlükler tanınması pek olası değildi. Tüm bunlar başını ağrıttıyor ve onda büyük bir belirsizlik ve gerginlik yaratıyordu.

"Hazır mısın?" Drocco'nun kolları başını sallayan kıza dolandı. Sanki bir şey söylemek istermiş gibi tereddüt etti ama o an geçti ve onu ilk geldiklerinde içinden geçtikleri duvara doğru götürdü.

Drocco bir kez daha kollarını beline doladı, bir eli karnında, diğeri göğsündeydi ve zincir yeniden boynunda belirdi. Bu sefer hiçbir şey söylemedi, sadece yanağını kızın şakağına dayadı.

Cailyn gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Zihnini odaklayarak etraflarını saran büyüye uzandı, tüyleri diken diken oldu.

talimatlarına yanıt verdiğini hissetti. Bir önceki seferden bile daha hızlı, hızlı bir şekilde ona geldi. Geçidin desenini ördü, onu Saray'ın konumuyla aşıladı ve birkaç dakika içinde parıldayan kapı tamamlandı.

Drocco onun arkasında doğruldu ama kollarını ona dolamaya devam etti. "Gidelim," dedi, onu öne doğru iterek.

Cailyn kendini onun kollarından kurtarmaya çalıştı ama o daha sıkı sıktı. "Gitmene izin vermeyeceğim," dedi Drocco kararlılıkla. "şekilde devam edeceğiz, tek bir kişi olarak. Üçümüz birden."

Cailyn'in içi eridi ve kollarını doladı. "Pekâlâ."

Serin, ipeksi büyüünün içinden geçip yatak odasına girdiler. Tanıdık çevre anılarını canlandırırken Cailyn kendini hazırlamak için bir nefes aldı, ancak bu anılarla duygusal bağını keşfetti olaylar önemli ölçüde körelmişti. Sanki uzun zaman önce farklı insanlarmışlar gibi geliyordu. Bu odaya son geldiğinden beri kesinlikle değişmişti.

Arkasındaki geçidi serbest bıraktı ama Drocco hareket etmedi. Uzun bir süre öylece durdular, kollarını ona dolamış, etraflarındaki odada sergilenen geçmişlerinin karmaşasına bakıyorlardı.

"Drocco?" Cailyn sonunda fısıldadı.

Drocco yavaşça ondan uzaklaştı, vücudunun sıcaklığı onunkinden uzaklaştı ama ellerini onun omuzlarında tutmaya devam etti. Onu arkasına çevirdiğinde gözlerini görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Adam ona kulübeye ilk geldiklerinde bile sık sık gördüğü bir ifadeyle bakıyordu ama bunu hiçbir zaman . Şimdi, onu tanıdığı tek ortamda ve şimdi tüm dikkatini olacıklara odaklamışken, nihayet görebiliyordu; hayranlık ve ıstırabın karışımı bir ifade.

"Sensiz olamam, Cailyn." Derin sesi doğrudan varlığının özüne işledi. "Sensiz bir lider ya da savaşçı olamam. Bana bir Alfa olarak ihtiyacım olan bir şeyi, onsuz etkili olamayacağım bir şeyi veriyorsun - artık değil. Sekiz yaşımdan beri seni bekliyorum, seni arıyorum ve seni umut ediyorum. bir hayata geri dönemem, özellikle de ölümün benim elimden olacaksa. Senin için aynı olmadığını biliyorum, ilgimi takdir etmediğini ve yaptıklarımı affedemeyeceğini biliyorum."

Cailyn titreyen dudaklarını birbirine bastırdı, gözyaşları yüzünden görüşü bulanıklaştı. Ona olan ihtiyacı çok güçlü, çok çaresizdi ve şimdi ilk kez bunu gerçekten hissedebiliyordu. Derinlerde baş döndürücü bir sıcaklık uyandırdı.

Varlığının derinliklerinde, içgüdüsel olarak çok tanıdık bir şeyin yankısı, nefesi onu terk etti.

"Eğer buna zorlarsan Lox'tan vazgeçerim," diye devam etti. "Eğer buna zorlarsan, Lox'a ettiğim yemini bozmak ve seni ve çocuğumu ölüme kadar takip etmek zorunda kalırım. En azından birlikte oluruz."

"Yeminini bozacak mısın?" diye fısıldadı.

Başını salladı, alev alev yanan gözleri kızın yüzüne dikilmişti. "Eğer engelli olursam bu savaşçılara haksızlık olur. Ayrıca kendi Omega'mın ölümüne sebep olursam onlardan benim liderliğimi takip etmelerini nasıl isteyebilirim? Onlara iyi bir lider bulacağım, belki de Torin'le birlikte liderlik edecek birini ve onu kabul ettiklerinden emin olacağım."

Böyle bir fikrin dehşeti karşısında nutku tutulmuştu. Böylesine önemli bir yemini bozacak mıydı? Sözünün gücüyle tanınan bir adam? Ona güvenen binlerce Alfa... ona olan bağlılıkları ve inançları... Bunu yapmasına izin veremezdi. Onu bulmasını istemedi.

ama onun en önemli yeminini bozmasını da istemiyordu. Bir tür uzlaşma yolu bulunmalıydı. "Hayır."

Drocco kıpırdamadan durdu, gergindi. "Hayır mı?"

"Hayır, Drocco." Kız ona doğru uzandı ama adam önce davranarak onu sert ve güvenli bir şekilde kucakladı. Adamın çaresizliği kadının kararlılığının gücüyle eşleşiyordu. "Bunu yapamazsın."

"O zaman anlaşmamızı boz," dedi Drocco onun boynuna doğru.

"Anlaşmamızı boz ve sana göz kulak olmama izin ver." Ona bakmak için geri çekildi. "Artık canının yanmamasını sağlayacağım. Söz veriyorum."

Yatak odalarının kapısı pat diye açıldı. Drocco anında kükredi ve içeri giren kişiyle yüzleşirken onu arkasına çekti.

"Drocco!"

Adam bu ismi öyle bir rahatlamayla söyledi ki Cailyn tehlikede olmadıklarını hemen anladı. Drocco'nun etrafından bakınca Komutan Torin'in kapının girişinde durduğunu gördü.

"Torin," diye selamladı Drocco, duruşunu gevşeterek.

"Senin için endişeleniyordum Drocco, aylardır seni arıyorduk."

"Ne demek istiyorsun? Ne zaman geldin?" "Sen

kaybolduktan yaklaşık bir gün sonra!"

Cailyn, Drocco'nun yanına doğru yaklaştı ve Torin'in gözleri ona dikildiğinde yüzü bulutlandı.

"Onun tutuklanmasını mı istiyorsun, Drocco?"

Drocco başladı. "Deli misin sen? Bunu neden yaptın? Neler oluyor, Torin? Nasıl bu kadar çabuk döndün?"

"Malloron kalesinden kaybolduğun için çok öfkeliydi. Büyü kullanıldığını biliyordu ama bunu nasıl ve kimin yaptığını anlayamıyordu. Lox'lara yönelik büyülü saldırıyı arttırdı ve büyük bir kısmına zihinsel hasar verdi."

"Kaç kişi?" Drocco dişlerini sıkarak konuştu. "Üç bin."

Drocco hırladı ve tekrar konuştuğunda sesi alçaktı. "Ne oldu?"

Torin, "Yetenekli ikizler senin Omega portalını hisseder hissetmez ordu ayrılmaya başladı ama bazıları bölgeden yeterince hızlı kaçamadı ve Malloron'un saldırısına maruz kaldı," diye açıkladı. "Sonra ikizler kalede uzun mesafeli bir portal tespit etti ve onun senin peşinden buraya geldiğini anladım. Beni küçük bir miktar Lox ile buraya geri getirdiler ve O zamandan beri Sarayı ve Doğu Topraklarını ondan korumaya çalışıyoruz."

"O burada mı?" Drocco şaşırarak sordu. "Doğu Toprakları'nda mı?"

Torin, "O Saray'da," diye vurguladı. "Ben de belki de Seni bir şekilde yakalamış ya da yaralamış ama ikizler Batı Toprakları'ndan buraya açılan başka bir geçidin kalıntılarını tespit edemediklerini söylediler. İşte o zaman seni başka bir yere götürdüğünü anladım." Adamın gözleri Cailyn'e dikilmişti ve Cailyn adamın ondan hoşlanmadığını hemen anladı. "İkizler şimdi bir geçit açıldığını hissettiler, ben de araştırmaya geldim."

"Doğu Toprakları'ndaydık Torin, sadece burada değil," dedi Drocco. "Evimizi koruyacağımızı bilen Malloron'un buraya geleceğini hiç düşünmemiştim. Hiç gerçek savaşçısı yok."

"Biz de bilmiyoruz," diye Torin. "Savaşçılarımız hâlâ Beyaz Okyanus'ta seyahat ediyor, Drocco. Bunu kendi avantajına kullandı. İkizler geçitten sadece yüz savaşçı geçirebildi ve Saray'ı koruyanların hepsi bu kadar. Burada bıraktığımız savaşçılar yardım etmeye çalışıyor ama Malloron dışarıdan girişi engelledi."

"Saray'ın içinde kaç kişi var?"

"Geri dönen yüz kişiden geriye seksen üç kişi kaldı."

Drocco bir an sessiz kaldı ve Cailyn onu izledi. Onunla üç ay geçirmişti ve bu süre boyunca İmparatorluğu tehdit altındaydı.

"Git ve halkını gör, Drocco," dedi kolunu sıkarak. "Sana ihtiyaçları var."

Drocco ona döndü, gözlerinde çatışma titreşiyordu. "Önce senden bir cevap almam gerek."

"Savaşçılarınızın hayatta ve iyi olduğunuzu bilmeleri gerekiyor," dedi Cailyn. "Tartışmamız sen dönene kadar bekleyebilir. Onlara git."

"Şimdi söyle bana, Cailyn."

Cailyn elini onun iri kolunda gezdirdi ve sıktı. "Alfalarına zaferlerinin her birinde liderlik ettin. Şimdi sana ihtiyaçları var, burada olduğunu onlara bildirmek için gecikemezsin."

Drocco keskin bir nefes verdi. Odanın etrafına göz gezdirdi. "Burada mı kalacaksın?"

"Sen dönene kadar."

Drocco ona baktı ve sonra onu bir öpücüğün içine çekti, dili ağzını yağmalarken eli saçlarında kafa derisini kaşıyordu. Kadın inledi ve Drocco'nun dokunuşundaki tutku ve iddianın tadını çıkararak onu tekrar öptü. Adam onu öyle yoğun bir şekilde emdi, yaladı ve hükmetti ki kadın zevkle inledi. Adam çekildiğinde kadın ağır ağır nefes alıyordu ve ayakta zor duruyordu.

"Ben yokken seni koruması için birini göndereceğim," dedi , sesi alçaktı. "Ama elimden geldiğince çabuk döneceğim."

Başını salladı, ona duyduğu arzudan başı dönüyordu. Torin'i takip etmek için kapıya doğru yürümesini izledi, adamın seksi hayvani hareketleri onu da tahrik ediyordu. Kapıya döndü, gözleri kilitte tereddüt etti. Ona uzun bir bakış attı ve kapıyı açık bırakarak uzaklaştı.

Cailyn kapıya bakarak durdu, içindeki garip sıcaklık daha önce tam olarak kabul etmediği sahiplenme bilincini ateşledi. O onun alfasıydı. Hâlâ onu esir tutan, ona işkence eden ve çocuğunu doğurmaya zorlayan Alfa'ydı. Ama o aynı zamanda

Onu her zaman ruhsal sıkıntıdan kurtaran, en başından beri ona karşı dürüst olan ve onun için en önemli yemininden vazgeçmeye hazır olan kişi.

Odanın içinde dolaşıp aylar önce yarattığı dağınıklığa baktı. Neden hepsini temizlememişti? Beklerken kendisine yapacak bir şeyler vermek için odayı toparlamaya ve düzeltmeye başladı.

Kendisine karşı Drocco kadar tutkulu olacak başka bir Alfa bulamayacağını düşünmek zorundaydı. Malloron ona istediğini yaptırmak için onu çalmış ve zehirlemişti.

Bir zamanlar ona karşı bir şey hissetmemişti. Drocco ona karşı zalimce davranmıştı ama bunun nereden kaynaklandığını bildiği halde öfkesine gerçekten tutunabilir miydi? Yalancılara ve tutulmayan sözlere duyduğu nefret, annesinin ölümüyle birlikte içine işlemişti. Bu onu o kadar derinden etkilemişti ki, şiddetli bir ordu kurmuş ve onu Doğu Toprakları'nı fethetmeye itmişti. Hiçbir casusa iyi karşılık vermezdi. Onunla kalırsa onu affetmeye istekli olmalıydı. Onu endişelendiren tek şey, tekrar incitip incitmeyeceğiydi. Azia Ana onu evcilleştirmenin bir yolunu bulması gerektiğini söylemişti; bunu yapmış mıydı? Hâlâ ihtiyacı var mıydı? Ve eğer Alfalar evcilleştirilebiliyorsa, Omegalar neden saklanıyordu?

Cailyn içini çekti ve zihni dönüp dururken yatağa oturdu. Eğer onunla kalırsa, diğer Omegaları da tartışmak zorunda kalacaklardı.

"Cailyn?"

Cailyn başını kaldırdığında kapı aralığından kendisine bakan tanıdık bir yüz gördü. "Toya?" diye nefes nefese kaldı.

Victoya gergin adımlarla odaya girdi. Üzerinde kahverengi bir bornoz vardı ve kıvrıkcık sarı saçları arkadan toplanmıştı. "Tek başına mısın?"

Cailyn ona doğru koştu ve kollarını arkadaşına doladı. Yerleşkeden birini, hele de en yakın arkadaşlarından birini bir daha görebileceğini hiç düşünmemişti. Victoya ona sıkıca sarıldı ve onu odanın içine doğru geri itti.

"Bir daha kimseyi göreceğimi sanmıyordum," diye haykırdı Cailyn, ona bakmak için geri çekilerek. Victoya çoğu Omega'dan daha ince ve kısaydı, Amara da bundan nefret ettiği için onunla bu konuda dalga geçiyordu. Bununla birlikte, Cailyn ve Amara'nın tanıdığı en tatlı, en beceriksiz ve sakar Omegalardan biriydi ve onu şiddetle koruyor, sık sık görevlerde ona eşlik ediyorlardı

ve onu düzenli olarak kontrol ediyordum. "Burada ne yapıyorsun?" Cailyn sordu. "Bu tehlikeli."

"Aylardır buradayım," dedi Victoya kapıyı kapatmak için dönerek. "Görevin sona ermeden önce de buradaydım ama seni bulamadım."

Cailyn kafası karışmış bir halde başını salladı. "Saray'da benimkinden başka bir görev hatırlamıyorum."

Victoya'nın ağzı gerildi ve bir tarafa doğru büküldü. Gözlerini kaçırıldı. "Komutan Torin görevi."

Cailyn kaşlarını çatarak onun neden anlamaya çalıştı. "Onu baştan çıkarma görevi mi?" diye sordu, kafası karışmıştı. "Onu sen mi aldın?"

Victoya omuzlarını kaldırdı. "Anneler bu için iyi olacağını düşündüler." Cailyn yüzünü buruşturdu.

"Biliyorum," diye iç geçirdi Victoya. "Ben seksi bir Omega tipi değilim. Çok zayıfım, yeterince kıvrımım yok, yanlış şeyler söylüyorum ve-"

"Hayır, Toya," dedi Cailyn onun kolunu tutarak. "bu değil. Sadece tehlikeli."

"Ben de tıpkı sen ve Amara gibi bir casusum Cay," dedi Victoya sessizce. "İkinizin de sonsuza kadar güvenlik ağı olacağınıza güvenemem. İkiniz de görevdeydiniz

-İşleri kendi başıma yapmayı öğrenmeliyim. Yıllardır hiçbir görevde işleri berbat etmedim."

"Biliyorum," dedi Cailyn hemen gülümseyerek. "Özür dilerim. Bu senin yeteneğinle ilgili değil Victoya. Biz sadece sana göz kulak olmaya alıştık. Bu senin yapamayacağın anlamına gelmiyor. Nasıl gidiyor?"

Victoya dudağını ısırıldı ve omuz silkti. "Emin değilim. O gerçekten Beni fark et. Dinamik yara izlerinin hiçbir şey yapmam gerekmeyeceği anlamına geleceğini düşünmüştüm ama pek ilerleme kaydedemedim-"

"Bekle, sen neden ? Dinamik yara izleri nedir?" "Beni ona ayarlamak için."

Cailyn boş gözlerle ona baktı.

"Onu bana çekmek için . Görevi kabul etmenin bir şartıydı."

"Bu nasıl çalışıyor?"

Victoya omuz silkerek, "Karmaşık bir durum," dedi. "Ve acı verici. Ama asıl mesele şu ki, işe yaradığını sanmıyorum."

"Anneler mi yaptı?"

Koridordan hafif bir çınlama sesi yankılandığında Victoya donakaldı. "Yıldızlar!" diye nefes aldı. "Önemli bir şey yapmak için buradayım ve evdeymişiz gibi sohbet ediyorum." Cailyn'i kapıdan uzaklaştırdı.

Cailyn gülümsedi. Victoya nadiren küfürlü kelimeler kullanır, bunun yerine rastgele veya uydurma kelimeler kullanmayı tercih ederdi. Bu onu farklı kılan şeylerden biriydi.

daha da çocuksu. Victoya'nın onları balkon kapısına götürmesine izin verdi. "Ne demek istiyorsun? Ne yapmak için buradasınız?"

Victoya ona döndü, iri, ela gözleri pişmanlıkla doluydu. "Anılarını almak için buradayım, Cailyn."

"Ne?" Cailyn bir an ona baktı ve sonra dokunuşu yakmış gibi ondan uzaklaştı.

Victoya kaşlarını çatı. "Anneler sana birini göndereceklerini söylediler. Siz de bunu bekliyordunuz."

Cailyn düzensiz bir şekilde nefes aldı, yoğun bir korku onu ele geçirirken Victoya'dan geriye doğru çekildi. Bu doğrudu, ölmüşlerdi. Ama tüm olanlardan sonra ve ölmeyi beklerken, o zamanın geleceğini düşünmemişti. "Yapamazsın."

Victoya başını eğerek Cailyn'i izledi. "Bunu bir arkadaşının yapmasını tercih edeceğini düşündüler," dedi yumuşak bir sesle.

Cailyn konuşamadığını fark etti. Bacaklarının arkası yatağa çarptığında ellerini karnına koydu ve baş dönmesiyle birlikte sallanmaya başladı.

Victoya hemen onun yanına koştu. "Otur Cay," diyerek Cailyn'i yatağa itti ve yanına oturdu. "Sorun nedir?"

Cailyn nefes aldı. "Hamileyim, Toya."

Victoya'nın yüzü . "Bu harika, Cailyn. Tebrikler!"

"Depresif bir öfke durumuna girdim. I..." Cailyn açıklayacak kelimeleri bulmakta . "Ölmek istedim," diye mırıldandı sonunda.

Victoya kaşlarını çatı. "O canavar sana ne yaptı, Cailyn? O canavar Anneler onunla birlikte olmanın daha iyi olacağını söylüyor ama ben bu fikri hiç sevmedim." Cailyn'in elini tuttu. "Hâlâ ölmek istiyor musun?"

"Hayır," dedi Cailyn hemen, bunun doğru olduğunu fark ederek. Çocuğunu ya da... Drocco'yu bırakmak istemiyordu. "Ama hafıza silme..."

Victoya, Cailyn'in ne söylemeye çalıştığını anlayınca yüz ifadesi değişti. Cailyn'in önemli bir duygusal sıkıntı yaşamış olması halinde hafıza silme işlemi sırasında son anılarından hiçbirinin bozulmadan kalacağının garantisi yoktu. "Dikkatli olacağım, Cailyn," dedi Victoya. "Zarar vermeyeceğim konusunda bana güvenebileceğini biliyorsun-"

Cailyn aniden, "Mesele o değil Toya, yetenekli olduğunu biliyorum," dedi. Victoya gerçekten de güçlü bir Yetenek zanaatkârıydı; kendine güveninin parladığı tek alan buydu. "Sadece son anılarımı kaybedemem. Kaybedemem."

"Hepsini kaybetmeyeceksin."

Cailyn ayağa kalktı ve onunla yüzleşti. "*Hiç* kaybedemem," diye vurguladı. "Son birkaç aydır Drocco ile birlikteydim ve bunu ona yapamam. Bunu ona yapamam.

Paylaştığımız her şeyi, vardığımız her anlayışı kaybedeceğiz."

Victoya ayağa kalkarak, "Onunla yeni anılar yaratacaksın Cailyn," dedi. "Bu yapmamam için bir neden değil." Durakladı. "Onunla Anneler kararlıydı. Onlara geri dönüp iyileşmek için zamana ihtiyacın olduğunu söyleyemem - bu nedenle değil. Bunu yapmak zorundayım."

"Son zamanlarda başka ne öğrendim biliyor musun?" Cailyn sesini alçaltarak konuştu. "Benim bir ailem var."

Victoya'nın yüzü asıldı ve gözleri büyüdü. "Ne?"

"Bir babam, bir Beta annem ve Cillford'da yaşayan üvey kardeşlerim var. Öz annem de bir Omega, ancak nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Victoya dondu kaldı. "Bunu nereden duydun? Bu doğru olamaz. Anneler sana söylerdi."

"mi?" Cailyn tükürdü, sesi sertti. "Söylerler miydi Ben mi?"

"Neden yalan söylesinler ki?" Victoya sordu.

"Görevlerimiz sırasında dikkatimizin dağılmaması için mi?" Cailyn önerdi. "Ya da ebeveyn figürleri olarak onlarla daha güçlü bir bağ kurmamızı sağlamak için mi? Ya da Alfa/Omega bağlantısının bize söylemedikleri kısmını öğrenmemizi engellemek için mi?"

Victoya kuşkulu görünüyordu. "Bilmiyorum, Cailyn. Bana garip geliyor Ben."

"Size garip geliyor mu, Omega'dan hiç kimse, hatta yaşlılar bile, Omega anneleri de yanlarında mı? Elbette her Omega bir Beta'dan doğmamıştır."

Victoya'nın kaşları düşünceyle buruştu. "Belki bazılarının vardır." "Sen hiç tanıyor musun?"

Victoya bir an düşündü ve sonra yavaşça başını salladı. "Hayır, ama bu hiç olmadığı anlamına gelmez." Cailyn'e doğru bir adım attı. "Hâlâ silmem gerekiyor Cailyn," dedi yavaşça.

Cailyn'in korkusu arttı ve geri . "Hayır, Toya," dedi. "Lütfen yapma."

Victoya gelmeye devam etti, gözlerini hüznün kaplamıştı. "Bir yılı aşkın süredir bizden uzaktasın. Belli ki yeni bilgiler öğrenmişsiniz ama bunların ne kadarının Alfa'nızdan etkilendiğini bilmiyorum. Bu

bilgi güvenilir olabilir. Alfaların neler yapabileceğini, neye benzediklerini biliyoruz."

"Hayır, yok Toya," diye ısrar etti Cailyn. "Tam olarak değil. Drocco ile yaşadığım şeyler... bize hiçbirini anlatmadılar."

"Dinamiğimizin hayatta kalması için en iyi olanı yaptılar, Cailyn." Victoya kararlı bir şekilde konuştu. "Elbette bu bazı şeylerden vazgeçmek zorunda kalacağımız anlamına geliyordu. Bu şimdi onların söylediği her şeye güvenmememiz gerektiği anlamına gelmiyor. bize."

Cailyn bir an paniğe kapıldı. Victoya'nın ona inanmasına imkân yoktu - Drocco'nun sözüne güvenmeseydi Cailyn buna kendisi de inanmazdı. Büyüyü hissetti. En azından onu koruyabilirdi.

Drocco dönene kadar kendini bir bariyerle kapattı ama tılsımlı zincirin hâlâ boynunda olduğunu fark edince kalbi sıkıştı.

Victoya ona dikkatle yaklaştı, her an saldıracakmış gibi onu izliyordu ama Cailyn öne doğru uzandı ve onu tuttu ellerini kendi ellerine aldı. ". Bunu yapmak zorunda olmanı anlıyorum," diye başladı Cailyn, "ama lütfen, lütfen onlara sormama izin ver."

Victoya şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Annelere mi soracaksın?" "Evet."

Victoya kaşlarını kaldırdı. "Nasıl?"

"Beni yerleşkeye götür." Victoya başını sallamaya başlayınca Cailyn devam etti: "Victoya, biliyorsun ki ben konuda güçlü bir his beslemesem senden görevini değiştirmeni istemezdim. Kardeş olduğumuz bunca yıl boyunca, senden hiçbir zaman emirlere aykırı bir şey yapmanı istemedim. Sen Annelere ve kendi görevlerime ne kadar bağlı olduğumu biliyorum. Ama bunu benim için şimdi yapmanı istiyorum. Lütfen?"

Victoya nefes alırken gözleri onun yüzünde gezindi.

Cailyn, "Senden mendili yapmamayı istemiyorum," diye ekledi. "Sadece ben onlarla konuşana kadar bunu ertelemenizi istiyorum. Onlardan gelecek güvenceye ihtiyacım var.

onları..." Bir an tereddüt etti. "Bana Drocco ile kalmamı ilk söylediklerinde, beni terk ettiklerini hissettim. Sonra Malloron ile Batı Toprakları'nda mahsur bana yardım etmeyi reddettiler. Onlarla ilgili şüphelerimin sebebi benim Alfa'm değil, *onlar*. Lütfen. Onları görmem gerek. Daha sonra, silme işlemi yapıp beni buraya geri getirebilirsin, uzun sürmez. Bana onlarla sadece bir saat verin." Tek ihtiyacı olan bir saatti. Drocco'nun bu süre içinde dönmesi pek olası değildi, onunla asla aynı fikirde olmayacaktı.

Ama onu endişelendirmeden oraya gidip dönebilseydi, bu tercih edilirdi.

Victoya bir nefes verdi, uzun bir süre düşünürken gözleri kısılmıştı. Sonra gözleri Cailyn'inkilere kayd. ", bir saat. Hadi gidelim."

Victoya onu elinden tutup çekerek Cailyn'i kapıya doğru götürdü. "Nereye gidiyorsun?"

"Burada büyü kullanamam," dedi Victoya kapıyı aralayıp dışarı bakarak. "İkizler tüm bu alanda Yetenek'i engelleyen tılsımları yeniden yarattılar."

"Oh." Demek daha önce büyü kullanamamasının nedeni buydu.

"Drocco beni koruması için birini göndereceğini söyledi."

Victoya kapıdan çıkıp her yöne bakarken, "Tüm savaşçılar sarayın diğer tarafında Malloron'la savaşa tutuşmuş durumda," dedi. "Birini gönderebilmesi zaman alacaktır.

Bu ." Sola döndü ve Cailyn'i de yanına alarak geniş koridor boyunca aceleyle ilerledi.

Cailyn her şeyi içine çekerek arkasından takip etti. Sarayın bu bölümünde ilk kez yatak odasının dışına çıkıyordu ve duvar mumları, tablolar, kalın halılar ve yolu süsleyen duvar halılarıyla zengin bir şekilde döşenmişti. Başka bir koridoru ve bir diğerini döndüler, her köşeyi döndüklerinde ayak sesleri mermer zeminde takırdıyordu. Sonunda, diğerleriyle aynı görünen bir koridorun ortasında durdular.

"Tılsımlar burada sona eriyor," dedi Victoya. Geri adım attı ve duvarlardan birine baktı. "Onu yaratmama yardım et."

"Yapamam," dedi Cailyn. "Büyü kullanamam." O konuşurken arkasından gelen bir ses omzunun üzerinden bakmasına neden oldu. Gri cüppeli bir hizmetkâr koridor boyunca bir parşömen tomarı okuyarak ilerliyordu. Yukarı baktı ve aniden durdu.

Cailyn döndüğünde parıldayan büyü katmanlarının onu eski evine götürecek geçidi gördü. "Görüldük," dedi.

Victoya koridora bir göz attıktan sonra dikkatini daha da kararlı bir şekilde geçide . "Neredeyse geldik."

Cailyn, yüzünde şaşkın bir ifadeyle yaklaşmakta olan gri cüppeli hizmetkâra baktı.

Victoya tekrar onun elini tuttu. "Hadi gidelim."

Cailyn olduğu yerde kalakaldı, bakışları yaklaşan üzerindeydi. Drocco'ya mesaj göndermenin bir yolu olabilirdi. Onu ısırdı

dudak, neden ona söylemek için bu kadar güçlü bir dürtü hissettiğinden emin değildi. Bir zamanlar evi olan bir yere, bir zamanlar tek güvenli yeri olan bir yere geri dönüyordu. Ama zihninde bir şey Drocco'nun artık o olabileceğini fısıldıyordu. Ya geri döndüğünde bunu hatırlamazsa, bu riski alabilir miydi?

Victoya onun elini çekiştirerek, "Cailyn," diye ısrar etti. "Gitmemiz gerekiyor."

Cailyn bir nefes aldı ve geçide doğru döndü. Tek yapabileceği Drocco'nun onunla yeni anılar yaratacağına inanmaktı. Bu bir Annelere öfke ve güvensizliğin gerçek olup olmadığını öğrenmek için tek şansı vardı. Cevaplarını almak için portaldan içeri adımını attı. döndüğünde onları hatırlamayabilir.

OceanofPDF.com

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

DROCCO

"Saray'da bir kapı açıldı, Majesteleri."

Drocco ikizlere bir göz attıktan sonra elini indirerek okçuların oklarını bırakmalarını işaret etti. Malloron Büyük Salon'a yerleşmiş ve etrafındaki koridorlara sızıp kıvrılan zehirli bir sihirli sis yaratmıştı. Gerçekten de bazı Savaşçılar doğrudan geçip gittiler ve bundan etkilenmediler, ancak diğer herkes temas ettiği saniyeler içinde yandı. İkizler yayılmaması için bariyerler oluşturmuştu ama Drocco daha acımasız bir saldırı planı oluşturulmadığı için mutlu değildi. "Nereye?"

"Özel kanadınız."

Drocco onlara döndü, bir korku kaplamıştı. "Tam olarak nerede?"

"Yatak odanızın doğusunda."

"Benimle gel," diye emretti dönüp yatak odasına doğru ilerlerken, kalbi küt küt atıyordu.

"Drocco?" Torin seslendi. "Bu saldırıyı durdurmak mı istiyorsun?"

Drocco onu zar zor duydu. Eğer Cailyn söylediği onca şeyden sonra, ona gitmemesi için güvenden sonra bir kez daha gittiyse... Bu düşünceyle içi burkuldu, ruh halini bir korku kapladı. Cailyn'in gitmesini beklemeliydi. onun cevabını bekliyordu. Ancak aniden Cailyn'in büyü kullanma yeteneğine sahip olmadığını fark koşmaya başladı ve yatak odasına ulaşana kadar koridorlarda hızla ilerledi.

Boştu.

Kendini gergin tutuyor, tanımadığı duygular içini kemirirken mantıklı düşünmeye çalışıyordu. Odanın içinde yavaşça dolaştı, ayrıldığından beri farklı olan her şeyi not etti, zihnini tüm duyularına odakladı.

"Drocco!" Torin kapıda belirdi, ikizler de hemen arkasındaydı. "Neyin var?"

"Cailyn. Cailyn'di."

"Geçidi mi kullandı?" Torin sordu.

Drocco ikizlere, "Geçidin nerede aktive edildiğini ve nereye gittiğini bulun," diye talimat verdi.

Torin odaya girdi. "Drocco, biz-"

"Ayırabileceğimiz tüm savaşçıları toplayın," dedi Drocco, onun yanından kapıya doğru yürürken. "Belki arkasından yakın takip edersek yetişebiliriz."

Torin sessizce, "Bunu yapamam, Drocco," dedi.

Drocco durdu ve yavaşça arkasını döndü. Torin'e yaklaşıp, "Neden?" diye sordu.

Torin, Drocco'yu yakından izleyerek, "Yoldan çıkmış Omega'nızın peşinden gitmek için savaşçıları tehlikeye atmaya devam etmenize izin vermeyeceğim," dedi. "Onu Batı Toprakları'ndan toplama sürecinde pek çok kayıp verdik ve

bir saat içinde tekrar gitti." Torin bir adım öne çıktı. "Onun sana uygun olmayabileceğini kabul etmelisin."

Drocco Torin'e yaklaştı, gözleri Torin'in demir grisine kilitlendi. "O benim gerçek eşim, Torin. Bana uygun olan tek kişi o."

Torin, "Ama o burada olmak istemiyor," diye . "Bu ikinci kez oluyor-"

"Sessiz olun!" Drocco havladı, tüm kasları gergindi. "O kaçırıldı Torin, gitmedi."

Torin bir an sessiz kaldı, duruşundaki kararlılık dalgalanıyordu. "Nereden biliyorsun?"

Drocco, "Bu odada onun korkusunun kokusunu alabiliyorum," dedi. Yatağı işaret etti. "Yatağın iki kişinin oturduğu iki girinti var. Ve hâlâ tılsım zincirini takıyordu, büyüye erişemiyor. Biri onu kaçırmış."

Torin düşünceli düşünceli odaya baktı. "Bunu kim yapar ki?" Drocco tersledi. "Şimdi söylediklerime güvenmiyor musun? Sana söylüyorum, Biri onu kaçırdı. Beni bekleyeceğini söyledi."

Torin'in çenesi sıkıştı ve başını sallayıp döndü. "Bu Omega'dan anlayamadığım bir şekilde etkileniyorsun," diye mırıldandı başını sallayarak. "Biz konuşurken en büyük düşmanımız tarafından saldırıya uğruyoruz ve sen yine onun peşinden koşmak istiyorsun."

Drocco kararlı bir ifadeyle, "Gerekirse onu bilinen toprakların sonuna kadar kovalayacağım," dedi. "Ona ulaşmak zorundayım. Sana çılgınca gelebilir, Torin, ama umurumda değil. Umarım ne zaman

Omega'nızla birliktesiniz ama bu arada işinizi yapmayı seçebilir ya da Lox'tan emekli olabilirsiniz."

Torin dondu kaldı. "Ne?" Yavaşça Drocco'ya döndü. "Ne demek istiyorsun? Bir Omega'ya sahip olmayacağım."

Drocco şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı.

"Neden?" "Ben bir Alfa değilim."

"Yani? Sen bir Lox Savaşçısısın, Torin. Başından beri benimle birlikteydin." Drocco ona doğru bir adım attı, şok olmuştu. "Omegaları bulacağıma dair ettiğim yeminin senin için de geçerli olduğunu düşünmedin mi?"

"Hayır," dedi Torin, yaşadığı şok açıkça ortadaydı.

"En başından beri Omega'larımızı alacağımızı söylüyorum."

"Evet, ama..." Torin cevap vermekte zorlandı. "Her zaman gerçekten kendinden bahsettiğini düşünmüşümdür. Ve her neyse, bu bir israf olur. Yapamam

bir Alfa'nın verebileceğini bir Omega'ya verir."

"Birçok Alfa/Beta çifti var. Neden bir Beta/Omega çifti olmasın?"

Drocco söyledi. "Bu her zaman önemli değildir."

"Benim için önemli," dedi Torin, neredeyse acıyla. "Asla gerçekten benim olmayacak bir Omega için senin yarısı kadar bile takıntılı olmak istemiyorum."

Drocco'nun buna verecek bir cevabı yoktu. Alfalar ve Omegalar arasındaki çekimin güçlü olduğunu inkâr edemezdi, özellikle de üreme dönemlerinde. Eğer içlerinden biri bir Beta'ya bağlanmışsa - Beta'ya daha zayıf tek yönlü iddia ısıırığı yoluyla ruh bağı kurmuş olsalar bile - risk her zaman vardı. Cailyn'in ebeveynleri bunun bir örneği idi.

"Majesteleri." Kapıda bir hizmetçi belirdi. "Lox Yetenek Zanaatkârları sizi görmek istiyor."

Drocco ona yolu göstermesini işaret etti ve Torin de onu takip etti.

Yetenek-zanaatkârlara ulaştıklarında, mutfaklara giden koridorlardan birinde bir duvarın önünde durdular.

"Geçit burada açıldı," dedi biri. Drocco onların isimlerini hatırlayamadı.

"Nereye gidiyor?" diye sordu.

"Söyleyemeyiz," dedi diğeri. "Diğer tarafta yanlıs giden bir şeyler var."

Drocco'nun zaten gergin olan sinirleri daha da gerildi, kopmanın eşiğine geldi. "Ne demek istiyorsun?"

"Normalde portalın bilinen Topraklar'ın neresine dair bir fikir ediniriz," diye açıkladı ilki. "Ama bu portal bize herhangi bir belirti vermiyor."

"..." İkinci ikiz açıklamaya çalışırken tereddüt etti. "Konum sürekli atlıyor ya da titriyor gibi."

Drocco'nun aklına bir düşünce geldi. "Biri görmüş mü öğren herhangi bir şey," dedi Torin'e, konum mücevherini çıkarırken. İçindeki titreşim şüphelendiği şeyi doğruladı; Cailyn Çorak Topraklar'daki Omega köyündeydi. Onu oraya götürebilecek tek kişi bir Omega'ydı. Ondan ne istiyorlardı ki? Eğer onu kendisine karşı yeniden şartlandırarak bir şey yapmayı planlıyorlarsa... hayal kırıklığı içinde bir dizi küfür savurdu.

Bir şey gören birini bulmak öğleden sonrayı aldı. Saatler geçtikçe, ikizler geçit üzerinde çalışırken Malloron'un sisi Saray'ın etrafına tartışmasız bir şekilde sızdı.

Nihayet birkaç saat sonra bir tanık buldular; dehşete düşmüş gri cüppeli bir hizmetkâr. Adam hikâyesini, Drocco koridorda ikizlerin yanında durmuş, titreyen mücevhere bakıyordu. Adam konuşmayı bıraktığında, "Yani gitmek istemedi mi?" diye sordu.

"İsteksiz görünüyordu, Majesteleri," dedi adam, sesi titreyerek. "Diğer kız onu çekiştiriyordu."

"Diğer kızı tanıdın mı?"

"E-evet," dedi adam. "Adı Victoya, ama iyi bir kız-" "Victoya mı?"

Torin şaşkınlıkla sordu. "Emin misin?"

Torin'in ses tonundaki bir şey Drocco'nun dikkat kesilmesini sağladı. "Onu tanıyor musun?" diye sordu Torin'e.

Torin düşünceli bir ifadeyle, "Hayır, pek sayılmaz," dedi. "Mutfaklarda çalışıyor, daha sıradan işler yapıyor... Onunla sadece birkaç kez karşılaştım."

Drocco hizmetçiye koridorun ilerisinde beklemesini söyledi ve Torin'e döndü. "Eğer o bir bulaşıkçı hizmetçisiyse, bunu nasıl biliyorsun ve "Adını hatırlıyor musun Torin?"

Torin gözlerini kaçırды. "Daha önce de gece geç saatlerde mutfığa girmiştım ve o da oradaydı."

"Hepsi bu kadar mı?"

Torin dudaklarını birbirine bastırdı. "Onu kütüphanedeki mumlukları temizlerken de gördüm."

"Onu becerdin mi?"

"Hayır."

Drocco onu inceledi. "Ama istiyorsun?"

Torin tereddüt etti. "Hayır." Drocco ikna olmamıştı ama Torin'in açıkça yalan söylemeyeceğini de biliyordu. Belli ki bu kızdan emin değildi.

Torin, "Yine de o olamaz," diye ekledi. "Bu kız... o bir casus."

"Neden olmasın?"

"O sadece... o değil..."

"Neden onu tarif edecek kelimeler bulamıyorsun?" Drocco tersledi, sinirli. "Eğer onu gerçekten tanıımıyorsan, her şey olabilir. Ve şu anda Cailyn'i kaçırmış bir Omega casusu gibi görünüyor."

Torin isteksizce başını salladı. "Şimdi ne yapmak istiyorsun?"

Drocco ayağa kalktı, koridoru incelerken gözleri etrafını zar zor görüyordu. Cailyn'e zarar görmesine izin vermeyeceğine dair söz vermişti ve Omegalarla çok uzun süre kalmasına izin verirse olacak olan tam olarak buydu - onu kendisine karşı çevirecekler ve bir kez daha sınırlayacaklardı Alfa'sıyla mutlu olmasını engelleyebilir. Ayrıca çocuğu ondan uzak tutarak ona ve çocuğa potansiyel zarar verebilirler.

Onu kaçıran kıza karşı bu kadar mücadele etmemiş olması içini kemiriyordu. Ya gerçekten de gitmeyi seçtiyse? Ona bir cevap vermemiştii, sözünü ve anlaşmalarını bozarak gitmiş olması tamamen mümkündü, ama onun istediği şekilde değil.

Bu düşünce midesini ama belki de Alfa/Omega bağlantısının onu hayal kırıklığına uğrattığını ve kızın sadece gerçek evi olduğuna inandığı yere gitmeyi seçtiğini düşünmek zorundaydı. Eğer durum buysa, onu ikna etmek için söyleyeceği hiçbir şeyin önemi olmayacaktı. Onun nefret ettiği bazı şeyleri yapmak zorunda kalacaktı, zaten bildiği bazı şeyler onu ona sevdirmeyecekti, çünkü ister onun ölümü ister

Omega Anneler'in müdahalesine rağmen Cailyn ve çocuğu olmadan var olamazdı; bunun onu aptal durumuna düşürüp düşürmeyeceği artık umurunda değildi. Tutunduğu tek umut, korkusunun keskin kokusunun gitmek istemediğini göstermesiydi.

Bu yüzden onu bulacaktı. Onun gözlerinin içine bakacak ve gerçekten gitmeyi seçip seçmediğini görecekti, sonra da asla onarılamayacaklarını bilerek onu yine de geri alacaktı. Ve bu süreçte, Omega'ları Omega'lara karşı kıskırtarak tüm Alfa'lara gizlice savaş ilan eden Omega liderlerini yok edecekti.

Onlardan. İstese de istemese de onun durumunun intikamını alacaktı.
Torin'e döndü. "Lox'ların Omegalarını toplama vakti geldi."

İkinci Kitabın Sonu

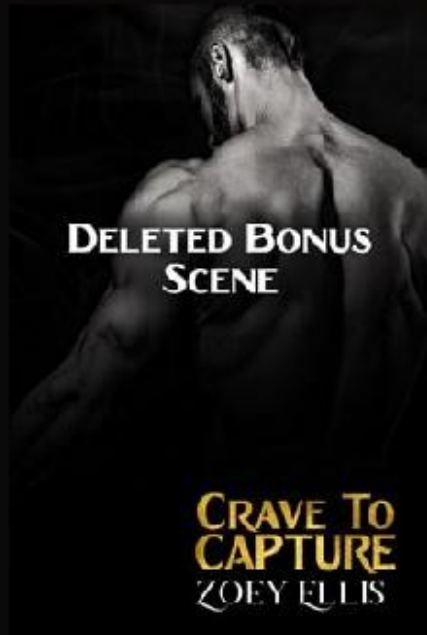
*Crave to Capture'*ı okuduğunuz için teşekkür ederiz. Hikayeyi beğendiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp yorum bırakın. Yorumunuz yeni okuyucuların kitabın kendilerine uygun olup olmadığına karar vermelerine yardımcı olacaktır. Yorumlar, kitabın yayılmasına yardımcı olmak için çok önemlidir ve bir dakikanızı ayırabilerseniz minnettar olurum :)

[Amazon'a yorum bırakın](#)

Crave to Capture, Myth of Omega serisinin ikinci kitabıdır. Bir sonraki kitap olan *Crave to Claim*, Drocco ve Cailyn'in hikâyesini sonlandırıyor.

Ön gösterim için okumaya devam edin!

GET THE HATE-FUCK SCENE

Join my reader's group,

Dark Halos

*and get this exclusive
content for FREE!*

Deleted Bonus Scene

A hate-fuck scene between
Drocco and Callyn that didn't make it
into the final version of Crave To Capture

[BENİ İŞARETLE!](#)

OceanofPDF.com

Talep Etmek İçin Can Atın

Ona seçim yaptıracak - ve onu yine de alacak

Drocco

Omega'sının bilinmeyen kaderi, Drocco'yu alışılmadık duygusal bölgelere gönderir. Aralarındaki bağı onarılıp onarılamayacağından emin olamayan Drocco, İmparatorluk yeminini yerine getirmek için kendini bir çarpışma rotasına sokar ve bunu başarırsa Cailyn'i gerçekten önemli olan her yönden kaybedebileceğini bilir.

Cailyn

Gerçeği ortaya çıkarma konusundaki kararlılığı ona pahalıya mal olmuştur; Omega kız kardeşlerinin ve bir zamanlar onun için ölebilecek olan Alfa'nın koruması. Onu nasıl evcilleştireceğini bilmeden, onun için gelen vahşi savaşçı, tanıyamayacağı bir adama dönüşebilir. Ve o zaman şimdiye kadar inandığı her şeyi gerçekten kaybedebilir.

Crave to Claim, karanlık, erotik bir Omegaverse romantizmi olan Myth of Omega serisinin üçüncü bölümüdür. Bu kitap Drocco ve Cailyn'in hikâyesini sonlandırıyor. Eğer baskın Alfa anti-kahramanlar, arsız Omega kahramanlar, epik fantastik dünyalar ve tutsak aşklar size göreyse, Crave To Conquer (1. Kitap) ile başlayın.

Crave to Claim cinsel sahnelerden şiddet ve dile kadar açık bir okuma deneyimidir. Rahatsız edici durumlar ve karanlık bir romantizm içerir. 18 yaş ve üzeri okuyucular içindir.

CAILYN

Omega Yerleşkesi her zamanki gibi görünüyordu.

Sofistike kulübeler ve toplantı salonları Cailyn'in görebildiği kadar uzanıyor, kuru tozlu toprak parçaları, sık ağaçlar ve güzel bahçelerle noktalanıyordu. Gökyüzü açık ve aydınlıktı ve Omegalar binaların arasında dolaşıyor, cüppeleri dalgalı esintide arkalarından süzülüyor, genç Omegalar oyun oynarken veya geliştirirken birbirleriyle sohbet edip gülüşüyorlardı. Köyde Cailyn'in her zaman sevdiği bir tekdüzelik vardı; kulübelerin yapılış biçimi, duvarlarını oluşturan kahverengi, krem ve ten rengi tonları ve bahçelerin bakımlı doğası.

Ancak, her ne kadar aynı görünse de aynı hissi vermiyordu. Hafif ve neşeli atmosfer genellikle Cailyn'in moralini yükseltirdi. Bu genellikle Cailyn'in derinliklerine işler ve içindeki gerginliğin çözülmesine neden olurdu. Köy meydanının ortasındaki güzel taş çeşmenin önünden geçerken, buraya gelirken hissettiği gerginlik midesinde daha sert bir düğüme dönüştü.

Buraya Drocco'nun ailesi hakkında verdiği bilgilerle ilgili olarak Annelerle yüzleşmeye geldiği fikri şimdi gülünç görünüyordu. tüm Omegalar mutluydu. Gülümsüyor ve kahkahalar atıyorlardı; acıdan, ıstıraptan, mantıksız adamlar tarafından kontrol edilmekten kurtulmuşlardı. Anneleri onlar için bunu sağlamıştı. Omegaların yaşadığı deneyim hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı.

Bir Alfa'nın ellerinde çekilen işkenceli acılar, doğru koku zihne hükmettiğinde vücudu ele geçiren dürtüler, bir Alfa'nın kollarında bekleyen güzel memnuniyet hiçbir şey değildi. Cailyn elini salladı düşünceleri kafasından attı. Burada bulunma sebebi onların cehaleti değildi. Drocco'nun ailesi hakkındaki sözlerini hatırladı ve odaklanmaya çalıştı. Omegas için neyin daha iyi olduğunu sorgulamaya başlamasının ona hiçbir faydası olmayacaktı.

Anneler buna çoktan karar vermişti ve Drocco ve Malloron ile ilk karşılaştığında yaşadıklarını göz önünde bulundurarak, nedenini anlayabiliyordu. Sadece onlara ailesi hakkında bir soru gerekiyordu. Cevap verdiklerinde, umarım bunun bir tür hata olduğunu onaylarlar, geri dönebilirdi... Drocco'ya geri dönebilirdi.

O ve Victoya doğruca eğitim bölgesine gittiler. Görünüşü ve verdiği his nedeniyle Omega Yerleşkesi'ni bir köy olarak görse de burası son derece büyüktü. Omega ilkelerini koruyup sürdürmeye ve yaşam biçimlerini korumaya adanmış çeşitli bölgelere ev sahipliği yapıyordu. Elbette Cailyn zamanının çoğunu eğitim bölgesinde geçirmiş ve eğitiminin her dakikasını çok sevmişti. Burası aynı zamanda Annelerin Mabedi'nin de yanındaydı, bu geniş bina onlara ev sahipliği yapıyordu ve Omega nüfusuyla sık sık bir araya geliyorlardı.

Annelerin her zaman kullandığı briefing salonuna doğru yöneldiler ve kapının üzerinde bir toplantıda olduklarını gösteren parıldayan büyüğü gördüler.

"Beklemek zorundayız," dedi Victoya iç çekerek. "En azından kuyruk yok."

Cailyn başıyla onayladı ama kuyruğun sonunda beklemeyeceğini biliyordu. Sadece bir saatliğine uzaklaşmak istiyordu. Ne olursa olsun bir dahaki sefere Anneleri görmeye . Dışarıdaki banka oturdu ve Victoya da ona katıldı. Sessizce oturup birkaç adım ötedeki Yetenek saldırı parkurunda mücadele eden birkaç Omega stajyerini izlediler.

"Hamile olmak nasıl bir şey?" Victoya uzun bir süre sonra sordu.

Cailyn otomatik olarak bir elini midesine götürdü ve içindeki dalganın yükselip alçaldığını hissetti. "Bu... garip. Tarif edemiyorum."

"Omega hamileliğini hiç araştırdınız mı?" "Hayır."

Victoya başını salladı. "Ben de öyle." Bir sessiz kaldı. "Bundan memnun musun?"

Cailyn tereddüt etti. "İlk başta değildim," dedi yavaşça. "Ama şimdi Şimdi bununla barışığım ve zaman zaman mutluluk hissediyorum. Sadece geleceğin ne getireceği konusunda emin değilim. Bazen kendimi kuşkulu ve kafası karışık hissediyorum."

Victoya ona yan gözle baktı. "Alfa'nızın kim olduğu düşünüldüğünde bu pek de şaşırtıcı değil."

Cailyn ona küçük bir gülümseme verdi. "Yine de onun bebekle ilgili niyetlerinden eminim. Hamile olmamı çok seviyor. Bu konuda çok yoğun. Karnıma dokunuşuna bayılıyorum. Eminim bebeğe iyi bakacaktır."

Victoya döndü ve Cailyn'i incelerken gözleri büyüdü. "Ondan hoşlanıyorsun! Alfa'nı seviyorsun!"

Cailyn yüzünü çevirdi, yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "İstiyorum," dedi, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi. Kulübesinde Drocco'yla birlikte olmayı çok sevdiğini inkâr edemezdi. Hayatında geçirdiği en mutlu zamandı. Tecrübeliydi, bunun da bir anlamı olmalıydı. Drocco'yla pazarlık yapmaya ve onun endişelerini ne kadar dikkate alacağını görmeye değerdı. Ne de olsa bu kez birlikte yaşayacakları hayatı müzakere ediyorlardı. Saray'a vardıklarında Drocco'nun ona nasıl baktığını düşününce... kendisine kilitlenmiş o yoğun bakışları hatırlayınca midesinde deli gibi karıncalanmalar oldu. Ciddiydi. Lox'tan gerçekten vazgeçecekti. Elbette uzlaşmaya razı olacaktı.

"Gerçekten mi?" Victoya yüzünü buruşturdu. "Sana işkence ettiğini sanıyordum?" Cailyn ona yan yan baktı. "Bunu nereden biliyorsun?" "Anneler bize söyledi."

Cailyn sustu. "Ne demek istiyorsun?"

"Geri kalanımıza senin Alfa'nın yanına gittiğini çünkü bir Omega olarak tanındığını söylediler. Onun yanında acı çektiğini söylediler. Victoya," dedi. "Geri kalanımızı korumak için bu yükü üstlendiğini söylediler."

"Nasıl olduğunu söylediler mi?"

Victoya'nın mavi gözleri sempati ile parlıyordu. "Hatalı bir blok. Bunun olmasına üzüldüm, Cailyn."

Cailyn yanıt vermedi. Anneler onu bir tür şehit gibi göstermişlerdi ama yine de Alfa'sına gitmesi için ısrar edenler onlardı. Belki de Drocco'nun kendisine işkence etmeye devam edeceği konusundaki ısrarı onları ikna etmişti ama bir şeyler doğru gelmiyordu. Neden casus arkadaşlarına Drocco'yla olan bağlantısı hakkındaki gerçeği söylememişlerdi? Onu gitmesi için cesaretlendirdikleri gerçeğini? Diğer tüm casusları yeterince iyi tanıyordu. Ya bu onlardan birinin başına gelirse? Ya onlardan biri gerçek eşleriyle karşılaştı ve blokları tehlikeye mi girdi? Cailyn böyle bir şeyin olabileceğini hatırlamıyordu bile; yani başkaları da risk altında .

Binanın kapısı açıldı ve iki Omega dışarı çıktı. Victoya ayağa kalktı ve Cailyn'e döndü. "Hazır mısın?"

Cailyn başıyla onayladı ve onu içeri kadar takip etti.

Brifing odası, onları son gördüğünde projeksiyonunda nasıl göründüyse öyle görünüyordu, sadece pencere camlarının benekli pembesi ve kumlu duvarların sarısı daha belirgindi.

Anneler, her zamanki beyaz cübbelerini giymiş olarak ahşap yarım ay masanın etrafında oturuyorlardı. Bilge ve acımasız Azia Ana her zamanki gibi merkezde yer alıyordu; yanında kumral ikizler Freya ve Fern Analar, iki yanında da mantıklı ama sempatik anneler vardı, Kuzgun saçlı Naysa Ana ve sert ama nazik Orlee Ana. Derin bir sohbe dalmışlardı ancak Victoya ve Cailyn'in içeri girdiğini gördüklerinde sesleri aniden kesildi.

"Neden buradasınız?" Freya Ana ayağa kalkarak her ikisine de sertçe konuştu. İkizi her zaman sakın kalırken, o Anneler arasında en sert ve doğrudan olanıydı.

Freya ikisine de hitap etmesine rağmen, hepsinin gözleri Victoya'ya çevrildi.

"Beni getirmesini ben istedim," dedi Cailyn çabucak. "Sana sormam gereken bir soru var."

"Hafıza silme işlemi tamamlamış olman gerekiyordu," dedi Orlee Ana Victoya'ya. "Doğrudan bir talimata itaatsizlik ettin Victoya."

"Yine de yapacağım," diye ısrar etti Victoya.

"Ama önce onun buraya gelmesine izin verdiniz?" Freya Ana kuşkuyla, "Bu senin işini zorlaştıracak," dedi. "Bu senin için işi daha da zorlaştıracak."

"Bu itaatsizliğin üzerine gidilmesi gerekecek Victoya," dedi Rahibe Orlee.

"Silme önce sormam gereken bir soru var," dedi Cailyn, sesini kızgınlıkla yükselterek. Sanki o orada değilmiş gibi davranıyorlardı. Gerçi o zaten önemsizdi. "Bu Victoya'nın suçu değil. Seninle konuşabilmek için mendilden önce beni buraya getirmesini ben istedim."

Anneler onaylamaz bir tavırla ona döndüler. "Bizimle ilgili bilgi sahibi olmanı teşvik edemeyiz, Cailyn," dedi Naysa Ana. "Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun."

"Drocco bana Doğu Toprakları'nda bir ailem olduğunu söyledi," dedi Cailyn onu görmezden gelerek. "Babamın hâlâ bir çiftçi olduğunu ve Cillford'da tarlaları olduğunu söyledi. Bu doğru mu?"

"Bu yerleşkede kız kardeşlerinden başka ailen yok," dedi Freya Ana.

Cailyn'in içinden bir rahatlama duygusu geçti. Drocco açıkça . "Yani Doğu Toprakları'nda hiç akrabam yok mu?"

Bu daha spesifik soruya yanıt gelmedi. Naysa ve Fern birbirlerine bakarken Orlee Ana da ona baktı. Azia Ana

her zamanki gibi sessiz ve hareketsiz kaldı. Cailyn'in içindeki rahatlama hızla bir korku kırıntısına dönüştü.

"Doğu Toprakları'ndan biriyle akrabalığım var mı?" Cailyn sesinde bir panik notasıyla sordu. "Gerçekten bir ailem var mı?"

"Victoya, lütfen dışarıda bekle," dedi Naysa Ana, el işaretiyle.

Kapı.

Victoya yüz ifadesini nötr tutuyordu ama Cailyn onun bu istek karşısında şaşırıldı. Döndüğünde Cailyn onu yakaladı ve sıkıca sarıldı. Bunu neden yaptığına dair hiçbir fikri yoktu; garip bir his onu ele geçirmişti ve düzgün bir şekilde veda ettiğinden emin olmak istiyordu.

"Merak etme Cailyn, iyi olacaksın," diye mırıldandı Victoya, sırtını sıvazlayarak. "Sana cevapları verecekler ve sonra seni geri götüreceğim."

Cailyn başını salladı ve kendini toparlamaya çalışarak onu serbest bıraktı. Victoya'nın gidişini izledi ve sonra Annelere geri döndü. İçinde rahatsız edici bir his kıpırdanıyordu.

Fern Ana sessizliği bozana kadar uzun bir süre dikkatle onu izlediler.

"Neden kan bağı olan akrabalarımızı öğrenmek istiyorsun? Cailyn?"

"Eğer Doğu Toprakları'nda bir ailem varsa bunu bilmek isterim," dedi Cailyn sert bir sesle. "Bu hepinize defalarca sorduğum bir şey, kız kardeşlerim ve ben hepinize defalarca sorduk. Eğer bu bilgi doğruysa, bilmek istiyorum."

"Neden?" Anne Orlee söyledi. "Hafıza silme işleminden sonra bu bilgiyi hatırlamayı mı umuyorsun?"

"Hayır, sadece doğru olup olmadığını bilmek istiyorum."

"Ama Alfa'nız zaten öyle olduğunu düşünüyor. Siz temizlendikten sonra bu bilgiyi size tekrar anlatacak ve siz de inanacaksınız. Neden inanman gerekiyor?"

gelip bize sorar mısınız?" Fern Ana'nın yüzü asıldı. "Bizden şüphe duymuyorsanız tabii."

Cailyn dudaklarını birbirine bastırdı ve nefes nefese kaldı. "Ben istiyorum ki Bana -hepimize- yalan söyleyip söylemediğini bilmek istiyorum," dedi, sesi sertti. "Eğer bu doğruysa, Omega Annemin nerede olduğunu ve benim kim olduğumu bilip bilmediğini bilmek istiyorum. Eğer doğruysa, kan bağımız olan ailemizi bizden neden sakladığınızı bilmek istiyorum."

Orlee Ana onun bakışlarını tuttu. "Victoya'yı nasıl olsa hatırlamayacağını bile bile bencilce bilgi arayışına mı sürükledin? Ayrıldığını gören oldu mu?"

Cailyn cevap vermekte zorlandı, konuyu değiştirmek istemiyordu ama Victoya'nın gerçekten de potansiyel olarak etkilendiğini biliyordu. Sonunda

"Evet." dedi.

"Yani açığa çıkmış olabilir mi?"

Cailyn başını salladı, yüreği geldi. Victoya'nın ilk gerçek solo görevini mahvetmişti. Victoya daha asla Saray'da, hatta muhtemelen Doğu Toprakları'nın o tarafında bile görev yapamayacaktı, eğer keşfedilirse.

Naysa Ana ona öylesine dehşetle bakıyordu ki, Cailyn onu hayal kırıklığına uğrattığını hissetmekten kendini . "Bu gerçekten de çok bencilceydi,

Cailyn," dedi Naysa, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Neden bu kadar _."

"Hayatım boyunca senin talimatlarını sorgulamadan yerine getirdim anne," dedi Cailyn, sesini sert tutmaya çalışarak. "Bunu bilmeyi hak ediyorum. Ben hamileyim. Ve büyük bir sıkıntı yaşadım. Herhangi bir hafıza prosedürü zaten son anıları etkileyebilir, neler olabileceğini bilemeyiz bir kez geçirdiğimde. Ama bu anıları saklamak için bir yol bulmaya çalışmıyorum. Sadece bunun gerçek olup olmadığını ve bunu bize neden yaptığınızı bilmek istiyorum."

Annelerin hepsi sessiz kaldı, yüzleri donuk ve hareketsizdi. "Bir Omega yaşıyorsunuz," dedi Azia Ana salonun ortasından. masa, sonunda konuşuyor.

Cailyn başladı, şok ve heyecan onu sarmıştı. "Ne?"

"Dişi bir Omega çocuğun olacak, Cailyn," diye tekrarladı, gri gözleri Cailyn'e dikilmişti. "Gördüğünüz gibi, size bir şey söylemenin bize bir faydası olmaz."

Cailyn kaşlarını çatarak ona baktı ve sözlerinden bir anlam çıkarmaya çalıştı. Naysa Ana, Azia Ana'ya bakıp gözleri kederle dolana kadar ima ona tüm gücüyle çarptı. Onun çocuğunu alacaklardı!

"Hayır." Cailyn salladı ve kollarını ortasına doladı. "Hayır, hayır, hayır."

"Doğuracağın Omega çocuklarının alınacağını sana söylemiştik," dedi Azia Ana. "Bunun böyle olacağını biliyordun."

"Hayır!" Cailyn bağırdı, bu düşünce onu vahşi bir sıcaklıkla sardı. "Onu alamazsın. Buna izin vermeyeceğim. Drocco buna izin vermeyecek!"

"Bu onun korunması için," diye tersledi Rahibe Orlee. "Onun da seninle aynı kaderi paylaşmasını ister miydin? Ya Alfa'sı senden bile daha acımasızsa?

Seninki mi? Onun için böyle bir hayat ister miydin? Onun hayatının güzel olacağını garanti edebilir misin?

Sen Alfa savaşısının arasında yaşarken o seninle kalırsa güvende olur mu?"

Bunun  zerine Cailyn'in şiddetli duyguları söndü. Anne Orlee zaten düşündüğü endişeleri tam olarak ortaya koymuştu. Omega kız kardeşlerini kendileri için en iyi olandan uzaklaştırmak istemeyeceğine çoktan karar vermişti,  yleyse Omega çocuğu için neden farklı olsun? Eğer çocuğu annesiyle birlikte bir yaşamı hak ediyorsa, o zaman Yerleşke'deki diğer Omega'lar da aileleriyle birlikte bir yaşamı hak ediyordu; onları özleyen anne ve babaları ve kardeşleriyle. Yine de Alfalar her zaman ciddi bir potansiyel tehdit olacaktı.

"Bu aşamada bizi sorgulamak sana düşmez Cailyn," dedi Fern Ana yumuşak bir sesle. "Omegaları acı ve ıstırap dolu bir hayattan korumak için elimizden gelen her şeyi yaptık ve seni bu konuda başarısızlığa uğratmış olsak da, bu seni güvende tutmak için aldığımız kararlara g venmemen gerektiği anlamına gelmez. Bu Bileşik dışında sahip olduğunuz herhangi bir aile, hala onların hayatında olsaydınız ne kadar acı çekmiş olabileceğinizi asla anlayamayacaktır. Beta annelerinin çoğu bilselerdi anlarıydı. Eğer kızını gerçekten  nemsiyorsan bunu herkesten çok senin anlamaman gerekir Cailyn."

"Peki ya Omega Annem?" Cailyn eşit bir şekilde sordu. "O burada mı?"

"Evet," dedi Freya Ana. "O burada. Tüm Omegalar burada."

Azia Ana, Cailyn daha fazla soru soramadan aniden ayağa kalktı.

"Yeteneğinin nesi var?" diye sordu, sesi sertti, gözleri parlıyordu. "Bebeğin büyü emdiğini hissedemiyorum."

Cailyn ona gözlerini kırpıştırdı. "Ne?"

"bir şey mi oldu?" Azia Ana masanın etrafında dolaşarak Cailyn'e doğru yürüdü. "Victoya bu yüzden mi seni buraya getirmek istedi?"

"Evet," diye kekeledi Cailyn. "Onu kullanamam."

Tüm Anneler yüzlerinde şok ve dehşetle ayağa kalktı. Azia Anne ona yaklaştığında Cailyn tökezleyerek geri çekildi, tepkilerini anladığında garip hisleri geri geldi.

"Neden kullanamıyorsun?" Azia Ana sordu.

"Drocco bana bir tılsım zinciri taktı."

Freya Ana bir dizi küfür savururken diğer Annelerin elleri açık ağızlarına gitti. Cailyn hepsine endişeyle baktı.

"Sanırım onu ?" Azia Ana gri gözlerini Cailyn'in gözlerine dikerek sordu.

Cailyn başını salladı. "Sorun nedir?"

Azia Orlee'ye döndü. "Onu çıkarmamız gerekiyor."

"Bu eşyayı kimin yaptığını biliyor musunuz?" Orlee Ana masanın etrafında dönerek onlara katıldı. "Hangi yetenek ustası?"

"Neden hepiniz bu kadar endişelisiniz?" Cailyn sesi konuştu. "Sorun nedir?"

Orlee Cailyn'in kolunu tuttu. "Bana eşyayı hangi Yetenek ustasının yaptığını söyle."

Cailyn onun kolunu . "Bana bunun neden bu kadar önemli olduğunu söyle," diye tısladı. "Tılsım zinciri neden bu kadar önemli?"

Freya Ana diğerlerine, "Onu muayene etmemiz gerekiyor," dedi.

"Evet," diye kabul etti Rahibe Orlee. "Derhal." Masanın etrafında adım atmaya başlayan Naysa Ana'ya baktı.

"Cailyn," dedi, sesi yumuşak ve pürüzsüzdü. "Sana zarar . Sadece bizimle gel."

Cailyn her türlü saldırıya karşı kendini güçlendirmek için bir adım geri çekildi ama inanılmaz bir uyusukluk onu ele geçirmeye başladı. "Kes ," dedi. "Üzerimde büyü kullanma anne. Lütfen yapmayın. Sadece bana ne olduğunu açıkla

oluyor." Ama konuşurken bile dili kurşun gibi oldu ve yüzü gevşedi.

Orlee Ana tekrar Cailyn'in koluna girerek onu kapıya doğru götürdü ve diğer Annelerin de arkasından geldiğini duyabiliyordu.

Cailyn'in zihni ifade edemediği sorularla dolup taşı. Zihni bulanıklaştı ve vücudu halsizleşti. Drocco'yu düşündükçe içine kederli bir pişmanlık yerleşti. Anneler sorularının hiçbirini tam olarak yanıtlamamış, sadece daha fazlasını gündeme getirmişlerdi. Nedense zincirin çıkarılmasıyla , bu iyi bir şey olmalıydı ama çocuğunun doğar doğmaz alınacağı gerçeğini görmezden gelemezdi.

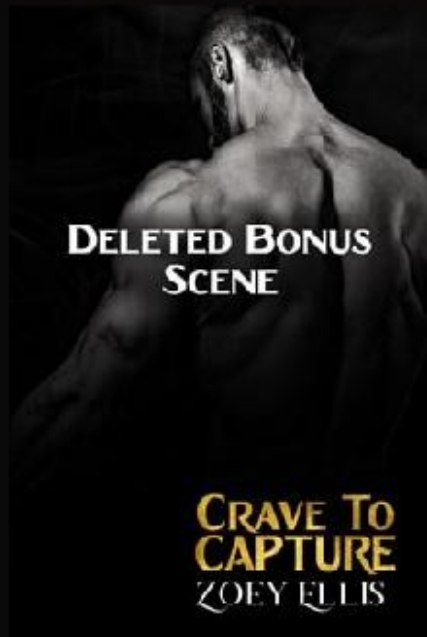
Cailyn gelmemeliydi. Onu binadan çıkarıp Sığınaklarına doğru götürürlerken Freya Ana'nın üzerine yığıldı. Yükselen pişmanlık ve dehşet onu saran uyusuk ağırlığın içinde boğuldu. Ve çok geçmeden her şey karardı.

Bu örneği okuduğunuz için teşekkür ederiz.

[Crave To Claim kitabınızı alın](#)

[Bonusunuzu almayı unutmayın!](#)

GET THE HATE-FUCK SCENE

Join my reader's group,

Dark Halos

*and get this exclusive
content for FREE!*

Deleted Bonus Scene

A hate-fuck scene between
Drocco and Cailyn that didn't make it
into the final version of Crave To Capture

OceanofPDF.com

Yazar Notu

Son yazar notunda Conquer'in bana ne kadar çabuk ve kolay geldiğiyle ilgili vünmemden sonra, elbette karma gelip bu kitapla kıcıma tekmeı basmak zorundaydı LOL! *gözlerini devir*. Sanırım bunun nedeni başladığım zaman ile bitirdiğim zaman arasında büyük bir boşluk olmasıydı. Arada bir tatil vardı ve sonra Crave To Conquer yayınlandı ve Şubat ayının çoğunda panik modundaydım. Conquer'in üçleme bitene kadar sessizce, çoğunlukla fark edilmeden sürükleneceğini düşündüm, ama hayır, olmadı!

Her neyse, bu kitabı planlamaktan ve yazmaktan gerçekten keyif aldım. Yaşadığım sorun, gerçek kelimeleri zamanında yazmaktı. Boşluğa ihtiyacım var ve

Her şeyin istediğim gibi gittiğinden emin olmak için birkaç taslak hazırlamaya zamanım oldu ve bunu yapmak benim için önemliydi çünkü bu kitap Drocco ve Cailyn'in sorunlarının temelinde yatan komplikasyonlar. Ayrıca karakterlerin gelişiminin de net olmasını istedim çünkü her kitapta biraz daha büyümelerini istiyorum. Sanırım bunu başardım, ama biraz uzaklaşana kadar gerçekten bilemeyeceğim.

Ayrıca bir sonraki çiftin (kim olduklarını tahmin edebilir misiniz?) hikayesini kurmak ve bu dizede var olan dünyaya daha fazla yer vermek istedim. Burada daha fazla zaman geçirmeyi umuyorum, bu yüzden her kitapta dünyayı ve çeşitli kültürlerini biraz daha ortaya çıkarmak istiyorum. Başka bir çiftin hikayesine ejderhalar eklemek istediğimi itiraf edeceğim, ama bu muhtemelen biraz fazla olur! Ejderhalar ve Alfalar muhtemelen bir araya gelmez... Muhtemelen... Hmmm... *Bazı fikirler yazıyorum*

E-posta ya da Facebook üzerinden iletişime geçen ya da Dark Halos'a katılan herkese çok teşekkür ederim.

destek mesajları, Drocco'ya duyulan nefret/aşk ve Cailyn'i destekleme. Umarım hikayenin bu bölümü sizi eğlendirmeye devam etmiştir. Bir tane daha kaldı!

Teşekkür

Randie! Ha ha, bu kitapla ne büyük bir yolculuk oldu! Sabrınız ve nezaketiniz için çok teşekkür ederim ve düzenleme yorumlarınızda Drocco hakkında BLOCK CAP rantları! LOL! Bu kitapta zaman zaman ağaçları göremiyordum ve sizin deneyiminiz ve beceriniz bana çok yardımcı oldu. Bir kez daha, sizinle çalışmak çok güzeldi ve zamanınızı, ilginizi ve özverinizi gerçekten takdir ediyorum.

L; Desteğiniz olmadan bunu kesinlikle yapamazdım ve rehberlik ve uzmanlık bilgisi. Eminim her "hikaye yardımı" dediğimde homurdanıyordunuz, ama her seferinde gerçekten istekli ve hevesliymişsiniz gibi davranacağım LOL! Bana katlandığın için sana fazladan kuru et! Ha ha! Anlatmaya çalıştığım hikayeyi yeniden teyit etmeme yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim. Her şeyden önce, özür dilemeden işimin ve ihtiyacım olduğunda bana bunu hatırlatmaya kesinlikle yardımcı oldunuz. Drocco'nun bir kitabı daha kaldı - umarım sonuna kadar daha fazla işkenceye hazırsınızdır!

Drocco ve Cailyn'in endişeli hikayesini takip eden okuyuculara, eski Halo Harem ve Dark Halos'a, yolculuğumu desteklediğiniz için teşekkür ederim. Size ne kadar minnettar olduğumu anlatamam, bu yüzden bunun yerine daha fazla kitap yazacağım :)

Her zaman olduğu gibi, yaptığım çoğu şeyden tamamen habersiz olan ama yine de beni neşelendiren ailemin ve arkadaşlarımin desteği olmadan bunu yapamazdım. Sizi seviyorum x

OceanofPDF.com

Zoey Ellis Hakkında

Zoey Ellis, tutkulu, cinsel buharla dolu, karanlık kenarlı, spekülatif romanlar yazıyor. İşkence görmüş, sahiplenici, alfa kahramanları seviyor ve aşkı ham haliyle ve bunun farklı koşullarda ve ortamlarda nasıl ortaya çıkabileceğini keşfetmeye takıntılı.

Amacı, inişli çıkışlı deneyimler, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanan heyecan verici, seksi, fantastik aşklardan oluşan bir katalog oluşturmaktır.

Zoey bir Londralı, bir kitapkolik ve paylaşmayacağı kadar sahiplenici kitap erkek arkadaşlarının gururlu bir koleksiyoncusu.

Zoey, okuyucu grubu Dark Halos'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Çevrimiçi evini gözetleyin: www.zoeyellis.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.